

ДІТИ

**Прийдіте, сини людські, послухайте мене;
навчу вас страху Господнього – Пс.34:11.
Живий, – тільки живий прославляє тебе, як
я оце тепер; за те ж буде отець переказувати
дітям вірність твою – Іса. 38:19.**

J. F. RUTHERFORD
AUTHOR OF
SALVATION RELIGION
PROPHECY CREATION ENEMIES
GOVERNMENT and other books

3,000,000 Edition

PUBLISHERS
WATCHTOWER
BIBLE AND TRACT SOCIETY, INC.
International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

ALSO
London Cape Town Toronto Strathfield Berne
Copenhagen and in other countries

COPYRIGHT, 1941 by
J. F. RUTHERFORD
Made in the United States of America

DEDICATED TO THE CREATOR

"THE HEAVEN, EVEN THE HEAVENS, ARE
THE LORD'S: BUT THE EARTH HATH HE
GIVEN TO THE CHILDREN OF MEN.

"BUT WE WILL BLESS THE LORD FROM
THIS TIME FORTH AND FOR EVERMORE.
PRAISE THE LORD." — PSALM 115: 16, 18.

CHILDREN

РОЗДІЛ I

ДІТИ

CHAPTER 1 CHILDREN

"Train up a child in the way he should go; and when he is old, he will not depart from it."
- Proverbs 22:6

Настав на добру путь малого, – а й старим він не зверне з неї – Прип. 22:6

„Небеса, Господні небеса, а землю дав дітям людським. Ми ж будем прославляти Господа, від нині повіки. Хваліте Господа” – Пс. 115: 16,18)

Сім'ї Алденів і Роджерсів жили по сусідству і обоє були нащадками перших поселенців з Нової Англії. Їхні предки втекли від релігійного переслідування, що продовжувалося в Англії і Європі, і знайшли притулок на американському материку, де вони би змогли сповідувати свободу совісті, свободу слова, а також вільно поклонялись **ВСЕМО ГУТНЬОМУ БОГУ** за велінням свого власного сумління.

Джозеф Алден навчався на юридичному факультеті і деякий час був практикуючим юристом.

ДІТИ

Сильно прагнучи свободи він емігрує на захід до відкритої і вільної країни, де він стає великим землевласником. Він займався фермерством, і мав численну кількість стад і отар.

Його жінка була гострого ума, фізично сильною і справжньою помічницею. На Заході вони збудували дім з американським замком (шнурок від клямки, щоб можна було відкрити з іншого боку) і цей дім став місцем для відпочинку і щирої гостинності. Свого старшого сина вони назвали Джоном, напевне, розуміючи значення його імені.

Девід Роджерс зі своєю молодою дружиною Луїзою оселилися по сусідству з Алденами.

Роджерс придбав землю у тій місцевості, вирішивши покинути свій бізнес на Сході, щоб зайнятися фермерством на Заході, де б у його дітей з'явилася краща перспектива. Його жінка Луїза училася телювала і була добре підготовленою до виховання їхніх дітей. Серед їхніх п'ятьох дітей була дочка, яку звали Евніка, вона була одною з молодших дітей. Із п'яти дітей було троє хлопців і дві дівчинки. Це була дисциплінована і щаслива родина. Родини Алденів і Роджерсів були не лише сусідами, а й близькими друзями.

Їхні діти гралися разом, разом ходили в школу і часто ходили в гості одні до одних. Обидві родини були християнами у загальному розумінні цього слова, але їх не пов'язували ніякі церковні віросповідання. Голови сімей бачили багато форма

ДІТИ

лізму і лицемірства в церковних віросповіданнях, тому вони були раді вберегти своїх дітей від такого впливу. Вони вірували в Бога і Ісуса Христа і щиро бажали виховувати своїх дітей „...а зрощуй те їх у науці і напаминанню Господньому.” – Ефес. 6:4.

Це був їх обов’язок, який вони намагалися виконати вірно. Батьки наставляли своїх дітей у себе в дома і в зазначений час дві родини сходилися разом зі своїми дітьми і вивчали Біблію й намагалися прищепити у молодих людей страх Божий і відданість Йому. Вони часто разом молилися моли твою якої Ісус навчав своїх учнів: „...нехай прийде царство твоє, нехай буде воля твоя, як на небі, так і на землі” (Мат. 6:10). Діти цих двох родин були добрим прикладом для інших дітей, які відвідували школу.

Джону Алдену виповнилося шістнадцять. Евніці було чотирнадцять. Вони здобули освіту у сільській середній школі. Але їм необхідно було продовжити навчання. Джон поступив в коледж. Евніка поступила у семінарію для молодих панянок. На кожного з них чекали чотири роки навчання. Зустрівшись в неділю по обіді, якраз напередодні від’їзду на навчання, Джон промовив до Евніки: „В наступні чотири роки ми будемо бачитись з тобою рідко, але не забудемо одне одного. Я намагатимусь добре використати свій час, щоб духово і фізично зміцнити і я знаю, що ти робитимеш те ж

ДІТИ

саме. Я з нетерпінням чекатиму, щоб побачитися з тобою на канікулах.” Евніка погодилась з ним.

ЧОТИРИ РОКИ ПО ТОМУ

Це був недільний день у будинку родини Алденів. Родини зустрілись, як звичайно, для щотижневого вивчення Біблії разом. Настали канікули і діти сиділи вдома. Насправді це був час повторного єднання сімей та час невимовного щастя. Старші члени сімей і діти виявляли однакову шанобливість і повагу, яка завжди була помічена у їхніх домах, водночас їхні лица світилися радістю, а приємні слова лились із їхніх вуст. З цієї нагоди Джозеф Алден виступав у ролі провідника на навчаннях, а всі присутні приймали участь у навчанні. За чотири роки у них відбулися зміни. Батьки стали старшими і діти також зовнішньо змінилися.

Джон Алден став тепер дужий, енергійний, кременний молодий парубок зростом у шість футів і атлетичною поставою; молодий чоловік з чистим поглядом на життя і ясным розумом, з відкритим і чесним лицем. Він був рудоволосим, це він унаслідував від своєї матері. Він був дуже ввічливий і поважав свого батька і матір і це в нього не змінилося з раннього дитинства.

Евніці Роджерс виповнилося вісімнадцять, вона стала дорослою вродливою жінкою. Вона не лише

ДІТИ

була вродлива зовні, але вона була красива в своїй поведінці і в мові, з темно руським волоссям та карими очима. Вдягнена скромно і елегантно, кожен її рух був граціозним на радість тим, хто з нею спілкувався. Під час вивчення вона сиділа поряд своєї матері. Джон часто поглядав у її бік.

Хто міг би засудити його за це? По закінченні навчання, Джон та Евніка пішли на прогулянку широкими полями ферми. Настала прекрасна пора року, коли зеленіють поля і луки, а квіти розквітають пишним суцвіттям. У повітрі витав солодкий запах парфум багатьох диких троянд. Яскраво світило сонце, а птахи, які прославляли співом Творця, вочевидь наспівували серенади для молодого хлопця і дівчини, яка йшла поряд з ним. Щойно скінчивши школу, вони обговорювали підготовку до урочистої церемонії з видання випускних дипломів, а згодом треба було думати і про майбутню професію.

Джон сказав: „І правда, я вже випускник, але без подальшої практики це є замало для успішної роботи. Церемонія, яка називалась „початок” справді означає початок напряду у житті. Якщо хтось стає недбалий і байдужий, то він не є успішний в ніякій роботі. Якщо ж він використовує свій час і свої здібності правильним чином, то він може зустріти успіх і багато інших благословень.

Наше навчання в школі є дійсно потрібне щоб чогось навчитись, та від часу закінчення навчан

ДІТИ

ня нам треба продовжувати сумлінно застосовувати наші знання у тому напрямі, який ми обрали на все життя. Ти питала мене, Евніко, чим я займатимуся далі, яку професію виберу і до якої справи я долучуся. Це питання я обговорю зі своїм батьком, а потім вирішу. Мене міста насправді не приваблюють. Те, що загалом називають „супільством”, здається мені цілком пустим і нічого для мене не значить. Щодо політики, то вона так засмоктує, що чесній людині необхідно її уникати. Річ у тім, що я полюбив ці просторі поля і усі ту тешні насадження.

Всі вони сотворені Великим Творцем. Це все є робота Всемогутнього, як ми навчались сьогодні на ранішньому зібранні. Тут ми дихаємо чистим повітрям, споживаємо чисту їжу, насолоджуємося чистотою мови та щирістю наших друзів.

Ми обоє вирости у цьому оточенні і я би не хотів покидати ці місця. Як ти думаєш, моя супутнице з дитинства. „Чому ж обмежувати товариські відносини дитинством, сказала Евніка, ми справді рідко бачилися під час цих останніх чотирьох років, проте я таки скажу, що ці чотири роки ми провели гарно, а зараз ми знову разом у землі, яку ми любимо разом принаймі, на деякий час. Ти згадував про свого батька, Джоне, словами глибокої поваги, а також свою матір ласкавими словами. Мене це тішить. Вони обоє достойні цього. Часто під час моїх уроків американської і Англійської

ДІТИ

історії я поверталася у моїх спогадах до жит терадісних і вірних чоловіків і жінок, які наперекір штормам і бурям океану, оселилися на холодних і відкритих берегах Нової Англії, і там заклали основи великого народу. Знаєш, усі твої і мої предки були серед тих благородних душ. Вони поважали закон і порядок, служили зі страхом Всемогутньому Богові, і любили праведність. Наші батьки успадкували ці хороші чесноти і намагалися прищепити їх нам. Я бачу їх у тобі, Джоне.

Раджу тобі усе ретельно і відкрито зважити, перш ніж ти розпочнеш життя серед метушні міста. На цій частині землі можна багато чого досягти, і у тебе є всі необхідні вміння, щоб досягнути усього хорошого.

Чи є щось у твоєму імені? Думаю що так, як що звернутися до правильного джерела нашої інформації і навчання. Дозволь мені додати, Джоне, що коли твої батьки назвали тебе ім'ям „Джон”, вони напевне зробили це з благоволінням в серці та з надією, що ти матимеш все, що містить собі твоє ім'я. Як ти знаєш Джоне, твоє ім'я означає „Єгова є милостивий.”

Без сумніву, що Всемогутній Творець Єгова є милостивий до тебе. Він дав тобі доброго, строгого і люблячого батька та віддану матір, які виховали тебе належним чином.

Він дав тобі сильне тіло і ясний розум. Він подарував тобі вміння втішатися творінням Його рук,

ДІТИ

і саме це ти зараз так цінуєш. А якщо ж було б не так, то ти б не говорив про красу та пишноту цієї землі так, як це робиш зараз.” Евніко, ти говориш словами милосердя.

Ось яка ти стала. Бачу, що ти ще не встигла затуманити свою голову пустими розмовами, які висловлюють багато хлопців і дівчат. Ти ще не віддалилася від раннього навчання. А тепер дозволь мені сказати, що твоє ім'я пасує тобі. Твоє ім'я „Евніка” означає „Благословенна перемогою.” Чотири роки ти перебувала у спілкуванні з людьми, які піддавалися легковажному способу життя. Ми обоє можемо добре засвідчити той факт, що у школах, як для чоловіків, так і для жінок, у свідомість учнів прищеплювалась теорія еволюції людського роду, замінюючи правдиве слово Всемогутнього Бога традицією, яку проголошували такі люди, як Дарвін.

Ти сама пережила той спокусливий вплив і не зважала на всі насмішки і докори, які опустилися на тебе і на всіх таких осіб, які виявляють свою віру у натхненне святе Писання.

Цього ранку на навчанні я помітив, що ти міцно тримаєшся того вчення, яке ми отримали від наших батьків вдома. Ти витримала вплив сучасних вчителів, які намагаються відвернути молодих чоловіків і жінок від ранніх настанов їхніх батьків.

ДІТИ

Ти по правді була і є „Благословенна перемогою.”

„Ти мені сказав про ще краще і більш відповід не значіння імені „Евніка”, яке мені пощастило мати. Ти з готовністю поповняєш джерело моєї інформації.”

„Те, що ти сказала і те, що я про тебе знаю як раз і доводить, що значення твого імені тобі від повідає. Ти розповідала мені, що у коледжі тобі необхідно було відвідувати релігійне служення; що зібрання конгрегації і особливо недільні вра нішні служіння стали парадом мод, такі собі світ ські зборища; що проповідник рідко посилався на Біблію і ніколи не намагався пояснити її, а пере важно розповідав про еволюцію, політику і соці альні проблеми, зачитуючи цитати світських авто рів, і це все робилось для того щоб зневажити Біблію. Все це я добре розумію і ціную те що ти розказувала мені. Думаю, що подібні умови існу ють у всіх коледжах. Щось подібне відбувалося у коледжі, де я навчався протягом останніх чоти рьох років.

Майже усі професори, у тому числі і духовні наставники, є великими критиками і поклада ються на науку і мудрість людську, щоб вона при вела їх до вищих матерій, але я бачив, що вони не досягнули великих висот.”

„Авжеж Джоне, я часто ставила перед собою питання: Чому чоловік, який називає себе служи

ДІТИ

телем або доктором богослов'я стверджує, що він є Божим слугою, проте ніколи не намагається роз'яснювати людям значіння святого Письма? Можливо, через те, що він сам не розуміє святого Письма; тоді він взагалі не повинен старатись навчати їх. Священник у коледжі користується великою популярністю серед усіх тих, хто відвідує церковні зібрання, а відвідувачі світських вечірок виголошують незліченну кількість похвал на його адресу і про нього; але мушу визнати, що неодноразово на подібних, так званих, „церковних служіннях та світських вечірках” я почувалася не на своєму місці, настільки, що хотіла втекти, щоб побути на самоті і роздумувати про те, чого навчали вдома нас наші батьки. Я дізналася на цих уроках і про те, що у всіх коледжах та семінаріях практично забули Бога, це включає також священнослужителів та вчителів теології. І в результаті такого „навчання” майже усі студенти перетворились на невіруючих або атеїстів.”

„Я переконаний, Евніко, що ти не знаходиш собі розради у подібних релігійних служіннях. Твій розум постійно повертається до того, чого тебе вчили вдома відносно Бога і чого ти твердо тримаєшся. А тепер, Евніко, я розкажу про глибше та краще значення твого імені. Жив собі один молодий чоловік, який сидів в ногах у

ДІТИ

апостола Павла та вчився від нього про Бога і Ісуса Христа. Павло дуже любив цього молодика та часто звертався до нього словами любові. Матір цього молодого чоловіка звали Евнікою, і Павло посилався на неї як на жінку „непохитної віри.” Так ось ти схожа на неї. Твоя віра є справжньою і щирою і ти твердо трималася цієї віри, незважаючи на всі протилежні впливи, які здійснювали на тебе. Я щасливий, що моя подруга дитинства не забула того, чому її навчали раніше, що вона не ухилилася від тих настанов, які отримувала в молодому віці.” Евніка нічого не відповіла на цю похвальну промову. Вони обоє далі йшли разом та деякий час мовчали, очевидно, роздумуючи над серйозними питаннями. Згодом Евніка сказала: „Джоне, бачиш от там великий дуб, під гілками якого ми часто гралися разом, коли були ще малими дітьми. Це місце дороге для мого серця і я впевнена, що воно так само дороге і для тебе. Там, де ми раніше гралися разом, лежить зручна дерев’яна колода. Давай но присядемо на неї і обговоримо наші питання. У моєму серці оселилася тривога, яку тільки ти зможеш розв’язати.

Посидимо тут трохи і згадаємо знову цей красивий краєвид, а я між тим розкажу тобі, що у мене на думці. Майже чотири роки ми з тобою були

ДІТИ

в розлуці, але впродовж цих чотирьох років я серцем постійно молилася за нас обох, що можливо висловити лише однією фразою „Мизпа”, про значення якої ми дізналися у молоді роки, і яку ми зараз добре знаємо: „Нехай вартує Господь між мною й тобою, як ми розійдемося різно один з одним” (1Мой.31:49). Вони поринули у спогади та нескінчену розмову, сидячи у затінку великого дуба із крилатою, розлогою кроною. Безумовно, що то була приватна та надто сердечна розмова, яку не можливо відтворити словесно навіть якщо повний зміст її був би нам відомий.

Пізніше молоді люди встали щоб продовжити прогулянку, їхні обличчя були серйозними, але радісними. Між ними була укладена урочиста угода.

Під час прогулянки Джон першим порушив мовчазні роздуми. У повітрі лунали пісні птахів, здавалося, неначе уся природа тішилася. „Евніко, це місце видається мені ще красивішим саме сьогодні, цього червневого дня, ніж воно було раніше. Я дуже радий перебувати тут. Мій батько порадив мені відпочити і зачекати трохи, щоб відновити життєві сили, перш ніж я остаточно вирішу свій подальший життєвий напрям. Разом ми обмірковували про деякі справи, якими я міг би зайнятися. Батько думає, що мені спершу необхідно поступити в аспірантуру, а згодом вже

ДІТИ

можна подумати і над юридичною освітою. Але він часто густо зводить свою розмову на одну тему: „Я бажав би, щоб ти залишився жити тут, зі мною, щоб доглядати ці поля та піклуватися про стада й отари. Колись ця земля залишиться тобі у спадок. Не спіши, подумай над цим, сину мій. Ти можеш зачекати навіть до осені зі своїм рішенням.”

„А зараз, Евніко, розуміючи, що у мене ще є багато вільного часу щоб зустрічатись, я хотів би поділитися з тобою і запропонувати тобі те, що у мене є на думці. Останні чотири роки, ми цілком і повністю посвятили навчанню і виконанню

ДІТИ

шкільних обов'язків.

А тепер, виконавши це, нам слід поміркувати над іншими серйозними справами. Я хотів би посвятити деякий час впродовж цих місяців для нашого спільного навчання. Я купив кілька книжок, що видані одним і тим самим видавництвом, яке як стверджують, дуже допомагає у вивченні Біблії.

Ми обоє дещо вивчили з Біблії, але є ще багато чого нам вивчати. Я знаю вже, що основний закон народів оснований на законі Всемогутнього Бога, що є виражений в Біблії. Перші творці законодавства посилалися на Божий закон, як на найвищий, і я переконаний, що це правильно. У Біблії містяться виклади закону Божого, збірка про роцтв та проповідей Ісуса і Його вірних апостолів. На наших домашніх навчаннях, яких ми стільки пропустили через навчання в школі, ми вивчали багато, і я хотів би продовжити наші навчання.

Ми зараз краще забезпечені для проведення власного дослідження і вивчення, яке піде на користь нам самим. Нам варто взяти книги, про які я говорив, які допоможуть нам зробити виписки біблійних цитат відносно предмету під розвагою, а також з допомогою цих книг ми зможемо вивчити набагато більше з Біблії.

Проводити годину або більше щодня за навчанням, я вважаю, що це буде корисним для нас обох. Чи ти хотіла би приєднатися до мене у такому

ДІТИ

вивченні Біблії?” „Джоне, оскільки мені доведеться в майбутньому стати матір'ю твоїх дітей, то що може бути важливішим для нас, ніж знання Біблії і як виховувати наших дітей? Із превеликим задоволенням я буду рада приєднатися до тебе під час навчання. Ми матимемо можливість навчитись зі слова Божого про наші обов'язки як батьків, та відповідальності перед нашими дітьми. Я добре пам'ятаю притчу, яку я неодноразово чула від наших батьків: „Настав на добру путь малого, – а й старим він не зверне з неї ” (Пр. 22:6). Я згадую іншу цитату з святого Письма яка звертається до батьків відносно їхніх дітей: „ Зрошуй те їх у науці і напаминанню Господньому.” - Ефес. 6:4

Звісно, нам слід придбати цю належну інформацію перш ніж ми дізнаємося, як навчати наших дітей. Обидвоє відразу ж погодилися почати вивчення Біблії і занотувати багато правд у своїх записниках. В наступних розділах ви детально дізнаєтесь про ті правди, які вони вивчили.

ДІТИ

РОЗДІЛ II

Освяти їх правдою Твоєю; слово Твоє правда –
Йоана 17:17.

Домовившись про зустріч, вони зустрілися у визначений час та розпочали вивчення Біблії. Перш, ніж розпочати, Джон зауважив „Ми розпочинаємо це навчання з відкритим умом, без упереджень із щирим бажанням вчитися. Я відчуваю, що наші зусилля будуть винагороджені. Нині ранком мені прийшли на думку слова записані апостолом Ісуса Христа: „Ми ж усі відкритим лицем, поглядаючи як у дзеркало, на славу Господню, преобразуємось у той же образ від

БІБЛІЯ

слави в славу, яко ж від Господнього Духа.” (2 Кор.3:18). Коли ми дивимось в Біблію, то там бачимо відображення Господньої слави, тому що Його слово сповіщає нам про Його славу; і, таким чином, сповняючи наш розум дорогоцінними словами істини, що містяться у Біблії, ми можемо очікувати, що перетворимось на Його подобу, як свідчить нам сам апостол. А тепер заглибимося у наше дослідження і занотуймо все, що вивчили. ”

ЦИТАТИ З БІБЛІЇ

Господь Ісус завершивши своє земне служіння як чоловік, звернувшись з молитвою до свого Отця, Бога Єгови, відносно своїх вірних послідовників, промовив: „Освяти їх правдою Твою; слово Твоє правда” (Йоана 17:17). Щирі та чесні люди прагнуть правди. Де ж можна знайти правду? У Біблії, яка є словом Божим, яке і є правдою. Всемогутній Бог Єгова натхнув святих старинних мужів для написання Біблії, цю правду Він відкривав людям для їхнього ж блага: „Бо ніколи із волі чоловіка не виповідано пророцтва, а від Духа святого розбуджувані промовляли святі люди Божі” (2 Петра 1:21 Діаглот) „Всяке писання богодухновенне і корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий” – 2 Тим. 3:16, 17.

ДІТИ

Чоловік який прагне Божого признання, мусить поступати справедливо. Біблія, що містить слово Боже, є правдивим і вірним провідником: „Слово твоє світильник перед ногами моїми, і сьвітло на стежці моїй” (Пс.119:105). Біблія є провідником для людей із щирим серцем які бажають і молят ся за найважливіші речі, які приведуть їх до добробуту. Бог вложив такі молитви в уста своїх щирих слуг, і одна з таких молитов є: „ Господи, вкажи мені дороги твої, і навчи, де стежки твої! Веди мене в правді твоїй, і навчи; ти бо єси Бог спасення мого; на тебе цілий день я вповаю. Згадай про милосерде твоє, Господи, і про доброту твою, що являєш од віку. Не згадуй про гріхи молодості моєї, ні про переступи мої; згадай мене по благодаті твоїй, задля доброти твоєї, Господи” – Пс.25:4–7.

Запевнені і незмінні обітниці Божі тим які щиро шукають правди і Бог виконає ті обітниці як про це є написано: „Господь благий і правий, тому навчає грішника, де дорога спасення. Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою. Всі стежки Господні – милість і правда для тих, що бережуть завіт його і свідчення його (Пс.25:8 –10). „Бо праве слово Господнє, і всі діла його вірні” (Пс.33:4). „Благий бо Господь, милість його вічна і вірність його з роду в рід” (Пс.100:5). „Бо милість твоя понад небеса велика, і правда твоя під облаки” (Пс.108:4).

БІБЛІЯ

Справедливість твоя, вічна справедливість, і закон твій правда” – Пс.119:142.

Хто є мудрий у праведних річах, той шукає лише чистого знання, такого, яке міститься у Біблії: „Що мудрий знає, те він ховає, уста ж дурного – се близька погибель” (Прип.10:14). „Хто любить науку, той любить знання хто ж гнівен за докір, той безрозумен”(Прип.12:1). „Розумного серце здобуває знання, й мудрих ухо, знай, про знання тільки дбає” – Прип.18:15.

Мудрий чоловік, який бере мудрий і розумний напрям, прагне жити вічно та насолоджуватися всіма благословеннями, які Бог дав тим, хто Його любить. Є єдиний шлях до життя, і цей шлях є пізнати Бога та Ісуса Христа, а тоді підкоритись Господнім заповідям і продовжувати йти правильною дорогою: „Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав еси, Ісуса Христа” (Йоана 17:3). Особа, яка хоче жити мусить угодити Богу, і мусить знати, що Єго ва є Всемогутнім Богом і що Ісус Христос є Його великим Виконавчим чиновником і боятися щоб не прогнівити Бога. Тільки така особа починає набувати правильне знання. „Почин премудрості–Господень страх; безумні нехтують і розум і науку” – Прип.1:7.

Дурний є той хто надіється на свій власний розум та нехтує словом Божим: „Надійся на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на

ДІТИ

власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простуватиме шляхи твої. Премудрим сам себе не величай у думці; бійся Господа й остерігайся лихого” – Прип. 3:5–7. Наслідувати людські традиції, які суперечать слову Божому означає йти напрямом диявола.

ПРАВДИВІСТЬ

Який є доказ, що Біблія містить правдиве слово Боже? Свідоцтва, підтверджені фізичними фактами які повністю підтверджують одне одного є повним доказом правдивості Біблії, як слова Божого. Ми розглянемо як обумовлені обставинами докази, так і прямі, для повного доведення автентичності Біблії як Слова Божого. „Біблією” називаємо все те, що написано у шістдесяти шести книжках, які об’єднані разом і складають одну книгу. Фактично у неї один автор – Бог, а Його основна ціль є дати чоловікові провідника, який бажає ходити праведним шляхом і жити та шанувати свого Творця. „Канон” святих Писань є збір або каталог книг або рукописів в один том, КНИГУ, написанням якої керував святий Бог; і яка називається „свята Біблія.” Там є поміщені правдиві правила та настанови для вірних людей.

Інші ж писання, про правдивість яких все ще переконують, але які є підроблені, називаються

БІБЛІЯ

„апокрифами.”

Слово „канон” з давньогрецької перекладається, як „пряма палка або правило.” Це вимірвальна палка. А щодо Біблії, то тут це слово означає закон правди. Щодо цього святого правила натхнений апостол писав: „А которі по правилу сьому живуть, мир на них і милость і на Ізраїлі Божому” (Гал. 6:16; див. також 2 Кор.10:13–16). Без сумніву, що дух Всемогутнього Бога наставляв вірних людей розмістити святі Писання в каноні відповідно до Його волі. Чого не можна сказати про жодну іншу книгу. Якщо розглянути всі ці свідoctва разом, то без сумніву дійдемо до висновку, що автором святих Писань, які об’єднанні в Біблію, є Всемогутній Бог, ім’я котрого Єгова, та ім’я якого означає Його замір відносно Його сотворінь.

Мойсей, як слуга Божий і писар, написав п’ять книг, які по порядку йдуть першими в Біблії. Бог Єгова вибрав Мойсея своїм слугою, щоб той вивів ізраїльтян з Єгипту. Коло гори Синай Господь вивів Мойсея на гору і там дав йому основний закон який був написаний на камені, перекладений і записаний в Біблії. Святе Писання відкриває нам, що Бог запрошує людину примиритися з Ним (Іса. 1:18); і той факт, що Творець наділив людину здатністю тверезо думати і приймати рішення доказує, що перш ніж вирішувати щось, треба співставити факти і правдивість, яких не

ДІТИ

можна заперечити. Мойсей був навчений чоловік: „І навчивсь...усієї єгипетської мудрости ...” (Дії ап. 7:22). Мойсей записав той факт, що Бог говорив з ним і наказав йому йти до Єгипту, промовивши до нього: „Так промовиш до синів ізрайлевих: Суций послав мене до вас” (2 Мойс. 3:14).

„Суций” означає Предвічний, не Той, хто був, не Той, хто буде, але ТОЙ, ХТО Є. Великий СУЩИЙ відкрив Мойсею своє ім'я „Єгова”, і це було перший раз коли Його ім'я було відкрито” – 2 Мойс. 6:2,3.

Загальна історія людства добре була відома Мойсеєві ще перед тим, як Бог розкрив свою велику правду перед Мойсеєм і навіть перед тим, як Мойсей був післаний до Єгипту, через слідувачі обставини і факти, тобто: Адам, був першим чоловіком, від якого походить людська раса. Адам жив 930 років і ще 300 прожив після народження Еноха, чоловіка, який мав Боже схвалення. Енох був отцем Метусели, який прожив 969 років. Ной був третім у поколінні Еноха. Він був внуком Метусели і отримав багато інформації від свого діда (1 Мойс. 5: 3-32). Коли розпочався великий потоп, Ноеві виповнилось 600 років – 1 Мойс. 7: 6.

Будучи посвяченим Всемогутньому Богу, він збирав усю інформацію, яку тільки міг, від своїх прадідів, і таким чином він мав точне число всіх поколінь народжених від Адама до Ноевих днів. Ці знання він передав своїм синам.

БІБЛІЯ

HANDING DOWN THE RECORD

Коли Ной і його сини вийшли з ковчега, Ной прожив ще 350 років по тім (1Мойс. 9 : 28,29). Його син Сем жив 502 роки після потопу (1Мойс. 11:10,11). Через два роки після смерті Ноя, народився Авраам, тому Сем і Авраам були на землі разом протягом 150 років. Цілком очевидно, що Авраам отримав у Сема інформацію відносно людства, яку Сем у свою чергу отримав від своїх прадідів. Авраам отримав титул „отець віри”, і так, як знання є необхідне для віри, Авраам повинен був мати як основу віри знання від сотворення чоловіка по його день.

Ісаак був улюбленим сином Авраама, який без сумніву отримав вірну науку від свого посвяченого отця. Яків був улюбленим сином Ісаака

ДІТИ

(1 Мойс. 28:5-14). У Якова було дванадцять синів і він виявив найбільшу прихильність до Йосифа, очевидно під Божим впливом. В Єгипті Йосиф був чоловіком великої важності, якого знали майже усі єгиптяни, а особливо ізраїльтяни, які проживали там. Лише через декілька років після смерті Йосифа народився Мойсей.

Коли Мойсей став дорослим, він повністю посвятив себе Всемогутньому Богові. Він добре знав історію своїх прадідів від часу Адама і аж до його часу, коли Бог післав його щоб бути визволителем юдеїв. З людської точки зору як показують факти і обставини, Мойсей був достатньо кваліфікованим, щоб написати історію людства від початку і аж до його днів. Розумні люди мають вроджений талант записувати послідовність подій і фактів, тож Мойсей міг володіти цілим запасом інформації, яку він ретельно записував для прийдешніх поколінь. Але це тільки людська точка зору. Жодне із свідощів згаданих тут не буде прийняте еволюціоністами або вищими критиками, які не вірують у Бога. „Безумний говорить у серці своїм; нема Бога” (Пс.14:1). Людина може навіть не казати словами „нема Бога”, але її власна поведінка і напрям ділання виявляють її таємні думки. Все видиме твориво свідчить беззаперечним фактом, що є Всевишній, Творець, Всемогутній Бог. Чудотворне народження Ісуса Христа,

БІБЛІЯ

Його розп'яття на дереві, воскресіння з мертвих підтверджується багатьма свідками, які засвідчують факт, що Ісус не був звичайним чоловіком, але Сином Всемогутнього Бога. Багатотисячне воїнство ангелів звіщає про народження хлоп'ятка Ісуса, „...що єсть Христос Господь...” – Луки 2: 9–14.

Докладний доказ чудотворного народження Ісуса Христа, а також пряме свідчення, яке дав Ісус Христос під час його більш, ніж трьох річної служби, підтверджує достовірність святого Писання або Біблії як слова Всемогутнього Бога. Після Його воскресіння силою Всемогутнього Бога, Ісус Христос з'явився своїм вірним ученикам, чим він і підтвердив слова, сказані Ним перед Його смертю. Цим самим він засвідкував що до правдивості того, що написано в законі і пророцтвах, а також у піснях, які ми називаємо „псальмами.” Тоді Він сказав: „Оце ж слова, що глаголав я до вас, ще будучи з вами, що мусить справдитися все, писане в законі Мойсейовому, й пророках, і псалмах про мене” – Луки 24: 44.

Після вознесіння на небо Господь дав Йоану, своєму вірному слугі одкриття річей, що мали відбутися в будучині: „Одкриття Ісуса Христа, котре дав Йому Бог, показати слугам своїм, що має скоро бути, і показав, післявши через ангела свого, слугі своєму Йоанові” – Одкр. 1:1.

Ісус Христос є „свідок вірний і правдивий...”

ДІТИ

(Одр.1:5, 3:14). Тому свідчення Ісуса Христа є абсолютна правда. Єгова, Всемогутній Бог, післав на землю свого улюбленого сина Ісуса, щоб свідкувати правду, і Він говорив правду. Стоячи перед римським правителем, будучи звинуваченим у зраді, Ісус промовив: „...ти кажеш що цар я. Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу – Йоана 18:37.

Свідчення Ісуса під час його перебування на землі є подальшим доказом того, що п'ятикнижжя або перші п'ять книг Біблії написані Мойсеєм під натхненням Всемогутнього Бога. (Мал. 4:4; Мат. 8:4; Марка 1:44; 7:10; 12:26; Луки 5:14; Йоана 3:14; 7:19, 22, 23). Після Свого воскресіння з мертвих, коли Ісус з'явився перед своїми вірними учениками, Його свідчення повністю підтвердило слова, які Він сказав, будучи з ними: „І, почавши від Мойсея і від усіх пророків, вияснював їм у всіх писаннях про Него” –Луки 24:27.

Мойсей не тільки був слугою Єгови, але був вжитий Єговою для написання перших п'яти книг які є в Біблії, а також він був пророком всемогутнього Бога і прообразом Ісуса Христа, великого Пророка.

Свідчення Ісуса підтверджує це коли Він сказав: „...Мойсей...писав про мене.” Релігійні провідники між юдеями противилися Ісусові і звертаючись до них він сказав: „Не думайте, що я

БІБЛІЯ

обвинувачу вас перед Отцем: є хто винуватить вас: Мойсей, що на него вповасте. Коли б ви вірували Мойсейові, вірували б мені; бо про Мене той писав” (Йоана 5:45,46). Він не тільки сказав що Мойсей написав часть Біблії де писав про Ісуса Христа, але Він також свідкував: „Прослідіть писання; бо ви думаєте в них життє вічне мати; й ті свідкують про мене” – Йоана 5:39.

Мойсей був прообразом Ісуса Христа, великого Пророка; це є повне доведене свідоцтво. Звертаючись до ізраїльтян, Божого завітуючого народу, Мойсей висказав таке пророцтво: „Пророка з між вас, із браття твого, такого як я, Господь, Бог твій, поставить тобі; його маєте слухати” (5 Мойс. 18:15). Це пророцтво сповнилося на Ісусі Христі: „Мойсей бо до отців промовив: Що пророка підійме вам Господь Бог ваш із братів ваших, як мене. Сього слухайте у всьому, що глаголатиме вам. Буде ж що всяка душа, котра не слухатиме пророка того, погубиться з народу” – Дії ап. 3:22,23.

Тим великим пророком є Ісус Христос, який говорить з повним авторитетом і владою, надаючи Йому, Його Отцем, Всемогутнім Богом Єговою.

І знову свідчення, подане нам Ісусом показує, що Його Отець, Всемогутній Бог, післав Ісуса на землю і свідчення Ісуса є в точній гармонії з волею Його Отця (Йоана 6:38,39). Вченим критикам

ДІТИ

Ісус відповів: „...Моя наука не єсть моя, а послав шого мене.” (Йоана 7:16). Ісус завжди свідчив про правду, так як Його навчив Єгова (Йоана 8:28, 29,42). Святий Дух – невидима сила Всемогутнього Бога керував вірними старинними мужами, які записували пророцтва і це все було згідно волі Всемогутнього Бога. Це є доказом того, що пророцтва є правдиві.

Свідчення Ісуса підтверджує правдивість про роцтв. Як діями, так і словами Ісус посилається на пророків що доказує, що пророцтва, написані протягом століть, як сказано в Біблії, є правдивими. Зауважте деякі речі, які Ісус зробив для підтвердження слів пророків, записаних в давні часи – Мат. 4:13–16.

З початку Його земної служби Він читав пророцтво Ісаї 61:1,2 тобто: „Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післяв мене зціляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвол на волю, а ув’язненим – відчиненне темниці. Проповідувати рік примирення Господнього, та день пімсти Бога нашого, потішити всіх засумованих” (Іса. 61:1,2). „Дух Господень на мені, котрого ради помазав мене; благовістити вбогим післяв мене, зціляти розбитих серцем, проповідувати полоненим визвіл і сліпим прозрінне, випускати замучених на волю, проповідувати рік Господень приятний. Почав же глаголати до них: Що

БІБЛІЯ

сьогодні справдилось писання се в ушах ваших” (Луки 4: 18,19, 21). Так Він доказав правдивість пророцтва Ісаїї.

Ісус здійснив певну часть з пророцтва Ісаїї, зціляючи немічних: „Щоб справдилось, що сказав Ісаїя пророк, глаголючи: „Узяв Він на себе недуги наші, й поніс болещі наші” (Мат.8:17). Таким чином ці пророцтва Він прямо відносить до себе.

Він повторив слова пророка Малахії і пристосував їх теж до себе, про що є написано: „Ось, я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною” (Мал. 3:1; Мат. 11:10). Він повторив пророцтва, написані в Ісаї 42: 1–3 і також пристосував їх до себе – Мат. 12:17-21.

Ісус процитував пророцтво Йони, що теж повністю підтверджує правдивість того пророцтва (Мат. 12:39-41.) Він звертається до пророцтва відносно Соломона і цариці з півдня, а тоді каже: „... А ось тут більший од Соломона” (Мат. 12: 42) Ісус говорить притчами і сказав: „Нехай виконається те про що сказав пророк”, в псалмі 78:2 „Відворю уста до приповіді, розкажу загадки з перед віків давних” – Мат.13:31–35.

В Маттея 21:4,5 Ісус цитує з признанням інші пророцтва: Захарії 9: 9 та Ісаїї 62:11. Ісус цитує з признанням пророцтва Даниїла 9: 27; 11: 31 (див. також Маттея 24:15. Він також розказує тим, хто Його слухав про обставини на землі за днів Ноя, і наголошує на тому, що в останніх днях буде подіб

ДІТИ

ний стан на землі, доводячи правдивість Ноевого пророцтва і пророкуючи „час кінця.” (Мат. 24: 37-39; також див. Мат. 27:9-35). Ісус також підверджує правдивість закону і всіх святих пророків (Мат. 11:13) і заявив, що на тих двох основних заповідях тримається увесь закон Божий (Мат. 22: 36- 40). Засвідчивши правдивість закону і пророків, які вказані у святому Письмі і вказавши, що Він отримав ці правди від Всемогутнього Бога, свого Отця, Ісус підсумував це питання наступними авторитетними словами: „...слово Твоє правда” –Йоана 17:17.

Більш ніж три роки, дванадцять апостолів Ісуса навчалися від Нього особисто. Бог дав Йому цих апостолів і всі вони, окрім одного, осталися вірними (Йоана 17: 6-10). Є багато свідчень, що в день П'ятидесятниці святий Дух зійшов на вірних апостолів, згідно з пророцтвом Йоїла (Йоїла 2:28; Дії ап. 2:1-21). Натхнений і сповнений святим Божим духом апостол Петро там і тоді засвідчив, що Господь Бог воскресив Ісуса з мертвих і додав: „... що Господом і Христом зробив Його Бог, сього Ісуса котрого ви розп'яли.” Також він цитував про роцтво, яке звіщало про цю велику і дивовижну дію Бога (Дії 2:31-36). Пізніше апостол Петро написав відносно пророцтв: „Се найперш знаючи, що жодне книжне пророцтво не діється своїм розв'язанням. Бо ніколи із волі чоловіка не випові дано пророцтво, а від духа святого розбуджувані,

БІБЛІЯ

промовляли святі люди Божі” – (2 Петра 1:20,21, див. також 2 Сам. 23:2.

Апостол Павло, який був спеціальним післанцем Господа Ісуса Христа, помазаний і сповнений святим духом, під натхненням святого духа, свідчив про правдивість святого Писання наступними словами: „Всяке Писання богодухновенне і корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий” – 2 Тим. 3:16,17.

ПРОРОЦТВО

Пророцтва записані в святому Письмі, є правдивим доказом достовірності святого Письма, які є докладно записані в Біблії, оскільки людство не могло передбачити з точністю події, які мали перейти в далекій будучині. Всі дійсні пророцтва походять від Всемогутнього Бога Єгови. Він є совершенний в мудрості і знає кінець від початку: „Звісні од віку Богові всі діла Його” (Дії 15:18). Це був великий Єгова, Віковічний, Єдиний, котрий постарався щоб ці пророцтва були написані, згідно Його волі.

Правдивий пророк Божий є той, хто говорить так, як ним керує сила Єгови. Він не говорить людські послання, а послання Божі. Ісус Христос є великим Пророком Єгови, який говорить, яко

ДІТИ

маючий власть, від імені свого Отця.

Правдиве пророцтво має записані докази того, що має перейти в будуччині. Ті люди, які виголошували пророцтво або записували його, самі не розуміли його значіння. Але в свій належний час Бог відкриває праведним людям значіння таких пророцтв. Це доказують слова, якими Ісус звернувся до своїх послідовників. Він говорив їм про те, що має відбутися в будуччині, особливо посилаючись на кінець світу. Він поучив їх відносно святого духа, якого Бог пішле після вознесіння Ісуса на небо, котрого Він післав на своїх вірних слуг в П'ятидесятницю.

В останні дні свого перебування на землі з учениками, Ісус сказав їм: „І оце глаголав вам, перш ніж тому статися, щоб, як станеться, увірували” (Йоана 14:29). Наука про царство Боже є найбільшої ваги в Біблії і має першорядне важливе значення, тому Ісус заповідав своїм учням завжди молитися за прихід цього царства (Мат. 6:9,10). Боже царство і всі пророцтва про Боже царство походять від Всемогутнього Бога. Ісус Христос є назначеним і помазаним Царем царства Божого. Всі Божі пророки предсказували прихід цього царства і Царя і вказували вперед на той день, як один із найважливіших.

Коли чоловік був в Едемі, Бог Єгова висказав перше пророцтво (1 Мойс. 3:14–17). З того часу Він вживав людей, які повністю посвятили себе

БІБЛІЯ

служінню Богу, щоб висказати пророцтво і записати під Його розпорядженням.

Через святого духа, Бог порушив Петра висказати слова пророцтва відносно великого Царя, Ісуса Христа і він промовив: „І всі пророки від Самуїла і після них, скільки їх промовляло, також наперед сповіщали про дні сесі.” (Дії 3:24; див. також Дії 3:20–26) Протягом чотирьох тисяч років старинні вірні мужі, котрі були посвячені Богу і котрі пророкували по Божій волі, предсказували прихід Ісуса Христа, Месії. Вони не тільки предсказали Його прихід, а вказали на точне місце Його народження, служіння і випробування, Його переслідування, терпіння, ганебну смерть, воскресення і вознесіння. Така мудрість могла вийти лише від Всемогутнього Бога. Факт, що ті пророцтва збувалися точно як було предсказано, доказує їх правдивість, після чого не може бути ніякого сумніву. (Щоб дізнатися більше про пророцтва прочитайте книгу „Пророцтво.”) Пророцтво Боже не може розуміти чоловік, який не має ніякої віри в Бога і Христа. Такі люди є сліпими до правди.

Чоловік, який не має ніякої віри в Бога і не зважає на Його слово, не може зрозуміти Біблії. Такі люди покладаються на самих себе і на свої власні знання і блукають у темряві. Подібні люди називають себе вищими критиками або еволюціоністами, та упирають свої припущення на „тео

ДІТИ

рію еволюції. Бог каже про них: „Вони безумні” (Пс.14:1). В теперішній час в коледжах викладають теорію еволюції людини, її сотворення, її розвиток, і цим повністю ігнорують слово Боже. Вони є мудрими в своїх очах і відносно них Господь у своєму слові сказав: „Премудрих ловить він їх лукавством, і рада хитрих не вдається: Удень вони мов в темряві блукають, а в полудні полапки, мов ніччю, шукають” – Йова 5:13,14. „Осоромились мудрі книжники, стуманіли й заплутались; Вони відкинули слово Господнє; в чому ж мудрість їх?” – Ерем. 8:9

„Святі Писання, які написані давно, точно описують обставини, що існують в коледжах тепер”, промовив Джон до Евніки. „У моєму коледжі майже немає професорів, які би вірили в Бога та Біблію. Вони навчають молодих чоловіків і жінок ігнорувати Бога і Біблію.

Нещодавно я помітив, що в „Літературному Дайджесті” надрукували результати опитувань американських проповідників, більшість яких є еволюціоністи, які заперечують натхненне святе Писання хоча заявляють, що вони є служителями Євангелії.” „Звичайно Джоне, відповіла Евніка, це доводить, як чудово, що Господь благословив нас такими батьками, які з дитинства навчали нас мати довіру до Бога і до Біблії яка є Його слово. Без віри не можна угодити Богу, як є написано у святім Писанні.” „Правда Евніко, ти є

БІБЛІЯ

жінка справжньої щирої віри. Зважаючи на те, що професори та інші вчителі в школах нехтують Біблію та навчають, що чоловік є витвором еволюції, я пропоную, щоб у нашому наступному вивченні, ми розглянули Біблію, яка вчить про походження чоловіка і напрям який вибрали люди і дізнатися, чому такі жалюгідні обставини існують між народами і племенами землі.” „Так і зробимо, Джоне; але дозволь мені ще висказати думку, перш ніж ми перейдемо до теми з Біблії, яка є словом Божим. Біблія пережила багато гонінь від во рогів впродовж багатьох століть. Про це ми знаємо з історії світу. Біблію намагались знищити всілякими можливими способами і всі вони потерпіли невдачу. Тож хіба це не є сильним прямим доказом, що Бог зберіг і береже Біблію для користі чоловіка, який бажає йти правою дорогою? Безперечно Біблія містить слово Всемогутнього Бога, що триватиме вічно.

Це єдиний правдивий та надійний провідник мудрого чоловіка, який сумлінно досліджує її сторінки, щоб зрозуміти її, як про це сказано в святому Писанні: „Мій сину! коли приймеш слова мої й заповіді мої ховатимеш у себе, коли слух твій вчиниш уважним на мудрість, і наклониш своє серце до роздумовання; тоді зрозумієш страх Господень і знайдеш пізнання Бога.

Бо тільки Господь дає премудрість і з його уст виходить знання й розум. Він праведним приховує

ДІТИ

спасення, він заслоняє тих, що ходять в невинності; він стежки правди наглядає й береже дороги святих своїх. Тоді ти спізнаєш правду й правосуд і всяку путь праву та добру. Коли премудрість ввійде в серце тобі, а знання над усе душі твоїй любійше буде, тоді обачність оберегати ме тебе, й розум буде на сторожі у тебе, щоб від стежок тебе ледачих урятувати, й від чоловіка кривоязикового” (Прип.2:1,2,5 – 12). „ Блаженний той чоловік, що придбав собі мудрість, і чоловік, що вмів добитися до знання” (Прип. 3:13). „Евніко, давай я зачитаю тобі новини в яких говориться про цю стару релігійну організацію, яка знищила 110 тисяч Біблій, які були вислані Британським Біблійним товариством до Іспанії для розповсюдження їх серед людей. Без сумніву, всі ці Біблії були знищені, щоб перешкодити людям читати їх та дізнатися, що релігія це сить, як сказав Бог у п'ятій книзі Мойсея 7:16. Коли щирі люди дізнаються правду, яка міститься в Біблії, тоді релігійні диктатори більше не зможуть тримати їх у своїх в'язницях. Тут написано: „110 тисяч примірників Біблії, включаючи і Завіти, що надіслало до Іспанії Британське Біблійне Товариство для розповсюдження, були знищені. Всім відомо, що Іспанія здавна славилася винищенням Біблій, але це масове знищення сотні тисяч примірників Біблії, мабуть, є найбільшим прикладом ворожого ставлення до КНИГИ за всю записану історію. Це сталося в

БІБЛІЯ

1940 році. Необхідно зазначити, що це повідомлення надійшло до нас телеграфом з Лондона і з'явилось в ранішньому виданні газети „Нью-Йорк Таймс” за 6 жовтня, але було вирізане із другого і усіх наступних видань. Хто розпорядився це вирізати і яка невидима цензура намагалася завадити цій надзвичайно важливій новині досягнути людей Протестантської країни? Чи може хто –небудь відповісти на це питання? – Сайнс оф зе таймс (Ознака часів) 21 січня 1941 р.)”

„Нам необхідно надати увагу Божому слову і запам'ятати деякі важливі тексти які є зазначені нижче. Це допоможе нам ще більше цінувати правду слова Божого котре є нашим надійним провідником: Пс.119:160; Прип.13:13,14; Йоана 6:63, 68; Пс.119:9 –11; Жид. 4:12; Пс. 91:4; 5Мойс.4:2; Прип. 30:5,6; Одкр. 22:18,19; Римл. 3:3,4; Марка 7:5-13; Ісаїї 46:11;55:10,11; Мат. 24:35; Марка 13:31; Луки 21:33; 2 Тим. 2:15; Йоана 8:31,32; Рим. 10: 17.

РОЗДІЛ ШІ

ДІТИ

CHAPTER 3

THE CREATURE

"I will praise thee; for I am fearfully and wonderfully made, marvellous are thy works, and that my soul knoweth right well" — Psalm 139 14.

Часто читаючи ці тексти, ми переконані, що отримуємо справжнє благословення, та правдиво досліджуючи Біблію, ми будемо дотримуватись правильного напрямку, а, значить, мудрого напрямку. Ми дізнаємося, як вчитись, і ми любимо здобувати знання про те, що є добре. У нас є Біблія, котра є нашим досконалим провідником, і наша віра у її Автора є сильною. Ми маємо поміч у вивченні Біблії, милостиво надану Господом.

Я радий Евніко, що ти є жін-

СОТВОРІННЯ

кою правдивої віри. Я є вдячний Господу за те, що зберіг ту віру, яку вселяли у мене мої батьки з дитинства. По Божій милості ми непохитно стоятимемо у вірі, не відхиляючись від неї.

У Біблії є написано: “Без віри не можна угоди ти (Богу)” (Жид.11:6). Ми бажаємо угодити Богу і отримати Його признання. Слова тексту у Псалмі 139:14 були висказані чоловіком віри. Він був одним із натхненних пророків Всемогутнього Бога, котрий промовляв так як він був порушений духом Божим, і ось його свідчення: „Дух Господень глаголе в мені, й слово Його – на язиці в мене ” (2 Сам. 23:2). У цій Псалмі сказано, що чоловік є „чудно і дивно сотворе ний”. Це значить, що совершенний чоловік був сотворінням, сотворений вищою силою.

Якщо ті двоногі, які вважають себе професорами і вчителями – еволюціоністами, мають рацію, тоді чоловік розвивався від дуже малої та незначної річі. Ця теорія повністю суперечить слову Всемогутнього Бога. Не дивно Бог говорить, що Він оберне виражену „мудрість” таких людей в „дурість.”

За інформацію, котрою ми володіємо, ми добре знаємо, що Божий пророк сказав правду, що чоловік „сотворений чудно і дивно.” Наші дослідження з фізіології, а також наші спостереження повністю переконали нас щодо цього факту. Чоловік–сотворіння, отже має бути і Творець. Хто сотворив

ДІТИ

чоловіка? Біблія відповідає: „І сотворив Бог чоловіка в свій образ, ув образ Божий сотворив його, як чоловіка і жінку створив їх” – 1 Мойс. 1: 27.

Як Бог сотворив чоловіка? Святим духом, Його неограниченою силою, яка є невидима для чоловіка. „Пішлеш Твого Духа, будуть сотворені, та й оновиш лице землі” – Пс.104:30.

Він сотворив чоловіка з пороку земного: “І создав Господь Бог чоловіка з землі польової, і вдихнув йому в ноздрі живе дихання. І став чоловік душею живою.” (1Мойс. 2:7) Спочатку Він сотворив чоловіка, а потім – жінку – 1 Мойс. 2:18, 21, 22.

Всемогутній Бог Єгова посідає такі прикмети: **МУДРІСТЬ** (що повністю доводиться наступними текстами: Прип. 3: 13,19; Прип. 2:6,7; 2 Мойс. 31: 3; Йова 12:9-13; Пс.104:24; Пс.136:5);

СПРАВЕДЛИВІСТЬ (Пс. 89:14); **СИЛА** (Пс. 62: 11; 29:4); та **ЛЮБОВ** (1 Йоана 4:8). Ці прикмети Божі не мають границь. Чоловік був сотворений з обмеженим рівнем мудрості, справедливості, сили та любові і так Бог сотворив чоловіка на свій образ і подобу. Бог панує над цілим світом. Бог дав чоловікові владу панувати над нижчими земними звірами, проте не над іншими подібними до себе (1 Мойс.1:28). Чоловік відповідальний перед Богом за свої вчинки.

Релігійоністи стверджують, що людина сотворена із безсмертною душею, котра існує окремо і ві-

СОТВОРІННЯ

докремлена від її організму чи тіла і що душа ніколи не помирас. Це вчення також повністю фальшиве і цілком суперечить слову Божому.

Саме тут я згадав слова написані у Біблії: “Нехай буде Бог правдивий, усякий же чоловік омана” (Рим. 3:4, Діаглот). Коли людські слова суперечать слову Всемогутнього Бога, ми знаємо, що чоловік є омана, тому що Бог правдивий, і всі Його діла зроблені правдиво.

На чоловіка був покладений особливий обов’язок, Бог вимагав щоб чоловік повністю був послушний Його заповідям, котрі Він дав йому. Бог насадив сад, котрий Він назвав „Едем” і доручив чоловікові доглядати за цим садом. Бог дозволив їсти овочі, котрі росли у саду, з деякими обмеженнями, а ці обмеження, безсумнівно, були дані з метою випробування покори чоловіка. „І заповідав

Господь Бог чоловікові глаголючи: “З дерева в саду—раї можна тобі по вподобі їсти. З того ж дерева, що дає знаттє доброго і лихого, з того не наважитимешся їсти, а то вмреш певно того ж дня, як скуштуєш із його” (1 Мойс. 2:16,17).

Чоловік не послухав Божого закону і тому він був покараний. Деякі особи нерозумно припускають, що засудження чоловіка на смерть Богом за споживання забороненого овочу є жорстоке. Гріх не був у овочі, але в непослушенстві до Божого закону, у споживанні того, що Бог заборонив їсти. Чоловік свідомо згрішив, і був справедливо

ДІТИ

засуджений на смерть.

Якщо вчення релігійоністів про природне безмертя душі є правильне, тоді це означає, що чоловік не може померти, тому що безмертя означає те, що не підлягає смерті. Не можна сказати, що тільки тіло помирає, а душа продовжує жити. В слові Божому чітко записано: “Котора душа провинить, то та й умре” (Езек. 18:4). “Котрий чоловік жиє і не побачить смерті, визволить душу свою від сирої землі? (шеол) – Пс. 89:48.

Яка різниця між душею і людиною? Немає ніякої різниці. Кожне сотворіння є душею, а душа є живим, дихаючим сотворінням, котре рухається. Господь сотворив тіло і потім „вдихнув йому у ніздрі живе дихання і став чоловік живою душею” (1 Мойс. 2:7 Іврит). Тіло з м’яса а також кров, котра циркулює артеріями та венами, і дихання, все це разом складає живе сотворіння, котре зветься „душею”. “Життя ... знаходиться у крові” (3 Мойс.17:11). Дихання приводить у рух легені і серце, а кров рухається тілом і таким чином, підтримується життя; а коли дихання людини припиняється, серце перестає діяти і людина помирає.

Душа це те, що помирає (Езек.18:4, 20). Вчення про „безмертя всіх душ” винайшли і навчали щоб ввести людей в оману і на зневагу Всемогутнього Бога – саме звідси почалась брехня. Диявол є автором цієї брехні, а також інших вчень, котрі витікають з неї.

СОТВОРІННЯ

ПОЧИН ЗЛА

Лукаве сотворіння, котре було просвітчене, а потім спротивилось Всемогутньому Богові, стає безбожним. Бог, „чиє ім'я Єгова”, є Творцем, єдиним Всевишнім Іством.

Він єдиний Самоіснуючий. Всі розумні істоти, котрі існують, є сотворіннями. Люди часто використовують фразу щодо людей і кажуть: „Це людське іство.” Це цілком суперечить правді.

Бог Єгова є Іством Вічним, і Йому немає рівних. Він першим сотворив Льогоса, єдиного Любого і вживав Льогоса, як свого активного післанця у творенні всіх речей, котрі сотворені: „У почині було слово, і Слово було в Бога, і Бог було слово.

Воно було в почині у Бога.

Все Ним сталося; і без Него не сталося ніщо, що сталося.” (Йоана 1:1 –3 Діаглот) (Йоана 1:18; Одкр. 3:14). Льогос або Слово – Ісус Христос (Прип. 8:22-31). Крім Всемогутнього Бога немає Іства, а всі є сотворіннями, і тому всі є душами. Слово „Бог” означає „могутній”. Є багато могутніх, котрих звать „богами”, проте є лише один

Всемогутній Бог „чиє ім'я – Єгова”, і котрий є Всевишній: „Ти бо великий єси і чудеса твориш, Ти єси Бог, сам один” (Пс. 86:10). „Один Бог і отець усіх, що над усіма й через усіх і в усіх вас.” (Єфес. 4:6) Єгова є сам з себе існуючий: „...од від

ДІТИ

віку до віку – Ти єси, Боже.” (Пс. 90:2). Ісус Христос є „могутнім”, а тому він є „Бог.” Єгова є Всемогутнім, а тому Він більший, ніж Ісус: „Один бо Бог, і один Посередник між Богом і людьми, чоло вік Ісус Христос ” (1 Тим. 2:5). Візьміть до уваги те, що каже святе Писання котре вказане тут, і котре говорить про інші сотворіння як „боги ”: “Сказав я: „Ви божі, і всі ви сини Всевишнього!” –Пс. 82:6; Йоана 10:34,36

Ісус сказав про Свого Отця, Всемогутнього Бога: „...бо Отець мій більший мене” (Йоана 14:28) Ісус говорить про Єгову, як про свого Отця, тому що Всемогутній Бог дав життя своєму Сину. Більше того, Ісус каже: “Я і Отець одно” (Йоана 10:30). Очевидно його слова значать, що Він і Його Отець перебувають в повній єдності і гармонії, завжди діють разом і є багато святих Писань, котрі свідчать про це, а саме свідчення Ісуса про яке сказано у Псалмі 40:8.

Серед стародавніх духових сотворінь було одно, котре звалось Люцифером, могутнім, а тому богом. Ім'я Люцифер означає „Несучий світло” або „Досвітня зоря”. Льогос, котрий є Господом Ісусом Христом, зветься „...зоря ясна і рання” (Одрк. 22:16). Інші духові сотворіння зуться “зорями”, і є могутніми (Суд. 5:20; Пс. 148:3) Люциферу було довірено і поручено наглядати за сотворінням на землі. Він повстав проти Всемогутнього Бога, і зробив це свідомо і з умислом, а тому став злим і

СОТВОРІННЯ

від тоді він відомий у святому Писанні за чотирма іменами, тобто: Сатана, що означає противник Всемогутнього Бога; Змій, що означає губитель; Диявол, що значить брехун; Вуж, що значить зводитель – Одрк. 20: 1–3; 12:9.

Всяке противенство або бунт проти Бога є гріхом і просвітчене сотворіння, котре згрішило свідома, є лукаве. Гріх Люцифера виявився таким чином: Всемогутній Бог сотворив чоловіка, і сотворив землю для чоловіка (Іс. 45:12,18); Чоловік Адам, будучи совершенним, був найвищим земним сотворінням, а коли Бог закладав основи землі, як місце для життя чоловіка, це було великою радістю для духових сотворінь в небі; як про це є написано: „Де тоді був ти, коли я закладав основи землі? Скажи, коли знаєш! Як тим часом всі ранні зорі веселилися, і всі сини Божі викликували з радощів?” – Йова 38:4,7.

Люцифер теж був там і бачив, як всі сотворіння віддавали похвалу Всемогутньому Богу. Захланність зайшла в серце Люцифера і він сам зажадав, щоб його славили так, як славили Всевишнього (Ерем. 51:13). Він постановив опрокинути Всемогутнього Бога і щоб обдурити чоловіка і привести його до знищення, він вжив змія.

Адам і Єва були в Едемі і отримали особливу заповідь Бога бути послухними. Всевишній повідомив їх, що споживання заказаного овочу було би непослухом і каралося б смертю. (1Мойс. 2:17)

ДІТИ

Сатана приступив до Єви і запитав, чому вона не їсть заказаного овочу.

Єва відповіла: „Рече Бог, не їжте з його, ані до торкатиметесь до нього, ато помрете.” Люцифер, говорячи через змія, щоб обдурити Єву, відповів: „Ні бо, не помрете. А се Бог знає, що скоро попоїсте з нього, відкриються вам очі, і будете як боги, знаючі добре й лукаве ” – 1Мойс. 3:1-5.

Жінка зажадала „стати неначе боги”, тобто, бути такою ж мудрою, як духові сотворіння, котрі мають більші знання, ніж людські сотворіння.

Сповнюючись цим бажанням, вона порушила закон Всемогутнього Бога, а потім і Адам прилучився до неї у цьому переступі і поповнив гріх.

Це стало початком гріха, а також початком релігії. Це може прозвучати дивно для декого, що це стало початком релігії; проте це правда.

При належному розумінні, слово „релігія” означає, робити щось всупереч волі Всемогутнього Бога. Єва була спонукана взяти противний напрям до закону Божого через брехню, яку практикував Люцифер; вона змирилась, тому що хотіла того, чого їй не було дано Всевишнім.

Люцифер і багато інших ангельських сотворінь, котрі стали злими, ввели релігію і примусили людей практикувати її . Слідувати практиці лихих або злих сотворінь є пасткою, і по цій причині Бог Єгова сказав Ізраїлю, що вони повинні тримати себе далеко від релігії, тому що для них

СОТВОРІННЯ

практикування і прийняття релігії ханааніїв, котрі були під впливом духових демонів, було би пасткою для них. – 5Мойс. 7:16

Саме Люцифер, котрий зараз відомий як Сатана, той стародавній змій, Диявол, привів чоловіка до гріха, і тому Люцифера називають „зводителем” (1 Йоана 2:13,14; 3:12; 5:18, 19). Люцифер був великим та могутнім, а його жадібність привела його до упадку і закінчиться його повним знищенням.

Про Люцифера, тепер Диявола, написано в священному Писанні: “Як же се ти впав із неба, дось вітняя зоре? Ти розбився об землю, що топтав на роди! Ти ж говорив в серці своєму: Взійду аж на небо, над Божими зорями престол мій поставлю, й засяду на горі між богами, на краю півночі; взійду на висоти хмарні, рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься. А тепер ти попав в пекло, – в глибінь преісподню”. (Іс. 14:12-15)...у Едемі, Божому саді пробував єси. Блискуче дороге камінне окрашувало твою одежу: карнеоль, топаз, яспис, хризолит, онікс, сапфир, рубин, смарагд і золото, – усе те штучно осаджено в гніздочках і нанизано, та й наготовлено тобі, скоро на світ родився. Тебе помазав я, щоб, наче херувим розпростерав охоронні крила; тебе поставив я наче на святій горі Божій, і ти ходив серед огнистого каміння. Без хиби були поступки твої з того часу, як тебе сотворено, аж докіль не знайшлось у тобі безза

ДІТИ

конности. Всі, що знали тебе між народами, здивуються над тобою; ти станешся страховищем і зникнеш по всі віки”. – Езек. 28: 13-15,19

За свій непослух Адам та Єва були засуджені на смерть, згідно із Божим Законом або заповіддю: “В день, коли з’їсте заказаний овоч, помрете”. Вони справді померли того ж дня, коли згрішили. Один день для Господа – це як тисяча років для чоловіка; і за цей час в тисячу років вони обоє померли (2 Петра 3:8). Адам та Єва були вигнані з Едемського саду і як часть їхньої кари, вони мусіли заробляти на свій хліб у поті чола, і полоти будяки та терне. Адам був злим і помер таким, а його кінець є знищення. (1 Тим. 2:14; Пс. 145:20) Тоді ж і Сатана був засуджений на смерть, проте виконання цього присуду було відложено.

Чому вирок знищення, винесений проти Диявола не був приведений в дію в той самий час, коли він був засуджений на смерть? Це питання довго було не зрозуміле людям, але святе Писання робить це абсолютно ясним. Диявол, бачучи, що Адам не одразу був позбавлений життя, без сумніву зробив висновок, що Бог не зміг позбавити його життя і бути послідовним.

Напевно, Сатана міркував так: „Якщо Бог позбавить Адама життя, то це є доказом, що Бог не може поставити совершенного чоловіка котрий би остався правдивим і вірним. А якщо він не позбавить його життя, тоді це означатиме, що Йо

СОТВОРІННЯ

го слову не можна вірити”. Мабуть Сатана думав, що, як би не вирішилось це питання, він зуміє довести, що Бог не є Всемогутнім, тому що Він не зміг поставити чоловіка на землі, який би залишився послухним і вірним Богу. Тоді всі сотворіння на небі і на землі, будуть вважати Бога, як несовершенного, тобто як не Всемогутнього, не Всезнаючого, не Праведного, а тому всі сотворіння будуть віддавати честь і славу Сатані, тому що Сатана таким виставив Бога. Цей його висновок виправдовує той напрям, котрий він обрав. Тоді Сатана кинув виклик Всемогутньому Богові, сказавши, що Бог не може поставити чоловіка на землі, котрий би оставався вірним та відданим Йому; що Сатана міг би зробити так, що всі люди проклинатимуть Бога: І відказав сатана й промовив: „Шкуру за шкуру, а за свою душу оддасть чоловік усе, що має. Простягни тільки руку твою й торкнись костей його й тіла його, – чи благословитиме він тебе?“. – Йова 2:4,5

Цей визов підніс питання, хто є Всевишнім? Прийняти визов Сатани і дати йому можливість доказати свій визов і невдача у його доведенні показала би, що Сатана–брехун і це переконало би уми сотворінь, що Бог є Всевишнім, що дасть основу для їх віри і послушенства. Бог прийняв виклик Сатани і сказав Сатані в той час, що у своєму часі Він дасть свідоцтво по всій землі, що Він Всемогутній Бог і що Він об’явить свою силу і

ДІТИ

знищить Сатану і всю його роботу. Про це є записано в Біблії, як Бог сказав до Сатани: „Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі” (2Мойс. 9:16 Лісар). Це без сумніву значить, що Бог розв'язав руки Сатані, щоб він робив все, що може, проти Єгови і проти людства, і що у належний час Бог докаже, що Сатана брехун, та що Він сам один є Всевишній, і докаже це на радість всіх сотворінь, хто любить справедливість.

Бог не дозволив Сатані продовжувати робити зло на користь Сатани, а зробив Він це, щоб дати можливість всім сотворінням зробити вибір між правильним та неправильним, і таким чином, доказати їх невинність перед Ним, а ті хто докаже їх невинність, отримають винагороду вічне життя, а ті, хто примкне до Диявола разом з ним, зазнають вічної погибелі. Дозволення на панування зла на землі було впродовж минулих століть, тому всі сотворіння мали можливість доказати свою невинність перед Богом; а ті, котрі занедбують або відмовляються зробити це, тим самим цілком доведуть що вони повністю негідні вічного життя. Крім того доведено, що душа не є безмертна, та що сотворіння не може бути добровільно злим і продовжувати вічно жити. Таке є встановлене правило, що тільки ті, хто добровільно підкоряться Всемогутньому Богові, можуть мати вічне життя.

СОТВОРІННЯ

УСПАДКУВАЛИ СМЕРТЬ

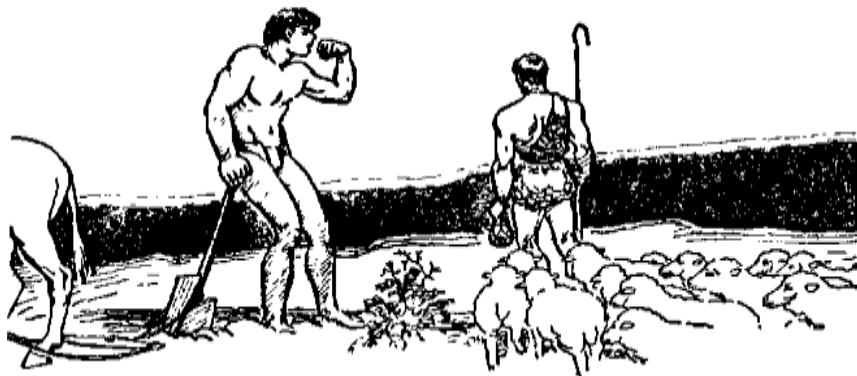
Коли Адам і Єва були совершенними в Едемі і перед тим як гріх увійшов, Бог дав їм цю заповідь: „...Плодіться і намножуйтеся, і сповнійте землю ...” (1Мойс. 1:28). Поки вони були в Едемі, то ця заповідь не була виконана. Цю Божественну заповідь Адам і його жінка почали виконувати тоді, коли вони були засуджені на смерть і вигнані з Едему. Несовершенні чоловік і жінка, котрі були засуджені на смерть, почали вживати Богом надану можливість, народжувати на світ дітей. Каїн був їх первістком, а потім народився Авель (1Мойс. 4:1,2). Проба людських сотворінь, котру було накладено через виклик Диявола, почала діяти відразу. Каїн піддався впливу Диявола і вбив свого брата. Авель вибрав шлях служіння Богу; його віра та послух пороховані йому за праведність. Тому він отримав признання Бога (Євреїв 11: 4). Люцифер, перед тим, ніж він став Дияволом був зроблений володарем, йому було дано „владсть смерті”, і цю власть він має по сей час – Жид.2:14.

Примусивши Каїна підкоритися йому, та бачу чи, що Авель був вірним Богові, Диявол задумав убити Авеля, щоб здійснити свій злий визов. Саме Диявол є відповідальним за вбивство Авеля.

Після цього Господь Ісус заявив, що Авель був праведником, а Диявол був брехун і душоубець

ДІТИ

CHILDREN

CAIN WROTH WITH ABEL

від почину (Мат. 23:35; Йоана 8:44). Ця заява Господа Ісуса є подальшим доказом правдивості записів Мойсея. Цей Божественний запис також доводить, що Всемогутній Бог дозволяє людським сотворінням зробити для себе вибір, кому вони будуть служити, і таким чином, розумним сотворінням дається можливість вирішити свою власну долю. Ті, котрі докажуть свою невинність до Бога, отримають як нагороду, вічне життя. Дія вол робить великий вплив на людство впродовж століть, а Бог дав людям волю, щоб вони могли вибрати, кому служити.

Тому є написано в святому Письмі : “Хіба не знаєте, що кому оддаєте себе в слуги на послух, то го ви й слуги, кого слухаєте: Чи то гріха на смерть, чи слухання на праведність?” (Рим. 6:16).

СОТВОРІННЯ

Від Авеля до часу потопу був період в більш ніж 1600 років, і в продовж того часу лише троє людей, як показано в Біблійних записах, вибрали служити Богу. Їх імена – Авель, Енох та Ной.

Сини Ноя, як виявилося пізніше, пішли за своїм отцем Ноєм, але ці три чоловіки, вище згадані, є особливо названі. Всі інші людські сотворіння, а також багато духових сотворінь, впродовж того періоду часу, підпали під вплив і владу Диявола.

Без сумніву Диявол зробив висновок, що він є успішний у своїй власній величності і перевазі над Богом Єговою. Сатана спокусив багатьох ангелів і привів їх до гріха і це показує його спробу відвернути всі сотворіння від Всевишнього Єгови. Ангели, котрі стали злими, названі у святому Письмі бісами а князь бісів сатана, диявол (Мат. 12:24). Ці біси весь час здійснювали і продовжують здійснювати вплив і контроль над людськими сотворіннями. Ці біси, над котрими є князь Сатана, змусили людей практикувати релігію, щоб змусити людей славити сотворіння замість Творця і таким чином знеславити ім'я Всемогутнього Бога.

Слово Боже веде людей на дорогу спасення, і наступне святе Писання показує, що люди, на котрих вплинули злі ангели, звернулись до релігії і поклонялися сотворінням замість Творця і таким чином, зневажали Всемогутнього Бога. “Одкри

ДІТИ

вається бо гнів Божий з неба на всяке нечестє і неправду людей, що держать істину в неправді. Тим, що розумне про Бога, явне в них; Бог бо явив їм. Невидиме бо Його від створення свѣту думаннем про твори робиться видиме, і вічна Йо-го сила і Божество щоб бути їм без оправдання. Тим, що знаючи Бога, не яко Бога прославляли або дякували, а осуєтились думками своїми і оморочилось нерозумне серце їх. Славлячи себе мудрими, потуманіли, і обернули славу нетлінного Бога на подобину образу тлінного чоловіка, і птиць і четвероногих і гада. Тим же й передав їх Бог нечистоті в похотях сердець їх, щоб сквернили тіла свої між самими собою. Вони перемінили істину Божу на лъжу і поклонялись та служили тварі більш Творця, котрий благословен на віки. Амінь”–Рим.1:18–25. Піддавшись впливу бісів, всі люди на землі, за винятком кількох, стали злими, у дні Ноя “...побачив Бог, що ледарство людське було велике на землі, а люди дбають повсякчасно тільки про лихе”. Ной був винятком, як зазначено далше: „...Нояг був праведний чоловіга, без гріха між сучасниками своїми. Нояг ходив з Богом” (1Мойс. 6:1–12). Ной, та ті хто був з ним, вибрали дорогу праведності, тоді як ті, хто вибрав дорогу служення Дияволу є противниками Всемогутнього Бога,—засуджені на знищення (2 Петра 2:12). Всемогутній Бог вирастить Свій гнів на тих, які добровільно вибрали зло, та водночас Він

СОТВОРІННЯ

пророчо предсказує, який буде кінець всіх злих націй та народів землі, разом з Дияволом та іншими злими демонами. Всемогутній Бог наслав на землю великий потоп та знищив всі людські сотворіння, окрім Ноя та членів його родини, які показали свою віру у Бога і були послухні Всемогутньому Богу (1 Мойс. 7:1-23). Потоп був типом або пророчим образом, який показує, яка ціль є Бога щодо беззаконників, та що він знищить всіх таких в Армагедоні, „в день той великий Бога Вседержителя”, і цю правду Він зробив ясною для тих, хто любить Його, та котрі є тепер на землі – 1 Кор. 10:11; Рим.15:4; Одкр.16:13–16; 2 Петра 3:6–12.

Ной та його родина були схоронені під час потопу в ковчезі, який Ной збудував по приказу Бога Єгови, і ковчег був типом або пророчим образом організації Бога Єгови під Ісусом Христом. Потім Бог дав заповідь Ною та його синам: “Ви ж розплоджуйтесь і намножуйтесь, буяйте по землі і множьте по їй” – 1 Мойс. 9:7.

І знову люди намножувалися на землі і Диявол старався відвертати людей від Всемогутнього Бога. Щоб доконати свою злу ціль, Диявол організував людей у релігійне тіло. Нимрод, дуже лукавий чоловік, став диктатором організованого народу Вавилону, і не тільки управляв народом залізною рукою, але й заставляв людей поклонятися йому. Так Нимрод вимагав, щоб його визнавали могут

ДІТИ

нім богом на землі: “Сей був велетень ловець перед (більший) Господом”. (1 Мой.10:8,9) З того часу всі народи підпали під могутній вплив демонів, якими керував Сатана, та практикували демо нізм, котрий є під назвою „релігія”, яка зневажає ім’я Всемогутнього Бога і приводить людей до грі ха. Ціль демонів була відвернути людей від Бога і привести їх до знищення.

По своїй природі, людські сотворіння бажають підводити очі вверх і поклонятися якійсь вищій силі, а Диявол обрав релігію, як найпростіший спосіб введення людей в оману та відвернення їх від Бога, примусивши їх поклонятися таким рі чам як образи, і падати перед ними на коліна, та ким чином вони відвертаються від Бога. Диявол докладає усіх зусиль, вводячи людей в оману, і примушує їх думати, що вони поклоняються Богові, коли насправді вони поклоняються Дияволу. Тому „релігія”, очевидно, означає робити або практикувати щось, що суперечить волі Бога, або те що має намір відвернути людей від Всемогутнього Бога та від поклоніння Всевиш ньому. На даний час є сотні релігій, котрі практикуються на землі, і багато з практикуючих їх думать, що вони служать Господу Богу.

Через те, що вони блукають у темряві щодо заміру Бога, вони перебувають під впливом та силою Диявола і він відвернув їх від Бога. Жоден з них по правді не служить Всевишньому, тому що

СОТВОРІННЯ

вони йдуть за людськими традиціями і нехтують словом Божим, котре є єдиним правдивим провідником. Щоб дізнатися про Божий замір відносно людства, кожний повинен мати чесне та щире бажання дізнатися правду, а тоді старанно прагнути шукати правди, і тому є єдина дорога щоб дізнатись про цю правду, через вивчення слова Божого, яке знаходиться в Біблії. Тому ті, хто шукає правду, мають вірити, що Бог Єгова є Всемогутнім і що Біблія містить Його слово правди. Чоловік, котрий продовжує дотримуватись еволюційних вчень відносно чоловіка ніколи не пізнає правди, а надалі блукатиме у темноті щодо Божого заміру.

Через Адамів гріх, який унаслідували його потомки, всі людські створіння народжуються у гріху і є засуджені на смерть. Але навіть несовершений чоловік може виявити щире бажання пізнати та служити Всемогутньому Богові, і тоді, чинячи так, він може отримати Божу ласку. Авель народився несовершеним, проте у його серці було щире бажання служити Всемогутньому Богові, і завдяки своїй вірі і покорі Богу, він був порахований за праведника. Теж саме буде і зі всіма тими, хто цілковито посвятить себе Всемогутньому Богу, розвиваючи віру і покору. Адам і Єва уже були під прокляттям смерті, коли народили дітей, і їх діти народилися несовершеними: “Ось бо я в беззаконню родився, і в грісі почала мене мати моя” (Пс. 51:5). “Тим же то, як через одного чоловіка

ДІТИ

гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла (через того), в кому всі згрішили” – Рим. 5:12.

В святому Писанні є багато свідочств про те, що кожне людське сотворіння наслідило смерть від Адама, і тому що смерть є кара за гріх, тому кожне людське сотворіння мусить померти і навіки залишатися мертвим, хіба Всемогутній Бог постарасться для людини о спосіб, як отримати життя. У Біблії є багато доказів того, що зробив Бог, і як Він постарався о засоби, при помочи яких грішні людські сотворіння можуть увільнитися від гріха та отримати вічне життя.

Умови, при яких людське сотворіння може отримати вічне життя є вказане в Біблії. По тій причині вивчення Біблії є найважливішим для кожного, хто бажає жити.

ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ

Коли Адам помер, куди він пішов? Він помер, тому що свідомо згрішив. Він сам вибрав служити Дияволу і будучи злим, він зазнав погибелі, так як присудив Всемогутній Бог (Пс.145:20). Чи жила десь Адамова душа по тому? Ні; по причині, що у Адама не було душі. Адам сам був душею, чоловіком, дихаючим сотворінням, але коли він помер, душа померла, і це мало на увазі Адама. Тому Адам повністю перестав існувати.

СОТВОРІННЯ

Вчення про „насліджене безсмертя всіх душ” є брехнею, великою брехнею, котру спершу промовив Диявол, „стародавній змії” саме з тією ціллю, щоб ввести в оману людство і кинути зневагу на Всемогутнього Бога.

Та диявольська лож призвела до смерті Адама і мільйонів інших з того часу. Тому Ісус сказав про Диявола, що „Той був душогубцем з почину; й в правді не встояв; бо нема правди в йому. Коли говорить брехню, із свого говорить; бо він брехун і отець її” (Йоана 8:44). Тоді як Диявол має власть смерті, сам Диявол не є безсмертним. Бог засудив Диявола на смерть і у належний час він буде цілком знищений; і коли прийде час на виконання цього вироку, Господь Ісус Христос цілком знищить Диявола, як про це є написано: „Коли ж діти сталися спільниками тіла і крови, і Він так само спільником їх, щоб смертю знищити того, що має державу смерти, се єсть диявола” (Жид. 2:14). Ангели не є безсмертними а ті духові сотворіння, які пішли за Дияволом в бунті зазнають погибелі – 2 Петра 2:4; Юди 6.

Релігія вчить, що мертві є свідомі і знаходяться в „чистилищі” або в „вічних муках у пеклі”, піддаючись свідомим карам. Це є цілковитою брехнею і овочом першої брехні Диявола.

„Чистилище” є демонічним міфом, котрий ніколи не мав підтвердження свого існування. А щодо „вічних мук”, то такого місця немає. „Пекло” як

ДІТИ

це слово є в Біблії, означає могилу, чи гріб, стан смерті або знищення.

Немає ніякої свідомості в „чистилищі” або в пеклі і що до цього святе Писання свідчить нас тупне: „Бо живі знають що помруть, а мертві нічогосінько не тямлять, і нема їм уже заплати, бо й пам’ять про них пішла в забуток. Все, що маєш снагу робити, роби руками твоїми; бо в могилі куди ти йдеш, нема вже роботи, ні роздумовання, ні знання, ні мудрості” (Еклез. 9:5,10). „Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі, що йдуть до місця мовчання” (Пс.115:17). „Котрий чоловік жие і не побачить смерті, визволить душу свою від сирої землі? (шеол)” – Пс. 89:48.

Святе Писання в багатьох місцях свідчить, що Бог воскресить з мертвих тільки тих, які корять ся Йому. Якщо померлі десь живуть, тоді вони не можуть воскреснути, оскільки „воскресіння” означає вийти зі смерті та почати жити. Тому вчення про „насліджене безсмертя” зробило би Бога ложником, але ж ми знаємо, що Бог не може обманювати. Це ще один доказ того, що вчення про насліджене безсмертя людей походить від Диявола. Господь Ісус завжди є послухний своєму Отцеві. Бог підняв Ісуса з мертвих як про це є написано в Біблії: “Тепер же Христос устав з мертвих; первістком між мертвими стався. Яко ж бо через чоловіка (прийшла) смерть, так через чоловіка й воскресення з мертвих. Як бо в Адамі

СОТВОРІННЯ

всі вмирають, так і в Христі всі оживають. Кожен своїм порядком: первісток Христос, а потім Христові у приході Його” – 1 Кор.15:20–23.

„Безсмертя” значить те, що не може померти. Тоді хто є безсмертний? Непомильне слово Боже відповідає: „Безсмертя має лише Бог!” (1 Тимот. 6:16). Це чітко встановлює той факт, що всі, хто отримає безсмертя, повинні отримати його від Всемогутнього Бога, та що жоден не має його по наслідству. Коли Всемогутній Бог воскресив Ісуса з мертвих, Він дав Йому безсмертя та ім'я, вище від усякого імені, тому Ісус є “живий по віки вічні” (Фил.2:9-11; Одкр. 1:18). Вірні послідовники Ісуса Христа, що залишаться вірними Йому аж до смерті, воскреснуть і отримають безсмертя через милість і силу Всемогутнього Бога (1 Кор.15: 42-44). Воскресіння до безсмертя є вінцем життя, великим даром Бога Єгови для тих вірних послідовників Ісуса Христа, які будуть вірні аж до смерті, відповідно до обіцянки, даної Господом. „...Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя” (Одкр. 2:10 А.П.В. Той факт, що безсмертя є великим даром Бога вірним сотворінням, котрі є з'єднані з Ісусом Христом, є доказом, з котрого можна зробити висновок, що жадний чоловік не володіє безсмертям.

Брехня Диявола про насліджене безсмертя всіх душ є єдиним засобом, при помочі якого можна підтримувати фальшиве та лукаве вчення про

ДІТИ

свідомі муки в „чистилищі” або в пеклі. Тому Диявол є відповідальним за брехливу науку про свідомі муки після смерті, така брехня використується релігійністами, щоб настрашити людські сотворіння, примушуючи їх служити людям на зневагу Божого святого імені.

Мертві перестають існувати. Єдиний шлях для будь кого з мертвих, щоб він міг жити знову, це отримати дар життя від Всемогутнього Бога, котрий дається їм через Ісуса Христа: “Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже–життє вічне в Христі Ісусі, Господі нашім” –Рим. 6:23.

Всі, хто бажає жити, зважатимуть на слова Господа Ісуса Христа, котрий каже: „Се ж життє вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав єси, Ісуса Христа” (Йоана 17:3). Немає іншої дороги до життя, крім тої, котру дав Бог через Ісуса Христа.

До релігійних провідників Ізраїлю, котрі розп’яли Ісуса на дереві, звернені ці слова: „То нехай знане буде всім вам і всьому народу ізраїлевому, що в ім’я Ісуса Христа Назорея, котрого ви розп’яли, котрого Бог воскресив з мертвих; ним сей стоїть перед вами здоровий. Се камінь, зневажений од вас будівничих, що стався головою угла; і нема ні в кому другому спасення, бо й нема іншого ім’я під небом, даного людям, щоб ним спаслись нам – Дії Ап. 4:10–12.

Ці виразні святі Писання прості і переконуючі

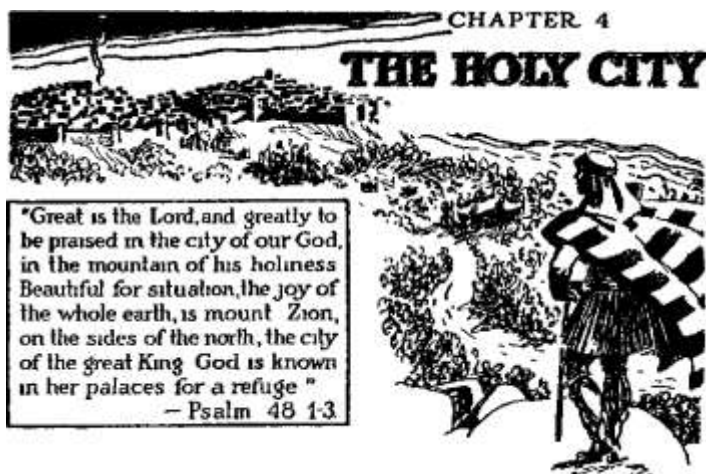
СОТВОРІННЯ

– промовив Джон. Евніко, давай на наступному уроці дослідимо святе Писання відносно Божого заміру дати вічне життя тим, які коряться Йому. Традиції людей і так звана „людська мудрість”, послужили засобом, щоб завести мільйони людей у темряву. Царство Боже є найважливіше для людства, і рідко, або взагалі мало можна щось почути про Боже царство.

Тож давай на наступному навчанні уважно зосередимось на цьому і занотуємо у наших записниках важливість роз’яснення, котре показує, як Бог дасть життя послušним людським сотворінням.

РОЗДІЛ IV

СВЯТИЙ ГОРОД

„Великий Господь, достоен великої слави в місті Бога нашого, на святій горі Його”, що є символічним виразом, який відображає організацію, якою Він править.

„Місто нашого Бога”, про яке йдеться у повищому тексті, є святій уряд, який буде управляти світом у праведності. „Гора” також вживається як символ Божої організації, і у повищому тексті зветься „горою Сион”, яка „стоїть на високому місці”. Це місто – новий Єрусалим, святе місто, прообразом якого був Єрусалим, заснований Господом Богом в Палестині.

Господь Ісус Христос відкрив своєму слугі Йоану важність, славу та красу тієї святої організації, і відносно якої Йоан написав: „І бачив я нове небо й нову землю; перве бо небо і перва

СВЯТИЙ ГОРОД

земля перейшла, а моря вже більше не було. А я, Йоан, бачив город той святий, новий Єрусалим, що сходив від Бога з неба, приготований, як невіста, украшена чоловікові своєму.

І чув я голос великий з неба, що глаголав: Ось, оселя Бога з людьми, і домоватиме з ними; а вони будуть Його люди, і сам Бог буде з ними, Бог їх. І обітре Бог усяку сльозу з очей їх; і смерті більш не буде; ані смутку, ані крику, ані труду не буде вже; перве бо минуло. І рече Сидячий на престолі: Ось усе нове роблю. І рече мені: Напиши; сі бо слова правдиві і вірні”–Одкр. 21:1–5).

Всемогутній Бог є будівничим того святого города, „...город, що має основини, котрого будівничий і творець Бог.” (Жид. 11:10). Це є головна організація Всевишнього, над котрою Єгова поставив Свого улюбленого сина Ісуса Христа, Головою, Господом і царем. Все там є посвячене для святого Єгови, для служення Йому та Його слави навіки. Той город або організація – царство Всемогутнього Бога, про прихід якого Ісус вчив молитися своїх послідовників (Мат. 6:10). Це є уряд Єгови, через який Він оправдає своє ім'я і благословить послушних Йому людей вічним життям, і при помочи котрого, світ у своїм часі буде управлятись у праведності. Це город, створений у небі, що сходив „з неба від Бога”, щоб взяти на себе відвічальність і управляти землею.

Святий город або царство є найголовнішим

ДІТИ

вченням записаним в Біблії. Кожна людина, котра любить справедливість і бажає жити, буде старанно прагнути просвітити себе щодо того великого і славного города. Під час цього навчання, ми маємо дізнатись про виявлення Божої люблячої доброти і одкриття Його провізії для оправдання свого імени, як світ буде управлятись в праведності і буде дане життя послušним людям.

Під час нашого минулого навчання, ми дізналися про вираз Божого гніву проти гріха у великому потопі, що знищив всю плоть на землі, а зберіг Ноя і його родину. Потоп закінчився, Ной зі своїми синами вийшов з ковчегу, що значить, що вони були перенесені зі старого світу у новий світ.

Потім Ной і його сини почали виконувати Божественний приказ, плодитись і розмножуватись і в кінці 427 років було багато людських сотворінь на землі (1Мойс.11:10–31). Тоді Всемогутній Бог почав робити пророчий образ предсказуючи будівництво святого города, своєї головної організації. Бог наказав Авраамові залишити свою рідну землю і йти в невідому землю котра зветься „Канаан” про що є написано: „І рече Господь Авраамові: Зійди з землі твоєї і від роду твого, і з домівки отця твого у ту землю, що тобі покажу. І зроблю тебе народом великим, і благословлю тебе, і звеличу ім'я твоє, і будеш благословен. І благословлю благословляючих тебе, а кленучих тебе проклинаю. І благословляться в тобі всі племена землі. І

СВЯТИЙ ГОРОД

пішов Авраам, як глаголав йому Господь, і йшов із ним Лот. Авраамові ж було сімдесят год, як ізійшов із Гарану. І взяв Аврам Сару, жінку свою, да Лота, сина брата свого, і все майно своє, яке на жили в Гарані, і всякі душі, що здобули в Гарані, та й зійшли геть, щоб йти в землю Канаанську. І прийшли в Канаан землю”–1Мойс.12:1–5.

У цій великій пророчій драмі, яку Бог робив з Авраамом, котрого Він привів у невідому землю, Авраам представляв самого Бога, а Сара, його жінка, відогравала часть представляючи Божу організацію. У цій пророчій драмі їх син Ісаак представляв улюбленого Сина Божого, Ісуса Христа. Авраам і його жінка не розуміли значіння тієї части, котру вони відогравали у цій великій драмі, так як і Ісаак, проте вони всі вірили у Бога і підкорялися Йому. Це є доказом того, що лише ті, хто має віру в Бога і кориться Йому, може отримати Його благословення. Короткий опис цієї драми є записаний одним із вірних апостолів Господа Ісуса Христа на підтвердження цих фактів: “Вірою, покликаний Авраам, послухав, щоб вийти на те місце, котре мав прийняти в насліддє, і вийшов, не знаючи, куди йде. Вірою оселивсь у землі обітуванній, яко чужій, живучи в наметах з Ісааком і Яковом, спільними наслідниками того ж обітування. Дожидав бо города, що має основини котрого будівничий і творець Бог. Вірою і сама Сара прийняла силу на зачаттє насіння і мимо

ДІТИ

пори віку вродила, тим що вірним уважала Того, хто обітував. Тим же і від одного, та ще помертвілого, народилось множество, як зорі небесні і як піску край моря безліч.” (Жид. 11:8-12). Хоч Сара була мимо пори віку для народження дитини і її чоловік також був старий, однак вони обоє вірили, що Бог виконає свою обітницю – 1 Мойс.12:1-3; 18:1-11; 21:1-7.

Коли ці пророчі драми відбувалися, Бог поставив Авраама на велику пробу його віри. Син Ісаак виріс і був єдиним сином Авраама і Сарі і вони щиро любили його. Тоді Бог наказав Аврааму збудувати жертівник і принести Ісаака як живу жертву.

Авраам маючи велику віру в Бога, був готовий принести в жертву свого власного сина та покласти його на вогненний жертівник. Із-за його віри та послухенства до цього приказу, Бог послав Свого ангела, який відсторонив руку Авраама і не дозволив йому заколоти свого сина. Ця частина пророчої драми передсказувала жертвну смерть і воскресіння улюбленого Сина Всемогутнього Бога, Ісуса Христа, і вказувала на Нього, як на того, хто має бути спасителем світу (1Мойс.22:1–18). „Вірою привів Авраам, спокушуваний, Ісаака (на жертву); єдинородного приніс, прийнявши обітницю, про котрого було глаголено: „Що в Ісааку назветься тобі насінне,” подумавши, що із мертвих силен Бог воскресити; тим і прийняв

СВЯТИЙ ГОРОД

його в образі (воскресення) ” (Жид.11: 17–19; Галат 4:22-28). Яків, син Ісаака, став наслідником Божих обітниць, даних Авраамові (Жид 11:9). Бог змінив ім'я Яків на „Ізраїль”, що означає „князь Божий” (1Мойс 32: 28,29). Пізніше, по волі Божій, потомки Якова, тепер відомі як „Ізраїль”, оселилися в Єгипті, і там жили декілька років, де їх сильно гнобили єгипетські правителі.

Почувши їхнє благання про допомогу, Бог призначив і післав Мойсея, щоб визволити ізраїльтян з Єгипту і вивести їх звідти (2Мойс.3:9-22). Тут є представлена інша драма, в якій Мойсей відігравав частку, котра представляє Ісуса Христа, Визволителя Своїх вірних послідовників від злого світа в царство улюбленого Сина Божого.

ТИП

Тип – це те, що представляє щось більше, яке має відбутися в будучині. Бог замірив здійснити та записати у своєму Слові типи або пророчі образи тих річей, котрі мали перейти при будіванні Його святого міста, Його великого царства або уряду. Він організував людей Ізраїля у нарід, із собою, як найвищим правителем і з Мойсеєм, як посередником та видимим представником Всевишнього. Мойсею Всемогутній Бог перший раз відкрив Своє Ім'я Єгова, що означає Його заміри відносно Його сотворінь (2Мойс 6:3-8). У Єгипті

ДІТИ

Він робить угоду з Ізраїлем, а на горі Синай Він стверджує цю угоду. Він дав тим людям обітницю, що якщо вони покоряться Йому, то вони стануть Його святим народом, вибраними людьми, і отримують Його благословення: „Оце ж, коли будете гласу мого слухати й хранити завіт мій із вами й умову, дак будете пай мій в народах, моя ж бо земля вся вселенна. І будете в мене ви царством священним, народом вибраним. Се словеса, що мушиш возглаголати синам Ізрайлевим”–2 Мойс. 19:5,6.

Під керівництвом Мойсея Його вибраний народ подорожував до землі Канаан, землі обітованої, де пізніше Єрусалим був зроблений типічним святим містом. Щоб захистити свій типічний народ, ізраїльтян, і для того, щоб вберегти їх від демонічних богів і їх релігійних практикувань, Всемогутній Бог приказав Мойсею оголосити їм Його закон, а саме: „Я Господь, Бог твій, що вивів тебе з Єгипту, із дому невольницького. Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем. Не робити меш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею. Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм; бо я Господь, Бог твій, ревнивий Бог, що караю беззаконне отецьке на дітях у третьому, і четвертому роді тих, що нена

СВЯТИЙ ГОРОД

видять мене. І роблю добро тисячами родів тих, що люблять мене і допильнують заповідей моїх” –2Мойс.20:1-6.

Якщо б ізраїльтяни залишилися вірними своєму заповіту та корилися закону Божому, то той нарід напевне би вижив. Але їх опанував Диявол і його демони і тому вони постійно перебували під впливом тих демонів, відвернувшись від служіння та поклоніння Всемогутньому Богові, а практикували релігію або демонізм. Коли ж вони каялись та просили Бога о поміч, Єгова знову був милосердний і милостивий до них. Згодом ці люди знову відпадали від Бога під впливом демонізму або релігії. Вони продовжували мішатися з поганськими народами, котрі практикували демонізм або релігію, і цим практикуванням вони були спіймані в пастку, як і попередив їх Бог, що так станеться: „Почали служити божищам їх, котрі для них сіткою стались”(Пс. 106:36). За їх непослух та постійне практикування ідолопоклонства, Бог знищив ізраїльтян, як народ. Тільки останок вірних Богові людей був збережений, і вони дістали Його благословення. Бог післав ізраїльтянам своїх пророків, котрі були святими людьми, повністю посвяченими Всемогутньому Богу, і корилися його слову.

Під натхненням і заповідями Всемогутнього Бога, ті святі мужі сповіщали пророцтво або пророцтва Бога предсказуючи замір Єгови відносно

ДІТИ

установлення свого святого міста або царства, та передбачаючи, що Його помазаний Месія, буде Головою і Правителем цього царства. Все, що було записано у пророцтвах та у законі Божому, було написано для користи тих людей, котрі посять себе Всемогутньому Богу і будуть служити Йому, і будуть на землі в часі установлення царства, або святого міста. Драми, в яких ізраїльтяни та інші відігравали частку, були записані для того, щоб вірні слуги Господні, котрі будуть на землі при кінці світу, могли краще розуміти Божий замір відносно них. Тому є написано: „Усе ж се прикладами сталося їм, (типи, грань) прописано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов” (1 Кор.10:11). Це показує, що ізраїльський нарід був типовим народом або людьми, вжитими Єговою, щоб зробити образи або пророчі драми, передбачаючи більші речі, які мають перейти під час установлення Його царства, святого міста, Сиону.

„Кінець світу” означає кінець правління Сатани без перешкод . Впродовж століть Сатана вживав свою силу над світом без перешкоди. В 1914 році Єгова посадив Ісуса Христа на престол. Це поклало кінець безперешкодному правлінню сатани, що мало відбутись невдовзі перед Армагеддоном. В кінці того часу святе місто почало сходити з небес від Бога. Це час приходу великого Месії, щоб викинути Сатану і розпочати відбудову царства праведності. Через своїх пророків Бог

СВЯТИЙ ГОРОД

предсказав, що в той „час кінця”, самовпевнені хвальки, „земні мудреці”, будуть в повній темряві щодо заміру Всемогутнього Бога; що вони відкинуть Біблію, і не зрозуміють правди, та повністю приєднаються до Диявола і його організації. Своїми пророцтвами Він також передбачив, що ті, котрі в той час візьмуть мудрий напрям і прислухаються до поучень Всевишнього, котрі є записані у святому Письмі, та хто буде послухний, такі пізнають світло правди і зрозуміють правду. Тому для тих вірних слуг Божих на землі в часі відбудови Сиону, святого міста, направлене Його пророцтво, а саме: „Уставай, заясній Єрусалиме; зійшло бо світло твоє, і слава Господня зійшла над тобою. Ось бо, – темрява вкриватиме землю, й поморок – народи; а над тобою засияє Господь, і слава його явиться над тобою.” (Іса. 60:1,2).

Через іншого пророка, Господь Бог предсказує прихід великого Месії, сліпоту лукавих і мудрість тих, хто буде праведним: „І встане в той час Михаїл (могутній Цар), князь великий, що встоює за синами народу твого; й настане час лютий, якого не бувало від від того часу як постали люди, до сього часу; але спасуться в сей час з поміж твого народу всі, що будуть знайдені записаними в книзі. І відповів він: Йди, Даниїле; бо втаєні й запечатані ці слова до часу останнього. Многі обчистяться, вбіляться і будуть, наче в огні, перетоплені (в спокусі); а безбожні будуть безбожно

ДІТИ

поступати, й не зрозуміє сього ніхто з нечестивих, а мудрі зрозуміють” – Дан.12:1,9,10.

Ці пророцтва показують, як чудово Бог здійснив Свій замір щодо відбудування Його святого міста і просвітчення тих, котрі були послухні до Його заповідей і служили Богу і Христу. Таким буде дозволено зрозуміти. Освіта коледжу не робить чоловіка „мудрим” у такому розумінні, як це слово є вжите в Біблії.

Чоловік, котрий віддасть своє серце Богу і посвятить себе цілком на службу Богу та Ісусу Христу, згідно заповідей Господніх, є мудрим чоловіком і тому він бере мудрий напрям. Він боїться прогнати Бога і завжди прагне догодити Всевишньому, покоряючись Його заповідям: Почин пре мудрості–страх Господень, а пізнання святого – серозум” – Прип.9:10.

Нині є той час, коли ті, що взяли мудрий напрям, можуть зрозуміти та оцінити заміри Єгови.

Вивчаючи те, що написано у святому Писанні, від Мойсея аж до приходу Месії у великій силі і славі, необхідно пам’ятати, що ці речі були написані в Біблії для потіхи і надії тих, що в ці „останні дні” віддали свої серця Господу, які є вірні і правдиві у віддачі себе Його заповідям. „Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпінне та утішенне (з) писання мали надію” – Рим.15:4.

Мойсей був типом Месії, Царя.

СВЯТИЙ ГОРОД

ЦАР

Ісус Навин, Барак і інші вірні люди виконували частку у пророчих драмах, у котрих вони представляли Христа, месію. Пам'ятаючи ці рiчi, якi є записанi в святому Письмi давно, а також тi що були записанi вірними апостолами Ісуса Христа, тепер зрозуміють тi, якi посвятилися Богу, i такі скористають з цього вивчення i будуть радуватися.

THE CHILD JESUS AT THE TEMPLE

„Месія” означає: Помазаний цар святого міста, царства або правління Всевишнього. Через своїх пророків Бог передбачив і сказав записати, що місцем народження месії буде Вифлеєм (Михея 5:2); і що Він буде названий Ісусом, Князем миру;

ДІТИ

що власть буде на раменах Його і Він буде слуга, який дасть життя всім послušним (Ісаї 9:6,7). У відповідний час, визначений Богом, ці пророцтва почали збуватися з народженням дитини Ісуса, як чоловіка і Єгова вжив простих людей, котрі були вірними Йому, щоб вони були свідками цієї великої події. Цими людьми були пастухи. Вони випасали свої отари овець біля міста Вифлеєм вночі, коли раптом їхню увагу привернуло відображення слави Господа неподалік від них: „І були пастухи в стороні тій, що ночлігували та стерегли сторожею вночі отари своєї. І ось ангел Господень став коло них, і слава Господня осяяла їх; і полякались страхом великим. І рече їм ангел: Не бійтесь, ось бо благовіщу вам радість велику, що буде всім людям. Бо народився вам сьогодні Спас, що єсть Христос Господь, у городі Давидовому. І се вам ознака: Знайдете дитинку сповиту, лежачу в яслах.”(Луки 2:8-12). А потім зразу почала лунати пісня, котру співали небесні воїни на славу Єгови: „І зараз явилось із ангелом множество війнства небесного, хвалячи Бога, і глаголючи: Слава на вишинах Богу, а на землі впокій, між людьми благоволення” –Луки 2:13,14 Роттердам.

Вищевикладене є коротким оглядом подій на народження Ісуса, який буде управляти світом у праведності. Бог вибрав Марію бути матір'ю Ісуса, проте її зачаття відбулось не чоловічою силою, а силою духа Всемогутнього Бога –Мат.1:18–23.

СВЯТИЙ ГОРОД

Бог переніс життя свого могутнього Сина, Льогоса, з духа на чоловіка, котрий народився від жінки, був совершенним чоловіком, а тому посідав повну кваліфікацію, щоб викупити людство. Через своїх пророків Бог передбачив століттями перед тим: „Оце ж дасть вам сам Господь знак: Ось невинна дівиця почне в утробі та й породить сина, й дадуть ім'я йому Еммануїл.” (Іса. 7:14). Ім'я Еммануїл означає „Бог з нами”:, „І Слово тілом сталося, і пробувало між нами (й бачили ми славу Його, славу, яко єдинородного від Отця) повне благодати і правди”(Йоана 1:14). Ці пророцтва свідкують про достовірність і правдивість святих Писань, записаних в Біблії, доводячи без сумніву, що ці пророцтва були дані по приказу Всемогутнього Бога, а не будь якого чоловіка.

Коли Ісус був дванадцятирічною дитиною, Він знаходився серед вчених людей євреїв, і Його запитаннями і відповідями щодо святого Писання, ці люди були дуже здивовані. Так, він виконував волю свого Отця, Всемогутнього Бога (Луки 2:46-49); і від того часу Ісус мужнів і виростав в мудрості: „І виростав Ісус премудростю й станом, у ласці в Бога і в людей” –Луки 2:52.

Коли Ісус був тридцять років віку Він посідав всі потрібні кваліфікації для викупу грішного чоловіка. Тоді він представив себе перед Господом і приказав Йоану охрестити його у ріці Йордан, щоб він міг виконати угоду з своїм Отцем, і це

ДІТИ

хрещення представляло, що Бог уклав з ним угоду, та що він згодився виконувати ту угоду, а Його занурення в воду було зовнішнім свідомством цього. В цьому пророцтві Він сказав: „Чинити волю твою, мій Боже, моя радість і закон твій в глибині серця мого”(Пс. 40:8). „І охрестившись Ісус, вийшов зараз із води. Й ось відчинилось Йо му небо, і побачив він Духа Божого, що спустивсь як голуб, і злинув на Него. І ось голос із неба, гла голючи: Се Син мій любий, що Його я вподобав ” (Мат. 3:16,17). Це свідомство Єгови показує, що Він визнав Ісуса як Свого улюбленого Сина, яко му Він доручив виконати велику роботу і відпові дальність бути Його царем.

ЦАРСТВО

Через короткий період часу після хрещення, Ісус почав проповідувати та навчати людей, і Його першими словами, котрі були звернені до Жидів, були наступні слова: „Покайтесь, набли жилось бо царство небесне ” (Мат. 4:17). „Покай тесь” значить, що вони повинні покинути релігію і служити Єгові.

Бог помазав Ісуса своїм духом щоб бути царем, породив або визнав Його Своїм улюбленим Си ном, і так назначив Ісуса як Месію, Христа, царя святого міста або Божого царства, яке тоді почало заявляти про себе. Тоді Помазаний цар, Ісус Хрис

СВЯТИЙ ГОРОД

тос, звернувся до людей, і сказав їм правду: „Наблизилось Царство Боже”, що значить, що Голова Божого царського дому був тоді присутній серед них.

Оскільки він Цар і на його раменах буде спочивати правительство, тому царство було присутнім і те царство почало об'являтися. Це є згідно з Його словами висказаними пізніше котрі Він висказав перед фарисеями, а саме: „Царствена велич Бога є серед вас” (Діаглот); „Царство Боже є серед вас” (Ротердам) (Лука 17:21). Чотири тисячі років перед тим Бог предсказав, що Він установить правительство, яке прославить Його. І тепер це правительство устанавляється.

Протягом три з половиною років чоловік Ісус, ходив зі своїми послідовниками, навчав їх і навчав людей, які Його слухали, і весь цей час Він наголошував на важність царства понад усе на світі. Він робив це тому, що се царство або святе місто, повністю оправдає ім'я Бога Єгови, і докаже всім сотворінням, що Єгова є Всевишнім, що через царство послухні з роду людського будуть визволені з рабства Сатани і отримають вічне життя. Коли Ісус виголосив свою велику проповідь на горі, там Він дав Своім послідовникам спеціальне поучення, де Він поставив царство на перше місце, як найважливішу річ: „І відкрив Він уста свої, і навчав їх глаголючи: Блаженні вбогі духом, бо їх царство небесне” – Мат. 5 : 2,3.

ДІТИ

Очевидно, ці Його слова значать, що ті, хто належним чином оціняє себе і своє споріднення до Творця, цілковито визнають що вони є вбогими та незначними, такі мають бажання дізнатися яка є Божа воля і покоряються Йому. Такий дух буде у тих, хто навчається та керується Господом. Вони є ті, хто любить знання, і є в гармонії з Божим поученням, котрі Він наперед дав через пророків, а саме: „Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою” – Пс. 25: 9.

Вчені світу цього не є бідними духом, а, навпаки, занадто високої думки про себе. Вони ставлять свою вченість і важність вище понад загал людей, а себе вважають дуже мудрими, щоб звертати увагу на слово Боже. Чоловік, котрий цінує правду розуміє, що все, що він посідає, і те, чим він дорожить і володіє протягом деякого часу, і все, що він сподівається мати в будуччині, походить від Всемогутнього Бога. Він розуміє, що першим обов'язком чоловіка є боятися Бога і бути послухним Його закону. Будучи вбогий духом, він знаходиться на дорозі пізнання Божого заміру і поступає вперед в багатстві, котре він отримує від престолу Всевишнього.

Потім Ісус дав своїм учням зразок молитви і в цій молитві Він знову ставить на перше місце царство, наголошуючи на його найбільшу важність. Наведемо щодо цього Його слова: „Як же молитесь, то не говоріть багато, як погани: Бо вони

СВЯТИЙ ГОРОД

думають, що за довгі молитви будуть вислухані. Тим же то моліться ось як: **Отче наш, що на небі! Нехай святиться ім'я твоє. Нехай прийде царство твоє. Нехай буде воля твоя, як на небі, так і на землі**" –Мат. 6: 7,9,10.

Чому ця молитва є такої великої важності? Тому, що вона підтримує душу і серце щирої особи, і вказує на те, що є найважливіше і яке оправдає ім'я Єгови і дасть життя людям. Бог хоче, щоб Його сотворіння пам'ятали, що він є Всемогутнім, та що через Його уряд праведності світ буде під справедливим правлінням, а ім'я Всевишнього буде возвеличене понад усе. Царство це ТЕОКРАТІЯ, тобто правительство Всемогутнього Бога і через котре на землі будуть правити праведні люди, котрі будуть перебувати завжди разом у мирі і радості. Все решта є другорядним по відношенню до важливості царства, на що Ісус часто робив наголос, а особливо, він вживав ці слова до своїх учнів: „А шукайте перш царства Божого та правди Його; се ж усе додасться вам” –Мат. 6:33.

Через всіх своїх святих пророків Бог предсказував прихід свого царства, або ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. Ще задовго до приходу Ісуса Христа Всемогутній Бог повідомив добру новину або „євангелію” Аврааму, коли Він сказав: „...І благословляться в тобі всі племена землі.” А тоді святе Писання додає, що ті, хто вірує в Бога і Христа, і Його царство будуть благословенні

ДІТИ

(Галатів 3:8-14), (1Мойс.12:3). Ісус зробив ясным для всіх, які люблять Бога і Його слово, що роботою Його послідовників на землі в часі Його приходу і встановлення царства, буде проголошення царства, а тому Він сказав їм: „І проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець.” (Мат. 24:14) Ця робота поставила царство вище понад усе інше на світі, оскільки це відноситься до землі. Ісус закінчив свою роботу, котра була призначена Йому Всевишнім і тоді Він сказав своєму Отцеві: „Я прославив Тебе на землі: Діло кінчив я, що дав єси мені робити. А тепер прослав ме

не Ти, Отче, у Тебе самого славою, що мав я в Тебе, перш ніж світу бути. Об’явив я ім’я Твоє людям, що дав єси мені з світа. Твої були вони, а Ти мені їх дав; і слово Твоє хоронили вони” – Йоан на 17:4-6.

СВЯТИЙ ГОРОД

Це свідчить, що Він спочатку був духом у славі Бога Єгови, а потім Він був посланий на землю виконати роботу, котру він виконав, але він бажав повернутись і бути зі своїм Отцем в небі.

Невдовзі після цього Його арештували, звинувачували у зраді проти земного правління, або влади яка тоді була під контролем Єрусалиму. Це звинувачення було основане на тому факті, що Ісус неодноразово наголошував на царство Боже і постійно підтримував це у думках своїх послідовників. Чоловіка Ісуса, під арештом, привели перед правителя єрусалимського для допиту, там Його звинувачували і стратили за зраду, хоча він був цілком невинний.

У відповідь на звинувачення Ісус сказав: „Царство моє не од світа сього. Коли б од світа сього було царство моє, слуги мої воювали б, щоб не видали мене жидам; тільки ж царство моє не звідсіля.” Тоді ще не прийшов час на установлення і діяльність царства в силі та славі і тому Він заявив, що Його царство не було діяльне в тому часі.

З того можна зробити висновок, що треба було виконати подальшу роботу, перш ніж Він прийде в силі і славі. У Всемогутнього Бога була ще інша робота, котру треба було виконати, як ясно показує святе Писання.

Тоді правитель поставив Йому це питання: „Так Ти цар?” На що Ісус відповів: „Ти кажеш, що я цар. Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб

ДІТИ

свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу”.—Йоана 18:36,37

Це встановлює факт, що Ісус Христос, Божий Помазанник, був післаний на землю і зроблений царем, щоб свідкувати правду про велич і неперевершеність Всемогутнього Бога і про Його замір установити царство, яке повністю оправдає ім'я Всевишнього. Через кілька годин після цього Ісуса розп'яли прибивши до дерева, начебто Він був проклятим грішником (Гал. 3:13). Про грішників Божий закон говорить: „то не годиться тру пові через ніч бути на дереві, а мусиш його поховати того ж таки дня; бо шибеник, се прокляттє Боже; а ти не опоганюй землі твоєї, що Господь, Бог твій, дає тобі в наслідє”. —5 Мойс. 21:23

Закон Божий, проголошений через Мойсея ви магав, що свідомий грішник мав бути повішений на дереві і проклятий Богом, тож Ісуса розп'яли на дереві (неправильно названого „хрестом”), і в очах грішних людей Він був як грішник; хоча Він був без гріха (5 Мойс. 21: 22,23). В Ісусові не було ніякої неправди. Він був святий, невинний, непорочний і без гріха —Жид. 7:26; 1 Петра 1:19.

Чому ж тоді совершенний Син Божий був позбавлений життя? І чому Бог допустив, щоб Його улюблений Син, котрий був помазаний на царя, був позбавлений життя, начебто Він був грішником?

СВЯТИЙ ГОРОД

ВИКУП

Коли Бог Єгова відкриває значіння свого слова, Його вірні слуги на землі ясніше розуміють Божий замір. Вони бачуть, що царство, ТЕОКРАТІЯ, – є першорядної важности в Божім замірі і устрої. Вони бачуть, що все інше має другорядну важність порівнянно з великою ТЕОКРАТІЄЮ. З самого початку сотворення чоловіка, Бог заявив про свій замір установити царство, котре знищить лукавого, та прославить і оправдає велике ім'я Єгови (1Мойс. 3:15). Пізніше Він відкрив Авраамові Свій замір установити свою головну організацію або правительство, яке буде управляти світом в праведності і через котре всі народи землі, котрі підкоряться Йому, можуть отримати благословення (1Мойс.12:3; 22:17,18). Певна річ, що Авраам не розумів повного значіння Божих обітниць даних йому; але це не змінило нічого для Авраама. Він повірив Богу і охоче покоровся Його закону, а, крім цього, Бог Єгова вжив Авраама щоб зробити велику пророчу драму.

Ніякий чоловік на землі не мав розуміння про значіння і правдиву ціль царства, аж до воскресіння Ісуса з мертвих. Царство небесне або ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВЛІННЯ, було Божою тайною (Єфес. 1:20-23;5:32). Божий замір був тримати цю тайну закритою, щоб у призначений час відкрити її своїм послушним сотворінням. Він спершу відкрив її

ДІТИ

своєму улюбленому Сину, а потім відкрив значіння тим, котрі стали правдивими та вірними послідовниками улюбленого сина Ісуса Христа і йшли по Його стопах і ніхто інший не зрозумів тайни Божої. Ісус говорив у притчах відносно цієї тайни, але навіть ті, що стояли біля Нього і слухали Його не розуміли значіння Його слів. Після вознесіння Ісуса на небо, Його натхнений апостол написав ці слова, котрі є записані в Біблії: „Тайну закрити од віків і од родів, тепер же явлену святим Його” (Кол.1:26). Велика тайна була захована від всіх сотворінь Божих і в свій час відкрита тим, хто буде мати нагоду зрозуміти її.

Своєму улюбленому Синові Льогосу, Ісусу Христу, Бог вперше відкрив свій замір побудувати головну організацію, тобто, царство небесне, ТЕО КРАТІЮ, Його великий уряд, Його святе місто, царський дім, і всі ці назви означають одну і ту ж річ; а також назва Сион означає те ж саме; царський дім або уряд буде складатись з 144 000, тобто Ісуса Христа і 144 000 членів Його правлячого дому. Вірні мужі від Авеля і далі, розуміли, що Бог буде мати могучу організацію і уряд, який принесе благословення послушним людям, але вони не мали знання і не розуміли способу і часу його приходу, і як він буде діяти.

Апостол, натхненний святим духом, сказав, що ця тайна тепер відкрита святим. Слово “святі”, котре вживається в цьому тексті до Колосян 1:26,

СВЯТИЙ ГОРОД

відноситься до тих одиниць, котрі є чисті серцем та праведні в Божих очах. Ніхто не може бути чистим і праведним в очах Божих без віри в Бога і Христа, та без покори заповідям Божим. Це правило не відноситься до еволюціоністів котрі не мають розуміння „Божої тайни”, тому що еволюціоністи заперечують слово Боже та не мають ніякої віри в Його слово. З того можна бачити, що ті особи які мають віру в Бога і в Його слово і Христа, як Спасителя людства, є благословенні бо саме вони мають правдиву віру.

Святе Писання також ясно показує, що Всемогутній Бог відкрив цю велику тайну вперше своєму улюбленому синові, Льогосу, а також пояснив Йому, які мають бути вимоги до того хто займе ту високу позицію голови цього великого уряду. Серед оголошених вимог була повна та цілковита покора волі Всемогутнього Бога і вірність аж до смерті. Це підтвердили слова Ісуса, котрий сказав: „За те Отець мене любить, що я кладу душу мою, щоб знов прийняти її. Ніхто не бере її від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого” (Йоана 10: 17,18). Ці слова Ісуса показують, що існував заповіт або угода між Єговою Отцем, та сином Льогосом, що син має положити своє власне життя згідно волі свого Отця, а Отець у визначений час воскресить сина з мертвих. На цю угоду Ісус

ДІТИ

потім робить наголос своїми словами, котрі Він промовив своєму Отцеві, коли закінчив своє земне служіння, а саме: „Я прославив Тебе на землі: Діло кінчив я, що дав єси мені робити. А тепер прослав Мене Ти, Отче, у Тебе самого славою, що мав я в Тебе, перш ніж світу бути” – Йоана 17:4,5.

НАЙБІЛЬША ВАЖНІСТЬ

Це правда, що смерть чоловіка Ісуса забезпечила ціну викупу за послужних людей, але тут робиться наголос на тому, що є набагато важніше, ніж викуп людських сотворінь. Те, що є важніше, є царство, святе місто, і цьому треба дати перевагу. Прийміть до уваги безперечний доказ, що царство є першорядної ваги відносно будь-чого, що стосується людства. Часто Ісус говорив притчами, а притчі, котрі Він виголошував були про роцтвами і такі пророцтва не можна було зрозуміти, поки не прийшов назначений Богом час щоб зрозуміти їх, та їх могли зрозуміти тільки ті, хто посвятив себе Богу і Його царству.

Візьмемо до уваги слова Ісуса, котрі Він промовив своїм учням, відповідаючи на їх питання, чому Він говорив притчами: „І, приступивши ученики, казали до Него: На що ти глаголеш до них приповідями? Він же, озвавшись, рече до них: Вам дано знати тайни царства небесного, їм же не дано. Хто бо має, тому дасться, й надто

СВЯТИЙ ГОРОД

матиме; а хто немає, в того візьметься й те, що має. Тим я глаголю до них приповідями: бо, дивлячись, не бачать, і слухаючи, не чують, ані розуміють. І справджується на них пророцтво Ісаїї, що глаголе: Слухом слухатимете, та й не зрозумієте, й, дивлячись, бачитимете, та й не постережете. Затверділо бо серце народу сього, й уши ма тяжко чують, й очі свої вони заплющили, щоб инколи не побачити очима, й не почути ушима, й не зрозуміти серцем, і не навернутись, щоб сцілив я їх. Ваші ж очі блаженні, бо бачать, і уші ваші, бо чують. Істинно бо глаголю вам: Що многі пророки й праведники бажали бачити, що ви бачите, та й не бачили; й чути, що ви чуєте, та й не чули.”(Мат. 13:10–17). Він говорив багато притч, що до царства, кожна з яких була пророцвом і були не зрозумілими до часу назначеного Богом, аж поки Він не відкрив їх значіння тим, які були посвячені Йому.

Коли Льюгос, тобто Ісус, довідався від свого Отця, що Він має бути головою великої головної організації Бога і саме ця організація докаже, що Сатана брехун і повністю оправдає ім'я Єгови, тоді серце Ісуса наповнилося радістю, і Він негайно почав виконувати те, що вимагав Його Отець, і отримав велику нагороду. Це доведено пророчими словами Господа Ісуса, які пізніше вперше зрозуміли ті, котрі посвятили себе Всевишньому. Він наголошував на важність царства тим, котрі

ДІТИ

слухали Його, коли Ісус говорив притчу відносно скарбу захованого в полі :„Знов, царство небесне подібно скарбу, закопаному на ниві:Що, знайшовши його чоловік, приховав, і радіючи, йде тай про дає все, що має, та й купує ту ниву” –Мат. 13: 44.

СКАРБ

Той скарб був захований від усіх сотворінь, а коли про нього стало відомо Господу Ісусу, Його серце наповнилось радістю, але Він зберігав це у тайні від всіх, поки не прийшов назначений Богом час, щоб відкрити її. В той же час Він говорить ще іншу притчу відносно царства:„Знов, царство небесне подібне чоловікові купцеві, що шукає добрих перел; і знайшовши він одну перлу дорогоцінну, пійшов та й продав усе, що мав, та й купив її ” (Мат. 13:45,46). У цих двох притчах Ісус робить порівняння, яке допоможе Його послідовникам у назначений час зрозуміти їх значіння, та важність царства порівняно зо всіма іншими річами.

Призначений час для вірних послідовників щоб зрозуміти прийшов у П’ятидесятницю, і в тім часі Бог відкрив їм через Ісуса Христа розуміння їх. На цьому треба зробити наголос, що купівля, на котру посилаються у обох притчах, наголошувала на царство, як прихований скарб або дорогоцінну перлину. Англійські слова „buyeth” та „bought”

СВЯТИЙ ГОРОД

(„викупити” чи „купити”), котрі є вжиті в повисших притчах, перекладені з грецького слова „агогахо”, що значить піти на ринок і купити, як чоловік купує на ринку те, що продається.

Викупити або купити, як зазначено у цих двох притчах, немає ніякого відношення до викупу людства взагалі. Тільки кров Ісуса Христа може викупити людство, а ці два пророчі вислови відносяться тільки до царства небесного. Купівля, зазначена у притчах, включає вірних, котрі є покликані і вибрані Богом, які докажуть свою вірність і в призначений час стануть членами царського дому або царства небесного; але це відрізняється від викупу людства взагалі. Святе Писання говорить, що Бог призначив Ісуса, свого улюбленого сина, стати наслідником усіх річей: „В останні сі дні глаголав до нас через Сина, котрого настановив наслідником усього, котрим і віки сотворив” –Жид.1: 1,2.

Його вірні послідовники, які стали членами „тіла Христового”, котрі зроблені членами Його святої організації, і є співнаслідниками з Ісусом Христом в Його царстві: „Сей самий Дух свідкує нашому духові, що ми діти Божі. Коли ж діти, то й наслідники, наслідники Божі, а спільні наслідники Христові, коли ж тільки з Ним страждемо, щоб з Ним і прославитись” –Рим. 8:16, 17.

Як тоді Ісус став наслідником всіх річей? Відповідь згідно з святого Писання є, продавши все,

ДІТИ

що Він мав, і за цю ціну він купив скарб або дорогоцінну перлину, заховану тайну, яка є царством небесним, і цей скарб знаходиться у всесвітній організації Божій, і є святим, а тому, включає тільки тих, які по Божій милості очистилися і стали святими і зроблені членами царського дому.

Для придбання царства небесного, „скарбу” або „коштовної перлини”, Ісус відмовився від всього того, що Він посідав. Відмовившись від своєї небесної слави та ставши чоловіком, Він доказав свою невинність до Бога серед найгірших проб, та оставшись вірним і послušним Богу, навіть до ганебної смерти. Ісус, вірно виконав свою часть угоди з Всемогутнім Богом, відмовившись від усього, а Його Всемогутній Отець був повністю вірним у виконанні своєї части угоди. Це доказано наступними натхненними словами, зазначеними у Біблії, а саме: „Так бо нехай думається у вас, як і в Христі Ісусі, котрий, будиши в образі Божому, не вважав хижацтвом бути рівним Богу; тільки ж умалив себе, прийнявши вид слуги, будиши в подобії чоловічому, і здававшись видом, яко чоловік, принизив себе, будиши слухняним аж до смерти, смерти, ж хрестної.

Тим же і Бог Його високо возніс, і дав Йому ім'я, більше всякого імени, щоб в ім'я Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею, і щоб усякий язик визнавав, що Гос

СВЯТИЙ ГОРОД

подь Ісус Христос у славу Бога Отця” – Фил. 2:5-11.

Люди схильні думати про себе вище ніж по винні думати, і до такого класу належить також багато християн. Через довгий протяг часу, на викуп людства наголошувалось, як на найважливішу річ, проте, коли ми зрозуміли це, ми побачили, як мало спільного воно має з фактами. Чи сповнилось би серце Ісуса радістю і привело до відмови від всього, що Він посідав, щоб викупити зіпсутий грішний рід людський?

Це ставить важність людства набагато вище ніж вона повинна бути. Все стає набагато ясніше, коли ми зрозуміємо, що Ісус віддав все, що мав, щоб купити і стати Головою правительства, котре оправдає ім'я Його Отця. По своїй постанові і милосердю Бог предвидів викуп людства, але це не треба ставити вище або навіть порівнювати з викупом прихованої тайни царства Божого.

ВИКУП

Відмовившись від всього, що він мав, Льогос, тобто Ісус, купив прихований „скарб”, „коштовну перлину”, ставши Головою і Господом того скарбу, тобто, головної організації Всевишнього. Також Він здійснив другорядне по відношенні до царства, а саме викуп засудженого людства. Щоб купити царство, Він відмовився від своєї небесної сла

ДІТИ

ви, тому що це було волею його Отця, стався чоловіком, а потім Він віддав все, що мав, своє чоловіче життя, щоб стати оправдателем імені свого Отця. Яка мала бути ціна, потрібна для викупу людства? Звичайно, не небесна слава. Життя совершенної людини, тобто життя за життя, була потрібна ціна – 5Мойс.19:21.

Все твориво Боже є совершенним, а тому Адам, коли був сотворений, був совершенним чоловіком. „Він Скеля: діла Його звершені; всі бо дороги Його справедливі. Він Бог вірний і без омани, справедливий і правдивий!” (5 Мойс. 32:4) До того часу як Адам согрішив, він був совершенний, а від часу Божого вироку йому, він втратив совершенність і за свідомий непослух Божому закону Адам втратив життя і право на життя. У признаний час Адам помер, а все людство, яке стало потомками засудженого Адама, є несовершенним, тому всі люди по наслідству є грішниками і перебувають під засудом смерті. (Рим.5:12). Тому що совершенний чоловік згрішив, то не менше і не більше, тільки совершенне чоловіче життя могло би викупити потомків Адама, тому що його потомки походять від того, хто був совершенним в той час, коли йому була дана власть привести дітей на світ.

Життя ангела не може заплатити ціни викупу, тому що ангел є вищим, ніж чоловік. Всі люди на землі, будучи потомками Адама були несовершен

СВЯТИЙ ГОРОД

ні, і тому не було на землі ні одного совершенного чоловіка який міг би дати викуп за людей, тому Бог постарався про се (Пс. 49:1-7). Всі люди, проживши короткий проміжок часу, мусять померти і залишатись мертвими навіки, якщо б Єгова не постарався щоб дати їм життя. Бог Єгова призначив чоловікові дорогу, через яку він може отримати життя, і цю дорогу Він ясно визначив у святому Писанні; тож для людства найважливішим є, отримати знання про Божий замір, як зазначено у святому Писанні.

Єгова є джерелом життя, тобто, Єдиний від кого походить життя. (Пс. 36:9) „Спасення походить від Єгови. ” (Пс.3:8 А.П.В.). Ніхто не може дати спасення, тільки Єгова. Льогос, тобто Ісус купив царство зі всіма його правами та силою і за Божою умовою, Він також мусів викупити людство. Щоб виконати Божий замір, викупити захований скарб, царство, а також відкупити людство, Ісус полишив своє духове життя і став чоловіком. Він охоче віддав своє життя, і по благодаті свого Отця Бога Єгови, Він мав власть знову взяти його, тому що Він прийняв цю заповідь від свого Отця, як Він про це сказав. (Йоана 10:18). Щоб виконати замір Єгови чоловік Ісус був непорочно зачатий силою Всемогутнього Бога (Мат. 1:18–25). Він народився від жінки, як другі люди, проте чистий і без гріха. Коли Він виріс до повної зрілості, тоді добровільно віддав себе на

ДІТИ

ганебну смерть. В святому Писанні є зазначено цей факт: „А бачимо Ісуса, малим чим умаленого від ангелів, за муку смерти увінченого славою й честю, щоб благодаттю Божою за всіх пожив смерти”–Жид.2: 9.

Дослівний переклад наступного тексту (Йоана 1:14), як зазначив Діаглот, щодо того, як Льогос став чоловіком, говорить: “І слово тілом сталося, і пробувало між нами (й бачили ми славу Його, славу, яко Єдинородного від Отця), повне благодати і правди.” Уповноважена версія цього тексту стверджує: “І слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, (і ми бачили славу Його, славу, як народженого від Отця), повне благодаті та правди.” (Йоана 1:14) „Як же прийшла повня часу, послав Бог Сина свого, що родивсь від жени, і був під законом, щоб викупив тих, що під законом, щоб ми прийняли всиновлення”–Гал. 4:4,5.

Якщо викуп, зроблений кров'ю життя Ісуса Христа обмежений до людства взагалі, то чому тоді існує різниця між викупом тих, що були „під законом”, тобто дому ізрайлевого, та інших людей, котрі не були під законом? Ізраїльтяни були типічними людьми, і через цих людей Бог установив типічну теократію або царство, і зробив з ними угоду через Мойсея, як посередника, що вони мають бути Його святим народом або царством.

СВЯТИЙ ГОРОД

До них Єгова сказав через Мойсея: “Оце ж, коли будете гласу мого слухати й хранити завіт мій із вами й умову, дак будете пай мій в народах, моя ж бо земля вся вселенна. І будете в мене ви царством сьвященним, народом вибраним. Се словеса, що мусиш возглаголати синам Ізрайлевим. І прийшов Мойсей і покликав старших мужів громадських, і розказав перед ними всі словеса, що завітував йому Господь. І відказали всі люде однос-тійно і мовляли: Усе, про що глаголав Господь, сповнятимемо. І переказав Мойсей людські слова Господеві” –2 Мойс.19: 5-8.

У цій угоді Бог зазначив, що ізраїльтяни мають бути Його “святим народом”, „царським священством”, „дорогоцінним скарбом.” Так Бог уклав угоду з сим народом відносно царства. Ізраїль порушив ту угоду і був відкинений, проте, відповідно до свідчень апостола у вищезазначеному тексті, Ісус був „під законом”, не тільки для того, щоб Він міг відкупити людство, а щоб Він міг „викупити тих, котрі були під законом”, а саме, народ Ізраїля, з котрим була зроблена угода про царство, і вони мали бути дорогоцінним скарбом для Нього. Тому чоловік Ісус, віддав своє життя, а також полишив свою небесну славу та могутність, купив все, що відноситься до царства, а також викупив людство взагалі. Це місце тут згадується для того, щоб зробити наголос на важність царства понад усе, а також, що викуп

ДІТИ

загалу людства стоїть на другому місці після царства Божого, яке було засноване для типічного Ізраїля і задля якого Господь Ісус поклав своє життя, викупивши їх будучність і все це було зроблено для народу Ізраїлю.

Пізніше, Бог Єгова дав привілей не тільки євреям але й поганам, котрі посвятили себе Богу і Христу, тому подані і записані свідоцтва показують, що викуп царства, включає клас царства, або тих, хто має бути членом царства.

Відносно цього натхненний апостол Петро, авторитетно говорить вірним послідовникам Ісуса Христа, а саме: „Ви ж—рід вибраний, царське священство, нарід святий, люди прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас із темряви у дивне своє світло; ви, колись і не народ, а тепер народ Божий; не помилувані, а тепер помилувані” – 1 Петра 2:9,10.

Ісус був совершенним чоловіком, з совершенним організмом, з вільним і повним правом до життя як совершенний чоловік. Він не наслідив нічого від несовершенності Адама, тому що Єгова породив Його, і про чоловіка Ісуса є написано: „...святий, безвинний, непорочний, (та) відлучений від грішників....” (Жид. 7: 26). Чоловік Ісус у свої тридцять років, посідав повну кваліфікацію совершенного чоловіка, щоб заплатити ціну викупу за людство. Він негайно представ перед Єговою щоб виконати свою угоду або завіт, а занурення у

СВЯТИЙ ГОРОД

воду було зовнішнім свідомством того факту (Луки 3:21–23; Пс. 40:8). Він був цілком відповідний і готовий покласти своє життя, щоб отримати його знову, згідно заповіді свого Отця (Йоана 10: 15-18). Ісус помер, як чоловік, будучи розп'ятий на дереві, неначе грішник, Він помер як грішник, щоб грішники могли жити. Ісус не втратив права до життя як чоловік; і, коли Він воскрес з мертвих, Він далі посідав те право, як дорогоцінну річ, що становила ціну викупу, або викупну ціну. Бог Єгова підняв Ісуса з мертвих, не як чоловіка, а як безсмертного Духа – Дії ап. 3: 26.

Ісуса помер в тілі і воскрес духом, силою Єгови (1 Петра 3:18 А.П.В.; 1 Кор. 15:3–20). Коли Його Отець підняв Ісуса з мертвих і вивисив до неба, Він все ще володів правом до життя як чоловік, але, там, в небі, Він представив перед престолом милосердя ціну свого совершенного чоловічого життя, як ціну викупу за людство, котре було засуджене на смерть. Задовго до того, як Ісус став чоловіком, Бог зробив пророчу драму, передсказуючи появу Ісуса Христа у небі, який там представить викупну ціну або жертву викупу за гріх; і ця пророча драма, яка відбувалася в день примирення, є детально описана у шістнадцятому розділі третьої книги Мойсея. Господь приказав збудувати в пустині намет або скинію, котра складалася з двох частин: Святая і Святая Святих, що були в межах внутрішнього двору. Зовніш

ДІТИ

ній двір представляв земні речі, а Святая і Святая Святих—духові речі. Раз на рік, у призначений день, в день примирення, священники ізраїльські робили живий пророчий образ того, що пророчо вказувало на жертву Ісуса Христа. В типічний день примирення зроблено прообраз в такий спосіб: Взято тельця без скази, який представляв Ісуса Христа, і приведено його на двір намету і забито там, котрий то двір представляв землю. Кров тельця, представляючи кров—життя Ісуса, котра то кров—життя була виллята яко офіра за гріх (Іса. 53: 10), і була занесена типічним священником в Святая Святих в наметі і котрою опісля покроплено віко благальні — 3 Мойсея 16: 14.

Святая Святих в наметі представляла небо, де явився самий Ісус Христос, представив і офірував цю дорогоцінну річ, тобто, своє право до людського життя, як ціну викупу за потомків Адама (Жид. 9:3-25). Представлена жертва в наметі в пустині раз в рік в типічний день примирення представляла роботу Ісуса в пожертвованні себе самого, цебто свого людського життя, як ціну викупу за чоловіка. Відносно типу, або образу, і дійсності, є написано: „Як же се так устроєно, то в перву святиню завсіди входили священники, правлячи служби, у другу ж раз у рік сам архиєрей, не без крові, котру приносить за себе і за людські провини.” „Оце ж треба було, щоб образи небесного сим очищались, саме ж небесне лучшими жертва

СВЯТИЙ ГОРОД

ми, ніж сі, не в рукотворену бо святиню ввійшов Христос, зроблену взором правдивої, а в саме небо, щоб нині являться лицю Божому за нас, ані щоб много раз приносити себе, яко ж архиерей входить у святиню по всі роки з чужою кровю; (а то б треба було йому много раз страдати від настання світу) а нині раз у конці віків явився на знівечення гріха жертвою своєю”. – Жид. 9:6,7,23-26

Ось так можна бачити, що Божий великий Первосвященник, духове сотворіння, появившись в небі, представив вартість, яку Він посідав, а іменно, право до людського життя, яко викупну ціну за чоловіка, котру то жертву Єгова прийняв, і Ісус Христос стався властителем Адамових потомків, що добровільно пристосують себе до Єгових правил відносно спасення. Ось так Бог поклав основи спасення через Ісуса Христа, і нема иншого средства для спасення. Кров–життя чоловіка Ісуса є тією викупною ціною за людство. Бог заявив у своєму законі: „Бо в крові душа тіла,... кров його, се душа його” (3 Мой. 17: 11, 14). Отже кров–життя чоловіка Ісуса є вартістю, якою Він відкупив грішних людей. Чоловік Ісус з волі Бога і свого Отця, обернув своє совершенство і право до життя як чоловіка в ціну викупу, якою можна купити або викупити те, що Адам втратив для себе і що його потомки втратили з причини Адамового гріха. Це не значить, що Адам був купле

ДІТИ

ний, але що всяке право, яке Адам колись посідав було куплене. Бог підніс Ісуса зо смерти як духа; і Ісус даліше посідав те право жити як чоловік, ту ціну яку Він заплатив Богу Єгови як потрібну ціну, і цим чином Він стався властителем Адамового покоління, що не согрішили добровільно як це зробив Адам, і котрі у свому часі будуть мати користь з ціни викупу. Ісус Христос увільнить від рабства гріха і смерті потомків Адама, якщо вони пристосують себе до Божих правил.

Це значить, що жертва викупу буде ужита для потомків Адама, котрі повірять в Ісуса Христа, і пристосують себе до Господніх заповідей.

Чоловік Ісус помер і як людина залишається мертвим; і його право на людське життя, котре тоді існувало, складало викупну ціну і було заплачено як потрібна ціна. Господь Ісус воскрес як дух до життя вічного і безсмертя; про що Він каже: „І був я мертвий, і ось живу по вічні віки; амінь. І маю ключі пекла і смерті” (Одкр. 1:18). Своєю власною кров’ю Він купив людство, і Йому дано силу і власть дарувати життя послужним людям. З Божої волі Адам, совершенний чоловік, отримав силу від Всемогутнього Бога, передати життя і право до нього своїм потомкам – 1 Мойс. 1:28.

Ісус, через свою кров життя, купив це право, і Всемогутній Бог дав Ісусу силу і власть дарувати життя всім людям, котрі будуть жити вічно, при умові, що вони повірять в Господа Ісуса Христа і

СВЯТИЙ ГОРОД

будуть послухні Йому. Про це святе Писання говорить: „Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже – життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім” (Рим. 6: 23); „Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав єси, Ісуса Христа” (Йоана 17:3). Будь-який чоловік може отримати вічне життя тільки через Господа Ісуса Христа. Нема іншого імені під небом, через яке чоловік може спастись (Дії ап. 4: 12). Несовершений чоловік не має права до життя. Всемогутній Бог є джерелом життя, і Він дає життя тим, хто кориться Його волі.

Адам втратив право на життя для себе і своїх потомків. Бог постарався про те, що Христос Ісус викупив людство і може дарувати життя, як безкоштовний дар тим, хто послухний Йому: „Бо, коли через провину одного смерть царювала через одного, много більше ті, хто прийняв наддостаток благодаті і дар правди, царюватимуть в життю одним Ісусом Христом. Тим же оце, як через провину одного на всіх людей осуд, так і через праведність одного на всіх людей оправданне життя. Яко бо через непокору одного чоловіка грішними зробились многі, так і покорою одного праведниками зробляться многі” – Рим. 5:17-19.

Цей безплатний дар не є діючим, аж поки хтось, кому цей дар пропонують, не прийме його. Тому, звідси видно, що той, хто не бажає отримати дар життя через Ісуса Христа не може отримати

ДІТИ

користі від жертви викупу. Дар життя від Бога є для людей, котрі охоче приймають його на умовах запропонованих їм, і ті, хто повірив в той дар покоряються Богові і стають праведними.

ВИЗВОЛЕННЯ

Релігійні вчителі вчать людей вірити, що всі люди є безсмертними, і тому не можуть померти. Еволюціоністи переконують людей у тому, що людина поступово розвивалась з незначної річі і просувалася з нижчого ступеня до вищого ступеня, поки не стала совершенною. Ці обидві теорії є цілком мильними, і обидві беззаперечно спростовуються словом Божим. Бог є дателем життя чоловіку і це є єдиний спосіб отримати життя.

Чи святі Писання справді стверджують, що Ісус помер за всіх людей? Він помер для того, щоб всі люди, які скористаються Божим даром на життя, могли жити; проте це не значить, що життя насильно дається кожній людині, незалежно від того, бажає вона того, чи ні, та незалежно від того, чи покориться вона Богу, чи ні.

Той, хто вперто і свідомо противиться Божому царству не може отримати життя через Ісуса Христа. Нема ніякої причини думати, що Адам житиме знову, тому що він був злим чоловіком і помер як беззаконник, а всіх беззаконних чекає знищення, згідно закону Божого (Пс. 145:20). Ті

СВЯТИЙ ГОРОД

особи, котрі заперечують існування Бога, та котрі вважають кров Ісуса Христа звичайною річчю, а також ті, хто відмовляється вірити в Бога і Христа, і противляться царству та вчать фальшивих наук, що суперечать Слову Божому, не можуть скористати з вічного життя: „Були ж і лжепророки між людьми, як і між вами будуть лжеучителі, котрі введуть єреси погибелі, і відцуравшись—викупившого їх Владики, приведуть на себе скору погібіль”–2 Петра 2:1.

ДОРОГА ДО ЖИТТЯ

Царство небесне – захований скарб, котрий Ісус купив через зречення від усього, є організацією Єгови, котра створена і організована Ним, через яку світом правитиме праведність.

Ця організація також названа в святому Писанні Сион, ТЕОКРАТІЯ, святе місто і Божий царський дім. Ісус Христос є належним чином призначений і помазаний цар того небесного царського дому або царства. Бог розпорядився, що з Ісусом Христом в царстві будуть з'єднані 144 000 інших, які будуть вибрані з між людей, які переминяться з чоловіка на духа, вони будуть царями і священниками Бога і Христа, і з Ним царюватимуть (1 Петра 2:9,10; Одкр. 1:6; 20:4,6). Кожен член царства має бути духовим, котрий переминиться з чоловіка на духа при воскресенні, і житиме як духовна

ДІТИ

істота в небі, невидима для людського ока. Це значить, що всі такі повинні померти як людські сотворіння і Господь воскресить їх, як духових істот. Як про це написано в святому Писанні: „Сіється тіло душевне (у смерть), устає тіло духовне (до життя); єсть тіло душевне і єсть тіло духове” – 1 Кор. 15:44.

Ісус Христос був першим і є Голова і Господь царського дому. Бог дав Ісусу Христу всяку власть на небі і на землі, включаючи власть воскрешати з мертвих і дарувати життя іншим, все це Він виконує як слуга і представник Єгови (Йоана 5:22, 26; 6:40, 44). Бог замірив дати життя тим, які будуть членами Його царства, через Ісуса Христа. Його послідовники шукали дорогу до життя, а Фома поставив Ісусу питання відносно тієї дороги, і Ісус відповів: „Я дорога й правда, й життя: ніхто не приходить до Отця, як тільки мною” – Йоана 14:6.

Поки Ісус Христос не воскрес з мертвих, і не вознісся на небо, і не заплатив викупної ціни за людство, було неможливим для будь – якого чоловіка отримати життя вічне, а отже, неможливо було для будь – якого чоловіка зрозуміти, як він може отримати вічне життя. Після того, коли Ісус вознісся на небо, та після зіслання святого духа в день П’ятидесятниці, ученики зрозуміли, як Бог даруватиме життя через Ісуса Христа, а потім Петро, сповнений духом святим і натхненний

СВЯТИЙ ГОРОД

промовляти, висказав слова відносно розп'яття на дереві і воскресення Ісуса Христа, а саме: „...І нема ні в кому другому спасення, бо й нема іншого ім'я під небом, даного людям, щоб ним спасатись нам” (Дії ап. 4:8–12). Бог Єгова зробив угоду зі своїм улюбленим сином, щоб зробити Його царем царства небесного, Головою святого міста, ТЕОКРАТІЇ; і якраз перед розп'яттям Ісус промовив своїм одинадцятьом вірним апостолам, що Він зробить з ними угоду і що вони мають бути з'єднані з Ним в Його царстві: „Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітував мені Отець мій, царство, щоб їли й пили за столом моїм у царстві моєму, і сиділи на престолах, судячи дванайцять родів Ізрайлевих” (Луки 22:28–30, Діаглот). Царство небесне є найбільшої важности, воно мусить бути установлене перш ніж будь – який чоловік буде воскресений до життя. Викупна ціна за людство була заплачена, але царство повинно перше бути введене в дію, перед наданням життя. Ті, які будуть з'єднані з Ісусом Христом в царстві, мають перше бути зібрані, випробувані, введені в царство перед тим, як інші зможуть прийти і отримати життя. Ті, хто є членами царства мають бути викуплені, перш ніж стануть на дорогу до життя. Кров–життя Ісуса,представлена в небі, як викупна ціна, забезпечує викуплення і прощення для тих, хто буде членами царства, а також для всіх інших, які будуть виконувати

ДІТИ

встановлені Богом правила. Які є ті встановлені правила? „Се ж життє вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав єси, Ісуса Христа (Йоана 17:3).

Тим правилом мусить керуватись кожна людина, котра знаходить дорогу до життя. Вона повинна навчитися і знати, що Єгова Єдиний, Всемогутній, Вічний Бог, і Він є джерелом життя. Вона повинна навчитися і знати, що Ісус Христос є улюбленим сином Всемогутнього Бога, Спасителем чоловіка, головним Чиновником Всемогутнього Бога, великим суддею і Він дасть життя тим, хто є послушний Богу і Христу. Це значить, що така особа повинна мати віру в Бога і Христа. „Тим же то віра (приходить) через слуханнє, слуханнє ж через слово Боже (Рим.10:17). Для того, щоб мати віру, треба мати деяке знання, а це знання повинно походити з правдивого джерела, а тоді треба сполягати на цю інструкцію, або знання, отримане таким чином. Тому віру можна визначити так: Пізнати і оцінити слово Боже, котре є правдою, а також з довірям вповати на це слово. Біблія, яка містить слово Боже, має бути провідником кожної одиниці, яка має і виявляє віру, котра приводить до життя. „Без віри ж не можна угодити (Богу)...” (Жид. 11:6). В святому Писанні віра зазначена такими словами: „Віра ж єсть підстава (основа або довіра (грань) того, на що вповаємо, доказ (певність) річей невидимих” –Жид. 11:1.

СВЯТИЙ ГОРОД

Віра угодна Богу, це віра в Нього і в Його слово, як єдиного правдивого провідника. Людські традиції не можуть бути ніякою підставою або основою для віри в Бога і Христа. Людські теорії або традиції є брехливими провідниками, котрі приводять сотворіння до повної темряви, кінець котрих є вічне знищення. Релігія або демонізм і еволюція походять від Сатани, тому всі люди, котрі слідують таким теоріям, поринули в повну темряву і знищення. Для того щоб вберегти людей, котрі шукають царство і вічне життя, Бог попереджає їх проти релігії, демонізму і ложних теорій, які є пасткою для чоловіка –5 Мойс. 7:16.

„Євангелія” означає „добра новина”, котру чоловік отримав від Господа. Ця добра новина є, щоб він міг навчитися, що Бог передбачив чоловікові дорогу до життя і відкриває чоловіку спосіб, як він може отримати вічне життя. А хто ж принесе цю добру новину або євангелію до відома чоловіка?

Звичайно, що жоден еволюціоніст або релігійний фанатик не принесуть її чоловікові. Святе Письмо дає наступну відповідь: „...Бог, що спас нас і покликав покликом святим, не по ділам нашим, а по своїй постанові і благодаті, даній нам у Христі Ісусі перше часів вічних, тепер же об’явленій через явлення Спасителя нашого Ісуса Христа, що зруйнував смерть і осияв життє та нетлінне благовістєм” –2 Тим.1:8–10.

ДІТИ

З цих слів святого Писання можна бачити, що Ісус Христос привів до світла життя і безсмертя і це доказує, що наука Сатани про безсмертя всіх душ є цілковитою брехнею. Всемогутній Бог звістив цю добру новину Аврааму, але Авраам не міг зрозуміти як прийде спасення; проте, незважаючи на це, він мав повну віру у правдивість Божої обітниці, тому Бог порахував його за праведника через його віру (Гал. 3:8,9). У призначений Богом час, Авраам буде жити і зрозуміє і радість його буде вічна. Перед тим, царство буде повністю уста новлене і буде діяльне – Жид.11: 39,40.

Прихід Ісуса Христа в силі і славі зазначив початок Його царювання, як царя – Мат.25:31.

Коли Ісус вознісся на небо, Він отримав заповідь від свого Отця очікувати, поки прийде назначений Богом час, щоб Ісус почав своє царювання (Пс.110:1; Жид. 10:12,13). Тим часом Бог продовжував вибирати з між послужних людських сотворінь тих, котрі будуть з'єднані з Ісусом Христом в Його царстві. Це вибирання Господь робить з тих, хто має віру згідно установлених правил. Відносно того вибору Ісус говорить: „Ніхто не може прийти до мене, коли Отець, пославши мене, не притягне його, й я воскресну його останнього дня. Написано в пророцтві: І будуть усі навчені від Бога. Тим кожен, хто чув од Отця і навчивсь, приходять до мене” – Йоана 6: 44,45.

Ті хто отримує пізнання Бога і Христа Визволи

СВЯТИЙ ГОРОД

теля, та хто виявляє віру, таких Бог притягає до Ісуса Христа. Такі особи шукають дорогу до життя. Ученики Ісуса були першими які підкорилися правилам, котрі провадили їх, щоб вони могли статись членами царства, і відтоді всі, що стали вірними послідовниками Ісуса Христа, мусіли взяти той самий напрям.

До всіх таких Ісус говорить: „Рече тоді Ісус ученикам своїм: Коли хто хоче йти слідом за мною, нехай відречеться себе самого, й візьме хрест свій, та й іде слідом за мною (Мат. 16:24). Зректися самого себе, як є зазначено в цьому святому Писанні, це відкласти свій власний егоїзм і згодитися чинити волю Господа.

Таке є посвячення, про яке Ісус говорив: „Тоді сказав я: Ось я приходжу; в змісті книги, написано про мене. Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: І закон твій в глибині серця мого” (Пс. 40: 7, 8; Жид. 10: 5–9). Зробивши посвячення, одиниця повинна „взяти свій хрест” і слідувати за Ісусом Христом. „Хрест” тут не означає дерево або кусок деревини; але слово „хрест”, так як воно є тут ужите, означає зневаги, які впали на Господа Ісуса; і чоловік повинен охоче нести ті зневаги, якщо він хоче бути послідовником Ісуса Христа. Відносно цього є написано: „На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли за Його стопами”–1 Петра 2:21.

ДІТИ

ОПРАВДАННЯ

Оскільки всі люди є по наслідству грішниками, а тому несовершенними, як тоді Бог міг прийняти їх, як послідовників єдиного совершенного Ісуса Христа? За віру чоловіка в Бога і Христа, як свого Визволителя, який згодився чинити волю Божу що є Його заміром і посвятив себе Богу, тоді Бог Єгова порухує таку особу як совершенну або праведну. В наслідок віри і послушенства, Господь порухує чоловіка за праведного: „Правда ж Бога через віру Ісус–Христову усім і на всіх віруючих; нема бо різниці: всі бо згрішили, і лишені слави Божої, оправдаються (ж) дармо благодаттю Його, викупленням що в Христі Ісусі”–Рим. 3:22-24.

„Оправдавшись ж вірою, маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через котрого приступ одержали вірою в благодать сю, в котрій стоїмо і хвалимось упованням слави Божої”(Рим. 5:1,2). Це доводить без сумніву, що користь від жертви викупу отримують лише ті, хто має і виявляє віру в Бога і в Христа і віддає себе волі Божій. Це є Божа воля, щоб всі ті, які стали членами царства, мають померти, як людські сотворіння та воскреснути і жити в душі з Ісусом Христом.

Такі вірні вмирають, як і Господь Ісус помер, та, будучи вірними до смерті, мають часть в Його воскресінні, яке є головним воскресінням. Такі ви

СВЯТИЙ ГОРОД

брані стались членами очікуваного царства, вони є оправдані вірою, пораховані як такі, що померли з Ісусом Христом і народжені до життя, як духові сотворіння. Зверніть увагу, що про це говорить святе Писання: „Хиба не знаєте, що скільки нас у Христа Ісуса охрестилось, у смерть Його охрестились? Бо погреблись ми з Ним через хрещення у смерть, щоб, як Христос устав із мертвих славою Отця, так і ми в обновленню життя ходили. Коли бо ми з'єднані (з Ним) подобієм смерти Його, то й (подобієм) воскресення будемо, знаючи, що давнього нашого чоловіка з Ним розпято, щоб зникло тіло гріховне, щоб не служити нам більш гріху. Хто бо вмер, той визволивсь од гріха. Коли ж ми вмерли з Христом, віруємо, що й житимем з Ним” – Рим.6:3–8.

„Породив” або „народив” означає, що Отець ви знав дитину за свого сина. Бог дає таке запевнення послухним через своє слово: „Схотів бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь почином творива Його” (Якова 1:18). Народжений Богом рахується як нове сотворіння в Христі і є на дорозі до життя в царстві і таке життя він отримає, якщо буде вірний до кінця: „Тим же, коли хто в Христі, той нове сотворіння; старе минулось стало все нове. Усе ж від Бога, що примирих нас із собою через Ісуса Христа і дав нам служення примирення” (2 Кор. 5:17,18). „Умерли бо ви, і життя ваше поховане з Христом у Бозі. Коли ж Христос, жи

ДІТИ

тте ваше, явиться, тоді і ви з Ним явитесьу славі” –Кол. 3:3,4.

Такі народжені, покликані і взяті в угоду о царство і якщо вони будуть вірними до кінця своєї земної подорожі, тоді вони мають запевнення що вони будуть жити в царстві.

Ті посвячені особи, які є оправдані і народжені духом Всемогутнього Бога, є запрошені або покликані „високим покликом”, тобто „святим покликом”, небесним покликом, до місця з Ісусом Христом у Його царстві: „Що спас нас і покликав покликом святим не по ділам нашим, а по своїй постанові і благодаті, даній нам в Христі Ісусі перше часів вічних” (2 Тим.1:9). З цього часу і надалі такі народжені були попереджені, щоб ходили достойно, як нові сотворіння (1 Сол. 2:12).

Еволюціоністи і вчителі людських традицій, котрі в загальному є названі „релігіоністами”, чи такі особи є покликані в царство Боже? Святе Писання дає наступну відповідь: „Спогляньте бо на покликанняє ваше, браття, що не багато (між вами) премудрих по тілу, не багато сильних, не багато благородних; ні, не мудре світа вибрав Бог, щоб осоромити премудрих, і безсильне світа вибрав Бог, щоб осоромити потужне, і незначне світу і погорджене вибрав Бог, і те чого нема, щоб те, що є, в ніщо обернути, щоб не величалось ніяке тіло перед Ним”–1 Кор. 1:26-29.

Ті, які є вибрані і покликані небесним покли

СВЯТИЙ ГОРОД

ком стали членами славного тіла Христа: „До чо го покликав вас благовістем нашим, щоб здобу тися слави Господа нашого Ісуса Христа” (2 Сол. 2:14). Кожний, хто став послідовником Ісуса Христа, покликаний йти по стопах Господа Ісуса Христа: „На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами”(1 Петра 2:21). Кожний, покликаний до царства, мусить вести добру боротьбу віри проти всього, що намагається знищити його віру, і повинен бути вірним аж до кінця: „Борись доброю боротьбою віри, держись вічного життя, до котрого й покликано тебе, й визнав єси добре визнання перед многими свідками”—1 Тим. 6:12.

ЦЕРКВА

„Церква” це ще інше ім’я, котрим є назване царство, Головою, Господом і провідником котрого є Ісус Христос; а 144 000, котрі будуть вірними аж до смерті, будуть членами того тіла. Таким чином, церква складається з Ісуса Христа і 144 000 членів (Одрк. 7: 1–8 ; 14: 1–3). Слово „церква” часто було невірно вживане між людьми. Ісус поставив своїм ученикам це питання: „Ви ж як кажете? Хто я?”

Очевидно ціль цього питання була, щоб дізнатися чи визнають, або ні Його ученики Ісуса як Месію або Христа, якого обіцяв послати Бог: „Оз

ДІТИ

вавшись Симон Петр каже: Ти єси Христос, син Бога живого. І озвавшись Ісус, рече до него: Блажен єси Симоне, сину Йонин, бо тіло й кров не відкрила тобі сього, а Отець мій, що на небі. Скажу ж і я тобі: Що ти єси Петр, і на сьому камені збудую церкву мою, і ворота пекольні не подужають її” – Мат. 16:16–18.

Могутня та впливова релігійна організація у світі впродовж століть навчала людей, що Ісус сказав, що Він збудує свою церкву на Петрі; проте яким є, що Ісус нічого подібного не говорив про те.

Петро відповів на це питання, сказавши Ісусові: „Ти єси Христос.” На цю відповідь Ісус сказав: „Отець мій, що на небі, відкрив це тобі. Ти не дізнався цього від нікого іншого.” А потім Ісус додав: „І на сьому камені збудую церкву мою, і ворота пекольні (смерть, знищення) не переможуть її.” Це є правда, тому що Христос і члени його тіла є єдиними, кому дане безсмертя.

„Скеля” або „камінь” є одним з титулів, котрі застосовуються до Ісуса Христа, царя і до Його царства (див. Дан. 2:26–45). Бог Єгова є названий „Велика Скеля”, а Господь Ісус є „виразним образом” свого Отця, Єгови (5 Мойс. 32:4). Всі ті, хто є покликаний до царства, та які вірно йдуть слідами Ісуса, є пораховані як живі каміння, головним угольним каменем класу царства є Ісус Христос. Так розумів Петро, котрий чув слова Ісуса і

СВЯТИЙ ГОРОД

тому Петро свідчив і записав цей факт, який без сумніву доказує, що церква є тіло Христа і що Христос є головним угольним каменем, та що всі члени побудовані на Ньому, як на основі: „Яко ж новорожденні діти будьте жадні словесного чисто го молока, щоб у ньому вирости на спасенне; коли покушали, що благий Господь. Приступаючи до Него, до каменя живого, від людей відкинутого, від Бога ж вибраного, дорогого, і самі, яко живе камінне, будуйте дім духовний, сьвященство сьвяте, щоб приношено духовні жертви любоприємні Богу через Ісуса Христа. Тим то й стоїть в Писанню: „Ось, кладу в Сионі угольний, камінь, вибраний, дорогий; і віруючий в Него не осоромиться.” Оце ж вам віруючим,—дорогий, неслухняним же „камінь, що відкинули будівничі, та стався у голу ву угла—камінь спотикання і скеля поблазні”; і спотикаються, не слухаючи слова на що вони й по лишені. Ви ж—рід вибраний, царске священство, нарід сьвятий, люди прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас із темряви у дивне своє сьвітло; ви, колись і не народ, а тепер народ Божий; непомилувані, а тепер помилувані – 1 Петра 2: 4–10 А.П.В.

Твердження, котре зробили релігійні організації, що Петро є основою церкви і був першим папою римським, є цілковита брехня і не є підтримана святими Писаннями в Біблії. Виразна ціль такого фальшивого вчення, котре висунув сата

ДІТИ

на і його післанці, змусити людей переступити за кон Божий поклоняючись сотворінню –2 Мойс. 20:1–5).

Подальше свідоцтво святого Писання повністю підтверджує, що церква є царством, над яким головою і Господом є Ісус Христос. Бог зробив Ісу са основою, Господом і Головою церкви: „...І все по корив під ноги Його, й дав Його яко голову над усім у церкві, котра єсть тіло Його, повня Того, хто сповняє все у всьому” –Ефес.1:17–23.

Церква є створена або збудована Богом і озна чає те саме, що столична організація або царство. Вона складає тіло Христа, Ісуса Христа голови і 144 000 членів тіла і ця організація створена згід но Божої волі: „Та Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, яко ж схотів” (1 Кор. 12: 18). Церква Божа є одне тіло а не багато. Ісус Хрис тос, початок творення є головою одного тіла : „Він є перш усього, і все в Ньому стоїть. І Він голова тілу і церкві. Він початок, перворідень з мертвих, щоб у всьому Йому передувати” – Кол. 1:17,18.

ВИКУПЛЕННЯ

Всі ті, які мали стати членами тіла Христа, будучи нащадками несовершенного чоловіка, на родилися грішниками. Всіх цих Ісус Христос від купив своєю дорогоцінною кров'ю. Вони, будучи оправданими, покликаними і народженими з духа

СВЯТИЙ ГОРОД

й будучи вірними до кінця, складають „...церкву Божу, котру придбав кров'ю своєю” (Дії ап. 20:28 Діаглот). Жертва викупу і ціна викупу, діє перше на користь тих, хто вірою і милістю Бога покликаний бути членами царства. Такі куплені ціною, а саме, кров'ю Ісуса Христа: „Ви бо куплені ціною; тим прославляйте Бога в тілі вашому і в душі вашому; вони Божі” (1 Кор. 6:20). Вони належать Господу, тому такі сотворіння повинні вірно поступати і коритися Господу Ісусу Христу і Богу, а не людям: „Ціною викуплені; не робіться невільниками людськими” (1 Кор. 7:23); Рим.3:22–24; 1 Кор. 1:30; Кол.1:14.

Текст з святого Писання до Ефесян 1:5–14 відноситься до тих, хто є покликаний бути членом царства, хто має і виявляє віру в Бога і Його царя і старанно підкоряється волі Божій: „...наперед призначивши нас на всиновлене собі через Ісуса Христа, по благоволенню хотіння свого, ...маємо збавлене кров'ю Його й оставленне гріхів по багатству благодати Його,...об'явивши нам тайну волі своєї (приховану тайну, царство) по благоволенню своєму, котру перше постановив у собі”–Ефес. 1:5–9).

Вони отримують „задаток” або запоруку, тобто, обітницю що вони будуть в царстві: „Котрий єсть задаток насліддя нашого на викуп придбаного, в похвалу слави Його.”(Ефес. 1:14). Про цих викуплених, як зазначено апостолом Петром

ДІТИ

в цих словах „люди для заміру Божого”(1 Петра 2:9 Діаглот), а слова у цих двох вищезазначених текстах відносяться до того самого класу.

Вони мають повне запевнення від Бога що—до їх викуплення, як прийде час визволення „придбаного насліддя”. З приходом царства і знищення організації Сатани ті з „придбаного насліддя” отримують повне визволення.

ВІРНИЙ

Не кожен, хто покликаний мати часть у царстві, цілком вступає у царство слави. Якщо одиниця знаходиться в лінії до царства, стає невірна і відпадає, тоді хтось інший займе її місце – Мат. 13: 41.

Від всіх, хто вступає в царство вимагається повна покора і вірність до кінця. Всі без винятку одиниці, які мають бути членами царства, переходять гострі проби, щоб доказати, що вони дійсно люблять Бога і Христа. Тому Ісус каже: „Коли хто любить мене, слово моє хоронитиме, ... хто не любить мене, словес моїх не хоронить; а слово, що ви чуєте, не моє, а пославшого мене Отця” –Йоана 14:23,24.

Ісус Христос, єдиний совершенний був поставлений на найгостріші проби та доказав свою вірність серед проб, тому Бог зробив Його „Автором вічного спасення” для всіх тих, хто покориться

СВЯТИЙ ГОРОД

Йому і нікому іншому: „Хоч Син Він був, тільки ж навчивсь послуху через те, що терпів, і, звершивсь, ставсь усім, що слухають Його, причиною спасення вічного” – Жид.5:8,9.

Ісус став звершеним через послушенство і вірність під час гострих проб. Всі члени царства повинні пройти подібні випробування – 1 Петра 2:21; Жид. 12:1–10.

ТЕРПІННЯ

Зневаги сатани і його агентів, котрі впали на ім'я Бога і Христа, є випробуванням вірності для тих, хто є в лінії до царства. Їм також буде дозволено переносити такі зневаги і переслідування, щоб вони могли доказати свою невинність до Бога. До тих, які є покликані і є на дорозі до царства, Ісус сказав: „Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя.” (Одрк. 2:10 А.П.В.). Вони мають бути вірними аж до кінця.

ВОСКРЕСЕННЯ

Ісус Христос був першим, хто воскрес із мертвих до життя, слави і безсмертя. Ті, які йдуть слідами Ісуса Христа, це ті, хто „...шукає слави, та чести, та нетління...” (Рим 2:7). Ті, котрі вірні аж до смерти, воскреснуть з мертвих і їм буде дане вічне життя, славу і безсмертя з Ісусом Христом.

ДІТИ

Воскресіння Ісуса Христа є запевненням для Його вірних послідовників, що вони будуть мати честь бути учасниками того воскресення. Христос, тобто, Ісус Христос і 144 000 членів Його царського дому, становлять одне тіло, і всі будуть учасниками першого воскресіння. Вони помирають як людські сотворіння і будуть підняті до життя як духові сотворіння. З'єднане тіло, Ісус Христос і 144 000 членів, спершу були в тілі а у воскресінні стануть духом: „Тепер же Христос устав з мертвих; первістком між мертвими стався...(Єсть) і тіла небесні й тіла земні, та інша слава небесних, а інша земних...Так і воскресення мертвих: (з'єднане тіло Христа) сіється у зотління; (з'єднане тіло Христа) устає у нетління;... (з'єднане тіло Христа) сіється в безчестю; (з'єднане тіло Христа) устає в славі, (з'єднане тіло Христа) сіється в немочі; (з'єднане тіло Христа) устає в силі, сіється тіло (з'єднане тіло Христа) душевне, устає тіло духовне. Єсть тіло душевне, єсть тіло духовне”–1 Кор. 15:12–58.

ЦАРСТВО

Обітниця Єгови відносно царства є, що ті, які складають царський дім, мають бути Його „святим народом, царським (правлячим) священством” (2 Мойс. 19:5,6; 1 Петра 2:9,10). Такі мають часть у першому або головному воскресінні, і від

СВЯТИЙ ГОРОД

носно них є написано: „Тим усе терплю ради вибраних, щоб і вони осягли спасення, що в Христі Ісусі з вічною славою. Вірне слово: Коли бо ми з Ним умерли, то з Ним і житимем. Коли терпимо, з Ним і царюватимем; коли відцураємось, і Він відцурається нас” – 2 Тим. 2:10–12.

Вірні апостоли Ісуса Христа померли і залишилися мертвими до приходу Господа Ісуса в силі і славі і в тому часі вони воскресли і отримали вінець життя або безсмертя: „Наостанок готується мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, а і всім, хто полюбив явленнє Його” – 2 Тим. 4:8.

Всі вірні християни, які померли вірними перед другим приходом Господа Ісуса Христа, є ті, хто має часть в першому або головному воскресінні, а всі решта на землі під час Його приходу котрі будуть вірними в тому часі і затримають вірність аж до кінця, є під назвою „останок”, і такі „переміняться” в воскресінні до життя та безсмертя – 1 Сол. 4:14–18; 1 Кор. 15:51–53.

Всі ті, хто буде мати часть в „першому воскресінні” стануть царями та священниками Бога і царюватимуть з Ісусом Христом. (Одкр – 1:6; 20:4,6.

Духове тіло Христа, святий народ – святе місто, сотворене і організоване в небі, яке у визначений Богом час, зійде від Бога з небес і як Божа організація Єгови правитиме світом у праведності. Те

ДІТИ

славне святе місто оправдає велике і святе ім'я Всемогутнього Бога, яке буде вічно для Його слави, служачи Йому і виконуючи Його заміри, відповідно до Його святої волі. Ісус Христос є царем, Господом і головою святого міста і на Його раменах спочиває святе правительство; і Він, як дасть життя дасть життя тим, хто отримає його, тому Він є під назвою Отець будучого віку – Іса. 9: 6, 7.

Під час Його царювання, всі беззаконники будуть знищені, а ті, хто отримає вічне життя від Господа будуть навіки славити Всемогутнього Бога.

ВІВЦІ

Тих, які охоче коряться Господу, Він позначив під символом „вівці”, а ті, хто не кориться, або протистоїть Йому і Його царству, Він позначив під символом „козли” (Мат. 25:32). Тому прийміть до уваги, що Ісус каже, відносно викупу або викупної ціни, яка викупить людство: „Я пастир добрий: пастир добрий душу свою кладе за вівці. Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої. Яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівці” – Йоана 10:11,14,15.

Треба відзначити також, що Ісус не каже, що Він поклав своє життя за козлів. Людина позначається як „вівця”, котра є послухна Господеві, або позначається як „козел”, котра противиться Гос

СВЯТИЙ ГОРОД

подеві; і тому кожна людина сама робить свій власний вибір, чи вона буде „вівцею” або „козлом.” Якщо вона повірить в Господа і віддає себе на послух Богу і Христу, тоді вона може отримати користь з жертви викупу, тобто, викупної ціни; але якщо вона відмовляється вірити і коритися Господеві, тоді вона не отримає користі з жертви викупу. Тільки той, хто є послухний Господеві, тобто, „вівці”, отримають користь з жертви викупу, а ті, покликані до царства, є першими щоб отримати її. Тільки ті, котрі будуть вірними до кінця є „вівцями.” Такі становлять „мале стадо” порівняно з великою кількістю людей на землі. Ці вірні повинні віддати самих себе і все, що мають, на службу Господеві.

Вони не можуть ділити свою вірність між Господом і будь якою земною річчю. До цього вірного маленького стада Ісус сказав: „Не лякайся, мале стадо: Бо сподобалося Отцеві вашому дати вам царство” – Луки 12:32.

„Джоне, чи не міг би ти підвести підсумок цього уроку, щоб нам краще запам'ятати основний зміст?” „Я постараюсь зробити це, Евніко. Святе Писання показує нам дивовижний і славний замір Єгови, Всемогутнього Бога.

Багато століть тому Бог замірив збудувати святе місто, котре є Його основною організацією і над якою Він поставив головою і царем Ісуса Христа. Те святе місто є ТЕОКРАТІЯ, яке також є назване

ДІТИ

Сион, якого Бог вибрав для своєї спеціальної цілі :„Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю” (Пс. 132:13). Це є дивне і чудове місце, тому що це є оселя Всевишнього: „Великий Господь, достоєн великої слави в городі Бога на шого, на святій горі його. Стремить у воздух гора Сион, радість землі цілої, на самій півночі город царя великого! Бог живе в палатах їх, знають його там, як високу твердиню”– Пс. 48:1–3).

У Сионі знаходиться престіл царя, Ісуса Христа: „Се ж я помазав царя мого над Сионом, святою горою мою” (Пс. 2:6). Бог Єгова сияє перед всіма, хто любить і кориться Йому: „Із Сиона, звершеної краси, засияв Бог” (Пс. 50:2). Треба відзначити, що святе місто, Сион, ТЕОКРАТИЧНИЙ УРЯД, також є під назвою „храм Божий” (2 Кор. 6:16; 3Мойс. 26:12). Єгова є будівничим його і збудував для своєї слави: „Коли Господь відбудує, явиться в славі своїй” –Пс.102:16.

Його явлення в славі буде тоді, коли Бог почне відкривати своєму народові значіння своїх про роцтв, таким чином відкриваючи їм свій замір. А тепер зверніть увагу на Його пророцтво відносно приходу Ісуса Христа в храм: „Ось, Я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, й негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте,–Ангел завіту, що його бажаєте; ось він іде, говорить Господь Саваот. Хто ж видержить день приходу його, й хто встоїть, як він явиться? Він

СВЯТИЙ ГОРОД

бо– огонь розтоплюючий і як те зілля очищуюче; і засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левїїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності”– Мал. 3:1-3.

„Евніко, я перечитав ці книги, котрі ми тут маємо, книга під назвою „Спасення” приводить доказ, що Господь Ісус Христос прийшов до храму у 1918 році. На сторінці 160 є написано: „У році 1914 Господь Ісус зацарював як цар світу (Мат. 24 : 3-14). Через три з половиною роки з того часу Ісус Христос, як цар, прийшов до храму Єгови і зібрав до себе своїх вірних послідовників і доручив їм проповідувати євангелію царства; і це є початком суду Господнього над людьми, відносно чого є написано: „І зберуться перед него всі народи; й відлучить він їх одних од других, як пастух одлучує овець од козлів; і поставить овець по правиці в себе, а козлів по лівиці.” (Мат. 25:32,33). Це показує два класи людей. Один клас, будучи жорстоким і самолюбним гнобить і переслідує тих що служать Богу; вони є символічно названі „козли.” Інший клас, будучи людьми доброї волі до Бога, які люблять праведність є позначені як „вівці”. Ці останні люблять добро, роблять добро і служать Єгові як Його свідки. Такі люди доброї волі є „інші вівці” Господні.

„Без сумніву, це доказує, чому так багато людей тепер є противниками Біблії і чому порівняно

ДІТИ

невелика кількість людей тікають з релігійних організацій і шукають Господа і Його царства.” „Джо не, ми дізналися про що вчить святе Писання з 1918 року. Якщо Господь Ісус Христос збудував Сион, свій храм, в той час, що ж тоді щодо тих, хто звернувся до Господа після того часу?”

„Такі Евніко є також під назвою „вівці”, якщо вони служать Господеві. Ми щойно побачили, що храм, або клас царства, є названий як „мале стадо” овець. Треба відзначити слова Ісуса, які Він говорить після згадки про „мале стадо”: „І інші вівці маю, що не з сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо і один пастир”– Йоана 10:16.

„Царство складається, як ми бачимо, з визначеного числа, тобто 144000 і Ісуса Христа, як провідника і голови. Про „інших овець” ми будемо вивчати на іншому уроці.” „Ми є дуже благословенні мій любий Джоне, отримавши настанови від наших батьків в дитинстві відносно Біблії, тепер ми починаємо це розуміти, очевидно тому, що прийшов Богом назначений час, щоб розуміти це. Дякуємо нашому Богу!” „Так, Евніко, твоя щира віра була і є тим великим благословенням для тебе на всьому шляху. Ми є надзвичайно вдячні нашому Богу і Господу, нашому Спасителю. Давай-но подивимось трохи далі у святе Писання відносно ТЕОКРАТІЇ.

СВЯТИЙ ГОРОД

ПОЧАТОК ДІЯЛЬНОСТІ

„Тут слід зробити декілька заміток Евніко, я так думаю, відносно царства і коли воно почало діяти, як таке; тому коли ми продовжимо це навчання, я випишу дещо з цього.”

Ісус наголошував на важність свого приходу у силі і великій славі щоб правити, як цар. Його апостоли отримали помазання святим духом і писали під натхненням відносно Божого заміру і всі вони наголошували на важність приходу Господа і Його царства. Особливо апостол Павло робив наголос на важність Його приходу. Явлення Ісуса Христа у славі і силі візьме місце, коли Його царство почне діяти. Павло писав до Тимофія: „Оце ж свідкую перед Богом і Господом нашим Ісусом Христом, що має судити живих і мертвих в явленні Його і в царстві Його” – 2 Тим. 4:1.

Воскресіння вірного Павла і інших вірних послідовників Ісуса Христа не могло відбутися, згідно святого Писання, поки не настане день приходу Ісуса Христа і Його царства (2 Тим. 4:8). Після вознесіння Ісуса на небо, Єгова сказав Йому: „Сказав ГОСПОДЬ моєму Господеві: Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги!” – Пс.110:1

Ісус Христос мусів чекати, поки не настане час, призначений Його Отцем, щоб почати своє царювання і відносно цього призначеного часу є напи

ДІТИ

сано: „Жезло сили твоєї пришло ГОСПОДЬ (Єгова) із Сиона; царюй серед ворогів твоїх!” (Пс. 110 :2 Це показує, що царство почне діяти, коли ще ворог Сатана, демони і їх агенти мають вплив на народи землі.

У відповідь на питання, поставлене Його послідовниками відносно Його приходу і царства та кінця світу, Ісус сказав: „Бо встане нарід на нарід і царство на царство, й буде голоднеча, й помір, і трус по місцях. Все ж се почин горя”– Мат. 24:7,8.

Горе, про яке тут згадується, це горе, котре Сатана нашле на людей землі, тому що він знає, що його час короткий перед остаточним кінцем його правління.

Це пророцтво Ісуса Христа почало сповнитись в 1914 році, з початком Світової Війни, тому ті нещастя і горе, зростають чимраз з більшою силою і злобою на землі і будуть продовжуватись до остаточного вершка в Армагеддоні, котрий є „битвою великого дня Всемогучого Бога” проти сатани і всіх його сил.

У зв'язку із цим, зверніть увагу, що написано в книзі Одкриття відносно Господа Ісуса Христа: „...що прийняв еси силу Твою велику і воцарився еси. І розгнівались погане, і настиг гнів твій...” (Одкр. 11:17,18). Коли Господь починає переводити фізичні факти або обставини, що відповідають точно Його пророчим предсказанням, котрі були записані давно перед цим, ми можемо знати, що

СВЯТИЙ ГОРОД

прийшов час на сповнення цього пророцтва.

Пророцтво Господа Ісуса відносно кінця світу і приходу Його царства почало сповнитися у 1914 році і це вказало на час Його приходу як царя і початок Його царювання.

Як показує святе Писання, як ми щойно побачили, Він почав своє царювання, коли ворог знаходиться ще в силі і є діяльний. Дванадцятий розділ Одкриття говорить про „війну на небі”, у котрій Ісус Христос і Його ангели воювали проти Сатани і його ангелів, та що ворог Сатана був скинутий на землю. У дванадцятому вірші цієї голови є написано: „...Горе живучим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час.” (Одкр.12:12). Всі факти свідчать про те, що горе, котре почалося в 1914 році, продовжувало зростати на землі, і в теперішній час горе і нещастя більші, ніж будь – коли раніше знане, тому це показує, що Армагеддон дуже близько – Одкр.16:13–16.

Служба Ісуса Христа на землі тривала три з половиною років, а потім Він вознісся на небо. Відповідно тим самим трьом з половиною рокам; Христос почав своє правління у 1914 році; через три з половиною років пізніше Він явився в храмі Божому і почав збирати до себе вірних, які були посвячені Йому і Його царству. В 1918 році Він прийшов до свого храму. Це зазначило початок збору або зібрання до Нього членів святого міста.

ДІТИ

„У цей час Джоне, ми можемо звернутись до Одкриття 21:1–8, де говориться про святе місто, що зійшло від Бога з неба.” „Евніко, два томи під назвою „Світло” пояснюють всю книгу Одкриття. Ми зробимо невелику перерву щоб записати деякі точки відносно святого міста. Одкриття це те, що Бог Єгова дав своєму улюбленому синові відносно святого міста, а Ісус післав свого ангела щоб передати цю інформацію своєму вірному слугі, котрий був тоді ув'язнений на острові Патмос: „Одкритте Ісуса Христа, котре дав Йому Бог, по казати слугам своїм, що має скоро бути, і пока зав, піславши через ангела свого слугі своєму Йоанові” (Одкр.1:1). Дослівно „Одкриття” означає „відкриття.”

Це відкриття того, що має прийти і перейти протягом короткого часу. Бог Єгова відкрив Ісусу Христу ці правди, котрі в своєму часі зрозуміють ті, які посвячені Єгові і Його царю. Книга Одкриття є написана в основному символами, як про це сказано; Він дав видіння Йоану в символах і він записав це. Інакше кажучи, це було записано знаками або символами. Апостол Йоан в тому місці представляв всіх вірних послідовників Ісуса Христа, які були на землі в 1918 році і опісля. Про них зазначено у святому Писанні, як про „останок” обіцяного насіння – Одкр.12:17.

Апостол Йоан бачив видіння святого міста, що означає небесну організацію Бога Єгови, Господом

СВЯТИЙ ГОРОД

і царем котрої є Ісус Христос. Це є новий Єрусалим, тобто, організація вічного миру. „Царству його й миру його не буде границь...” (Іса. 9:7) Святе місто сходить від Бога, котрий сотворив його. Воно описане символічно, як прекрасне, неначе „... невіста украшена чоловікові своєму.”

Він почув голос з неба, котрий промовляв: „Ось, оселя (місце перебування) Божа з людьми.” Цей текст відноситься до вірних послідовників Ісуса Христа на землі від 1918 року і опісля, коли Господь прийшов у свій храм. Від того часу і надалі царство стало діяльне; і тут у символічній мові є записано, як це буде виконуватись: „І обітре Бог усяку сльозу з очей їх; і смерти більш не буде; ані смутку, ані крику, ані труду не буде вже; перве бо минуло. І рече Сидячий на престолі: Ось, усе нове роблю. І рече мені: Напиши; сі бо слова правдиві і вірні”– Одкр. 21:4,5.

Те славне царство знищить все беззаконня на землі, яке спричинило багато горя, сльози і смерть. Земля буде чиста під царюванням Христа: „Мусить бо Він царювати доки положить усіх во рогів під ноги Його. Останній ворог зруйнується—смерть”(1 Кор.15:25,26). Царство Боже, ТЕОКРАТІЯ, усуне зі світа всякі річі які спричиняють горе, страждання і смерть та дасть життя і мир всім тим, хто підкоряється законам царства. Крім того царство повністю оправдає святе ім'я Єгови.

Тому царство, ТЕОКРАТІЯ, є найбільшою річ

ДІТИ

чу, яка існує, після Єгови. Кожна особа тепер на землі, котра надіється мати життя, мусить втекти до царства і через Ісуса Христа та Його правління отримати вічне життя, котре є милостивим даром Всемогутнього Бога.

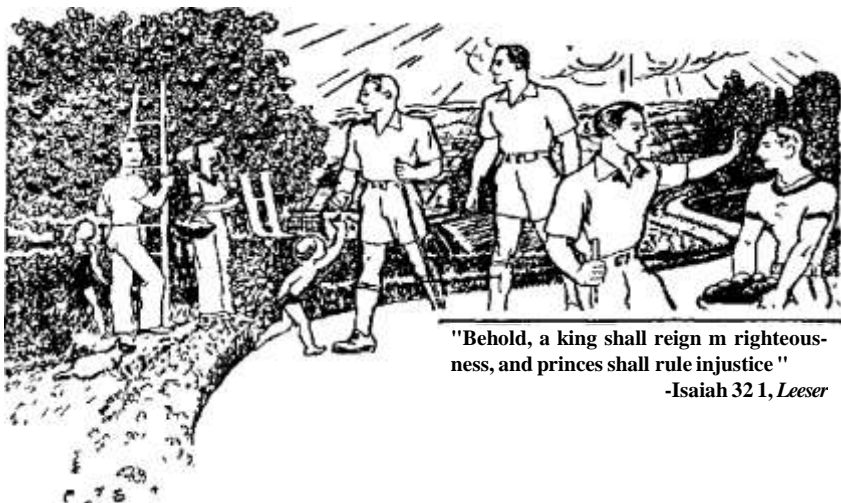
Відносно свого видіння про святий город апостол Йоан написав: „І бачив я нове небо й нову землю; перве бо небо та перва земля перейшла, а моря вже більше не було”(Одкр.21:1). Слово „небо” символічно означає правління, що є невидиме для людського ока. „Земля” це символ видимих управителів людей. „Море” символічно означає народи землі, котрі є невірні і тому є відчужені від Бога, які то народи годують, носять і підтримують видимих управителів, котрі діють під управлінням Сатани. Зі знищенням Сатани і його організації, котра включає всіх лукавих, більше не буде символічного моря. Апостол Петро написав: „Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаєтесь, в котрих правда домує”(2 Петра 3:13). Обітниця, про яку він говорить, є обітницею, котру Бог дав Авраамові, щоб збудувати святе місто, новий Єрусалим, котрий є новим небом. Про нову землю ми дізнаємось, коли продовжимо наше вивчення. Повищий текст святого Писання описує правительство, що повністю протилежне правительству, котре тепер управляє землею. Всі народи землі тепер в нещасті і заколоті; а людські серця в страсі із – за того що вони відчують, що в

СВЯТИЙ ГОРОД

подальшому має прийти на землю через злі вчинки.

ГОЛОВА V

КНЯЗІ

"Behold, a king shall reign in righteousness, and princes shall rule in justice "

-Isaiah 32 1, *Leeser*

У своєму великому пророцтві відносно кінця світу і приходу Його царства, Ісус говорив про ті сумні і страшні обставини, що тепер панують на землі (Луки 21: 25,26). Вона буде під управлінням нових небес та нової землі, коли цар буде правити у праведності і князі будуть правити по справедливості. Щирі люди хочуть дізнатись про праведне правління. Це означає мир та життя для тих, хто тікає до нього і підкоряється його законам.

Всемогутній Бог призначив Люцифера, як повелителя або сторожа землі і Бог не забрав тієї позиції від нього, коли Люцифер збунтувався і став сатаною. Ісус Христос, як слуга Єгови, забере від

КНЯЗІ

Диявола всю владу. „Кінець світу” означає кінець безперешкодного царювання або правління сатани і цей час скінчився у 1914 році і який буде завершений в Армагеддоні, битві великого дня Всемогутнього Бога.

Коли чоловік, Ісус Христос почав свою службу на землі, диявол запропонував дати Ісусу всі царства світу, якщо Ісус поклониться йому. Ісус відмовився і сказав дияволу: „Геть від мене, сатано! Писано бо: Господу Богу твоєму кланятимешся, і Йому одному служитимеш”(Мат. 4:3–11). Це є по дальший доказ, що сатана був тоді невидимим правителем або володарем землі. Пізніше Ісус вказав на сатану, як на „князя світу сього” – Йоана 12:31; 14:30; 16:11.

„Це видається дивним, Джоне, – сказала Евніка, що так багато осіб заперечують існування диявола в теперішнім часі. У нашій семінарії, я чула, як деякі вчителі казали: „Нема ніякого диявола.” У цих текстах, котрі ми щойно прочитали, Ісус наголошуючи свідчить про існування диявола, і є багато інших святих Писань, котрі показують ту саму річ. Зауважте, що у 2 Коринтян написано: „Коли ж і закрите благовісте наше, то у погибаючих єсть закрите, в котрих бог віку сього осліпив думки їх, невірних, щоб не засіяло їм світло благовістя слави Христа, котрий єсть образ Бога” (2 Кор. 4:3,4). Тут сатана є названий богом або могутнім цього злого світу.” „Так Евніко, це святе

ДІТИ

Писання також говорить, що сатана осліпив тих осіб, хто не має віри. Особи, котрі заперечують існування сатани, диявола, сліпі для правди, тому що у них немає віри. І знову, я дякую Богові, моя люба, що ти є жінка непохитної віри. А тепер давай продовжимо навчання.” Давним-давно в Едемі Всемогутній Бог об’явив свій замір установити царство, котре знищить сатану у своєму часі.

„Жінка” є символом організації Єгови, а насіння його „жінки” або організації є Христос, цар святого правительства (Гал. 3:16–29). Божа „жінка”, символ Його організації, яка є під назвою „... вишній Єрусалим вільний; він мати всім нам”, хто знаходиться Ісусі Христі (Гал. 4:26–28). Це насіння, згідно з обітницями Єгови, котре знищить сатану, є Христос, наш Господь. Єгова сповістив в Едемі, що він положить ворожнечу між насінням жінки (тобто, своїм улюбленцем, насінням своєї організації) і дияволом. Завжди так було, як ми добре знаємо з історії і досвіду, що була постійно ворожнеча між тими, що люблять Господа а тими, хто ненавидить Бога: „І положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно рощавлюватиме тобі голову, ти ж упивати мешся йому в п’яту.”(1Мойс. 3:14). Це ясно показує, чому диявол та люди, котрих він обдурих, завжди борються проти Ісуса Христа і Його вірних послідовників. Те царство, святе місто, ТЕОКРА

КНЯЗИ

ТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, знищить сатану та все зло і це правительство буде належним чином представлене на землі.

Авель, другий син Адама і Єви, був першим чоловіком на землі, який показав віру у Всемогутнього Бога. Бог ніколи не забуває вірних сотворінь. Віра і покора Авеля була угодна перед Богом (1 Мойс. 4:4). „Вірою приніс Авель луччу жертву Богу ніж Каїн, через котру свідчено (йому), що він праведний, як свідкував про дари його Бог; нею він, і вмерши, ще говорить”– Жид. 11:4.

Бог порахував Авеля за праведного через його віру. Авель був убитий по приказу диявола, тому кожне вбивство, котре було зроблене на землі, було зроблено по приказу диявола. Відносно праведності Авеля та заміру Божого покарати тих, що практикували релігію і використовували її, щоб привести до вбивства багатьох інших, Ісус Христос сказав релігіоністам на землі в той час: „Тим же то ось я посилаю до вас пророків, і мудреців, і письменників, і одних з них повбиваєте та порозпинаєте, а інших битимете по школах ваших, та гонитимете від города в город: Щоб упала на вас уся кров праведна, пролита на землі, від крові Авеля праведного, до крові Захарії, сина Варахіїного, що вбили ви між церквою й жертівнею” (Мат. 23:34,35). Авель був добрий і вірний чоловік, тому написано, що „которі добро робили” воскреснуть (Йоана 5:29. Бог приготував місце для

ДІТИ

Авеля.

Другим чоловіком, котрий вірив в Бога був Енох. Коли сказано, що чоловік ходить з Богом, це означає, що його напрям ділання є в гармонії з дорогою або правилами, призначеними Богом. Давно, про Еноха було написано: **“І ходив Енох з Богом, і не стало його; бо взяв його Бог”** (1 Мойс. 5: 24). Бог не дозволив дияволу вбити Еноха, із-за віри Еноха, Бог забрав його: **„Вірою Енох перенесен, щоб не бачити смерти, і „ не знайдено його, бо переніс його Бог: Перед перенесенням бо його свідчено, „що угодив Богу”**(Жид. 11:5). Енох пророкував, що Господь Ісус Христос, у своєму приході і своєму царстві, покарає тих, що воювали проти Бога (Юди 14:15). Віра Еноха угодила Богу; тому є написано про нього і про інших вірних сотворінь: **„Без віри ж не можна угодити, вірувати му сить бо, хто приходить до Бога, що Він єсть, і хто Його шукає, тих нагороджує”** – Жид. 11:6.

За віру Бог порахував Ноя за праведника, **„Ной ходив з Богом”** (1Мойс. 6:9). В дні Ноя людство стало надзвичайно злим та беззаконним і сповнило землю насильством. Бог повідомив Ноя про свій замір, знищити той злий рід. Ной покорився Господу Богу і був врятований від знищення та був перенесений у світ, котрий наступив після того: **„Вірою, звістку прийнявши Ной про те, чого ні коли не видано, в страхі (Божому) збудував ковчег на спасенне дому свого, котрим осудив світ, і**

КНЯЗІ

стався наслідником праведности, по вірі. ” – Жид . 11:7) Благословення Ноя і його родини було із–за його віри. Бог має ще подальші благословення для Ноя, котрі він ще отримає. Авраам проживав у землі Ур, коли Бог сказав йому піти в землю, про яку Авраам нічого не знав. Вірячи в Бога Авраам підкорився Йому і пішов у невідому землю. З приводу нього і його віри є написано: „Вірою, покликаний Авраам, послухав, щоб вийти на те місце, котре мав прийняти в насліддє, і вийшов, не знаючи куди йде” – Жид. 11:8.

У тій невідомій землі Канаан, Бог зробив з Авраамом угоду де Авраам мав виконати свою часть у великій пророчій драмі, в якій Авраам представ ляв самого Бога, а син Авраама, Ісаак, відігравав часть, що представляла прихід Ісуса Христа і Його великої жертви: „Що бо писання глаголе? Уві рував же Авраам Богові, і полічено се йому за праведність” – Рим. 4:3.

З того часу Авраам був названий „другом Божим” (Якова 2:23). Авраам вірою бачив прихід того дня, коли царство Боже буде діяльне, під Ісусом Христом, Месією, і це наповнило його серце радістю. Ісус говорив про нього, коли сказав: „Авраам, отець ваш, рад був видіти день мій; та він увидів і зрадів” (Йоана 8:56). Біблія наголошує важність віри і послушенства Богу, часто посилаючись на віру Авраама, який є названий отцем віри.

„Яко ж Авраам вірував в Бога, і полічено йому

ДІТИ

за праведність. Знайте ж, що хто од віри, ті сини Авраамові.” (Гал. 3:6,7) Авраам був скорим на послух Богу, це значить, що він був готовий і бажав, після короткого повідомлення, вирушити в дорогу, а також показує, що у нього не було сталого місця проживання на землі, тому він шукав кращого місця. Він жив в наметах зі своїми синами і внуками; відносно цього є написано: „Вірою оселився у землі обітуваній, яко чужій, живучи в наметах з Ісааком і Яковом, спільними наслідниками того ж обітування. Дожидав бо города, що має основи, котрого будівничий і творець Бог” – Жид.11:9,10.

Авраам мав віру у Боже правительство справедливости, ТЕОКРАТІЮ, яка є символічним місцем. Бог приготував місце для Авраама. Сара, його жінка була стара і не могла мати дітей. Вона не мала дітей, але Бог післав свого ангела і повідомив Сару про народження сина, вона повірила Божій обітниці і Бог благословив її: „Вірою і сама Сара прийняла силу на зачаттє насіння, і мимо пори віку вродила, тим що вірним уважала Того, хто обітував. Тим же і від одного, та ще помертвілого, народилось множество, як зорі небесні і як піску край моря безліч” – Жид.11:11,12.

Єдиний син Авраама та Сари, Ісаак, виріс до зрілого віку, тоді Бог поставив Авраама на велику пробу. Бог приказав Аврааму принести свого сина на жертву всепалення. Через ту велику пробу Авраам показав сильну віру в Бога. „Вірою привів

КНЯЗІ

Авраам, спокушуваний, Ісаака на (жертву); єдиного родного приніс, прийнявши обітницю, про котрогу було глаголено: „Що в Ісааку назветься тобі насіння,” подумавши, що із мертвих силен Бог воскресити; тим і прийняв його в образі (воскресіння)”(Жид. 11:17–19; 1Мойс. 22: 9–18). В тому випадку Авраам та Ісаак відіграли свою частку у великій пророцтві драмі, яка предсказувала жертвогину смерть та воскресіння улюбленого сина Бога Єгови.

Вірний Ісаак також був вжитий Богом, щоб предсказати насіння обітниці, тобто тих, які будуть зроблені учасниками великої ТЕОКРАТІЇ (Гал. 4:28). Святе Писання говорить нам про віру Ісаака і Якова, які, із-за своєї віри і послушенства Богу, стали наслідниками Божої обітниці, котру Він перше дав Авраамові; і відносно цього написано: „Вірою в грядуще благословив Ісаак Якова та Ісаву.

Вірою Яков, умираючи, благословив кожного Сина Йосифового, і „склонивсь на верх жезла свого” (Жид. 11:20,21). З поступом і розвитком типічної теократії і дивлячись на подальше велике і справедливе ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВЛІННЯ, святе місто, котре правитиме світом у праведності, Бог записав про віру і вірність Йосипа, улюбленого сина Якова. Тоді Він згадує про Мойсея, котрий теж був вжитий, як прообраз Ісуса Христа. Мойсей виховувався в єгипетській царській родині; але,

ДІТИ

отримавши настанови від Бога і маючи віру в Бо-
жі обітниці, він відмовився називатися сином доч-
ки фараона і посвятив себе на службу Єгови. „А
лучче зволив страдати з людьми Божими, ніж діз-
навати дочасної розкоші гріха, більшим богатс-
твом над Єгипетські скарби вважаючи наругу
Христову; озираєсь бо на нагороду. Вірою поки-
нув Єгипет, не боячись гніва царевого; устояв бо,
яко такий, що Невидимого видить” – Жид.11:25–
27.

Вірою він бачив будучу ТЕОКРАТІЮ і посвя-
тив своє життя на службу Богу. Він був вибраний
Богом, щоб вивести ізраїльтян з Єгипту, тому тут
він відогравав часть в одній із великих пророчих
драм Єгови, котра предсказувала визволення вір-
них Божих людей від влади і гнету організації са-
тани.

„Вірою зробив пасху і пролиттє крові, щоб гу-
битель первороджених не займав їх. Вірою перей-
шли вони Червоне море, як по суходолу, що спро-
бувавши єгиптяни, потопились” – Жид.11: 28,29.

Йозуї зайняв місце Мойсея. Він отримав при-
каз від Всемогутнього Бога привести ізраїльтян у
Канаан і виконуючи це, Бог зробив велике чудо,
стримавши бушуючі води ріки Йордан, поки Йо-
зуя вів ізраїльський народ і вони перейшли через
ріку безпечно, не замочивши ніг (гл. Ісуса Навина,
роз. 3). По приказу Бога Йозуя водив ізраїльтян
навколо обгородженого стіною міста Ерихон, за

КНЯЗІ

якою вороги Божих людей сховалися задля безпеки, та Бог повалив ці стіни; і відносно віри Йозуя і тих, хто був з ним, написано: „Вірою стіни ерихонські попадали, після семидневних обходин ” – Жид.11:30.

Бог знав, що навіть блудниці можуть відвернутися від неправильного напрямку і знайти дорогу до життя, тоді як ті, хто практикує релігію і відмовляється коритись Богу, не можуть знайти життя (Мат.21:31). В Ерихоні мешкала жінка яку звали Рагаба, вона була блудниця. Вона дізналася про силу Єгови і про Його благословення для тих, хто має віру в Нього і служить Богу Єгові. Почувши про правду, вона з готовністю зробила угоду зі слугами Божими щоб захвати і захистити їх, тим вона показала свою віру в Бога, погодившись зробити, що вони просили, щоб знайти охорону. Таким чином вона відіграла частку в пророчій драмі, передсказуючи про зло на землі в теперішньому часі і ті, які показують прихильність до слуг Божих, будуть благословенні Господом. Рагаба, із-за віри в Бога отримала нагороду і була схоронена від долі, яка спіткала тих з Ерихону, що не мали ніякої віри в Бога; і відносно неї є написано: „Вірою Рагаба блудниця не згинула з невірними, прийнявши підглядників з миром” – (Жид. 11:31; Іс. Нав.6:23). Господь дав слово, що Він не забуде віри Рагаби і в Його назначеному часі, вона отримає Його вічне благословення за свою віру.

ДІТИ

Ізраїль, як нарід, звернувся до демонізму або релігії, тому по цій причині Бог відкинув цей нарід, але серед ізраїльтян були деякі вірні люди, котрі вірили у Бога і чекали ТЕОКРАТІЇ, котрі із-за своєї віри, служили Богові і отримали його обіця не благословення. Такі люди, згадані в святих Писаннях, дістали признання Всемогутнього Бога через те, що вони відмовилися піддатися впливу сатани і його агентів, із-за їх вірності до Бога і відносно них є написано: „І що мені ще казати? Не стане бо мені часу оповідати про Гедеона, Барака, і Самсона, і Ефтая, і про Давида і Самуїла та про пророків” – Жид.11:32.

Гедеон був землероб, який молотив свою пшеницю, коли ангел Єгови явився і сказав Гедеону, що Бог обрав його бути визволителем ізраїльтян від диявольських релігійоністів, мідиянітян, які гнобили ізраїльтян. (гл. Суддів роз. 6) Зі своєю маленькою армією, котра складалась лише з 300 чоловік, Гедеон розпочав війну та знищив вороже військо мідиянітян. Із-за віри і службу Бог нагородив його і зробив пророчий образ про більші благословення, котрі прийдуть в будуччині.

Барак є інший чоловік, особливо відмічений за його віру. З ним була Дебора, пророчиця Божя, котра співділала з Бараком. Дебора відіграла частку в пророчій драмі, представляючи Божу організацію, тоді як Барак, командир вірних ізраїльських військ, відіграв частку у тій пророчій драмі,

КНЯЗІ

представляючи Господа Ісуса Христа.

З маленькою армією у 10 000 чоловік, слабо озброєною, Барак вступив до битви з ворожими військами, котрі перевищували їх у кількості і мали залізні колісниці, під керівництвом Сизара. У цій битві, ангели небесні воювали на стороні Барака, і Всемогутній Бог наслав велику бурю і воду, яка зміла доведене до безладу розбите військо Сизара, а тоді Барак повністю знищив решту ворогів, коли вони втікали (див. Суддів роз. 4, 5). Барак був відзначений за його відданість, і Бог наготовив місце для нього.

Самсон отримав добре визнання від Господа і за його вірної відданості Всемогутньому Богу. Господь вжив його для визволення ізраїльтян від рабства, у якому їх тримали демонські релігійні фанатики, филистимляни (гл. Суддів роз. 13–16) За вірну службу Богу, Самсон був ув'язнений і приведено його перед филистимлянами, котрі викололи йому очі і привели його у громадське місце, щоб виставити на показ і висміяти його, а також, щоб зневажити його Бога. Тут Самсон відограв частку в пророчій драмі, представляючи вірних слуг великої ТЕОКРАТІЇ, котрі сліпі до всього, окрім Бога Єгови і Його царства. Сліпому Самсону, котрий був полонений, Єгова дав велику силу, щоб знести два стовпи, котрі тримали храм демонів, де зібрались тисячі релігійоністів, котрі насміхалися і зневажали святе ім'я Боже. Самсон був вірний до

ДІТИ

кінця і його смерть обернулася знищенням ворогів Божих. Його віра, принесла йому Боже признание.

Ефтай, був ще одним вірним слугою Божим, котрий провадив вірних ізраїльтян до битви проти їх ворогів, аммоніїв, котрі поклонялися демонам. Ефтай здобув по милості Божій велику перемогу, оправдуючи ім'я Єгови (гл. Суддів 11:1–33). Ефтай дотримав свого обіту, чим угодив Богу і дістав Його признание, тому, через дотримання обіту Ефтай був поставлений на велику і важну пробу – Пс. 50:14.

Давиду, який був молодим хлопцем, за його віру і відданість Всемогутньому Богові, було дозволено вбити велетня Голіафа, предсказуючи Ісуса Христа, котрий вб'є страховисько, гнобителя людства. Давид також виграв багато битв і кожна битва була оправданням імені Єгови. Про Давида Бог сказав: „Він муж по моему сердцю” (1 Сам. 13:14; Пс. 89: 20; Дії ап.13:22). Ім'я Давид значить улюблений. Він був образом Ісуса Христа. Вірність Давида до Бога принесла йому Боже признание.

Самуїл був сином батьків, які були посвячені і служили Богу. Його мати посвятила Самуїла Єгові ще до народження Самуїла, коли дитя було відлучене від грудей, вона передала його на службу Богу. Це був особливий випадок, коли дитину навчали з дитинства вірити і служити Богу і від того вона ніколи не відступала.

КНЯЗІ

Він був ще дитиною, коли Бог покликав Самуїла бути пророком і вживав його з того часу як пророка. Самуїл був вірним до кінця і не раз попереджав ізраїльтян проти демонізму або релігії. Він судив ізраїльтян праведним судом, завжди показуючи свою відданість Всемогутньому Богу (гл. 1 Самуїла роз. 1–7). Самуїл пророкував про прихід ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА і його царя, а також установа цього царства в силі і славі (Дії ап. 3:20–24). Також добрі згадки є зроблені про пророків через яких говорив Бог, тому що ці пророки мали віру в Бога і Його будуче правительство, ТЕОКРАТІЮ, і пророкували про його прихід. Через свою вірність вони отримали Боже признание. Імена вірних пророків є записані в Біблії. Їх пророчі висказання не були їх власними твердженнями, як нинішніх „мудреців”, але ці вірні люди писали так, як їх побуджував дух Божий для написання. (2 Петра 1:21)

ДІТИ

МУЖНІ БОРЦІ

PRESENTATION OF SAMUEL FOR TEMPLE SERVICE

Кожен із цих вірних мужів переносив велике терпіння, котре спричиняли їм релігійністи і інші люди, котрі стали жертвами брехні диявола, тому всі ці вірні мужі згадані, як мужні борці. Диявол намагаючись підтримати свій злий визов проти Всемогутнього Бога вів боротьбу проти тих вір

КНЯЗІ

них мужів, намагаючись відвернути їх від Бога. У цій боротьбі, диявол використовував релігію або демонізм, як свій головний знаряд, і застосовував фізичну силу, коли не міг цього досягнути через шахрайство і брехню. Але всі ці люди залишалися правдивими і непохитними в пробах і показали свою віру і вірність Богу, тому Всемогутній сказав записати в своєму слові відносно них слідуюче: „**Котрі вірою побивали царства, робили правду, одержували обітування, загороджували пащі левам, гасили силу огню, втікали від гострого меча, робились потужними від немочи, бували міцні в бою обертали в ростіч полки чужоземців; жінки приймали мертвих своїх з воскресення; інші ж побиті бували, не прийнявши збавлення, щоб лучче воскресенне одержати; другі ж наруги та ран дізнали, та ще й кайдан і темниці; каміннем побиті були, розпилювані, допитувані, смертю від меча вмирили, тинялись в овечих та козиних шкурах, бідуючи, горюючи, мучені, (котрих не був достоєн сьвіт,) по пустинях скитались та по горах та по вертепах і проваллях земних – Жид. 11:33 –38.**

ДІТИ

ОБІТНИЦЯ

Всемогутній Бог обіцяв, що Він підніме насіння і установить своє правительство, яке буде управляти світом в справедливості і в якому всі послухні люди навіки будуть благословенні. Пізніше Він повторює свою обітницю Авраамові і скріпляє своє слово клятьбою (1Мойс.12:3; 22:16-18; Жид. 6:17–20). Вірні мужі, описані в попередній голові, котрі померли перед приходом Ісуса Христа, беззастережно вірили Богу. Вони вірили Його обітницям і покладалися на них. Вони охоче несли свідомство їх віри в обітницю слова Божого і це свідомство вони запечатали своєю власною кров'ю. Вони не чекали, що обіцяне правительство прийде у їх часі, але вони були твердо переконані, що у призначений час, Бог повністю виконає свою обіцянку і вони померли з повною вірою. Їхня віра є запевненням що вони будуть нагороджені Всевишнім. Тут варто відзначити Біблійний доказ цього: „По вірі померли всі ті, не прийнявши обітниць, а оддалеки видівши їх, і вірували, і визнавали, що вони чужениці і захожі на землі” – Жид.11:13.

Вони знали, що ця обітниця не буде цілком виконана, поки сатана продовжує бути невидимим управителем або богом цього злого світа: „Бо которі таке говорять, виявляють, що отчини шукають” – Жид.11:14.

Вони шукали край, що явно значить, що вони

КНЯЗІ

не були посвячені краю, де вони жили. Який же край вони шукали? Святе Писання відповідає: „Царство небесне, „святий город”, який Ісус купив своєю власною кров’ю життя. Вони радо взяли цей напрям, але вони могли вернутись назад, якби бажали цього. „І справді, коли б ту пам’ятали, з якої вийшли, мали б вони нагоду вернутись. Нині ж луччої бажать се єсть небесної; тим і не соромиться їх Бог, називатися Богом їх: Наготовив бо їм город” – Жид.11:15,16.

Бог приготував для них місце в сполучі з святим городом, Його ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ. „Город”, або всесвітня організація, спеціально приготувана для них. Цей „город” не є частию святого города, але Божа організація, яка діє під наглядом святого города.

Коли ті вірні мужі, вступають у володіння того, що приготоване для них? Святе Писання відповідає, що вони отримали Боже признання як вірні люди, але поки вони тимчасово проживали на землі, вони не володіли або не отримали того, що було обіцяне для них. Чому ж вони не отримали цього перед своєю смертю? На це питання є конкретна відповідь: „І всі ці, одержавши свідчення вірою, не прийняли обітвання, тим що Бог лучче щось про нас провидів, щоб не без нас осягли звершення” – Жид. 11:39,40.

Ясне значіння святого Писання, процитованого наостанку, що „лучча річ” котрої апостол був час

ДІТИ

тю, спершу мусить бути забезпечена для інших тому вони мали отримати свою нагороду або те, що було для них приготовлено, перед вірними старинними мужами. Ця „лучча річ,” котра тут зазначена, – це святий город, царство Боже, **ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО**, є приготовлено для тих, хто складає столичну організацію, тобто, Ісус Христос і члени Його тіла, всі вони повинні доказати вірність аж до смерті. Це означає, що мають бути вибрані всі, хто належить до святого города і царство повинно прийти, перед тим, ніж старинні мужі зможуть отримати те, що для них приготовлено. Ось порядок, який зазначено у святому Писанні: Бог Єгова найперше відкрив свій прихований скарб, котрий є **ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ**, свому улюбленому Сину. Улюблений син віддав все, що він мав, щоб викупити цей скарб і Він викупив його, включаючи всіх послужних сотворінь. Ціна викупу була представлена в небі, першими отримали користь з цього ті, хто покликаний та вибраний щоб бути членами святого города або „святого народу,” царства небесного. Царство має бути встановлене і утверджене, з Ісусом Христом як царем у повній силі і славі, перед тими вірними мужами, котрим буде дане вічне життя на землі. Жертва викупу, становить ціну викупу яка була заплачена за людство, мусить бути заплачена перше, ніж

КНЯЗІ

будь який чоловік міг би бути звільнений від гріха смерті, який був успадкований від Адама.

Коли Ісус стався чоловіком і був розп'ятий, як чоловік, в той час, всі вірні мужі, які жили до Нього та є згадані повище, померли. Де вони знаходяться тепер після того, як були пораховані за праведних і дістали добре свідощтво від Єгови? Чи пішли вони на небо? Святе Писання відповідає, що всі вони померли. Жоден не міг піти до неба перед тим, як викупна ціна була заплачена в небі, і поки небесний шлях не був відкритий. Відносно Давида, „мужа по серцю Мойому” Божому, написано: „Бо Давид не зійшов на небеса; глаголе ж сам: Рече Господь Господеві моему: Сядь по правиці в мене, доки положу ворогів Твоїх підніжком ніг твоїх” – Дії ап. 2:34,35.

Йоан Хреститель був одним з великих пророків, та він не може ніколи бути в небі, тому що він помер перед розп'яттям Господа на дереві: „Істинно глаголю вам: Не явився між народженими від жінок більший од Йоана Хрестителя; найменший же у царстві небесному більший од него” – Мат.11:11.

Всі ці мужі померли і пішли в могилу, або „пекло,” але всі вони є в пам'яті Всемогутнього Бога, яких він воскресить з мертвих в своєму назначеному часі, згідно Його обітниці.

Ті мужі мали віру у воскресіння, тому вони терпіли великі страждання аж до смерті, щоб

ДІТИ

„отримати (те) лучче воскресіння” – Жид 11:35.

ВОСКРЕСІННЯ

Ті, хто складає царський дім, святий народ, головою котрого є Ісус Христос, мають часть у „першому воскресінні,” тобто перше по важности і перше по часі (Одрк. 20:4,6). Апостол Павло писав, що він радо переносить втрату всього, щоб він міг розділити перше воскресіння з Ісусом Христом (Фил. 3:7–14). Всі, хто має часть у воскресінні Христа, встануть з мертвих і будуть духовними сотворіннями, котрим буде дано безсмертя і їх вічне існування буде в душі на небі.

Вірні старинні мужі, від Авеля і до останнього з пророків, не можуть мати части в „першому воскресінні,” по тій причині, що вони померли перед тим, як небесний шлях був відкритий і перед тим, ніж будь-хто був покликаний до небесного царства. Ці вірні мужі будуть жити вічно на землі як люди. Вони будуть мати „лучче воскресіння,” ніж ті з людства взагалі і котрі мають перевагу перед тими з загального воскресіння.

Ті вірні старинні мужі пройшли свої проби віри перед тим, як викупна ціна або викуп був зроблений доступним і вони повністю вірили в Божу обітницю, що вони отримають користь від жертви викупу за свою віру і вірність. Бог пам’ятає інші людські сотворіння, котрі жили на землі яки

КНЯЗІ

йсь час і померли, таких Він також воскресить, але не на рівних умовах з тими вірними старинними мужами, котрі дістали признання від Бога перед тим, як померли.

НЕВИДИМЕ

Бог Єгова є великий, вічний Дух. Жодне людське око ніколи не може бачити Бога: „І рече: Не можна тобі бачити лице моє: Бо не житиме вже людина, що бачила лице моє” (2Мойс. 33: 17–23). Єгова є Всемогутнім Володарем, царем вічності (Ерем.10:10). „(Бог) один, що має безсмертя, і живе в світлі неприступному, котрого не бачив ніхто з людей, ані бачити не може; Йому ж честь і держава вічна, амінь” – 1Тим.6:16.

Господь Ісус Христос є „образом” свого Отця, Бога Єгови (Жид.1:3). Він є тим великим Духом, подібним до Єгови, тому жодне людське око не може ніколи бачити Його. Члени тіла Христового, в воскресінні стануть подібні до Ісуса Христа (1Йоана 3:2), стануть духовими з Ісусом Христом у святому городі, тому їх ніколи не побачать людські очі, тому що людські очі не можуть бачити духа. Тому ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, святий город, буде завжди невидиме для людського ока, але буде мати повний контроль над всіма річчями на землі.

ДІТИ

ВИДИМЕ

Коли Бог встановив свою типічну теократію з Ізраїлем і управляв Ізраїлем, як своїми вибраними людьми, ніхто з ізраїльтян не бачив Його; зате вони бачили Його силу. Коли Бог звертався до своїх вірних людей, то він посилав ангела як свого післанця, котрий являвся в людській формі і передавав післання від Всевишнього (1 Мойс. 22:11; Іс. Нав. 5:13–15; Суд.6:11). Бог сотворив землю для чоловіка і Він сотворив чоловіка для землі, тому у своєму часі праведні люди будуть жити вічно на землі. Вони будуть мати організацію, яка буде управляти в праведності. Ця організація не буде демократична, але представники уряду великої ТЕОКРАТІЇ будуть діяти під прямим наглядом царя, великого ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. Ці представники правительства будуть видимими для людських очей і люди отримують закони і настанови через цих видимих представників.

КНЯЗІ

„Князь” це призначений володіючий правитель, що ділає під прямим керівництвом найвищих або вищих властей. Бог Єгова і Ісус Христос, Його цар, є „Вищими властями” (Рим. 13:1). Єгова є царем вічності над усім, а Ісус Христос є царем святого міста, Головним Виконавцем, приз

КНЯЗІ

наченим Єговою, якому дана всяка власть на небі і на землі (Мат. 28:18; Йоана 5:22, 26). Господь Ісус Христос є „Князь миру”, і на Його раменах спочи ває правительство ТЕОКРАТІЇ (Ісаї 9:6,7). Голов ним правителем, призначеним Господом між лю дьми, є князь – 1 Мойс.32:28, 1 Царів 14:7.

ПО ВСІЙ ЗЕМЛІ

Вірні мужі народу ізраїльського називались „отцями Ізраїлю,” і такими їх визнавали ізраїль тяни і так само про них говориться у слові Божо му (Дії ап. 3:22). Ті вірні старинні мужі, котрі ма ли віру у прихід ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕ ЛЬСТВА і під великою пробою доказали їх віру і невинність до Бога; давно тому вони померли і пішли в гріб або могилу, але в пам'яті і замірі Все могутнього Бога вони живуть, тому це є Його яс но виражений замір щоб через Ісуса Христа, вос кресити їх з мертвих (2 Мойс. 3:6; Мат. 22: 31, 32). Так як ці вірні мужі і слуги Бога Єгови мають нагоду на „лучче воскресіння,” після обітници даної Богом, що він „приготовив для них город”, тобто організацію, то де ж буде їх вічне існування? І яку позицію або місце у Божому великому упоря дкуванні вони займуть? На це питання святе Пи сання відповідає: „НА МІСЦІ БАТЬКІВ ТВОЇХ БУДУТЬ СИНИ ТВОЇ; ЗРОБИШ КНЯЗЯМИ ЇХ ПО ЦІЛІЙ ЗЕМЛІ”– Пс. 45:16.

ДІТИ

Ісус Христос купив цих вірних мужів і викупив їх право до життя своєю власною кров'ю життя. Вони отримають життя від Бога через Ісуса Христа. По волі Божій Ісус Христос підніме їх з мертвих і дасть їм життя (Рим. 6:23; 5:18,19). Їхнє воскресіння має відбутися, згідно святого Писання, коли царство прийде і буде діяльне. Після воскресіння з мертвих і отримання життя, вони стануть „дітьми” Ісуса Христа, тому що отримали життя через Нього. Тому певним є, що ці вірні мужі встануть з мертвих як совершенні людські сотворіння і будуть призначені та займуть високу позицію „князів” (видимих управителів або представителів правительства) по всій землі.” Вони не будуть частию святого міста або ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА, котре є духове; проте вони займуть високе положення видимих представників святого міста, або ТЕОКРАТІЇ і будуть правити або керувати народами землі, тому всі люди будуть дивитись на них, щоб отримати від них науку.

Це повністю підтверджується цими словами: „Буде час, що на царстві сидітиме правий, та й князі його правитимуть по закону” (Іса. 32:1). Кожна роль Яків або уповажнена версія вживає слово „закон” щодо методу управління цих князів, коли інша версія перекладу вживає слово „справедливість”. Тому обидві версії є правильні.

Закон, або справедливе призначення дає Гос

КНЯЗІ

подь, а ті вірні князі виконуватимуть або здійснюватимуть ці справедливі призначення, котрі наперед будуть написані і дані Господом і вони виконуватимуть ці накази з точною справедливістю до всіх. Всі люди, які будуть жити на землі, будуть під їх видимим управлінням або керівництвом. Це управління, буде радістю для всієї землі і всіх людей на ній. „Як много праведних, – люди веселяться...” – Прип.29:2).

„Це дуже захоплююче, сказав Джон. Евніко, по милості Господа, ми можемо скоро побачити тих вірних князів. Ми з нетерпінням будемо чекати на них і будемо слідувати за їх керівництвом.

Ісус сказав, „Авраам вірою бачив день приходу Його царства, яке правитиме справедливо і він зрадив.” Авраам бачив вірою. Тепер ми вірою бачимо праведне правління або керівництво світу, тому ми тепер радіємо. Давай продовжимо наше навчання і дізнаємось з святого Писання, яка є наша позиція або місце в милостивому розпорядженні Господа”.

ГОЛОВА VI

ІНШІ ВІВЦІ

„І ось пребага-
то людей, котрих
ніхто не міг пере-
лічити, з кожного
народу, і роду, і лю-
дей, і язиків, сто-
їть перед престо-
лом і перед Агн-
цем з’одягнені в
одежі білі, а паль-
мові вітки в
руках їх.”

– Одкрит-
тя 7:9

ЄГОВА збудує Сион, свою головну організацію, а тоді подбає про вірних і послужних людей, щоб вони отримали те, що Адам втратив через свій непослух. Чоловік є вищим елементом ніж життя звірят, тому Бог вживає імена нижчих звірят, щоб символізувати як непослушних, так і послужних людей. Козли є вжиті, щоб символізувати непослушних людських сотворінь; вівці є вжиті щоб символізувати послужних людей. Послужних людей

ІНШІ ВІВЦІ

Господь називає „іншими вівцями”.

ТЕОКРАТІЯ – це правительство, сотворене і сформоване Всемогутнім Богом як Його головна організація, котра буде управляти світом. Ті, які є зроблені членами того правительства є вибрані і призначені Єговою. Їх число є ясно визначено, перш, ніж почнеться вибір, як про це наголошується в Одкритті 7: 1–8. Є зазначено, що коли вибір ТЕОКРАТІЇ буде завершений, то не буде більше можливості для сотворінь, щоб увійти до того правительства. Ісус висказав притчу відносно царства і підтвердив її такими словами: „...Прийшов жених (котрий є Ісус Христос); і що були готові, увійшли з ним на весілля; і зачинено двері ”(Мат. 25: 1–10; Луки 13:24,25). Ті, вибрані Господом і зроблені членами царства, він називає „малим стадом” своїх овець, тому що їх число порівнянно мале і чітко визначене (Луки 12:32). Це ті, котрі є з’єднані з Ісусом Христом в небі.

Крім тих, хто складає „мале стадо,” є людські сотворіння, котрі отримують вічне життя і будуть жити на землі. Бог не надармо сотворив землю, але Він сотворив її для того, щоб вона була заселена совершенними людьми – Іса. 45:12,18.

Протягом століть диявол намагався перешкодити в існуванні на землі совершенної людини і ця спроба зі сторони диявола використовувалась ним, щоб здійснити свій злий визов Єгові, що Бог не може поставити людей на землі, котрі залиши

ДІТИ

лися би вірними Йому. Визов диявола зазнає невдачі. Божий замір не може невдатися, тому що Господь є Всемогутнім. Єгова говорить: „...Я бо сказав – І доведу се до кінця; призначив – і здійсню” (Іса. 46:11). „Так і слово моє, що виходить із уст у мене,—до мене не вертається в порожні, але чинить те, що мені вгодно, й довершує те, чого я послав його” – Іса. 55:11.

Його проголошений замір – зробити землю місцем, яке буде придатне для життя праведних людських сотворінь. „Земля стоїть собі во віки” (Екк. 1:4). Це значить, що земля буде вічним домом праведних, совершенних людей. Праведні люди будуть управляти землею під керівництвом і наглядом Господа Ісуса Христа. Яке ж місце Господь за безпечив для своїх „інших овець”?

ТОТОЖНІСТЬ

Таке є правило Єгови, що Він приводить у сповнення пророцтво, а потім дозволяє своїм вірним слугам побачити те сповнення, а деколи навіть мати часть в його сповненні. Ісус висказав велике пророцтво про свій прихід у славі і силі, щоб розпочати Його царювання і це пророцтво почало сповнятись у 1914 році, а Його прихід до храму Божого відбувся в 1918 році. До цього часу жодне людське сотворіння не могло зрозуміти, кого Господь мав на увазі у своєму виразі „вівці по прави

ІНШІ ВІВЦІ

ці в себе”. Зауважте пророцтво, яке говорить: „Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї” – Мат. 25:31.

1918 рік є зазначений як час приходу Господа до храму щоб судити. Він провадить суд, щоб відділити людей доброї волі до Бога і Його царства від тих, хто проти Його царства. Людей доброї волі він називає „вівці що по правиці від мене,” котрі є „іншими вівцями”, як є зазначено в Йоана 10:16.

Такі людські сотворіння, зазначені, як Його „інші вівці,” не можуть піти до неба, тому вони знайдуть життя на землі. Заміром Божим від початку було, що праведні люди під Його царюванням отримують користь з царства, яке Ісус купив своєю власною кров'ю життя: „І поставить овець по правиці в себе, а козлів по лівиці. Тоді скаже цар тим, що по правиці в него: Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основання світу. Бо я голодував, а ви дали мені їсти; жаждував і напоїли мене; був чуженицею, і прийняли мене” – Мат. 25:33–35.

Апостол Йоан, написав Одкриття так, як йому наказав Господь, представляючи або зображаючи вірних слуг Господа, котрі є на землі в часі приходу Ісуса Христа до храму. Йоан був у вигнанні на острові Патмос коли він писав. Вірні Божі люди тепер на землі, знаходяться у вигнанні, по відно

ДІТИ

шенні до інших людей землі. Їх ненавидять всі на роди, тому що вони вірні Господеві, як і предска зав Ісус (Мат. 24:9). Йоан запитав про тотожність „великої громади,” яку він спочатку побачив, як є написано в Одкриттю 7:9 та Одкритті 7:13,14. В часі Його приходу до храму вірні послідовники Ісуса Христа не знали значіння „великої громади,” тому вони питали і в своїм часі Господь відкрив їм значіння цієї громади.

Святе Писання однозначно стверджує, що ніхто на землі не міг визначити „великої громади,” поки Господь не прийшов до храму. З того часу, по волі Божій, Його вірні люди на землі будуть розуміти (Одкр. 1:11; Дан. 12:10). Тепер вони бачуть, що „велика громада,” це ті ж самі, що і „інші вівці” Господні.

Ще до приходу Господа до храму, щирі студенти Біблії розуміли, що „велика громада” згадана в Одкриттю, сьомому розділі, означає другорядний духовий клас, посідаючи менший ступінь віри, ніж ті, хто буде царювати з Христом. Це розуміння не могло бути правильним з наступних причин: Ніхто не може догодити Богу без віри і вірності. „...що не на лице дивиться Бог,” і Він не міняється – Дії ап.10:34; Мал. 3:6.

Всі люди, які отримують вічне життя, мусять затримати їх невинність до Бога, повинні мати віру, а також доказати свою вірність. Це лише такі, будуть мати часть в оправданні імені Єгови. Тому

ІНШІ ВІВЦІ

„другорядний клас з меншою вірою” цілком суперечить Божому заміру. Йоан записав факт, що 144 000 членів є „тілом Христа” котрі будуть царювати з Ним. Перш ніж він мав це видіння, у нього не було видіння про „велику громаду.”

Потім він говорить: „Після сього поглянув я, і ось, пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем, з'одягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх” (Одкр.7: 9). Це є ясным, що духовий клас має визначене число, тому що він є частию царства.

Ті хто належить до „великої громади” не мають визначеного числа, бо Господь відкриває дорогу всім тим, хто бажає прийти і служити Йому. Він не робить обмежень відносно кількості. Вони приходять зі всіх народів.

Вони стоять „перед престолом,” що показує, що вони не знаходяться на престолі, тому не є частию царства. Їм не доведеться бути в небі, щоб стати перед престолом суду, а навпаки, їх суд виконується на землі; і це показано словами Ісуса в Мат. 25: 31,32. Вони предстали перед Агнцем Божим, тобто, перед Ісусом Христом, Великим суддею і царем. Вони стоять як признані Господом.

Вони, як символічно є сказано, „з'одягнені в одежі білі”. У кожного є одежа, показуючи, що одежа, означає тотожність окремих членів. Те, що вони зодягнулись у білі одежі символізує, що вони є чис

ДІТИ

ті і непорочні.

Як вони отримали чисті та непорочні одежі? Святе Писання відповідає, що вони „...вимили одежі свої кров'ю Агнця” (Одкр. 7:14); тобто вони увірували в Господа Ісуса Христа, Агнця Божого, який бере на себе гріхи світу (Йоана 1:29). Вони показали свою віру, прийшовши до Господа і покорившись Його заповідям. Вони також з'являються з „пальмовими віттями в руках”.

„Пальмове віття” символізує, що вони визнають Ісуса Христа як царя, тому вони вітають Його з покликами радості. Це було видно під час Ісусового в'їзду в Єрусалим, коли він пред ставив себе як царя, та в час, коли „...багато наро ду... побрали пальмове віття, тай вийшли на зустріч Йому...” і витали Його як царя (Йоана 12:12, 13 А.П.В.; Мат. 21:8,9). В символічній фразі в Одкритті 7:9, „велика громада” стоїть перед престолом суду Господа і там отримала Господнє признание, вони визнали і прийняли Ісуса Христа як свого Господа, Визволителя і царя. Це зображало, що „велика громада” показала свою радість, тому є написано: „І покликували (вони) великим голосом, говорячи: Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві.” (Одкр. 7:10). Так вони показували, що вони дізналися і вірять, що Всемогутньому Богові належить спасення, яке він дає людині через Ісуса Христа, викупителя і Визволителя – Пс. 3:8; Дії ап.4:12; Рим. 6:23.

ІНШІ ВІВЦІ

В Одкриттю 7:11,12 є описано, що небесні сотворіння приєдналися і славили Єгови, тому що прийшов час збирати Господні „інші вівці.” Саме тоді постало питання щодо „громади:„...хто се, що з’о дягнені в білі одежі, і звідкіля прийшли?” (вірш 13) І була дана відповідь: „Се, що прийшли з великого горя, і вимили вони одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця” (вірш 14). Це означає, що вони були зібрані до Господа в часі горя.

ФІЗИЧНІ ФАКТИ

Коли фізичні факти, котрі переходять, пасують до пророцтва, тоді ми можемо бути певними, що ми маємо належне розуміння пророцтва. Сьомий розділ Одкриття є пророцтвом. Завважте факти, котрі сповнилися і стали зрозумілими останнім часом. У релігійних віросповіданнях, котрі зветься „церквами,” було і все ще залишається багато людей, котрі засмучені через практикування, котрі виконують ці організації в ім’я Господа. Ці засмучені особи прагнуть пізнати Бога та Христа, щоб їхні серця могли сповнитися радістю. Це ті, хто голодний і спраглий і хоче пізнати правду. Вірні свідки Єгови, котрі діють під керівництвом Ісуса Христа, дають таким щирим людям інформацію відносно царства Божого. І це вони роблять, доводячи до них знання правди і так „... кладуть знак на чолах (місці розуму) в людей, що зітхають

ДІТИ

і сумують задля всіх гидот, які діються в городі (тобто, всередині релігійної організації)”(Єзек. 9: 4). Вже декілька років поспіль свідки Єгови не суть вість царства тим людям, які голодні і спрагли правди, тому у недавні місяці багато з них втекли від релігійних установ і стали твердо по стороні Єгови і Його **ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА** під Ісусом Христом. Це ті, до яких Ісус звертався, коли Він сказав: „Блаженні голодні й жадні правди, бо такі наситяться” – Мат. 5:6.

Свідки Єгови ходять від дому до дому, несучи вість царства, тому багато людей вже прийшло і ще приходить до Господа і дізнавшись про Його замір, твердо стають по стороні Бога і Його царства.

Виявляючи віру в пролиту кров Ісуса Христа і Його царство, вони показалися як блаженні Бога і Його царя і отримують Його благословення. Вони мають причину радуватися, тому вони радуються і приписують спасення і всі благословення Всемогутньому Богу і Його царю.

Як вони служать Господеві і Його царству? Вони „...служать Йому день і ніч...,” що означає, всякого часу, безперестанку – Одкр. 7:15.

Вони отримали правду відносно царства Божого і дізналися, що Ісус викупив всі справи царства і всі права послушних людей, тому вони з радістю повідомляють інших, хто має вухо до слухання, так вони співають хвалення Богу Єго

ІНШІ ВІВЦІ

ві, Його царю і Його царству. Ці факти тепер добре знані та зрозумілі і точно відповідають про роцтву, і таким чином доводять, що тепер є той час, коли Господь збирає до себе своїх „інших овець,” які будуть становити „велику громаду.”

ГОРЕ

„...се, що прийшли з великого горя...” (вірш 14, А.П.В.) Ісус Христос засів на престолі, як цар, в 1914 році і прийшов в свій храм у 1918 році, тому з того часу і далі горе на землі постійно зростає, в той час диявол робить все, що є в межах його сили, щоб відвернути людей від Бога і Його царства (Одкр.12:12). Протягом того часу горя на землі, Господь збирає до себе всіх тих, доброї волі, котрі стали по стороні Бога і Його царства, такі знайшли душевний спокій і сердечну радість і вони будуть становити „велику громаду.” Вони більше не будуть голодувати із-за правди, тому що Господь наситить їх правдою зі свого власного джерела – Одкр. 7:16,17.

Багато людей на землі відчували голод, а інші все ще жаждуть правди. Їм потрібне щось краще, ніж полова, котру вони отримували від релігійних організацій. Тому, дізнавшись правду Божого слова, вони тікають до Господа. Це було і є привілеєм свідків Єгови, щоб нести цю духову поживу голодним, а коли такі голодні наситяться прав

ДІТИ

дою відносно царства, вони мають велику радість тому вони скоро приєднуються до „останка,” щоб нести благу вість іншим і так, число Господніх „інших овець” постійно збільшується.

МИР

Терпіння, горе, смуток і велике нещастя прийшло тепер на всі народи землі. Диявол і його злі духи забрали весь мир із землі, але є ще клас людей, які серед цих непорозумінь і замішання, мають мир і задоволення. Хто ж вони? Вони є ті, які є доброї волі до Бога і які показують свою віру в Нього і Його Царя.

Коли чоловік Ісус народився, ангели Божі, по Його наказу, співали хвалення: „Слава на вишинах Богу, а на землі впокій, між людьми благоволення” (Луки 2:14 Роттердам). Тільки ті, хто є тепер доброї волі до Бога і Його царя, мають і на солодкуються миром в думках, який дає їм повне розуміння всього (Фил. 4:7). Тільки ті, хто довіряє Богу і Його царству добре знають, що Бог є їх спасенням і що Він робить все для блага тих, хто любить і служить Йому. Вони ясно бачуть з святого Писання, що сатана, диявол, приніс горе на народи і племена землі, а це він робить для того, щоб здійснити свій визов, відвернути всіх людей від Бога. Вірні слуги Єгови чують Його післання, вірять в нього і покладаються на нього. „Бог же

ІНШІ ВІВЦІ

впокою розітре сатану під ногами вашими незабаром” (Рим.16:20). „Велика громада” має це знання і радіє.

ПРИБІЖИЩЕ

Будь яка церемонія або практикування для самозадоволення, противиться волі Всемогутнього Бога, є релігія, тому вона завжди підтримується головним демоном, сатаною. Нацизм, комунізм, фашизм і тому подібне, є проти Бога, тому їх практикування є релігією. Релігійні установи під назвою „церковні віросповідання”, вчать наук, котрі зневажають Боже ім'я і заперечують Його царство; наприклад, така наука як безсмертя всіх душ; свідомі муки в „чистилищі” або „пекельні муки;” наука відносно Петра, як основи церкви, та що він має своїх наслідників на землі; наука про поклоніння образам, та інше. Ці науки були засобом, щоб заманити в пастку багато добрих, чесних і щирих людей.

Бог постійно остерігав проти таких пасток (5 Мойс.7:16). Святе Писання ясно говорить, що всі люди на землі, котрі практикували релігію, рано чи пізно попадали в біду. Знаючи наперед про багато пасток і труднощів на шляху людей, котрі забезпечив диявол, щоб обманути людей, Бог поставився щоб увільнити людей від цих труднощів, якщо вони щиро хочуть знати правильний шлях.

ДІТИ

Коли ізраїльтяни, вибраний Божий нарід, були на дорозі до обіцяної землі, Господь наказав Мойсеєві виділити окремі міста, відомі, як „міста прибіжища” (5Мойс. 4:41–44; Іс. Нав. 20:1-7; 4 Мойс. 35). Міста прибіжища були виділені для користи дітей ізраїльських і „...для приходня і про такого що пробуває між вами” (4Мойс. 35:15). „Віковічна угода” Божа, відносно святості людського життя, забороняє позбавляти людину життя, окрім випадків, коли це чинить спеціальна уповноважена Господом особа (1 Мойс. 9:6). Закон про міста прибіжища, коротко, гласить наступне: Якщо особа вбила навмисне іншу особу, маючи злий умисел, тоді вона мусить бути вбита, як вбивця, а той, хто це виконує, називається „кровомесником,” тобто Екзекутором. Якщо особа вбила людину випадково або ненавмисне і без злості, тоді щоб захистити себе, вона мусіла втекти до міста прибіжища, та залишатись в межах цього міста, бути послушна його законам, до смерті первосвященника; і поки вона залишалася в межах того міста, та була послушна його законам, вона була безпечна від карі. (Для детального обговорення див. „Спасення”, ст. 211 і „Богатство”, ст. 106). Все Писання відносно міст прибіжища було типічним і відображало більші річі котрі мали прийти при кінці світу, в якому ми тепер знаходимось. (Жид 10: 1; 12: 12–29; 1 Кор.10:11; Рим. 15:4). Міста прибіжища представляли Господню організацію, до якої тікають тепер

ІНШІ ВІВЦІ

люди доброї волі. У всіх народів є якась форма релігії, котра зневажає ім'я Бога. Контролюючі або правлячі елементи народів є, релігійні, політичні і комерційні. Такі правлячі сили свідомо на рушили або зламали „віковічну угоду” Божу відносно святості життя, тому Бог оголошує про свій замір покарати їх за це (Іса. 24:5). Але між всіма тими народами, є багато людей доброї волі, які змушені підкорятись властям і порушувати віковічну угоду; і ці люди доброї волі роблять це несвідомо і в незнанні.

Всі народи ненавидять і переслідують слуг Божих і роблять це свідомо; але у цих народів є багато людей, які добре ставляться до слуг Божих і виявляють доброту до них, тому що вони служать Богу, а є інші, які переслідують Божих людей через незнання, але, пізніше коли дізнаються, що чинять гріх, тоді каються. Кожний, хто свідомо продовжує чинити гріх, отримає належне покарання з руки Господа, тоді як ті, хто несвідомо чинить гріх, тобто із незнання, а потім каються і прагнуть виправити свої неправильні вчинки, можуть знайти прибіжище, якщо вони втечуть до Господа Ісуса Христа. „Кровомесником” є Господь, Ісус Христос, офіційний Екзекутор Єгови, який в Армагеддоні знищить всіх свідомих грішників.

Позатипічним містом прибіжища є Божа організація під Христом, царем.

Після приходу Ісуса Христа до храму, позати

ДІТИ

пiчне мiсто прибiжища є вiдкрите, щоб дати охорону тим, хто втiкає вiд органiзацiї сатани до органiзацiї Господа. Вони втiкають маючи вiру в проливу кров Iсуса Христа, як свого Спасителя, посвячуючи себе Богу i Його царевi, згаджаючись i виконуючи волю Господа. Тi, котрi втечуть до поза типiчного мiста прибiжища, мають залишитися там до битви великого дня Всемогутнього Бога, тобто, поки позатипiчний священницький клас буде повнiстю завершений. Це станеться в битвi Армагеддон, коли Iсус Христос знищить всiх беззаконникiв, а тим, хто знайде прибiжище в Господнiй органiзацiї, обiцяно охорону. Всi такi є включенi до тих, кого Господь називає „iншими вiвцями”, котрих вiн тепер збирає. Той факт, що видiленi мiста прибiжища в типi, приймали чужинцiв i приходькiв, показує, що в позатипi, мiста прибiжища є для тих хто не є вибраним класом царства, а для тих, хто є „iншими вiвцями” Господнiми, якi будуть становити „велику громаду”.

IНШI ПРОРОЧИ ОБРАЗИ

Є багато пророчих образiв, вказаних в Бiблiї корi предсказують „велику громаду.” Егуй був помазаний по приказу Бога царем над Iзраїлем. Його призначив Господь, щоб знищити демонiзм або релiгiю серед iзраїльтян. (1 Царiв 19:16; 2 Царiв 9: 2–8) Егуй, iм'я котрого означає „Єгова є Вiн”, був

ІНШІ ВІВЦІ

образом Ісуса Христа, Божого Екзекутора.

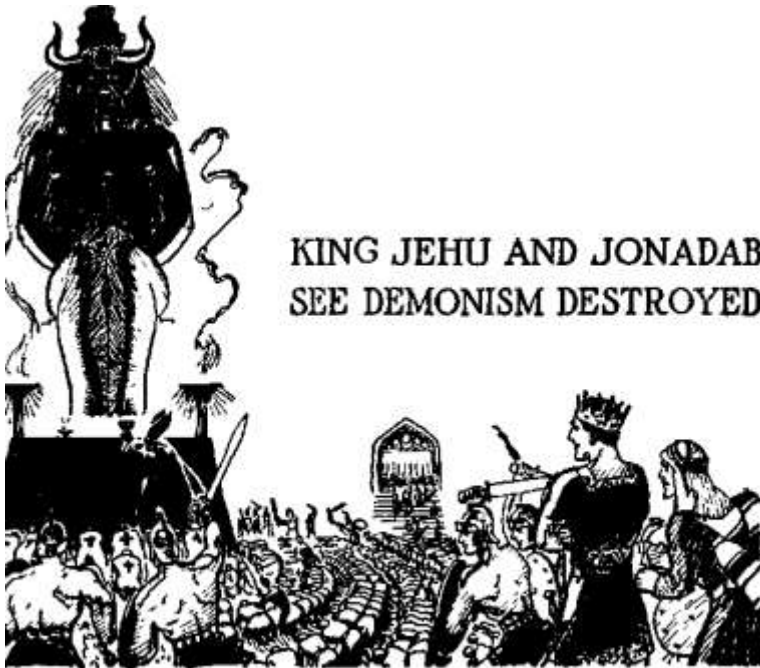
Егуй мав знищити тих, що поклонялися Баалу, або демонських релігійоністів, серед ізраїльтян. Ви конуючи цей обов'язок, Егуй зустрів чоловіка на ім'я Єгонадав або Йонадаб. Ті в позатипі, що ста новлять „велику громаду” є представлені через Йонадаба. Позатипічні Йонадаби є людьми доброї волі до Бога. В типі Йонадаби не були ізраїльтянами, проте вони уникали релігії і відмовлялися ма ти щось спільне з нею. Особливо вони були відомі за свою вірність при дотриманні свого слова і по корялись тому, що було справедливим – Ерем. 35: 18,19.

Коли Йонадаб почув, що Егуєві доручено зни щити демонізм або релігію, він вийшов на зустріч Егуєві; і бачучи його, Егуй спинив свою колесни цю і говорив з Йонадабом (2 Царів 10:15,16). У від повідь на питання поставлене йому Йонадаб від повів, що він є на стороні Егуя, і доброї волі до Егуя і Бога, котрому служив Егуй. Егуй відразу ж запросив Йонадаба приєднатись до нього у свою колесницю (що той і зробив), щоб супроводжувати Егуя, коли він їхав нищити поклонників Баала.

У цій пророчій драмі Йонадаб представляв тих людей доброї волі до Господа, які приєдналися до організації, яка є представлена через колесницю Божу, котрі продовжують бути на стороні Господа, стають співтоваришами вірного останка і слу жать з останком аж до Армагедону. Вони приєдна

ДІТИ

лись до останка, в даванні свідoctва про царство. (Для отримання інформації про детальне обговорення, дивіться книгу „Богатство”, розділи другий і третій; а також „Спасення,” розділ третій)

**ЦАР ЕГУЙ І ЙОНАДАБ БАЧУТЬ
НИЩЕННЯ ДЕМОНИЗМУ**

ІНШІ ВІВЦІ

ЖИТИМУТЬ НА ЗЕМЛІ

Ті, що становитимуть „велику громаду, збираються до Господа Ісуса Христа перед тим, ніж день Божого гніву буде виражений в Армагеддоні. Їх вибір візьме місце тоді, коли Ісус Христос, великий суддя, збере перед собою всі народи землі щоб судити, і цей судний день є в теперішнім часі. Вибір „великої громади” відрізняється від вибору „малого стада” овець тим, що ті, хто складає „мале стадо” є покликані, народжені і оправдані, їх число становить 144 000. Ті, хто становить „велику громаду” немає обмеженого числа; вони втікають до Господа і знаходять охорону під Його організацією, а також залишаючись вірними до Армагеддону, отримують користь від жертви викупу.

Як мале стадо, повинно спочатку виявити віру в Бога і в Ісуса Христа, перш ніж буде покликане, так і „велика громада” мусить мати віру в Бога і в Ісуса Христа, перш ніж вони можуть стати на сторону ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. Люди, котрі мають бажання бути на стороні Бога і Його царства, починають шукати праведний шлях, котрий то шлях є призначений Господом, для всіх тих котрі коли будь отримують вічне життя.

Дізнавшись, що Єгова є Всемогутній Бог, а Ісус Христос є Визволителем всіх, які коряться Йому, такі люди доброї волі показують свою віру, дові

ДІТИ

ряючи Ісусу Христу як Визволителю і згаджаючись виконувати волю Бога і Христа. Жертва викупу тепер доступна для всіх, котрі вірять в Господа Ісуса Христа що Його дорогоцінна кров є ціною викупу за людство яке кориться Йому.

Відзначте, що святе Писання говорить, що Ісус Христос „...ставсь усім, що слухають Його причиною спасення вічного.”(Жид. 5:9) Всі, хто підкоряється Господу, повинні перше стати твердо по стороні Ісуса Христа, царя, а тоді продовжати бути послухним до закону Божого, оголошеного царем.

Як може одиниця засвідчити той факт, що вона стала по стороні Єгови і Його царства, під Ісусом Христом? Посвятити себе Богу і Христу, тобто, урочисто згодитися чинити волю Божу; потім, здійснити занурення в воду, котре символічно становить зовнішнє свідощтво, що одиниця є доброї волі до Господа і стає по стороні Бога і Його царства. Він повинен вірно виконувати свою угоду чинити волю Божу, дізнавшись з святого Писання яка є воля Божа і вірно покоряється тому чого він навчився. Вірні старинні мужі відкрито посвятили себе Богу, згодившись чинити Його волю, а тоді вірно виконували ту угоду підкоряючись Його волі. Ті з „малого стада”, котрі стали членами царства, мусять перш показати свою віру, повністю посвятити себе Богу та Христу, а тоді старанно виконувати свою угоду. Ті з „великої громади”

ІНШІ ВІВЦІ

повинні робити теж саме, тому що немає такої річч, як „ступені віри.” Жертва викупу є для тих, хто повірить і прилюдно показує свою віру в Бога і Христа. Віра і послухенство є дуже важним для всіх тих, хто шукає життя вічне, чи то духове, чи на землі.

Ісус Христос, який тепер знаходиться в храмі Божому, чинить суд над народами і відкриває до рогу для людей доброї волі, які мають взяти необхідні кроки, щоб належати до „великої громади.” Протягом деякого часу, вірні слуги Господні, несли вість царства людям, а ті люди доброї волі до Бога і Його царя, чули і звертали увагу на цю вість і багато інших все ще так роблять.

Тепер є той час, про який наступне святе Писання говорить: „Всяк бо, хто призове ім'я Господнє, спасеться” (Рим.10:13). Це ясно показує, що ті, хто занедбує або відмовляється кликати ім'я Господа, не можуть мати користи з жертви викупу. Як вони призивають ім'я Господа? Святе Писання відповідає: „Щоб, коли визнаватимеш устами твоїми Господа Ісуса і віруватимеш в серці твоїм, що Бог Його підняв з мертвих, ти спасся. Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасення. Глаголе бо писання: Всяк, хто вірує в Него, не осоромиться” – Рим. 10:9–11.

Коли одиниця твердо стала на сторону ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА вона не буде того соромитись, а буде бажати щоб стало відомо,

ДІТИ

що вона за Господа і Його царство і вона бажає до нести цю звістку іншим. Яку надію мають ті, хто тепер повністю посвятив себе Богу і Христу, Його Царю? Вічне життя на землі, яке Бог забезпечив для послужних людей під правлінням Христа. Господь Ісус Христос наділений повною владою воскресити і дати життя послужним.

Він заявляє: „Я воскресення і життя. Хто вірує в мене, коли й умре, житиме. І всякий, хто живе й вірує в мене, не вмере повік...” (Йоана 11:25,26). Такі отримують життя з рук Ісуса Христа, царя.

Ці слова звернені до „інших овець” Господніх: „Тоді скаже цар тим, що по правиці в него: Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основання світу.”(Мат. 25:34) Ці підуть до вічного життя. „І підуть сі (безза конники) на вічні муки, а праведні на життя вічне” – Мат. 25:46.

ВТЕЧА В ГОРИ

Бог Єгова є під символом могутньої Скелі або Гори. Ісус Христос є також відомий під символом Скелі або Гори. Боже царство, великим царем якого є Ісус Христос, символічною мовою описаний як „камінь...без помочи рук” створений Єговою, і цей Камінь „...зробився великою горою і сповнив усю землю,” і ця „гора” знищить організацію сатани – Дан. 2:34–45.

ІНШІ ВІВЦІ

Царство Боже є під назвою „Гора Сион”, тією великою горою, яку Бог приготував, як свою власну оселю і свою головну організацію. „Єрусалим” є символом всесвітньої організації Бога Єгови. Тепер настав день, коли всі люди доброї волі які бажають спастись, мусять втікати з сатанської організації, яка контролює теперішній злий світ, щоб знайти охорону в Божій організації під Христом яка є під назвою „гора”.

У своєму великому пророцтві, записаному в Матвія 24, Ісус описує обставини, які будуть існувати при кінці світа, коли Він прийде в силі і славі, щоб судити народи, що Він і робить в теперішнім часі. В той же час, Він приказує, що Його добра новина про царство має бути проголошена всім народам, як свідоцтво, і це має бути зроблено перед остаточним кінцем в Армагеддоні. В зв'язку із цим він звертається до всіх людей доброї волі до Бога цими словами: „Оце ж, як побачите гидоту спустіння, що сказав Даниїл пророк, стоячу на місці святому, (хто читає, нехай розуміє), тоді, хто в Юдеї, нехай втікає на гори” – (Мат. 24:15,16.

„Гидота спустіння” – це релігійно – політична організація, яка заявляє своє право управляти світом замість Господа; тому її слід уникати людям доброї волі і втікати до організації Господа, котра є зображена, як гора.

Охорону можна знайти тільки в ТЕОКРАТИЧНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ Єгови. Релігійні організації не

ДІТИ

дають ніякої охорони людям. Релігія цілковито противиться волі Господа і є пасткою, як Він сказав. Сьогодні релігія повністю з'єднана з диктаторами і деспотичними правителями землі, котрі разом заявляють про своє право управляти землею. Тому вони стоять там, де „не повинні” стояти. Замість того, щоб підтримувати ТЕОКРАТІЮ, вони зневажають її. Тому факти показують, що це час для всіх людей доброї волі, щоб втікали до організації Єгови під Ісусом Христом, тобто, в „гори.” Господь знищить всіх противників ТЕОКРАТІЇ в Армагеддоні, тому що вони є гидота в Його очах (Марка 13:14–20). Охорона та спасення є тільки в організації Єгови під Ісусом Христом.

„А тепер, Евніко, дозволь мені прочитати із „Вартової Башти” за 1 вересня, 1939 року, починаючи з параграфу 36 на ст. 265: „Головно від 1925 р. свідки Єгови несли вість царства і доручували її людям, і та вість говорить про пімсту нашого Бога, що цей день уже близько. Ось таку часть вони мають у Божому „ділі дивовижньому,” і така робота виглядає для релігіоністів дуже дивною. Ця робота мусить бути виконана нім Єгова покаже ворогам свою велику силу, що Він зробить у Армагеддоні. Приказавши проголошувати своє ймя й царство по цілій землі, Єгова цим чином дає осторогу своїм ворогам і рівночасно указує свою милість для релігіоністів, що були зведені й увязнені в релігійних організаціях, і котрі несві

ІНШІ ВІВЦІ

домо йшли з релігійністами. Тепер в цей день Єго ва ясно показує, що релігія є засуджена на погибель, і проголошення такої остороги про таку судьбу дає нагоду для всіх людей доброї волі утікати до царства, щоб знайти охорону нім Божий гнів буде виражений проти організації Сатани.

ХТО ЗМОЖЕ УТЕКТИ

Тепер проголошувати ймя і царство Єгови і про надходячий гнів на усіх лукавих, це невисказаний привилей даний для тих, що на них Він поклав свого духа. Ця вість одважно голосить про зверхність Єгови, і це робиться серед опозиції релігійністів, і ті, що чують вість і є послухні їй, ті знайдуть охорону й спасення; і це Бог предсказав через пророка Йоїла 2:32: „І буде того часу: Кожен, хто призивати буде ймя Господнє, спасеться; бо тільки на Сионі і в Єрусалимі буде спасеннє, – як сказав Господь, – та в останках, що їх Господь покличе.” Отже виходить, що хто не призиватиме ймя Господнього, той не спасеться. Це заставляє свідків Єгови виконувати їхнє завдання відносно проголошення Його ймя, Його царства і Його гніву в теперішньому часі.

Коли ж треба взивати ймя Єгови, щоб дістати визволення? Не аж зачнеться битва Армагеддон, коли то всі побачуть натуральними очима вира

ДІТИ

ження Божої пімсти проти лукавих. Віру мусять мати ті, що шукають охорони. Чоловік мусить вірувати, що Всемогучим Богом є Єгова і що охорона й визволення залежить від Єгови (Жид. 11:6; Пс. 3:8). Він мусить вірувати, що Ісус Христос є Відкупителем і Визволителем, і тоді поступати згідно із тим віруванням. Инакше насліджене прокляття та знищення спочиває на йому (Йоана 3: 36). Він мусить призивати ймя Єгови нім Армагедон зачнеться; а це він мусить зробити через слухання, вірування і ділання згідно із пізнанням правди, яку принесли йому свідки Єгови, а особливо ті, на кому Бог поклав свого духа. Для тієї причини Бог післав своїх помазаних свідків проголошувати Його ймя і Його задуми: „Якже призивати муть Того, в кого не увірували? як же вірувати муть, про кого не чули, як же чути муть без проповідуючого [того, що несе свідоцтво о правді]? А як же проповідатимуть, коли не будуть послані (послані через отримання і помазання духа і припоручення від Єгови йти і проповідувати сю євангелию царства)? Яко ж написано: Що за красні ноги благовіствуючих впокій, благовіствуючих про добре?” (Рим.10:14,15). Про цих то вірних свідків пророцтво пише: „Які ж гарні на горах ноги благовістника, що мир возвіщає, що вістить радість, проповідує спасення, шо говорить Сионові: Зацарював Бог твій!” – Ісаїї 52:7.

ІНШІ ВІВЦІ

Організованню релігії зачалося від Вавилону, і від тоді релігійністи і їх організації були назначені в Писаннях під ймям „Вавилон.” Як Бог післав Еремію остерегти Ізраїля, що були доброї волі, щоби вони утікали з диявольської організації, так тепер Він посилає своїх помазанників, разом з їх співтоваришами, Йонадабами, дати осторогу всім тим, що бажають охорони й спасення, і до тих остережених Єгова тепер каже:”Втікайте з посеред Вавилону й рятуй кожен душу свою, щоб і вам не погинути за беззаконство його, се бо година помсти Господньої, – він віддає йому заплату його.” „Виходи зпосеред його, мій народи, рятуйте кожен душу свою від палкого гніву Господнього— Ерем. 51:6,45.

Ця вість муситься проповідувати людям тепер, і на кожного, що прийняв помазання святого духа Бог положив відповідальність доручити цю вість. Занедбаннн виконати це припорученнн принесе нещастя для тих одиниць, що зенедбують або відмовляються це чинити.

За типічних днів Єрусалим і Сион знаходилися на двох межучих собі горах, і представляли всевітну і столичну організацію Єгови. Сион був ти пом на столичну організацію Єгови, що складається з Ісуса Христа і 144,000 членів Його тіла, помазанних духом Божим, і на котрій то горі, в позатипі, Ісус Христос і Його члени стоять, і там вони є

ДІТИ

сильно озброєні проти ворога (Одкр. 14:1,3). Ті що з них складатиметься „велика громада” не є представлені на горі Сион. Всі люди доброї волі, що втечуть у гори по приказу, і вірно там перебувають під охороною Христа аж до Армагедону, будуть вибавлені; й становитимуть „велику громаду”. „Бо на горі Сион і в Єрусалимі буде вибавлення,” каже пророцтво. Тут слово „вибавлення” значить „утекти,” і відноситься до тих, що будуть визволені (Іса. 4:2,3). О всякі річі Єгова постарався для людей доброї волі через Ісуса Христа, Голову своєї організації Сион. „А на Сион–горі буде спасення, й буде вона сьвятиною: і дом Яковів візьме в посідання займанщину свою” – Авдія 17.

Гора Сион – це Теократія або царство, і там буде спасення тому, що Бог Єгова воюватиме за свою організацію, яко ж написано: „Бо ось що сказав мені Господь: Як той лев, як левин щенок, ревучи над своїм уловом, не здрігнеться, хоча б і ціла громада пастухів на його кричала, й не вступиться перед їх многотою, так і Господь сил зійде воюватись за Сиона, й за гору свою. Як птахи – свої писклята, так Господь Саваот окриє, захистить, вибавить, пощадить і врятує Єрусалима” (Іса. 31:4,5). Ось так Бог показав, що охорону і спасення лише Він може дати через свою царську організацію. Про це Він дає до відома ради Йонадабів, або людей доброї волі.

ІНШІ ВІВЦІ

Утечи й визволення, не можна знайти нігде инде лише в Господа Бога організації, „Як же Господь сказав”. Бог часто повторяв це через своїх пророків, святих старинних мужів. Він теж це говорив через Ісуса Христа і своїх апостолів, а тепер Він уживає останка, або помазанників, нести цю вість людям доброї волі. Усі ті, від вірних старинних мужів, включаючи останка, були й є свідками для ймя Єгови і Його задумів. Останок тепер чує цю вість, яку вивів Господь, і мусить нести її людям, бо така є ціль їхнього помазання.

„Дорогий Джоне, чи не думаєш ти, що нам слід мати „Вартову Башту” і регулярно вивчати її, щоб знати про відкриття пророцтв Єгови?” „Вона видається двічі на місяць. Ми повинні її мати Евніко”.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

Велике горе прийшло на народи землі в 1914 році, і продовжує зростати з кожним роком від того дня. Тепер всі народи знаходяться в тому горю. Під час того горя люди доброї волі, почувши вістку царства, шукають охорони під Господньою організацією. Як „мале стадо, так і Господні „інші вівці” є тими, які не мають нічого спільного зі світом, оскільки вони є небажані для нього. До таких послужних Господь звертається такими словами: „Досліджуйте себе вважно, вивідуйте себе, на

ДІТИ

роде (Святий народ Божий і їх співтовариші) бутний. Доки не настигло ще те, що призначено, – час бо пролітає, мов полова–докіль іще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не наспів на вас день досади Господньої. Шукайте Господа, всі ви покірні в землі, що певните закони його; шукайте справедливости, шукайте смирности; може хоч ви уцілієте в день Господнього” (Соф. 2:1–3). Дорога Господня є дорога справедливості.

„Шукати смирности” означає, старанно вчити ся, щоб дізнатися яка є воля Божа. Бог обіцяв при вести тих, хто є покірний і бажає вчитись. „Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою. Всі стежки Господні – милість і правда для тих, що бережуть завіт його і свідчення його” – Пс. 25:9,10.

Недовгу мовчанку перервала Евніка, промовивши: „Джоне, Господь є дуже милостивий до нас. З кожним вивченням ми пізнаємо все більше і більше корисної і дорогоцінної правди. З самого дитинства ми бажали служити Богу. Чи не було би добре для нас, посвятити себе Богу і Ісусу Христу, та підтвердити це посвячення хрещенням у воді, прилюдно виявивши нашу угоду з Богом? „Я цілком згоден на це, Евніко. Ми не робимо це посвячення, перед будь яким чоловіком. Наша угода робиться з Господом, до якого ми приходимо. Візьміть до уваги цей текст, котрий є звернений до тих, хто шукає Його і згаджується чинити Його

ІНШІ ВІВЦІ

волю: „ Рече ж їм Ісус: Я хліб життя, хто приходить до мене, не голодуватиме, і хто вірує в мене, не жаждуватиме ніколи. Усе, що дає мені Отець, до мене прийде; а хто приходить до мене, не вижену геть” – Йоана 6: 35,37.

„Віра і послухенство є необхідними речами. Ми маємо віру, а тепер ми мусимо бути послухні, та зробити наше посвячення, через символічне хрещення у воді. Багато роботи чекає на вірних Господніх людей, тому ми повинні виконати нашу частку. Ти ще пам’ятаєш той ставок в ущелині біля великого явора, де ми в дитинстві плавали? Ми можемо піти туди, щоб символізувати наше посвячення, хрещенням у воді.

Ми дізналися з святого Писання, що нас не має занурювати в воду якась релігійна особа, а той, хто любить Бога може занурити нас. Твій і мій батько люблять Господа, тому дозволь запросити одного із них, піти з нами і занурити нас, і вся родина піде з нами до того ставка, і ми будем занурені наступної неділі.”

Домовились.

„Джоне, Господь неодмінно повідомить нас, що ми повинні робити після того, як ми зробимо цей крок покори, і тому ми мусимо його зробити.”

РОЗДІЛ VII

ЙОГО СВІДКИ

CHAPTER 7

HIIS WITNESSES

"Ye are my witnesses, saith Jehovah, that I am God." — Isaiah 43:12

**ВИ СВІДКИ У МЕНЕ ЩО
Я – БОГ, ГОВОРИТЬ ЄГОВА**
– Іса.43:12

Бог Єгова багато століть розвивав свою головну організацію, котра буде управляти світом у праведності і перед цим **ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ** не встоїть ніяка сила. Ця організація буде цілковитим оправданням імені Єгови і Його вічної слави. Вся сила належить Єгові. Він – Всемогутній Бог, окрім Його немає іншого. Якщо Він бажає зробити якусь річ, то це дійсно буде зроблено. Він міг збудувати свою головну організацію відразу, після своєї волі та заміру. Але це не було Його заміром. Як говорить святе Писання, розвиток Божої головної організації, або царства, віками було тайною. Цю тайну Бог спершу відк

ЙОГО СВДКИ

рив своєму улюбленому сину, а по розп'яттю Ісуса і воскресенню з мертвих, та вивиснення до неба, Єгова вперше відкрив людям значіння тієї тайни. Чи слово Боже, котре тепер є відкрите людям, по яснує причину такого довгого періоду часу, розвитку Його царства? Так; відповідь з святого Писання на це питання возвеличує ім'я і силу Всевишнього.

Едемський сад був звершеним місцем слави і краси. Там Бог помістив совершенну пару людей, і наказав їм „плодіться і намножуйтесь, і сповнюйте землю.” Перед виконанням цього Божественного наказу, сатана прийшов, і почав діяти. Відносно цього злого сатани, є написано: „...У Едемі, Божому саді, пробував єси; ... Тебе помазав я, щоб, наче херувим розпростерав охоронні крила; тебе поставив я наче на святій горі Божій, і ти ходив серед огнистого каміння, (тобто, покрите вогнем слави). Без хиби були поступки твої з того часу, як тебе сотворено, аж докіль не знайшлось у тобі без законності”(Езек. 28:13–15). Всемогутній Бог засудив сатану до повного знищення. Господь повідомив, що Він виведе насіння, яке знищить сатану, і цим насінням як сказано в священних Писаннях, буде Ісус Христос – 1 Мойс. 3:15; Гал. 3:16,29.

Сатана зухвало кинув визов зверхності і могутності Бога Єгови. Він заявив, що Бог не може поставити на землі людей, які остануться вірними і правдивими, коли поставити їх на найгостріші

ДІТИ

проби. (Йова 2:4,5) Всемогутній Бог міг би одразу побудувати свою організацію і негайно знищити сатану. Але не таким був Його замір. Будучи звершений в мудрості, Бог замірив і постарався так, щоб всі сотворіння, мали право вільного вибору, кому вони мають служити, та щоб показати всім сотворінням, хто є Всевишній і праведний. Ті, які вибрали служити дияволу, будуть знищені; а ті, які обрали, коритися і служити Богу Єгови будуть жити; і виконання свого заміру до кінця, Бог поручив в руки свого улюбленого сина, Льогоса, тобто Ісуса.

Це означає, що кожен чоловік, і кожен ангел є вільний вибирати, кому він має служити, тому він сам вибирає свою власну судьбу: „Хіба не знаєте, що кому оддасте себе в слуги на послух, того ви й слуги, кого слухаєте: Чи то гріха на смерть, чи слухання на праведність?” – Рим. 6:16).

Тепер ясно видно з святого Писання, що одним способом зберегти свій замір в тайні до призначеного часу щоб розкрити його, Він вжив закриту мову і символи щоб представити дійсність. Це видно на прикладі оголошеної відповіді Бога на злий виклик сатани.

Єгипетський фараон був тиранічним правителем першої світової держави, світова влада котрою славилась різними пожадливістями, завоюваннями і торгівлею. Фараон був земним представником диявола, або богом цього злого світа, а відпо

ЙОГО СВДКИ

вдЬ Єгови на виклик сатани звучала так, неначе Бог звертається до фараона, хоч фактично ці слова звернені до сатани. У відповідь на цей злий виклик Єгова сказав: „Нині бо простягти б тільки руку мою, щоб ударити й тебе.... Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб вони проповідували ім'я моє по всій землі ” – 2 Мойс. 9:15,16, Лісар.

Зверніть увагу на дві річі, які Господь оголосив, як Його причину і замір того, чому Він відложив знищення сатани до призначеного часу: (1) щоб показати найвищість Божої сили, і (2) щоб зробити відомим своє ім'я. І сказав Господь: „Щоб на тобі показати потугу мою, і щоб **ВОНИ ПРО ПОВІДУВАЛИ ІМ'Я МОЄ ПО ВСІЙ ЗЕМЛІ.**” Тут вживається слово **ВОНИ**, маючи на увазі, всіх людей на землі, котрі бажають вірно служити Всемогутньому Богу і коритися Його заповідям. Тож, звідси випливає, що кожна особа котра отримує признание Всемогутнього Бога і отримує від нього життя вічне, має бути свідком Бога Єгови.

Не може бути винятків із цього правила, тому що Господні правила є незмінні і Господь не дивиться на лице – Мал. 3:6; Дії ап. 10:34.

ДІТИ

СВІДКИ ЄГОВИ

Імя „Свідки Єгови” означає лише одну річ, тобто, що кожна одиниця мусить нести свідоцтво Всемогутнього Бога і бути свідком для Єгови, а не для кого іншого. Вони є свідками Єгови, а не членами якоїсь секти або культу, як диявол хотів би, щоб інші повірили в це. Вони є вибрані Господом Богом. Їх не контролюють людські організації або людська влада. Вони віддані Всемогутньому Богу. Вони підкоряються Його заповідям, та є відповідальні перед Богом за свою службу – Рим.14:4.

Цей злий світ тепер знаходиться в „останніх днях.” Це „небезпечні часи,” і день знищення беззаконників вже зовсім близько, і диявол знає, що його час короткий. (2 Тим. 3:1; Одкр. 12:12) Наближається битва великого дня Всемогутнього Бога, яка знищить організацію сатани і все лукавство (Одкр. 16:13–16). В цих останніх днях Бог має на землі невелику кількість людей, які дійсно посвячені Йому і Його ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ, котрі тепер дають свідоцтво про ім'я Бога і Його царство.

Диявол хотів би, щоб всі повірили, що ця мала група вірних слуг Всемогутнього Бога, є релігійна секта або культ, під керівництвом якогось чоловіка. Жодна людська влада або організація не може керувати або контролювати свідків Всевишнього Бога. Навіть деякі країни, котрі перебувають під

ЙОГО СВДКИ

владою і контролем демонізму тепер, оголосили закон згідно якого свідки Єгови є поза законом. Такі світові організації показують повне незнання, щодо заміру і сили Всемогутнього Бога. Жоден земний уряд або сила не має повноважень оголошувати свідків Єгови незаконними; і чинячи так, такий народ чинить богохульство і в належний час отримає справедливу відплату від Господнього Екзекутора.

ІСУС

Бог дав Ісусові, своєму улюбленому синові один із наступних титулів „...свідок вірний і правдивий, почин створіння Божого.” (Одкр. 3:14). Він є Головним і першим свідком Єгови.

Всі правдиві і вірні послідовники Ісуса Христа є свідками Бога Єгови. Всемогутній Бог призначив свого улюбленого сина своїм свідком і післав Його на землю, щоб свідчити людям, про ім'я і царство Всевишнього (Йоана 8:14–18). Про свого улюбленого сина Ісуса Христа Бог Єгова сказав: „Се я дав його свідком народам, проводарем і наставником народів” – Іса. 55:4.

Перед правлячою властю Єрусалиму Ісус сказав: „Я на се родивсь, і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу.” (Йоана 18:37) З цих святих Писань слідує, що кожен, хто стає послідовником Ісуса

ДІТИ

Христа і виконує Його заповіді є свідком правди, імени, величності, і царства Бога Єгови і тому така одиниця є свідком Єгови (1 Петра 2:21). Своїм вірним послідовникам Ісус говорить: „І ви ж свідкуватимете: Бо від почину ви зо мною ” – Йоана 15:27.

Свідок—це той, хто свідкує перед іншими про те, що є правда. Тому кожен, хто свідчить перед іншими про ім'я, велич і царство Бога Єгови, є свідком для Єгови.

МУЖІ – СВІДКИ

Авель був першим праведником на землі, після трагедії в Едемі. Він був свідком для імені Всемогутнього Бога: „Вірою приніс Авель луччу жертву Богу ніж Каїн, через котру свідчено (йому), що він праведний, як свідкував про дари його Бог; нею він, і вмерши, ще говорить” – Жид.11:4.

Всі вірні мужі, котрі є зазначені в одинадцятому розділі до Жидів, були свідками для імені Бога Єгови, словом уст, і своїм напрямом життя.

Вірою вони бачили ТЕОКРАТІЮ і заявили себе по стороні правительства Всемогутнього Бога, таким чином вони були свідками імені і величності Єгови. Всі вірні пророки Божі були свідками Єгови.

Відносно великого пророка Йоана Хрестителя написано: „Був чоловік посланий від Бога, ім'я його

ЙОГО СВІДКИ

му Йоан. Сей прийшов на свідкування, щоб свідкувати про світло, щоб усі вірували через него. Не був він світло, а щоб свідкувати про світло ” – Йоана 1:6–8.

Вірні старинні мужі, вище згадані, включаючи всіх святих пророків, були свідками Єгови. Слово „свідки” це те саме слово яке перекладається на слово „мученики.” Ті вірні старинні мужі були мучениками, запечатуючи своє свідчення кров’ю. Вони були вірними свідками Єгови. У святому Писанні вони записані, як яскраві приклади, для наслідування тими, які повинні стати членами „святого народу” Божого, а також тими, хто має бути їх „співтоваришами,” про що є написано: „Тим же оце й ми, маючи кругом нас таку тьму свідків, відложивши всяку гордість і гріх, що путав нас, з терпінням біжим на боротьбу, що перед нами, дивлячись на Ісуса, починателя і звершителя віри, котрий замість радості, яка була перед Ним, витерпів хрест, не дбаючи про сором, і сів по правіці престола Божого” – Жид.12:1,2.

Тому, так необхідно та важливо, бути свідком Єгови, щоб кожен, хто згодився йти слідами Ісуса, був застережений, що йому необхідно відложити всяку гордість, яка заважає йому повноцінно виконувати свій обов’язок служити Богу; а також такий чоловік повинен відкинути гріх, „що путав нас” кожне сотворіння, і цим гріхом є релігія, бо дуже легко впасти під впливом релігії. Цей вели

ДІТИ

кий гріх, як зазначає святе Писання, має бути відкинений на бік і християнин повинен стати вірним і правдивим послідовником Ісуса Христа, і бути вірним і правдивим свідком Бога Єгови.

ВИСВЯЧЕННЯ

Слово „висвячення,” визначене авторитетним словником (Доктор Стронг), значить „назначати; призначати; помазувати; установити в порядку”. Тому тільки Господь може правдиво і належним чином висвятити одиницю стати Його свідком. Ісус пристосував наступне пророцтво до себе і до всіх, які є Його правдивими послідовниками: „Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післав мене зціляти сокрушених серцем; віддати невольникам визвол на волю, а увязненим—відчинення темниці: Проповідувати рік примирення Господнього, й день пімсти Бога нашого, потішити всіх засумованих” – Іса. 61:1,2.

Кожний, хто стає правдивим і вірним слугою Бога і Христа, і хто отримав духа Господнього, є висвячений або призначений проповідувати благу вість царства і возвеличувати ім'я Єгови, а тому є „висвяченим служителем” євангелії.

Такі одиниці не тільки призначені і уповноважені Господом щоб проповідувати євангелію царства, але їм дано приказ що вони мусять про

ЙОГО СВІДКИ

повідувати євангелію цього царства (Мат. 24:14). Коли Ісус прийшов до храму і поставив своїх посвячених послідувателів на пробу, Він післав тих, які були Ним признані, „...щоб приносили жертву Господеві в праведності” – Мал. 3:3.

Це означає, що вони мусять своїми устами або будь-яким іншим способом свідчити правду, про ім'я Єгови і Його царство (Жид.13:15). Кожен такий є призначений і уповноважений проповідувати благу вість розказуючи людям про царство, або **ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО**. Господь Ісус дав впевнений приказ: „І проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній, на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець” –Мат. 24:14).

Всі такі щирі послідовники Ісуса Христа, які кояться Його заповідям, є свідками Єгови, які не суть свідоцтво про Його ім'я і царство. Ніяка земля або влада не має повноважень заважати у проповідуванні „цієї євангелії” тому що вони є свідками Всевишнього або Всемогутнього Бога, що діють відповідно до Його заповідей.

У теперішній час коледжі і університети, а особливо так-звані „богословські школи” навчають будь-що, але не євангелію царства Божого. Існує багато релігійних віросповідань, які проповідують свої власні науки, основані на традиціях або теоріях людей. Ще до приходу Ісуса Христа до храму щоб судити у 1918 році, багато посвячених

ДІТИ

людей які проповідували людям про Його другий прихід, були знані як Тисячлітники, Руселісти, Міжнародні Дослідники Біблії, або іншими подібними сектантськими іменами. Але коли Господь Ісус очистив храм, і ті, котрі були признані, були післані „...щоб приносили жертву Господеві в праведності”. Бог відділив своїх вірних слуг від усіх інших. Признані були приведені до храму, стали частю Сиону, вибраної організації Єгови; і до таких Господь говорить „Не вмовкну я ради Сиона, не втихну ради Єрусалиму, аж докіль, як світло, заблісне справедливість його, а спасення Його—як горючий світильник. І побачать народи справедливість твою й усі царі—славу твою, і да

"YE ARE MY WITNESSES"

ЙОГО СВИДКИ

дуть тобі нове ім'я, яке уста Господні наречуть” (Іса. 62:1,2).

ЯКЕ ІМ'Я

Всі, які тепер дійсно приносять Господеві жертву в праведності мають бути свідками для імени Єгови. Вони повинні йти поміж людей і проголошувати Його ім'я, і Його царство, а вість, яку такі слуги несуть є протилежна до релігійних вчень. Всемогутній Бог відділив своїх вірних свідків від релігійних організацій і це відбувається в той час, коли Ісус Христос, великий Суддя, розділяє своїх „овець” від „козлів” – Мат. 25:32.

Під час цього розділення Господь Бог закликає вчителів традицій пред'явити свої докази або ж визнати, що вони помиляються, як про це є написано: „Нехай зберуться всі народи разом, зйдуться всі племена до купи. Хто ж із між них проповів се наперед? Нехай скажуть, що було од початку; нехай поставлять свідків від себе й докажуть, щоб, вислухавши, можна сказати: Се правда!” – Іса. 43:9.

Тоді Господь звертається до своїх вірних слуг, які повністю посвячені Йому і говорить: „А мої свідки, – говорить Господь – ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се–я: Передо мною не було Бога, та й опісля буде. Я прорік тай спас, так як заповів; а

ДІТИ

іншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що я – Бог, говорить Господь” (Іса. 43:10,12). Існує велика різниця між релігійністами і християнами. Свідки Єгови є Його слугами, а не слугами якоїсь земної організації.

Ці вірні слуги Всемогутнього Бога і Христа мусять виконувати приказ і замір Бога Єгови „проголошувати Його ім’я по всій землі” перед битвою Армагеддон, коли Бог покаже свою найвищу силу проти диявола і усього лукавства – 2 Мойс. 9:16.

СПІВТОВАРИШІ

„Інші вівці” Господні, Йонадаби які будуть становити „велику громаду”, тепер втікають до організації Бога і знаходять охорону під Христом, царем. Почувши вість царства, вони бажають служити Богу і Христу. Вони стають співтоваришами „останка”, тобто духового класу на землі. Як співтовариші останка, вони мають бути свідками для імени і царства Всемогутнього Бога. Наступне пророцтво тепер є звернене до останка який був зібраний до дому Господнього, а їх співтовариші служать перед престолом, як про це є написано: „Звеселився я, коли казали мені: Ходім до дому Господнього! Наші ноги стоятимуть у брамах твоїх, Єрусалиме! Єрусалиме! Збудований, як город, кріпко замкнутий. Куди покоління приходять,

ЙОГО СВІДКИ

Покоління Господні, на свідчення Ізраїля, імя Господнє прославляти! Там бо стоять престоли суду, престоли дому Давидового. Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог щасну долю тим що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і друзів моїх скажу: Мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого всякого добра тобі бажаю” (Пс. 122:1–9). Отже, Йонадаби приєднуються до останка, і беруть участь в несенні свідництва про ім’я Єгови і Його велику ТЕОКРАТІЮ, що є єдиною надією людства.

ЗАПРОШЕННЯ

Ісус Христос є великий дух, головою і царем Сиону, головної організації Єгови. Члени церкви, тобто „тіла Христового”, головою якого є Ісус Христос, позначені в святому Писанні, як „невіста” Христова – Єфес. 1:22,23; Йоана 3:29; Одкр. 21:9).

Господь Ісус у храмі провідничить у проголошенні імені та царства Єгови, і така робота свідництва виконується, для того, щоб почули ті люди доброї волі, котрі бажають служити Богу і жити. Тому даний Божественний приказ: „А дух і невіста глаголють: Прийди! А хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо” – Одкр.22:17.

ДІТИ

Це означає, що Ісус Христос і всі ті з „останка” на землі проголошують ім’я Єгови і Його царства, і таким чином, запросять всіх хто є доброї волі до Нього, щоб прийшли і знайшли дорогу до життя.

„Співтовариші” тих свідків, тобто ті, хто буде становити „велику громаду” почувши вість царства, звернуть увагу і прийдуть до Господа і приєднаються до несення вістки, всім тим, які голодні і спрагли правди, щоб могли прийти і прийняти воду життя дармо. Тому таке запрошення тепер відкрито для всіх людей доброї волі без визначеного числа щоб прийшли до Господа. Прийшов час, коли дорога відкрита для тих, хто шукає Господа, тому це є час, зазначений в святому Писанні: „І буде того часу: Кожен, хто призивати буде ім’я Господнє спасеться; бо тільки на Сионі і в Єрусалимі буде спасення, – як сказав Господь, – та в останках, що їх Господь покличе” (Йоїла 2:32; Рим.10:13). Від часу приходу Господа до храму, ця вість царства є загальним запрошенням для всіх людей доброї волі прийти і взяти воду життя дармо, тобто, знайти дорогу до життя, а тоді приєднатися до проголошення свідоцтва по всій землі.

ЙОГО СВІДКИ

ДИВОВИЖНА РОБОТА

Свідки Єгови і їх „співтовариші” йдуть від дому до дому щоб звернути увагу людей на святе Писання, відносно Єгови і Його царства. Ця вість Божого слова викриває релігію як знаряд сатани котрий він використовує, щоб обманути людей і проти якого Всемогутній Бог не раз попереджав тих, хто чує. Поки апостоли були на землі, вони уникали релігії, остерігали людей проти неї і проповідували євангелію царства Божого. Апостол Павло, особливо наголошував, що релігія є демонізм – Дії ап.17:22, пер. Мофата і Ротердама; Гал.1:6–16).

Незадовго після смерті апостолів, люди християнства відкрито признали себе провідниками християнської організації і стали жертвами релігії і релігійного культу і навчали людських традицій замість слова Божого. Вони помішали Боже слово з своїми традиціями, і так люди були легко обмануті. Це практикування тривало протягом століть і триває по нинішній день. У своїм часі, Бог післав свого Післанця, Ісуса Христа, приготувати дорогу перед Ним (Малахії 3:1); виконуючи таку роботу, Господь закликає ширих людей, залишити релігійні системи і чекати приходу Господа і Його царства у славі. Саме ті вірні, будучи випробувані в храмі, стали свідками Єгови, людьми нового дня, і таких Господь посилає проповідувати „цю євангелію царства” на свідоцтво народам

ДІТИ

землі перед завершальним кінцем організації Сатани. Вість Господня відкриває, що релігія, яку практикують різні віросповідання, є демонізмом, а релігійні є засліплені впливом ворога, тому не можуть бачити правди. Господь попереджає всіх щирих християн щоб втікали від релігії і служили Богу і Христу, царю. Він попереджає їх, що день Його гніву проти безбожників вже близько, а тому люди повинні залишити релігію або демонізм і служити Богу та Його царству, якщо вони хочуть бути спасенні.

Оскільки свідки Єгови ходять від місця до місця даючи застереження від Господа і проголошуючи ім'я Єгови і Його заміри, релігійні провідники дивлячись на їх роботу, думають, що свідки Єгови є дивні люди і беруть участь в дивній роботі, тому вони часто говорять слова з здивуванням: „Дивно, що ці люди, котрі називають себе християнами, займаються тим, що шукають помилки в нашій релігії”. Ця вість правди викриває релігію, як неправильну річ. Ця „дивовижна робота” є Божою роботою. „Живе бо слово Боже і дійственне, і гостріше всякого обоюдного меча, і проходить аж до розділення душі і духа, членів і мозків, і розсуджує помишлення і думки серця” – Жид. 4:12.

Ця робота проповідування „цієї євангелії царства” що дає попередження людям, не є роботою будь – якого чоловіка або людей. Це Божа робота і

ЙОГО СВДКИ

Його слуги беруть участь в ній, тому що Господь приказав їм робити це – Мат. 24:14.

Це не робиться на користь беззаконників, які відкидають Бога, а робиться на користь щирих людей доброї волі, які, через неправильний вплив є увязнені релігійними організаціями.

Післання правди звучно застерігає і попереджає тих, хто вірує в Бога та Його царство, що вони можуть втекти, до місця безпеки, і знайти дорогу до життя, коли гнів Божий буде виражений проти світу. Ця робота дає інформацію, щоб ті, хто прагне праведності, довідалися, як вибрати дорогу, що веде до безпеки і життя. Ця робота не робиться з метою, щоб виставити особу, або групу осіб на сміх, або з ненависти, а це робиться з пошани до Господнього імені.

Робота свідків вказує на Бога Єгову і Його царство, як єдину надію для людських сотворінь, котрі бажають жити, і виконання цієї роботи викриває безбожних і всіх, хто йде мильною дорогою.

Бог вжив Ноя, щоб дати осторогу про Його замір знищити все живе, через зло і насильство, котре демони принесли людям того дня (2 Петра 2:5; 1Мойс. 6:11–17).

Ізраїльтяни звернулися до ідолопоклонства або демонізму, котрий зветься „релігією”, тому Бог післав своїх пророків Еремію, Езекиїла і інших, щоб попередити їх про свій замір знищити той народ, тому, що вони нарушили свою угоду, відвер

ДІТИ

нулись від Нього і звернулись до демонізму.

Господь Ісус особливо застерігав ізраїльтян про те релігії і релігійних провідників, щоб ті люди доброї волі, котрі прагнуть праведності, могли оминати її (Мат. 23:1–36). Він говорив релігійним провідникам, що вони зробили слово Боже безвартисним для людей із-за їх наук і традицій, тому вони стали слугами сатани, диявола – Мат. 15:1–9; Йоана 8:40–44; Мат.3:7).

Є багато релігійних організацій на землі в нинішнім часі, але жодна з них не захищає і не підтримує ТЕОКРАТІЮ. Всі вони навчають і слідуєть за традиціями людей, які є проти Господа, то му всі вони є гидота у очах Божих. Є велика і стародавна релігійна установа, що протягом минулих 1500 років поширилась на всю землю, і притягнула до себе мільйони людей, багато з яких є дуже щирими, проте сліпими до правди, тому вони є увязнені по причині впливу, котрий на них роблять релігійні провідники. Таких людей доброї волі Бог бачить і дасть їм можливість почути правду і вони зможуть втекти. Та велика релігійна установа, в тіснім союзі з комерцією і політикою є частиною світу сатани. Та велика релігійна установа постійно використовує, як своє гасло, слідуєчі слова: „Пекельні ворота не переможуть нас” Більш того, вони стверджують: „Коли прийде Божий гнів, він не зачепить нас, тому що ми зробили умову з смертю, а угоду з пеклом”. Провідники

ЙОГО СВДКИ

тієї великої релігійної установи горді, жорстокі і зневажливі люди, котрі правлять в межах своїх установ і здійснюють сильний вплив поза їх межами.

Бог, через свого пророка і для користи тих, які є утримувані тією великою релігійною установою, відповідає на хвалькуваті і зневажливі слова людей такими словами: „І так ваші змовини з смертю розірвуться, і ваша рядна з пеклом не встоїть; і як прийде побиваючий бич, то й вас погубить. Наколи переходити стане, він захопить вас; а переходитиме кожного рана, вдень і вночі, та й сама вже чутка про його перейматиме страхом” – Іса. 28:18,19, Ротердам).

Ця робота давання свідочтва і остороги, є робота, яку Всемогутній Бог приготував і приказав виконувати, має бути виконана перед великою битвою Армагеддон.

Зверніть увагу на пророцтво в зв'язку з цим: „Бо встане Господь так, як на горі Перазим, розгніваєсь, як на долині в Габаонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне” – Іса. 28:21.

Коли має бути виконана ця „дивовижна робота”? І коли завершена? Вище описані тексти показують, що вона передує Божому „дивовижному акту”, і цей „дивовижний акт” є виразом Його гніву в битві Армагеддон, що є „битвою того великого дня Всемогутнього Бога”, котра повністю зни

ДІТИ

щить організацію сатани. Це є точно в гармонії з тим, що заявив Єгова до Сатани, а саме: „Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано (моїми свідками) по всій землі” – 2 Мойс. 9:16.

Якраз перед тим, як Бог покаже свою найвищу силу в знищенні організації Сатани, він виконує свою „дивовижну роботу” на землі, і це Він робить посилаючи своїх слуг між людьми, щоб надати осторогу чесним і щирим, які бажають справедливості, і щоб повідомити про Його велике ім'я. Це Він робить „ради свого імені”.

Ясним є, що коли Божа „дивовижна робота” буде виконана, котра то робота тепер поступає вперед, проголошуючи Його ім'я і царство, після закінчення цієї роботи, негайно прийде найбільше горе, якого ніколи не знав світ, про що Ісус сказав: „І проповідуватиметься ся євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець. Буде бо тоді мука велика, якої не було від настання світу до сього часу, й не буде” – Мат. 24:14,21.

Кожен, хто любить справедливість, повинен стати по стороні ТЕОКРАТІЇ, і брати участь в „дивовижній роботі” в проголошенні ім'я і царства великого ТЕОКРАТА, Бога Єгови і Його Царя, Ісуса Христа. Це ті люди, які тепер чують Його осторогу і звертають увагу на ню, наворачтаються до Господа і знаходять охорону в Христі, такі від

ЙОГО СВДКИ

разу ж стають Його слугами, вони будуть збережені і отримають Його благословення. Ніхто інший не буде благословенний: „Щасливий нарід, що розуміє голос твій торжествуючий! Господи, при світлі лица твого вони ходити будуть. Твоїм ім'ям радуються цілий день, і справедливістю твоєю будуть возвисшені” – Пс. 89:15,16.

„О, Джоне, ми повинні, негайно стати свідками для імені і царства Єгови, і ми повинні виконати свою часть в повідомленні інших, про Нього і Його царство”. „Я повністю з цим згідний, Евніко. У цю годину світового горя, це є наш привілей, бути на стороні Господа, і проголошувати Його ім'я. Наше вічне спасення залежить від нашого вірного служіння, Богу і Його царю, відтепер і надалі. Що ми можемо чекати від інших, якщо ми будемо брати участь в цій роботі свідочтва?”

РОЗДІЛ VIII

ПРОТИВНИКИ

Коли світ вас ненавидить,
знайте, що мене перш вас зне
навидів. Хто мене ненавидить, і
Отця мого ненавидить
– Йоана 15:18,23.

Єгова, Отець нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа є праведним і всі Його діла праведні: „Господь справедливий у всіх дорогах своїх, і благий у всіх ділах своїх” (Пс. 145:17). „Бо Господь справедлив, і любить правду. Лице Його бачить праведника” (Пс. 11:7). Так само і улюблений син Єгови є праведним, святим і чистим; тому що Він всякого часу любить справедливість, Єгова возвеличив Його до найвищого місця, поряд із собою, Все

ПРОТИВНИКИ

могутнім. „Ти полюбив справедливість і зненавидів беззаконня; для того помазав тебе Бог, твій Бог, миром радості, понад понад товаришами твоїми” – Пс. 45 : 7.

Хто може ненавидіти Бога Єгови і хто може сіяти ненависть в думки інших, проти Всемогутнього Бога, котрий є любов? Тільки лукавий, сатана, диявол. Його ім'я сатана, означає, противник і ворог Бога.

Сатана є князь цього світу від часу Едему і до Армагеддону, тому цілий світ знаходиться під властю і впливом лукавого сатани (Йоана 12:31; 1 Йоана 5:19). Тому всі сотворіння, які ненавидять Єгови, Всемогутнього Бога, є слугами диявола. Всі, хто ненавидить Господа Ісуса Христа є також слугами Диявола. Всі, хто ненавидить вірних слуг Бога і Христа, є також слуги диявола.

Ці святі Писання повинні переконати всіх щирих одиниць які бажають справедливості, що ті, хто ненавидить свідків Єгови і переслідує їх, є знарядом „лукавого сатани”, котрий ненавидить Бога і Христа, і всі такі противники Єгови і Його царства, є приречені на знищення. Але чому цей світ ненавидить Господа Ісуса Христа, як є сказано в тексті? Його відповіддю є: „ Світ... ненавидить Мене; бо я свідкую про него, що діла його лихі” (Йоана 7:7). Світ ненавидить всіх, хто вірно йде слідами Ісуса даючи свідчення про ім'я Єгови.

Що мається на увазі в цих текстах під словом

ДІТИ

„світ”? Народи і племена землі, які знаходяться під впливом демонів, князем або провідником котрих є сатана, диявол, становлять світ, який лежить в лихому сатані (1 Йоана 5:19. пер. Діаглот). Світ складається з трьох правлячих елементів, а саме: релігії, політики і комерції; тому всі люди, як правило, практикують якийсь вид релігії що є демонізмом, тому що їх практикування противиться слові Божому. Тому світ складається з організованих людей землі у форму правительств, яким управляють сили, котрі є під впливом невидимого володаря, сатани. Новий світ буде складатися з тих людей, які переживуть Армагеддон, котрі люблять справедливість і ненавидять беззаконня, такі будуть жити на землі під надзором і контролею невидимого, праведного володаря, Христа, царя. Тому видно, що всі люди і всі племена, повинні тепер відділитися або розділитися на два класи, на тих, хто любить справедливість і служить правді такі будуть жити, а ті, які вибрали беззаконність, будуть знищені. „Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє” (Пс. 145:20). Ім’я Диявол означає чернитель або наклепник.

Ім’я Єгова означає: замір Всемогутнього Бога відносно Його сотворінь. Диявол почав знеславлювати ім’я Єгови, коли він сказав першу брехню Єві. Від тоді і надалі диявол постійно порочив ім’я Єгови, і спонукав багато сотворінь стати нак

ПРОТИВНИКИ

лепниками і ненависниками імени Всемогутнього Бога Єгови. Для виконання своєї цілі, диявол виставив Нимрода вперед, неначе рівного, або, вищого за Бога, тому Нимроду поклонялися як „могутньому” „перед Господом” (1Мойс. 10: 8-10). Нимрод очолив першу релігійну організацію після потопу. Диявол і його слуги постійно хулили ім'я Бога Єгови; а Його улюблений син, Ісус Христос, завжди возвеличував ім'я Єгови. Тому диявол постійно зневажав ім'я Ісуса Христа. Саме тому про Ісуса Христа є написано: „...і зневага тих, що тебе зневажають, впала на мене” – Пс. 69:7,9.

Кожне сотворіння, котре було вірним Всемогутньому Богу, переносило зневаги, наклепи, противенство, переслідування і жорстокість. Вірні старинні мужі, від Авеля і далі, терпіли ганьбу і жорстокі кари по тій причині, що вони проголошували ім'я Всемогутнього Бога і Його будуче царство. Ніхто з тих, які люблять Бога, не є винен за ті кари, які спричиняють тим вірним людям, котрі проголошують ім'я Всемогутнього Бога. Диявол був тим, хто приніс зневаги на них і привів їх до терпіння, диявол зробив це тому, що ті вірні люди проголошували ім'я Всевишнього.

З того дня, коли Ісус розпочав проголошувати ім'я і царство Єгови, диявол противився Йому і старався знищити Його (Мат. 4:1–11). Диявол і з'єднані з ним демони продовжували зневажати, обчернювати і переслідувати Ісуса, та фальшиво

ПРОТИВНИКИ

обвинувачувати Його у злочинах і наостанку розп'яли Його дереві.

Вірні слуги Ісуса Христа віддавали весь свій час, проголошуючи ім'я Єгови і Ісуса Христа, царя, а диявол і його післанці постійно зневажали і переслідували їх. А чому? Через те, що вони возвеличували ім'я Господа і з радістю проголошували Його ім'я і Його Царство.

СЛУГИ ДИЯВОЛА

Християнин, це послідовник Ісуса Христа, який проголошує ім'я Єгови і Його царство.

Жоден правдивий християнин ніколи не переслідував іншого християнина. Одиниця може стверджувати, що вона є християнином і в той же час, з задоволенням, зводить наклепи на Бога і Христа, переслідуючи правдивих християн, тому таке твердження є брехнею.

Ніхто з тих, хто любить Бога і Його царство, не може ненавидіти, зневажати або переслідувати правдивого послідовника Ісуса Христа. Будь-яка особа, що зневажає ім'я Бога і Христа, таким чином показує, що вона є ворогом Бога і Христа, та слугою Диявола: „Хіба не знаєте, що кому оддасте себе в слуги на послух, того ви й слуги, кого слухаєте: Чи то гріха на смерть, чи слухання на праведність?” –Рим. 6:16.

Якщо особа стверджує, що любить Господа і в

ПРОТИВНИКИ

той же час з задоволенням обчернює, зневажає і переслідує інших, які служать Богу і Христу, тим вона показує, що вона є слугою Сатани. Ісус говорить: „Хто не зо Мною, той проти Мене” (Мат. 12: 30). З цього слідує, що той, хто не за Господа і Його царство, є слугою сатани, і це є правда, без різниці, чи розуміє це та особа, чи ні.

РЕЛІГІОНІСТИ

Незмінна лінія Біблійних свідоцтв показує, що в усі часи ті, котрі з задоволенням зневажали ім'я Всемогутнього Бога і Христа і переслідували слуг Божих, були, і є тими особами, котрі з задоволенням практикують релігію. Це подальший доказ, що релігія – демонізм, і релігія діє, під провідництвом глави демонів, сатани, з єдиною метою, зневажити ім'я Боже і Христа, а також тих, хто служить Йому. З цією метою Єгова попередив своїх вибраних людей, що вони повинні уникати релігії або демонізму, тому що це пастка для всіх, хто намагається служити праведності (5 Мойс. 7: 1, 16).

Народ Ізраїлю піддався релігії, порушивши Божу заповідь, тому той народ зазнав знищення.

Книжники, священники і фарисеї, релігійні проводирі Ізраїлю, переслідували Божих пророків, і про це Ісус прямо говорив їм, як зазначено у Мат. 23:33–36. Це був той клас релігійних провідників,

ДІТИ

що зневажали ім'я Ісуса, та шукали, щоб вбити Його, тому що Ісус проповідував правду, відносно Єгови і Його царства. Ісус сказав їм, що вони є слуги диявола (Йоана 8:40 – 44). Цей самий клас релігіоністів, зробив слово Боже беззартісним, своїми науками традицій людських, і в той час ті самі релігіоністи заявляли, що вони є слугами Божими. Їх заявлення було брехнею, бо фактично, вони служили дияволу (Мат.15:1–9).

Люди, які фальшиво звинуватили Ісуса у зраді та добилися, щоб позбавити Його життя, були релігіоністами і керівниками релігійних практик вань. Не бажаючи отримати від Ісуса правдивого свідчення, ті самі релігійні провідники шукали фальшивих свідків, щоб звинуватити Ісуса і привести Його до смерті (Мат. 26: 57– 62). Ці ж самі релігійні провідники підбурили натовп несвідомих людей, щоб знеславити ім'я Ісуса, і добитися Його кровопролиття (Мат. 27:25). Це був той самий клас релігійних провідників, що підкупили свідків, щоб заперечити Ісусове воскресення, котрого Бог воскресив з мертвих – Мат. 28:11–15.

Без сумніву, диявол використовував тих релігійних провідників, щоб зневажити ім'я Боже і Його улюбленого Сина. Чи простить Бог тим релігійним провідникам і чи дозволить їм мати користь з жертви викупу і воскресення з мертвих? Святі Писання відповідають на це питання – Ні! Тому що ті люди були свідомими грішниками і ніколи

ПРОТИВНИКИ

не каялися в своїх вчинках. У зв'язку з цим, багато хто, невірною пристосовував слова Ісуса, котрі Він говорив, а саме: „Отче, відпусти їм; не знають бо, що роблять” (Луки 23:34, А.П.В.). Ці слова ні як не відносяться до релігійних провідників, які спричинили Ісусову смерть. Зміст тих слів прямо показує, що сказані Господом Ісусом слова, відносяться до двох розбійників, яких розп'яли одночасно з Ісусом. Один з них хулив Ісуса, повторюючи слова, які використовували фарисеї щоб зневажити ім'я Бога і Христа, той злочинець без сумніву, повторював ці слова, не знаючи про їх силу і значіння. Ці злодії були несвідомими людьми. Але релігійністи, які привели до розп'яття Господа на дереві, були свідомими і навмисними вбивцями. На таких гнів Божий перебуває вічно (Йоана 3:36). Жертва викупу принесе користь тим, які каються в своїх неправильних вчинках, котрі вірять в Господа Бога і Ісуса Христа, як Спасителя, віддають себе в повну покору Господеві. Замість того, щоб покаятись, ті релігійні провідники, які привели до смерті Ісуса, продовжували зневажати Його ім'я і переслідувати тих, хто проголошував ім'я Єгови і Христа. Цей самий клас релігійних провідників спричинив те, що вірний свідок Стефан, був побитий камінням на смерть – Дії ап. 6:8–15; 7:1–59.

ДІТИ

JESUS FALSELY ACCUSED BEFORE CAIAPHAS

ІСУСА ФАЛЬШИВО ЗВИНУВАЧУЮТЬ ПЕРЕД НАРОДОМ

Один з релігійних практиків, який підтримував і був свідком смерті Стефана, потім покаявся і повністю навернувся до Господа і Господь против йому. Проте ті грішники, які не покалися померли у своїх гріхах (Гал. 1:13–17; Дії ап. 9:1–20).

Заради Його імені вірні послідовники питали ся в Ісуса, які будуть обставини існувати на землі, під час кінця світу і приходу Його царства. На їх

ПРОТИВНИКИ

питання Ісус висказав велике пророцтво, записане в Маттея 24 голові. Фізичні факти, які перейшли, вказують, що кінець світа сатани і його правління без перешкоди почався в 1914 році, коли Бог Єгова післав Ісуса Христа почати своє царювання (Пс. 2:6; 110:2). Від 1918 року і далі переслідування слуг Господа на землі зростали. У відповідь на вищезазначене питання щодо обставин, Ісус висказав пророцтво, яке відноситься, і буде виконане на Його вірних слугах на землі, до, і після 1918 року і аж до Армагеддону. До них Ісус сказав: „Тоді видаватимуть вас на муки, й вбиватимуть вас; і зненавидять вас усі народи задля ім'я мого” – Мат. 24:9.

Світова війна тривала і в той час це пророцтво почало сповнятися, тоді всі народи які були втягнені в цю війну, ненавиділи вірних слуг Ісуса Христа і переслідували їх, відтоді і до цього дня ця ненависть та переслідування збільшається. Чому ж ті народи так ненавиділи слуг Господніх? За ім'я Бога і Христа. Вірні слуги продовжували проголошувати ім'я і царство Єгови, а диявол був зацікавлений у тому, щоб ті вірні слуги Божі переносили всякого рода переслідування і продовжували зазнавати страждань.

В Німеччині під час правління диктатора, тисячі свідків Єгови були ув'язнені жорстоко биті, а багатьох з них вбили через те, що ті свідки проголошували ім'я і царство Бога Єгови та Христа. У

ДІТИ

всіх народах на Європейському континенті слуг Божого царства нині жорстоко переслідують.

Це ж саме нині є в Азії і Африці. В Канаді, якою тепер править релігійний диктатор, свідків Єгови проголосили „незаконною” організацією і ув’язнюють, тому що вони наважуються говорити про ім’я Бога Єгови і Ісуса Христа, або володіють чи мось таким, що свідчить про ім’я Боже і Його царство.

Якийсь слабенький, незначний чоловік, проголосив роботу свідків Всемогутнього Бога незаконною! Нехай чесні люди зроблять висновок відносно того, чийми слугами є такі диктатори.

В Сполучених Штатах, які від самого свого заснування виступали за свободу поклоніння, тисячі свідків Єгови арештовують, ув’язнюють і жорстоко знущаються знищуючи їх майно, а їх імена записують в список вигнанців. Яка є причина цього? Через те, що ці вірні свідки проголошують ім’я Єгови і Його царя. За чією вимогою такі жорстокості і переслідування робляться? У кожному випадку це робиться за вимогою могучих релігійних організацій, а особливо, тієї старої великої релігійної організації, яка хвалиться, що пекельні ворота не переможуть її. Ця велика релігійна організація вимагає, що політичні і судові службовці повинні покарати свідків Єгови, тому вони непокоять і переслідують свідків Єгови, так як релігійні чинили з Ісусом і Його апостолами. Такі ре

ПРОТИВНИКИ

лігійні провідники стежать за тим, щоб з неправди зробити закон, проти тих, хто вірно служить Єгови та Його цареві, як предсказав Господь (Пс. 94:20,21). Нині тисячі свідків Єгови предстали перед судом, і караються судами. Зазначте, як слова Ісуса підходять на нинішній день, а саме: „Коли б із світа були, світ своє любив би; як же ви не з світа, а я вибрав вас із світа, тим ненавидить вас світ. Згадайте слово, що я сказав вам: Не більший слуга пана свого. Коли мене гонили, і вас гонити муть. Коли слово моє хоронили, і ваше хоронити муть. Та се все робитимуть вам задля ім'я мого, бо не знають Пославшого мене” – Йоана 15:19–21.

„О, Джоне, тепер я розумію, чому товпа в Техасі, Алабамі, Луїзіані, Маїні, Іллінойсі і в багатьох інших місцях, жорстоко нападає і недобре ставить ся до свідків Єгови. Багато газет поширює брехню проти них, а також підбурює товпу. Тепер мені зрозуміло, що диявол, провідник демонів, використовував і використовує засліплених релігійністів, які підбурюють несвідомих осіб щоб вони зібрали товпу, та недобре віднесли ся до вірних слуг Господа. Ці факти точно підтверджують пророчі слова Ісуса”.

„Так, Евніко, саме так і відбувається. Ти пригадуєш, що у своєму великому пророцтві відносно теперішнього часу Ісус сказав: „І як сталось за днів Ноя, так буде й за днів Сина чоловічого (Луки 17:26). Демони зіпсували всіх людей, окрім Ноя і

ДІТИ

його родини. Вони наважилися говорити правду, а тому демони і обдурені ними люди зневажали Ноя і його родину. Так само було і в часи Лота, демони опанували людьми і спричинили переслідування Лота.

Сьогодні весь світ став божевільним, через вплив і силу диявола його великої орди демонів, які опанували людьми. Серед всього цього безладу, який є між народами і фанатичною істерією яка шириться землею, має бути дане свідцтво про Бога і Його царство, тому Бог стежить, щоб воно було дане. Тепер є великим привілеєм людей, які люблять Бога і справедливість, йти і розказувати іншим, які є доброї волі, про ім'я Єгови і Його царство, щоб такі люди могли втекти до місця безпеки.

Евніко, ми мусимо виконати свою часть, йти і розказувати тим людям, які бажають чути, що Боже царство є їх єдиною надією. Ми повинні бути свідками Його святого імені, не дивлячись на переслідування, які прийдуть на нас. Я нагадую собі слова апостола Павла, який радів з випробувань, тому що мав можливість служити Богу і Христу, царю.

ПРОТИВНИКИ

РОЗДІЛЕННЯ ЛЮДЕЙ

Люди тепер поспішно діляться на два класи: „козли” і „вівці”. Великий Суддя, Ісус Христос, ставить „козлів” по несприятливій стороні. Всі такі відзначили себе тим, що вони є в противенстві до царя і Його слуг. Люди доброї волі втікають до Христа, тому що вони є Його „інші вівці” і Він ставить „своїх овець” по своїй сприятливій стороні. Армагеддон, битва великого дня Всемогутнього Бога вже зовсім близько.

Є ще один клас людей, які позначаються як „лукавий слуга”. Такий клас складається з осіб, які мали можливість скористатися з жертви викупу, згодилися чинити волю Божу, а потім стали невірними, і тепер вони зневажають ім'я Єгови і Його Царя, переслідуючи вірних слуг Божих. Вони гніваються на Господа і Його спосіб, яким Він робить свою роботу, тому вони стали беззаконниками, всі такі будуть зібрані і їх доля є визначена (Мат. 25: 41; 2 Сол. 2:1–12). Доля „лукавого слуги” така сама, як в лицемірів і інших богохульників імені Єгови – Мат. 24:51.

ДІТИ

АРМАГЕДДОН

Що таке Армагеддон? Це слово означає місце зібрання військ під Ісусом Христом. Цим слугам Господнім протистоїть сатана і його слуги, тому у назначений Богом час, Він прикаже Господу Ісусу Христу очолити війська небесні проти всіх безза конників і знищити все зло у великій битві в день Всемогутнього Бога. Тому, ця битва є названа „битва Армагеддон”. У тій битві всі противники ТЕОКРАТІЇ мають бути знищені. Тільки люди доброї волі, котрі втечуть до Господа перед бит вою Армагеддон, і якщо будуть вірні і послужні Христу будуть схоронені і житимуть, і будуть становити „велику громаду”. У цій великій битві всі беззаконники, а особливо релігійні провідни ки, не будуть мати ніякої можливості для втечі – Ерем. 25:33–35.

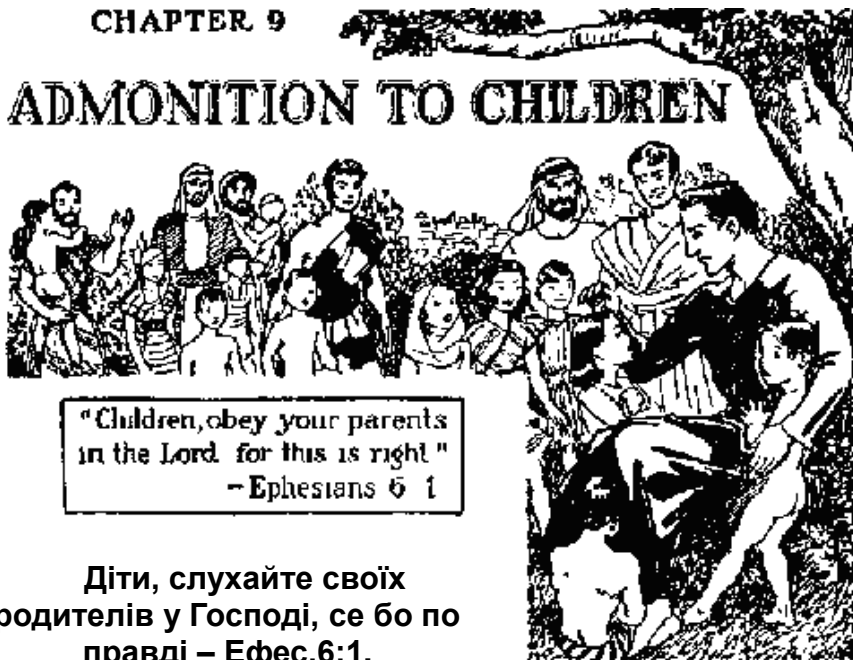
Армагеддон буде найбільшим горем, якого світ ніколи не знав (Мат. 24:21). Царство Єгови є єдиним порятунком.

РОЗДІЛ ІХ

НАСТАНОВА ДІТЯМ

CHAPTER 9

ADMONITION TO CHILDREN

"Children, obey your parents
in the Lord, for this is right"
- Ephesians 6:1

Діти, слухайте своїх
родителів у Господі, се бо по
правді – Ефес.6:1.

Господнє обіцяне благословення є для тих дітей, які послушні Його законам. Всемогутній Бог є Отцем, або Життєдателем і Він наділив Ісуса Христа силою і властю дарувати життя всім послушним. З того часу Ісуса Христа, царя, святе Писання на зиває „отцем budouчого віку” що означає, той, хто дає вічне життя – Іса. 9:6.

„Перший приказ з обітницею”, який був даний дітям, є такий: „Шануй батька твого й матір твою, щоб довголітен був ти на землі, що Господь, Бог твій, дасть тобі” (2Мойс. 20:12). Слова „батько і

ДІТИ

„мати” в цьому тексті вжито символічно а також буквально. Символічно ця заповідь означає, що Всемогутній Бог, Життєдатель, є Отцем, а Його організація є „матір” всіх, хто отримає вічне життя. Тому кожен, хто отримує життя, повинен шанувати Бога, Отця і Його організацію, матір, через яку дається життя. Тому у святому Писанні написано: „Діти, слухайте своїх родителів у Господі, се бо по правді”. Тут наголос ставиться на слово „у Господі”, тобто, батьків, які посвятили себе Єгови і Його царству.

Шлюб і народження дитини це Боже розпорядження для людства, яке повинно жити на землі. Батьки, які зробили угоду чинити волю Божу і мають дітей, про них можна сказати, що вони „в Господі” в значенні повищого тексту. Тому їх діти повинні виховуватися батьками в Господі, щоб були послухні Господу і своїм людським батькам, оскільки вони слідуєть за Господом. Такі батьки, які є „в Господі” повинні „навчатись від Бога” і коритись Йому (Іса. 54:13). Звідси слідує, що вони повинні вимагати від своїх дітей, щоб були послухні до Його заповідей або правил, які Господь помістив в своїм слові. На всіх батьків, які зробили угоду чинити волю Божу, покладено обов’язок і відвічальність навчати своїх дітей слова Божого, а обов’язком дітей є коритись своїм батькам, які дають такі настанови.

Не може бути жодних питань щодо відповідаль

НАСТАНОВА ДІТЯМ

ності яка покладається на батьків, а також на дітей. Ця настанова дається батькам: „І ви, батьки, не роздрознюйте дітей своїх, а зрошуйте їх у науці і напаминанню Господньому” – Єфес. 6:4.

Треба зробити наголос на слова цього тексту, а саме „Діти, слухайте своїх родителів у Господі, се бо по правді”. Єдиний висновок який варто зробити з цього вислову є, що батьки в Господі повинні навчати своїх дітей, що таке праведність, а також, що таке справедливість.

Слова „праведність” і „справедливість” є від одного кореня, і мають те саме значення. Це показано в наступному тексті: „Бо Господь справедлив, і любить правду. Лице Його бачить праведника (Пс. 11:7); „Бо очі Господні на праведних, і уші Його на молення їх; лице ж Господнє проти тих, що зле роблять. (1 Петра 3:12); „Знає Господь дні тих, що непорочні, і спадщина їх буде повіки. Вони не осоромляться в лиху годину, і в день голод нечі вони наситяться. Праведні будуть мати землю, і жити на ній повік. (Пс. 37:18,19,29); „Світло сиплеться на праведника, а радість на щирих серцем (Пс. 97:11). Ці, і багато подібних обітниць Бог дає тим, хто любить і кориться справедливості. Батьки в Господі з радістю будуть наставляти своїх дітей в справедливості, а діти повинні бути послухні зі справжньою радістю. Вони повинні пам'ятати слова улюбленого сина Божого: „Чинити волю твою, мій Боже, моя радість”(Пс. 40:8).

ДІТИ

Як можуть батьки і діти дізнатись і знайти дорогу справедливості? Лише отримавши і покоряючись повчанням які дає Єгова і які записані в Його слові: „Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй. Справедливість твоя, вічна справедливість, і закон твій правда. Справедливість свідчень твоїх вічна; дай мені зрозуміння, і житиму! Язик мій грімко промовить слово твоє, всі бо заповіді твої справедливість” – Пс. 119:105,142,144,172.

Релігійні церемонії не приносять добрих наслідків, вони даремні і шкідливі, тому що вони противляться слові Божому. Відзначте ясну різницю, між такими релігійними церемоніями і правдою. „Старайся поставити себе вірним перед Богом, робітником без докору, право правлущим слово правди. Від скверного марнословия оддаляйся; більше бо та більш (такі) розводять безбожність” – 2 Тим. 2:15,16.

Слово „сквернити” означає опоганювати. Релігія опоганює і зневажає ім’я Всемогутнього Бога. Слова „марно – словіє” походять з одного спільного кореня і значать, пусте, безплідне і тому шкідливе. Теорія „людської еволюції” не може привести до праведності, а швидше до зростання егоїзму, зарозумілості і непокори Богу. Еволюція заперечує сотворення чоловіка так, як заявляє Біблія, а ця теорія є рівноцінна вислову, „Нема Всемогутнього Бога”. Релігійні церемонії, котрі віддають

НАСТАНОВА ДІТЯМ

пошану, честь або похвалу будь якому сотворінню противляться волі Божій, знеславляють і принижують ім'я Єгови.

Багато людей щиро і з задоволенням долучаються до релігійних церемоній і думають, що роблячи так це принесе їм добрі наслідки. Але такі особи є страшно обмануті. Та мізерна інформація або наука чоловіка, в тому значінні, що будь-який вид релігії є добрим тільки тому, що чоловік щиро вірить в це, є не лише шкідливим, але й приводить до знищення.

Якщо одиниця бажає навчитися правої дороги, вона не повинна слідувати за наукою чоловіка, котра то наука противиться слові Божому, і ухилятися від його власних теорій. Говорити пусті слова або брати участь у таких речах, як релігія і еволюція, є марнословієм. Повчання Боже для тих, хто хоче знайти праведний шлях є таке: „Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простуватиме шляхи твої. Премудрим сам себе не величай у думці; бійся Господа й остерігайся лихого” – Прип. 3:5–7).

Тверезомислячі люди бажають жити, тому що без життя неможливо мати ніякої втіхи. Як особа може отримати життя? Ісус відповідає: „Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого послав єси, Ісуса Христа” (Йоана 17:3). Щоб знати, значить; отримати і

ДІТИ

прийняти правду. Де знаходиться правда відносно життя? Ісус відповідає: „...слово Твоє правда” (Йоана 17:17); що значить, що правда відносно життя знаходиться тільки у слові Бога, Творця.

Для того, щоб отримати і пізнати правду, одини ця повинна набути знання. Видиме сотворіння Бо же отримує інформацію або знання, що існує могутня сила, яка набагато перевищує чоловіка (Пс. 19:2). Щира особа має страх щоб не прогнівити цю велику силу: „Почин премудрості – Господень страх; безумні нехтують і розум і науку” (Прип. 1: 7).

Тому страх Божий є початком до знання. Що робить таку особу мудрою? Особа стає справді мудрою через отримання і знання правди Божої, як вона вказана в Його слові, а тоді бере напрям, діючи в повній гармонії зі знанням. Тому страх Божий є початком правдивого знання, а також початок мудрості. „Страх Божий” значить повірити що Єгова є Всемогутнім Творцем, від якого походять всі добрі діла, а тому чоловік боїться або має страх слідувати напрямом, який протриває Божій волі.

Мудра особа є та яка старанно виконує те, що приємно для Бога, знаючи, що Бог дає свою милість вічного життя тільки тим, хто радісно виконує Його волю: „Почин премудрості – страх Господень, а пізнання святого – се розум. Бо тільки через мене продовжиться вік твій і причиниться тобі ро

НАСТАНОВА ДІТЯМ

ків життя” (Прип. 9:10,11). „Страх перед Господом – початок мудрості; добрий розум у всіх що за повіді сповняють. Хвала його по віки вічні” – Пс. 111:10.

Треба відзначити, що страх Божий є початком знання і мудрості; та що страх Божий повинен бути постійно присутнім у серці і умі особи, яка старається угодити Йому. Спочатку така одиниця мусить мати деякі знання про Бога і Його замір, а потім взяти напрям котрий є вказаний в слові Божому, тоді ця одиниця починає рости в мудрості. Коли вона цінує повчання Бога котрі вказані в Біблії, а тоді показує своє оцінення покорою, вона починає мати розуміння. Тому знання, мудрість і розуміння йдуть і роблять поступ в такому порядку: перше знання, тоді мудрість, а потім розуміння. Під „розумінням” мається на увазі належне або правильне оцінення споріднення сотворіння, до великого Творця, Всемогутнього Бога.

Ще дальша ілюстрація цієї точки: Дитина бачить зорі і планети вночі і її розсудок робить висновки, що зорі самі себе не створили, ані вони не є наслідком еволюції, а великий і Всемогутній сотворив всі зорі і планети. Тоді до себе вона каже: „Я хочу дізнатись більше про Творця і Його заміри, і я буду боятися зробити щось, що могло б розгнівати Його”. Це є початком знання. Тоді дитина дізнається, що Біблія містить слово Боже. Вона шукає і вивчає Біблію та отримує більше інфор

ДІТИ

мації і знання, а також починає йти напрямом, котрий вказаний у святому Писанні, відносно того, що вона повинна робити, і боятись поступати неправильно, щоб не розгнівити Бога; це є початком мудрості. Тоді вона починає бачити і цінувати, що Бог є Всемогутнім, що вона, дитина, є маленьким сотворінням, що справедливість і милосердя Боже поширюється на всі сотворіння, котрі Його знають і коряться Йому; тому вона намагається покоритися Йому, та скористає з розуміння. Вона цінує своє споріднення до Всемогутнього Творця, Єгови.

До дитини або особи, яка вірує в Бога і яка бажає дізнатися про Нього, Всемогутній говорить: „Мій сину! коли приймеш слова мої й заповіді мої ховатимеш у себе, коли слух твій вчиниш уважним на мудрість, і наклониш своє серце до роздумування; коли ти знання зватимеш до себе й покликувати за розумом; коли будеш шукати його, так як срібла, й докопуватись його, як скарбу, – то ді зрозумієш страх Господень, і знайдеш пізнання Бога. Бо тільки Господь дає премудрість і з його уст виходить знання і розум. Він праведним приховує спасення, він заслоняє тих, що ходять в невинності: Він стежки праведних наглядає й береже дороги святих своїх. Тоді ти спізнаєш правду й правосуд і всяку путь праву та добру. Коли премудрість ввійде в серце тобі, а знання над усе душі твоїй любіше буде, тоді обачність оберігатиме тебе, й

НАСТАНОВА ДІТЯМ

розум буде на сторожі у тебе” – Прип. 2:1–11.

Розсудок вимагає, щоб така особа слідувала напрямом, який вказав Бог; а розуміння є належне оцінення споріднення сотворіння до Творця, тримає цю особу на правильній дорозі.

Батьки, які зробили угоду чинити волю Божу, мають особливу відповідальність, покладену на них відносно їх дітей. Цю відповідальність не мож на відложити на бік або уникнути, передавши своїх дітей іншим особам для навчання, а особливо, коли та інша особа, вчитель, не є в „Господі”. Батьки, є ті, які привели своїх дітей на світ, тому їх обов’язком і відповідальністю є навчати своїх дітей. Існує лише одна правильна дорога навчати їх, та, яка є в гармонії з словом Божим, і яка знаходиться в слові Божому. Вони повинні уникати навчати дітей чогось, що противиться слові Божому. Тому вони повинні уникати і остерігатися наук еволюції відносно людини, та уникати релігії, котра є брехнею.

КОЛИ?

Коли повинні батьки почати вчити своїх дітей? Приготовлення потрібно робити перед тим, як дитина буде народжена, належним чином будучи навчені самі. Від часу народження дитини, її треба навчати послушенства, тому що послушенство – це те, що правильно і потрібно для життя. Треба

ДІТИ

вимагати від дитини послуху в маленьких річах, а також у більш вагових питаннях. Коли дитина зростає в віці і є здатна отримати та пізнати правду, батьки повинні поглибити навчання тієї дитини, а особливо відносно слова Божого.

Основи знання дитини є закладені в слові Божому, і є тією дорогою, яка веде до вічного життя. Щоб бути добре підготовленими до навчання своїх дітей, батьки повинні перше самі мати знання.

Для свого власного добра, і на благо їх дітей, батьки мусять вірно дотримуватись своєї угоди з Богом, ця угода включає навчання себе і навчання дітей заповідями Божих. У зв'язку з цим зауважте наступне повчання: „Милість Господа од віку до віку над тими, що бояться його, і справедливість його над дітьми дітей їх. Над тими, що заповіт його хоронять, і про заповідь його пам'ятають, щоб сповняти їх. Господь утвердив престіл свій на небесах, і над усім володіє царство його” (Пс.103:17–19). Научення дітей батьками слова Божого, приведе їх до найбільшого з усіх благословень; і це є найбільше благословення, яке батьки можуть дарувати своїм дітям.

Загалом, ті зі світу, котрі є батьками, бажають дати своїм дітям освіту коледжу і навчання релігії, комерції і політики, щоб у них була можливість заробляти гроші, та сити в цьому світі. Довготривале добро, не походить від такого світського вчення. Для дитини значно важливіше навчи

НАСТАНОВА ДІТЯМ

тися слова Божого, котре дасть їй знання, мудрість і розуміння, яке приведе до безкінечного благословення: „Придбати собі мудрість – се лучче над золото, й набути розум–се дорожче над добірне срібло.” (Прип.16:16). „Прийміть мою науку над срібло радніше, знання моє ви цінуюте над золото шире. Мудрість бо над перли дорожча, й нічо, що мож\на бажати, з нею не зрівняєсь” – Прип. 8:10, 11).

Ті, хто слідує напрямом релігії, політики та комерції, зазвичай закінчують свою кар’єру у смутку. Ті, які слідують напрямом мудрості, який є зазначений в слові Божому, отримують благословення Господа і вступають у вічну радість: „Господня благодать – вона богатим робить, і горя з собою не приносить” (Прип.10:22). „Блажен той чоловік, що придбав собі мудрість, і чоловік, що вмів добитися до знання. Бо набуток се ліпший як набуток срібла, і хісна з його більш як із золота. Коралі дорогі, да не такі як мудрість, і нічо з того, що ти бажаєш, не зрівняєся з нею. В правій руці в неї – життє на світі довге, а в лівій у неї – багатво й слава. Усі шляхи її – шляхи приятні, і всі стежки її – задоволенне (серця). Вона – деревом життя про тих, хто її здобуде, й щасна доля тих, хто її держиться” – Прип. 3:13–18.

ДІТИ

КУДИ?

Чи треба посилати дитину до недільної школи якоїсь релігійної організації щоб вона могла отримати поучення? Ні; через те, що релігійні організації не навчають Біблії, яка є дорогою праведності. Якщо батьки люблять своїх дітей, вони повинні навчати їх слова Божого вдома, або брати своїх дітей з собою в клас або групу, де ретельно і систематично вивчають Біблію, там діти повинні сидіти тихо і вчитися; а коли вони будуть навчені, їм буде дозволено брати участь у служенні. Таким є правило яке повідомив Бог, тому це є єдине належне правило, якого треба дотримуватись. Правило або правила, які Бог повідомив ізраїльтянам, Його типічному вибраному народу, відносяться до всіх осіб, які зробили угоду з Богом чинити Його волю. Ці правила, які відносилися до типічних людей, тим більше відносяться до позатипу. Коли особа вірує, що Бог є Всемогутнім і що Ісус Христос, улюблений син Божий, є Визволитель чоловіка, коли та особа зважає на ці правди і охоче згаджується чинити волю Божу, тоді та особа робить угоду виконувати те, що слово Боже приказує їй робити. Божі правила незмінні, тому що Він не міняється (Малахії 3:6). Тому правила, які є проголошені в Його слові з першої книги Мойсея і до Одкриття відносяться до тих, хто згодився чинити волю Божу. Бог є великий Учитель і Настав

НАСТАНОВА ДІТЯМ

ник всіх своїх людей через Ісуса Христа; тому Його правила відносно таких настанов відносяться до всіх осіб, які згодилися чинити волю Божу, про що є написано: „Того ж то приклоняю коліна мої перед Отцем Господа нашого Ісуса Христа, від якого всяке отцівство на небесах і на землі зветься” (Ефес. 3:14,15). Які правила Бог проголосив, щодо батьків і їх відповідальності за навчання своїх дітей? Нехай слово Боже дасть відповідь на це питання: „Тільки стережись і пильнуй душі своєї, щоб не забути діла сі, що бачили очі твої, і щоб не відлучились вони від серця твого по всі дні життя твого! Ні! Переказуй про них синам твоїм і синам синів твоїх. Про той день, як стояв еси перед Господом, Богом твоїм, під Горобом, як Господь промовляв до мене: Збери мені люд сей, щоб я дав їм почути слова мої, з котрих навчатись боятись мене по всі дні життя свого на землі, і навчать синів своїх (5Мойс. 4:9,10). Після виголошення своїх правил, яким вони повинні коритися, до своїх завітуючих людей, Бог сказав: „Сі ці слова мої вложіть у серце ваше і в душу вашу, і прив'яжуть їх як знаки на руку вашу, і будуть вони начільниками між очима вашими. І навчайте їх, синів ваших, промовляючи їм, як сидиш у домівці твоїй, і коли йдеш дорогою твоєю, лягаючи і встаючи. І напишуй їх на одвірках у домівки твоєї і на брамах твоїх, щоб у землі, що Господь клявся дати їм, множились дні ваші і дні дітей ваших, як дні не

ДІТИ

бесні над землею” – 5 Мойс. 11:18–21.

Зауважте ці конкретні заповіді щодо навчання дітей: „Пильнуй і сповняй всі слова мої, що тобі заповідаю, щоб повіки було добре тобі й дітям твоїм по тобі за те, що чинитимеш се, що добре і праве перед очима Господа, Бога твого” (5 Мойс. 12: 28). „І сказав ще до них: Прийміть же до вашого серця всі слова, що їх свідкую між вами сьогодні, щоб ви заповідали їх синам вашим, а вони вбачали і сповняли всі слова закону сього” – 5 Мойс. 32: 46).

Батьки, які згодилися чинити волю Божу, повинні навчати своїх дітей любити Бога: „І мушиш любити Господа Бога твого, усім серцем твоїм і всією душею твоєю, і всією силою твоєю. І слова сі, що я заповідаю тобі сьогодні, мусять бути в серці твоєму. І будеш ти наказувати про їх синам твоїм і промовляти до серця їх, сидючи в домівці твоїй, і йдучи в дорозі і лягаючи і встаючи. І при в’язуватимеш їх на руку собі, і будуть вони начільником між очима в тебе” – 5 Мойс. 6:5–8.

„Любити Бога”, як приказано в п’ятому вірші вище, означає, несамолобно посвятитися чинити волю Божу робити це зі справжнім задоволенням. „Коли любите мене, хороніть заповіді мої. Коли заповіді мої хоронитимете, пробуватимете в любові моїй; я хоронив заповіді Отця мого, й пробуваю в любові Його” (Йоана 14:15;15:10). Ісус наголошує на необхідність покори заповідям Бога (Мат. 22:

НАСТАНОВА ДІТЯМ

37–40).

Батьки, які люблять Бога завжди пам'ятати муть відносно своїх дітей, що найважливішим для дитини є життя і дитина повинна отримувати настанови з дитинства, що Бог вимагає від тих, хто знайде вічне життя.

ЛЮДСЬКІ ЗАКОНИ

Народи приймають закони, тому обо в'язком батьків і дітей є коритися всім таким законам, які є в гармонії з Божим законом, і це є правильно. Закони видаються для порушників, але якщо одиниця завжди поступає по справедливому згідно закону Божого, то вона не буде порушником будь якого людського або закону Божого. Припустимо, що держава приймає закон і дотримання того закону дитиною, яка зробила угоду з Богом, зробив би дитину ідолопоклонником, а тому, порушником Божого закону, що ж тоді повинна дитина робити? Закон Божий говорить, що всі, хто практикує ідолопоклонство, буде знищений. Людські закони, тобто, закони народів, карають тих, хто не кориться їх законам, а іноді карають смертю. Відносно того, що така особа, яка зробила угоду з Богом, повинна робити серед таких обставин Ісус дав правильну відповідь на питання, яке було задане Йому „І озвавшись Ісус рече їм: Оддайте кесаре ве кесареві, а Боже Богові ” (Марка 12:17). „Ке

ДІТИ

сар” тут представляє державу, народ або людські закони. Божий закон є найвищим. Всі людські закони які є справедливі походять від Божого закону. Кожний повинен вибрати, чи коритися людському закону або закону Божому, а ті, хто зробив угоду з Богом і згодився чинити Його волю повинен коритися закону Божому, якщо хоче жити. Таке Біблійне правило, і цим правилом керують ся ті особи, які зробили угоду виконувати волю Богу (Дії ап.3:22,23; 4:19,20; 5:29; Дан. 3:15–28). Особа, яка завжди є старанна і послужна Божому закону і кориться Божому закону, ніколи не буде порушувати закону будь – якої держави, якщо він є належний і справедливий

Батькам часто доводиться нести покарання за те, що вони навчають своїх дітей слова Божого, але таке терпіння не стримує їх від навчання дитини приказу Божого. Якщо батьки або діти терплять кари від держави за послухенство до Божого закону, тоді вони терплять за справедливість: „І хто ж такий, що заподіяв би вам лихо, коли будете наслідниками доброго? Тільки ж, коли б і страждали задля правди, блаженні ви; страху ж їх не бійтесь ані тривожтесь. Лучче бо, коли воля Божа, пострадати за добрі діла, аніж за діла лихі” (1 Петра 3:13,14,17). Кари, які накладається на дітей Божих тому, що вони коряться Його приказам, не пройдуть мимо уваги Господа, тому, в належному часі Він відплатить тим, хто карає дітей

НАСТАНОВА ДІТЯМ

за покору Божому закону. Він помститься за своїх вірних слуг, і Його належний час для виконання цього вже зовсім близько – Луки 18:7,8.

Сатана завжди робив усе можливе, щоб посіяти страх в серця і уми християн, та це він робив намагаючись відвернути їх від Бога. Правда дитина Божа не має страху, що чоловік або диявол може їй зробити, тому що вона знає, що страх до чоловіка веде в пастку диявола (Прип. 29:25). Найвища міра покарання за порушення людського закону може накласти смертну кару. Найбільше покарання від Бога за порушення Його закону і заповіту є цілковите знищення. Християни, які зазнали смерті з рук держави через послухенство до Бога, таким особам забезпечене воскресіння зі смерті силою Господа. Тому Ісус говорить християнам такі слова: „І не лякайтеся тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити; а лякайтеся більше того, хто зможе погубити і душу й тіло в пеклі” – Мат. 10:28.

Якщо дитина Божа позбавлена життя, тому що вона є послухна Божому закону, який є найвищий, Бог не забуде тієї вірної душі, а підніме її зі смерті і дасть такому вірному вічне життя. Бійся Бога і живи.

ДІТИ

ПОКОРА

Всі батьки, які посвятили себе Богу, і є в угоді чинити волю Божу, мусять коритися Його заповідям; тому одним із приказів відносно їх дітей є слідуєчий: „І ви, батьки, не роздражнюйте дітей своїх, а зрошуйте їх у науці і напаминанню Господньому” – Єфес. 6:4.

„Зрошувати” означає, навчати дитину в карності наставляти дитину на дорогу справедливості; і таку дорогу справедливості Бог назначив у своєму слові. „Напаминання” значить, навчати, наводити, радити і давати інструкції дітям згідно волі Божої, як сказано в святому Писанні. Батьки, що люблять своїх дітей, не будуть нехтувати покорятися цим розпорядженням святого Писання. Вони дбають про те, щоб їх діти отримали начення по приказу Божому. Якщо батьки кажуть, що вони люблять і служать Богу і в той же час занедбують або відмовляються навчати своїх дітей слова Божого, тоді такий напрям батьків спричиняє, що діти втрачають повагу до батьків, тому такі батьки, провокують своїх дітей поступати неправильно і гніватись. З цієї причини батькам дається осторога, виховувати своїх дітей в зрошуванні і напаминанні Господньому.

НАСТАНОВА ДІТЯМ

ЗБІР СВОЇХ

Теперішній час, це час, коли Господь збирає своїх „інших овець” які будуть становити „велику громаду”. Як батьки, так і діти, є „іншими вівцями”. Вони мусять разом ходити з Господом, завжди прагнути знати і виконувати волю Божу. Надія батьків і дітей які є Йонадабами, або людьми доброї волі є та, що вони можуть жити вічно на землі, служачи і возвеличуючи Бога і Його царя. Віддавши себе тепер в покору до закону Господа, їх надія бути завжди разом тобто, справжніми компаньйонами або товаришами, виконуючи праведні діла на славу Бога і Його царя. Це товариство повинно початися тепер, як батьки, так і діти мають разом вчитися слова Божого і старанно користися Його заповідям, а також повідомляти інших, хто слухає, про те благословення, яке чекає на всіх, хто кориться Богу і Його царю. Бог поклав великий обов'язок на батьків, подібно так само, як Він поклав обов'язок на своїх типічних людей. Зауважте те, що Господь каже всім тим, хто знаходить дорогу до життя: „Слухай, народе мій, науки моєї! Прихиліть ухо ваше до слів уст моїх! Відтворю уста до приповісті, розкажу загадки з перед віків давних: Про котрих ми чули і знаємо, і що їх розказували нам батьки наші. Не втаїмо перед синами їх, будучим родом, звіщаючи хвалу Господа, і його потугу, і чудеса, котрі він сотворив.

ДІТИ

Він бо поставив свідчення своє в Якові, і положив закон Ізраїлю, заповідаючи батькам нашим, щоб синам своїм переказали. Щоб знав їх рід будучий, сини, що народитись мають, щоб і вони встали і синам своїм розказали, щоб на Бога вповали, і про діла Божі не забували, і заповіді його сповняли” – Пс. 78:1–7.

Посвячені батьки, які бажають щоб їх діти повірили в Бога будуть брати таких дітей на зібрання, де вивчається Біблія і разом будуть брати участь у вивченні. Також вони продовжуватимуть вивчення святого Писання разом вдома, і розказуватимуть про Господа і Його царство займаючись роботою. Також вони будуть ходити разом від дому до дому виконуючи роботу свідцтва, розказуючи людям про ласкаву Божу провізію для тих, хто любить і кориться Йому. Батьки, які слідуєть таким напрямом, отримують високу повагу від своїх дітей і будуть їм прикладом і приведуть їх на дорогу, яка веде до джерела життя. Вони разом мають ту саму велику ціль, тобто очікують з нетерпінням на день свого вибавлення від несправедливості, коли справедливість наповнить землю на славу Бога, для добра всіх, хто кориться ТЕОКРАТІЇ.

НАСТАНОВА ДІТЯМ

ДІТИ СВІДКИ

Дитина у ранньому віці часто проявляє себе, як добрий ефективний свідок для Єгови і Його царя. Дитячий ум вільний від релігійних помилок, якщо він отримує належне повчання вдома від посвячених батьків. По природі, дитина говорить іншим про найбільш важливу річ, яка є в неї на думці, а найважливішою річчю є царство і оправдання імени Єгови. Простими словами дитина говорить про благословення, які скоро настануть для людства через ТЕОКРАТІЮ, а це свідчення, яке дає дитина, часто сприймають старші люди, а також інші беруть собі це до уваги. У багатьох випадках діти дають свідоцтво про царство дорослим в такій простій і переконливій формі і зацікавлюють інших де дорослі не можуть. Посвячені батьки навчають своїх дітей бути свідками для імени і царства Божого.

Господь зробив чудовий образ предсказуючи точно, що в теперішньому часі будуть спостерігати ті, хто любить Бога і Його Царство. Ісус в'їхав в місто Єрусалим в такій формі, як стародавні царі представляли себе людям (Мат. 21:2–16). Чоловіки, жінки і діти витали Ісуса, як царя, прилюдно засвідчивши, що вони визнають і приймають Ісуса Христа як царя і Визволителя людей. Це було пророчим образом, який тепер знаходиться в процесі сповнення, коли Христос, цар, прийшов і за

ДІТИ

сів щоб судити і відділити своїх „інших овець” від тих, які проти Його. Як великий цар, Він тепер за сів на престолі, і Його царювання почалось. Цей пророчий образ вказує на теперішній час, коли чоловіки, жінки і діти тепер визнають і витають Ісуса Христа, як великого царя ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА, котрий буде управляти світом в справедливості і буде благословити всіх послужних. Як було в образі, так є в здійсненні.

Христос, цар, вже прийшов, а Його „інші вівці” проголошують і восхваляють Його ім'я: „Пребагато ж народу простелали одягу свою по дорозі; інші ж різали вігте з дерева і встелали дорогу. Народ же, що йшов попереду й позаду, покликував, говорячи: “Осанна сину Давидовому: Благословен грядущий в ім'я Господнє; Осанна на вишинах – Мат. 21:8,9.

Коли Ісус в'їхав у місто, як показано в пророчому образі, Він увійшов в храм, а товпа, включаючи дітей, слідувала за ним. Своєю присутністю вони дразнили релігійних провідників, так як в наші дні свідокство громади, включаючи малих дітей, дразнить релігійних провідників.

Тепер Ісус знаходиться в храмі і діти покликають, витаючи Його як царя і Визволителя. Відзначте слова Ісуса котрий говорив тоді, і ці слова тепер вживаються з ще більшою силою і ефектом: „Бачивши ж архиєреї та письменники чудеса, що Він робив, і хлоп'ят, що покликували в церкві й

НАСТАНОВА ДІТЯМ

казали: Осанна сину Давидовому, розлютувались, і казали до Него: Чи чуєш, що оці кажуть? Ісус же рече їм: Так. Хіба ви ніколи не читали: Що з уст немовляток і ссущих вирядив єси хвалу?” (Мат. 21:15,16). Заохочуйте своїх дітей бути свідками і то ді свідоктво буде корисним.

Прийшов час, коли діти, які є навчені і люблять Бога і Його царя, дадуть велике свідоктво про ім'я Єгови і Його Царя, яке будь коли було да не. Ця малеча, яка тепер відважно і вірно проголошує ім'я великого ТЕОКРАТА і продовжує вірно робити так, має запевнення отримати признання Господнє, що Він дасть їм вічну спадщину на цій землі, щоб насолоджуватись безкінечним життям, миром і радістю понад усе, що чоловік коли–небудь знав. Це є найбільш сприятливий час, який діти коли – небудь мали на землі, тому що це час, коли вони мають можливість служити Богу в ширості і правді і нести свідоктво про Його ім'я і Його царство.

ДІТИ

CHILDREN HAILING JESUS – RELIGIONISTS OPPOSE

ДІТЯМ, ЯКІ ВИТАЮТЬ ІСУСА –
ПРОТИСТОЯТЬ РЕЛІГІОНІСТИ

ВИМОГИ

Щоб дістати признання Боже, особи, які зробили угоду з Ним, повинні виконувати Його вимоги. „...покра лучча за жертву...” (1 Сам. 15:22). Віра, вірність і покра потрібні всім, хто отримає життя. Слуга Божий питає: „З чим би стати мені перед Господом, як поклонюся Богу небесному? Чи стати мені перед ним із усепаленнями, з назим

НАСТАНОВА ДІТЯМ

ками—однолітками? Я скажу тобі, чоловіче, що є добре, та й чого Господь вимагає від тебе: Ділай справедливо, люби вчинки милосердні, й ходи в покорі перед Богом своїм” – Мих. 6:6,8.

„Батьки в Господі” будуть старанно коритися Богу, „виховуючи своїх дітей в зрощуванні та на поминанні Господньому”, по приказу. Вони вчити муть своїх дітей бути послухними, а особливо, любити і коритися заповідям Бога і Христа. Вони разом вивчатимуть Божі заповіді вдома, щоб могли зрозуміти їх і коритися Господеві. Роблячи так, батьки і діти ходитимуть разом, по дорозі справедливості з Богом, тобто, так як Він приказав. Старанно шукаючи правди і йдучи під керівництвом Божого слова, вони будуть йти правильною дорогою: „Він веде покірних до правди, і вказує смиренному дорогу свою. Всі стежки Господні – милість і правда для тих, що бережуть завіт його і свідчення його”(Пс. 25:9,10). Своїм „іншим вівцям”, які в той день будуть ходити згідно заповідей Господа, Він дасть свою охорону, поки не мине Його гнів.

Малолітні, а також старші діти, які щиро віддали свої серця на вірність Богу і Його царю і котрі згідно заповідей Господа будуть продовжати бути вірними і радісно нести свідоцтво про ім'я і царство великого ТЕОКРАТА, скоро побачать землю, очищену від всякого зла, що буде зроблено через вираз Божого гніву, який буде спрямований проти всієї організації сатани. В той час найбільш

ДІТИ

шого горя, Бог триматиме під своїм крилом і під цілковитим захистом всіх тих, що люблять і служать Йому вірно. Протягом століть великий Боже ственний приказ очікував назначеного Богом часу, щоб цілковито здійснитися. Після Армагеддону вірні „інші вівці”, які будуть складати „велику громаду”, вийдуть зі свого місця, де Бог заховав і захистив їх, стануть совершенними і прийдуть до місця під столичною організацією, де отримають службу великої важности по милості Господа. Господь призначить їм місце, яке приготовлене для „великої громади” від часу Едему і здійснюючи їх призначений привілей, вони братимуть участь в оправданні імені Всевишнього. Сьогодні велика милість для дітей – це знати Бога і Ісуса Христа, а також бути свідками для імени Єгови і Його славного ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА.

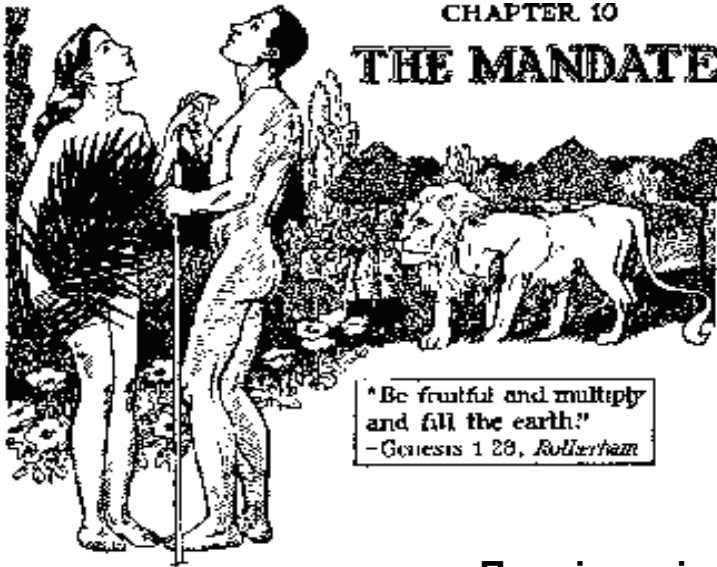
„Дозволь мені зауважити, Евніко, відносно голвної організації Єгови: Святе Писання, як ми дізналися, показує, що шлюб чоловіка і жінки зображає споріднення Христа і Його церкви. Ісус Христос–Жених, а члени Його тіла разом складають Його невісту. До вірних послідовників Ісуса Христа пише правдивий слуга Господній, слідуюче: „Бо ревную про вас ревністю Божою; я бо заручив вас одному мужові, щоб чистою дівою привести перед Христа” (2 Кор. 11:2). А тепер, Евніко, я нагадую тобі, що, якщо ти погодилась стати моєю жінкою і бачучи споріднення Христа і Його

НАСТАНОВА ДІТЯМ

невісти, ми більш ніж коли – небудь раніше цінуємо красу і святість таких відносин. Я вдячний Господу, що я матиму подругу мого дитинства, яка завжди була такою вірною, за свою жінку і супутника, щоб разом ми могли завжди служити Господу. По Його милості, ми виховуватимемо наших дітей в зрощуванні і напаминанні Господа. Здається зараз саме та нагода, щоб призначити день, коли ми маємо оформити нашу шлюбну угоду. Ну що, зробимо це?” „Ти дуже добрий і розважливий, дорогий Джоне. Нашою надією є те, що ми маємо стати „великою громадою”, яка завжди буде служити царю Вічності. Перш, ніж ми оформимо наш шлюб і почнемо приводити дітей на світ, чи не було би добре для нас, більше дізнатися з святого Писання про те, яку позицію або місце „велика громада” буде мати в Божім ласкавім і благословеннім розпорядженні і чи ця громада буде приводити дітей?” „Так, дорога Евніко, це вчасна пропозиція. У нашому наступному вивченні, ми будемо мати можливість з’ясувати з святого Писання, що Господь буде мати „велику громаду” для роботи, як тепер, так і в будуччині. Ми повинні навчитися, щоб ми могли належним чином навчати наших дітей, якщо добрий Господь дозволить нам мати дітей”.

РОЗДІЛ X

ЕДЕМ, САД БОЖИЙ

**„Плодіться і
намножуйтесь, і
сповняйте землю...” (1
Мойс. 1:28, Роттердам).**

Господь Бог насадив сад, який був звершений. Назва „Едем” означає рай або місце краси і втіхи. Там росло все, чого би не забажав совершенний чоловік. „І зростив Господь Бог усяке дерево із землі, принадне на погляд і смачне плодом своїм, і дерево життяне посеред саду, і дерево познання добра й зла. І ріка виходить із Едему на поливання саду, а потім розлучається чотирма течіями.

ПРИКАЗ

Ім'я першої Пізон; ся обтікає всю Гавила землю, де знаходять золото. А золото в тій землі предобре. Там знаходять і бедола – смолу і камінь онікс. А друга річка зветься Гигон; ся обтікає всю Куш землю. А третя зветься Гиддекель; се та річка, що йде на схід сонця від Асура. А четверта річка, се Евфрат” (1 Мойс. 2:9–14). Бог сотворив Едем для свого творива – чоловіка.

Потім Бог сформував організм чоловіка і вдихнув йому в ніздрі живе дихання, і став чоловік душею живою (1 Мойс. 2:7). Коли чоловік відкрив своїх очі, він був в Едемі, і побачив його дивовижну красу. Це було таке славне місце дії, яке він побачив, що ангели, сини Божі, викликували з радощів (Йова 38:7). Жодне людське сотворіння, крім Адама і Єви, ніколи не бачило того саду, звершеності і слави. Коли чоловік нарушив закон Божий і був вигнаний з Едему, тоді його ворота зачинилися, і ніколи більше Адам не міг побачити його. Тому жоден з потомків Адама ніколи не бачив Едему.

Протягом короткого часу, поки Адам і Єва були в Едемі, вони насолоджувалися його красою. Вони ходили попід деревами біля річок, вдихали соловийкий аромат запашних квіток, споживали досконалий овоч, і приєднувалися до співу птахів на хвалу великого Творця. Саме в той час і в тому місці Всемогутній Бог дав совершенній парі свій приказ, а саме:., ПЛОДІТЬСЯ І НАМНОЖУЙ

ДІТИ

ТЕСЬ, І СПОВНЮЙТЕ ЗЕМЛЮ...

Тільки Едем був зроблений як рай. Інша частина на землі була проклята Богом і вкрита терниною, осотом і бур'янами, на якій грішний чоловік тяжко трудився, щоб отримати поживу (1Мойс. 3:17). Це є замір Єгови, що настане день, коли ціла земля стане раєм, в цьому немає жодного сумніву. Це був замір Єгови від початку і буде здійснений в Богом назначеному часі – Езек. 36:35.

Всемогутній Бог сотворив землю, щоб на ній вічно жили праведні люди. Він сотворив чоловіка, совершенно сотворіння для землі. Все сотворене Богом є совершенно, і зроблене в праведності. Ці твердження повністю підтримує надійне слово Боже, тому їх не можна успішно ставити під сумнів. (Іса. 45:12,18); „...діла Його звершені...” (5 Мойс. 32:4); „Бо праве слово Господнє, і всі діла його вірні” (Пс. 33:4); „Діла його краса і величчє; і справедливість його по віки. Чудесні діла його не забуті; благий і милосердний Господь. Діла руки його правда і правосуддє; всі заповіді його вірні” (Пс.111:3,4,7); „ Восхвалять тебе, Господи, всі твої рива твої, а праведні твої люди прославлять тебе” – Пс. 145:10.

Чоловік Адам, котрий був сотворений Богом, був совершенним і праведним, коли був сотворений, тому мав право до життя, яке залежало від послуху. Так само і Єва була совершенна і праведна, коли була сотворена. Цій совершенній і

ПРИКАЗ

праведній парі Бог дав приказ: „Плодіться і намножуйтесь, і сповнюйте землю”. Уповажнена версія Біблії вживає слово „заповнити” (землю), але інші переклади передають те саме слово як „наповнювати” (див. Лісар, Дуя, Маурліс, Ротердам, Стронг і інші). Неодмінно, цей приказ міг бути виконаний тільки праведними чоловіками і праведними жінками. По причині непокори закону Божому, Адам і Єва стали неправедними перед тим, як вони зробили спробу, щоб виконати Божественний приказ. По тій причині приказ потерпів невдачу відносно них, проте він не може невдатися відносно Бога. Він має бути виконаний – Іса. 46: 11.

В той час, коли Єгова дав приказ Адаму і Єві, та совершенна пара була під наглядом невидимого володаря, а саме, Люцифера, який теж був тоді совершенним. Люцифер привів цю людську пару до гріха і смерті. Люцифер став сатаною, противником, котрий з тих пір і у всі часи протриває проти Всемогутнього Богу. Звідси слідує, що в той час, коли буде виконуватись Божественний приказ, його будуть виконувати совершенні і праведні людські сотворіння які будуть під наглядом справедливого володаря. Всемогутній Бог не відхилиться ні на одну йоту або крапку від свого заміру, тому ніщо, що роблять беззаконні люди і злі духові сотворіння, не зможе перешкодити здійсненню Його заміру, який Він здійснить у назначеному часі і в свій спосіб. Для Бога нема нічого неможливого.

ПРИКАЗ

АДАМ ПОЗБАВЛЕНИЙ ПРАВА

Божественний приказ, який відносився до Адама і Єви був скасований, тому що вони стали неправедними. Але не для Всемогутнього Бога. Той приказ був даний і буде стояти. Бог дав своє слово, яке буде вічно перебувати: „Як дощ і сніг із неба сходять, і туди не вертається, але напуває землю, щоб вона родила й росила; щоб вертала насіння тому, хто її обсіває, і хліб тому хто їсть. Так і слово моє, що виходить із уст у мене,—до мене не вертається в порожні, але чинить те, що мені вгодно, й довершує те, чого я послав його” – Іса. 55:10,11.

Будучи вигнані з Едему, Адам і Єва почали множитися, але не у праведності, тому вони не могли виконати Божественний приказ.

Вони були засуджені на смерть судом Єгови; від тепер вони були позбавлені права до життя і сили передати це право своїм потомкам (1 Мойс.3:15–19). Цей вирок і його наслідки діють на всі людські сотворіння, які не стали повністю по стороні Єгови: „З жінки родиться чоловік, і короткий вік свій у журбі проводить. Квіткою він виходить та й поникає; тінню пробігає й не зупиняєсь” (Йова 14:1,2). Всі потомки Адама народилися під прокляттям, внаслідок наслідженої несовершености (Рим. 5:12). „Ось бо я в беззаконню родився, і в грісі почала мене мати моя” (Пс.51:5). Для того, щоб Божественний приказ здійснився, Богу

ДІТИ

необхідно приготувати деяких людських сотворінь, і зробити їх праведними і готовими до виконання наказу.

ПРОРОЧИЙ ПОТОП

Приблизно через 1600 років після трагедії в Едемі, потомки Адама збільшилися до великого числа, і всі вони були надзвичайно злі і лукаві, крім деяких виключень. Тільки трьох чоловік в той час Бог порохував за праведних, із – за їх віри і послушенства. Впродовж того періоду часу, диявол докладав всіх зусиль, щоб спокусити і довести до повної деградації людство.

Навіть військо ангелів, тобто небесних сотворінь, диявол привів до гріху.

Деякі духові сотворіння матеріалізувалися у людську форму одружувалися з жінками і народжували дітей які повставали проти Бога. Після того, як Ной прожив 500 років, він створив свою родину (Буття 5:32). Крім Ноя та його родини, всі людські сотворіння звернулися до насильства: „Земля ж попсувалась перед Богом, і сповнилась насильством земля. І споглянув Бог на землю, аж вона зопсувалась: Бо зопсувало всяке тіло свою путь на землі. І рече Бог Ноягові: Конець усякому тілу прийшов перед мене: Бо землю сповнено насильством од них. Оце ж хочу їх викоренити з землі” – 1 Мойс. 6:11–13.

ПРИКАЗ

Тоді Бог наслав велику повідь води або потоп: „І погинуло все живе, що було на земному лиці, погинуло, і людина і скотина і лазюче поповза, і птаство небесне, і вигублено все те на землі, і зоставсь Нояг один да те, що було з ним у ковчезі” (1 Мойс 7:23). Лише вісім душ спаслося від потопу: „І коли першого світа не пощадив, а самовосьмого Ноя, проповідника правди, охоронив, повідь на світ нечестивих допустивши” (2 Петра 2:5). Святи Писання повністю доводять скасування Божественного приказу щодо Адама і Єви і їх потомків.

Потоп, що знищив все живе, як сказано в повищому тексті, перешкодив задуму сатани зіпсувати всі сотворіння на землі. Тому схоронення Ноя і його родини від потопу є доказом найвищости Єгови: „Я ж оце наведу потоп, воду на землю, щоб ви губити всяке тіло, що є в її живий дух попід небесами, і все, що є на землі, повиздыхає. І поставлю заповіт (умову) з тобою: Ввійдеш у ковчег ти і синове твої і жена твоя і жени синів твоїх з тобою” – 1 Мойс. 6:17,18.

Наслідком потопу було очищення землі від людства, яке свідомо опоганювало її. Бог вжив потоп, ковчег, Ноя і членів Ноевої родини, щоб зробити велику пророчу драму, здійснення якої візьме місце в Богом назначеному часі, і буде виконана головним чином через Ісуса Христа.

Вивчення значіння пророчої драми, зробленої через потоп, помагає одиниці побачити спосіб,

ДІТИ

яким Бог буде здійснювати свій замір очистити землю від всього зла, а тоді наповнити землю праведними людськими сотворіннями. Потоп був типом і предсказував, що повинно відбутися вкінці безперервного правління сатани і з приходом Ісуса Христа в силі і славі, показано слідуєчими словами Ісуса: „І як сталось за днів Ноя, так буде й за днів Сина чоловічого” „Так же буде й в день, котрого Син чоловічий відкриється” (Луки 17: 26, 30).

Перед потопом ніж вода прийшла на землю, Бог приказав Ноеві збудувати ковчег і наказав Ноеві взяти в ковчег членів своєї родини, щоб бути в безпеці, поки не скінчиться потоп: „Нояг же здох бувся на ласку в Господа” (1 Мойс. 6:8). „І рече Бог до Нояга: „Увійди сам і весь дом твій у ковчег; бо тебе вбачав я праведним передо мною в сьому роді” – 1 Мойс. 7:1.

В цьому останньому процитованому тексті зауважте, що Єгова сказав Ноеві: „Бо тебе вбачав я праведним передо мною в сьому роді”. Через вірність і послушенство Ноя, Бог порахував його за праведника. Тому Ной представляв того, хто має прийти і хто є праведний, а також тих, які є з'єднані з ним у праведності, вони також будуть пораховані за праведних внаслідок їх віри і послушенства до Бога. Тому Ной представляв Ісуса Христа, праведника, а також членів „тіла Христового”, що разом складають царський дім або

ПРИКАЗ

царство Боже. Це царство, головою якого є Ісус Христос, Єгова вживає, щоб здійснити свій замір. Велика пророча драма, в якій Ной і його родина відігравали частку, була зроблена і записана давно тому і тепер стала зрозумілою тим, хто любить Бога, для їх підтримки і надії, і дає їм можливість побачити і зрозуміти, що значать ті річі, які тепер переходять на землі. (Рим. 15:4). Бог дозволив своїм вірним слугам тепер, бути в Його світлі, щоб бачити і оціняти Його діла.

Бог приказав Ноєві взяти з собою в ковчег членів своєї родини, і всіх, разом з Ноєм, було вісім осіб, і лише ті, які були в ковчезі, були врятовані від руйнівних вод потопу. По приказу Всемогутнього Бога, Ной збудував ковчег, котрий був образом Божої організації. Більший від Ноя, Ісус Христос, збудував головну організацію Єгови, тому ковчег представляв головну організацію Єгови. Ной і його родина залишалися в ковчезі під час потопу, тому вони були повністю схоронені і захищені від потопу.

Так само всі в Христі Ісусі отримують безпеку під час позатипічного потопу, тобто Армагеддону. Ті, які були заховані з Ноєм у ковчезі, представляли тих, хто знайде притулок і захист під silьною столичною організацією Єгови. Члени Ноєвої родини, предсказували або представляли „інших овець” Господніх, які збираються до Нього, і шукають захисту від знищення в „битві великого дня

ДІТИ

Всемогутнього Бога”, яка зветься „Армагеддон”. Великий потоп, який прийшов на землю, в якому тільки вісім осіб були схоронені в ковчезі, представляє битву Армагеддон, яка розпічне свою нищивну роботу, коли всі „інші вівці” Господні будуть зібрані під захист Господньої організації.

Це є сильним доказом того, що тільки ті, хто є у Христі і ті, хто є „іншими вівцями” Господніми, разом з „князями” переживуть Армагеддон.

Всі інші, які тепер є на землі, помруть в Армагеддоні. Тільки „вівці”, тобто послухні, спасуться; а „козли”, або непослушні, зазнають знищення (Мат. 25:31–46). З сього слідує, що всі ті, хто переживе Армагеддон, будуть пораховані за праведних в очах Божих. Ця праведність походить тільки від Бога через Ісуса Христа і приходить до тих, хто із –за своєї віри і послушенства до Бога і Христа сталися праведними.

Коли скінчився потоп, Ной і його родина по приказу Божому вийшли з ковчега: „Вийди з ковчега сам і жона твоя і сини твої, і жени синів твоїх з тобою. І всяку животину, що з тобою і всяке тіло відптаства і від скотини і з усякого лазючого поповза по землі повиводь із собою; і плодітьесь і множуйтесь на землі. І вийшов Нояг і сини його, і жінка його, і синів його жінки з ним” (1 Мойс. 8:16–18). Всі звірі вийшли з ковчегу з Ноем. „І спорудив Нояг жертівника Господеві, і взяв з усякої чистої животины і з усякої чистої птиці та й приніс у

ПРИКАЗ

всепалення на жертівник” (1 Мойс. 8:20). Тоді Ной приніс звірят у жертву Господеві, і це жертвоприношення було приємне Богу. „І понюхав Господь любих пахощів... (1 Мойс. 8:21, уривок). Це показує, що жертва, яку приніс Ной, була частию пророчої драми, яка показує, що спочинок або потіха прийде до тих, хто уціліє в кінці битви Армагеддону. Ной і його родина були єдиними людськими сотворіннями, які тоді були на землі, всі вони знайшли ласку в очах Божих і були пороховані за праведних із-за їх вірності і послухенства. Це також була частина пророчої драми, яка передсказувала, що відразу після битви Армагеддон всі, що уціліють, будуть праведними в очах Бога.

ДІТИ

ПОВТОРЕННЯ ПРИКАЗУ

TYPICAL FULFILLMENT OF MANDATE AFTER THE FLOOD

Після того, коли Ной приніс Господеві жертву, Бог наново повторив приказ, перше даний Адаму, і який Адам не зміг виконати: „І благословив Бог Нояга і сини його, і рече їм: „Бувайте плодючі і намножуйтесь, і залюднійте землю” (1 Мойс. 9:1, Ротердам). Ной і його родина, ковчег і потоп робили пророчу драму, а повторення приказу Ною і його синам було частиною цієї пророчої драми,

ПРИКАЗ

предсказуючи Божий замір виконати цей приказ і вжити праведних, щоб привести його в сповнення.

Цей приказ був перше даний Адаму, коли він був праведником. Потім він був повторений до Ноя і його синів, коли вони були пораховані за праведних які здійснили пророчу драму, зазначену вище. Це означає, що приказ має бути виконаний тими, кого представляли сини Ноя і котрі будуть праведні.

Ной представляв Ісуса Христа і членів „його тіла”, котрі є праведні. Божественний приказ виконають чоловіки і жінки, під керівництвом Більшого Ноя, Христа, царя, а людські сотворіння, які будуть виконувати цей приказ, будуть праведними в очах Божих коли будуть виконувати його.

Треба пам'ятати, що Ной був типом. Ной не виконував Божественного приказу, хоть він жив на землі ще 349 років після того, як вийшов з ковчега. Божественний запис не показує, що Ной приводив будь які діти після потопу. Його три сини, Сем, Яфет і Хам, народились перед потопом, тому вони всі три, згідно з святим Писанням, є трьома початковими галуззями роду людського. Якщо би Ной мав більше синів, то було би більше ніж три початкові галуззя роду людського. Оскільки Святе Писання не показує що він мав більше чим трьох синів, а це значить, що вони були його єдиними синами. Оскільки Ной в цій драмі представ

ДІТИ

ляв духову або небесну клясу, царський дім, Головою якого є Ісус Христос, та оскільки Ной не мав синів після потопу, це показує, що Божественний приказ множитися і сповнювати землю не відноситься до духової кляси щодо виконання, а цей приказ будуть виконувати людські сотворіння, які будуть діяти під прямим наглядом Ісуса Христа, позатипічного Ноя, котрий є „Отцем будучого віку”, який дасть вічне життя всім хто буде жити – Іса. 9:6; див. Рим. 6:23.

Біблійний запис говорить, що три сини Ноя, а саме, Сем, Яфет та Хам їх діти і внуки, народжені по потопі і по тім, як Божественний приказ був повторений, цей запис подає імена сімдесяти осіб або родів з Божественної точки зору – 1 Мойс. 10:1–32.

З Біблійного запису видно що Нимрод не мав ніяких дітей та помер бездітним і в гріху, тому його ім'я не включене серед тих сімдесяти. Пам'ять про Нимрода повинна щезнути назавжди: „Пам'ять про праведника остане благословенна, ім'я же безбожних огидне” – Прип. 10:7.

Ні Ной, ні його три сини, не змогли фактично виконати Божественний приказ; і це також ясно показує, що кожен з них відігравав свою частку в пророчій драмі, предсказуючи виконання того приказу тими, кого ця драма представляла.

Чому Ной і його сини не виконали Божественного приказу? Тому що не була заплачена ціна ви

ПРИКАЗ

пу і вони не мали права на вічне життя.

Вони не могли його отримати, тільки через Ісуса Христа, після того, коли буде заплачена ціна викупу, а вони всі померли перед тим часом. У цій драмі вони були пораховані за праведних, і відображали частку, представляючи клас людей, які мають бути праведними перед тим, як вони дійсно виконають Божественний приказ „наповнити землю”. Адам був праведним, коли він отримав приказ, і тільки праведні люди можуть дійсно виконати той приказ. Перед тим, як цей приказ може бути виконаний, згідно вираженої волі і заміру Всемогутнього Бога, людський рід має бути викуплений кров'ю життя Ісуса Христа, улюбленого сина Божого, а тоді життя і право на нього буде дано людям, під розпорядженням Ісуса Христа, щоб вони могли бути гідні виконати цей приказ. Ясно сказано в одинадцятій голіві до Жидів, що Ной і інші вірні мужі, названі там, були пораховані за праведних, із-за їх віри і послуху, та всі вони померли не отримавши життя, і повинні чекати на завершення царства, перш, ніж вони зможуть отримати життя і право на нього. З цього слідує, що Ной і його сини, не маючи права до життя, не могли виконати Божественного приказу наповнювати землю, але кожен з них відіграв свою частку в пророцтві щодо виконання Божественного приказу.

ДІТИ

ВИКОНАННЯ ПРОРОЦТВА

У свій час Єгова післав свого любого сина на землю, щоб виконати Його замір. Ісус Христос, своєю власною кров'ю життя, купив рід людський, і Йому дана повна сила і власть, дати життя всім людям, які вірять в слово Боже, вірять в Христа і бажають коритися Христу, та які вірно коряться Богу і Христу (Мат. 28:18; Йоана 5:22, 26; 17:3). Ісус Христос, будучи вивисшений до високого місця, приступив до будовання Божої головної організації згідно з волею свого Отця, така організація є царством, або ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ, Головою якого є Ісус Христос. Ця головна духовна організація складається з Христа і 144 000 членів „Його тіла” і є позначена в святому Писанні під символом „мале стадо” овець, це „мале стадо” розділить царство з Ісусом Христом, їх Головою. Вірні старинні мужі, які будуть князями на землі мусять чекати, поки основна організація не буде завершена, а тоді вони отримають вічне життя.

„Інші вівці”, названі „Йонадабами”, які будуть становити „велику громаду”, збираються до Господа Ісуса Христа, і всі вони разом в Божій організації, будуть одним стадом. „І інші вівці маю, що не з сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир” – Йоана10:6.

ПРИКАЗ

Всі вони мають бути в повній згоді між собою і бути справедливими одні до других, як сказав Бог Єгова, щоб отримати вічне життя через Ісуса Христа. Ці „інші вівці”, які будуть складати „велику громаду” будуть зібрані до Господа і захищені в позатипічному ковчезі, тобто, будуть під охороною Господньої організації і будуть перебувати в безпеці, поки не мине Божий гнів, котрий то гнів буде виражений в Армагеддоні. Всі члени „великої громади” повинні перейти проби, і доказати свою невинність перед тим, ніж вони отримають вічне життя і право на життя.

Вірою Божі слуги тепер бачать, що позатипічний ковчег, тобто, Господня головна організація є побудована; що Ісус Христос, її Голова, засів на престолі влади, і зібрав до себе своїх співучасників, членів „свого тіла”; що перед Ним тепер зібрались на суд всі народи землі; що Господь тепер розділює людей, і ставить своїх противників по одній стороні, а послужних по другій стороні, противники позначаються як „козли”, а послужні позначаються як Його „вівці”.

Це час виконання „дивовижної роботи Божої” на землі, коли Його свідки проголошують ім'я і царство Єгови, згідно Його вираженої волі (2 Мойс. 9:16). Ця „дивовижна робота” є на закінченні, і коли вона буде закінчена, „інші вівці” будуть зібрані. Що ж далі?

ДІТИ

ПОЗАТИПІЧНИЙ ВОГНЯНИЙ ПОТОП

Бог обіцяв, що земля більше вже не буде знищена водою (1 Мойс. 9:15). Він ясно предостеріг, що світ буде знищений вогнем, „огнем Його ревності” або гніву (Соф. 3:8; 2 Петра 3:7). Ісус сказав: „І, як сталось за днів Ноя, так буде й за днів Сина чоловічого” „Так же буде й в день, котрого Син чоловічий відкриється” (Луки 17:26,30). Демони, під командою провідника демонів, сатани, диявола, в дні Ноя, повністю заволоділи і зіпсували весь рід людський, крім Ноя і його родини.

Так само і теперішнім часі демони, під могутнім впливом і контролею диявола, впливають і управляють всіма народами землі, крім тих, хто став твердо на сторону ТЕОКРАТІЇ.

Мале число тих, які відвернулися від демонізму і повернули до Бога і Його царства, мають віру і стали твердо по стороні ТЕОКРАТІЇ; вони мають обітницю, що будуть захищені в безпечному місці. Народи землі, як правителі, так і люди, які занедбують або відмовляються повірити в Бога і Христа, є сліпі до правди і замірів Божих. Вони знаходяться в повній темряві і байдужі до того, що має статись зі світом (Іса. 60:2). Так само було і за днів Ноя, „і настав потоп, та й вигубив усіх”. Народи землі тепер збираються в „долині відплатній” (Йоїла 3:14, уривок), і незабаром розпочнеться битва великого дня Всемогутнього Бога, в цій битві

ПРИКАЗ

Ісус Христос повністю знищить всі сотворіння і річі, які противляться ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ. Тоді Бог Єгова покаже свою найвищу силу! Всі сотворіння пізнають, що Він є Всемогутній Бог, „чись ім'я – Єгова” – Пс. 83:18.

ТІ ЩО ПЕРЕЖИЮТЬ

Ті, що переживуть Армагеддон, будуть пораховані за праведних. „Інші вівці” Господні, котрі шукали справедливості і смирности, як приказав Бог, були заховані в Господній організації позати піч ному ковчезі, будуть перенесені зі старого світа який буде знищений, і знайдуть своє місце в „новій землі, в котрій правда домує” (2 Петра 3: 13). Ісус говорить, що Його „інші вівці”, які будуть становити „велику громаду”, будуть праведними і перейдуть до вічного життя, одержавши від Нього, як Божого Виконавця, право на життя – Мат. 25: 46.

„Велика громада” буде зібрана з тих, які будуть перенесені з теперішнього злого світа і які знайдуть життя у новому світі справедливості, будуть праведними у очах Божих. Ті, хто буде становити „велику громаду” будуть першими на землі після совершенного Адама, які отримають право виконати Божественний приказ наповнювати землю. Тільки праведні чоловіки і жінки можуть виконати той приказ. Звідси випливає, що Господні „ін

ДІТИ

ші вівці”, які, по Його милості, становитимуть „велику громаду”, будуть тими, хто виконає той чудовий приказ і що вони отримають таке право і повноваження від Ісуса Христа, царя, великого слуги Того, хто дасть вічне життя людським сотворінням. В цій пророчій драмі Ной представляв Ісуса Христа, а його сини представляли „інших овець” Господніх. Ной не мав ніяких дітей після потопу.

Це було пророцтвом. Сини Ноя почали народжувати дітей після потопу. Вони представляли „велику громаду, тому ту часть пророцтва повинна виконати „велика громада” після Армагедону. „Інші вівці” Господні, які будуть становити „велику громаду”, не могли бути зібрані перед приходом Господа Ісуса Христа до храму в 1918 р. Так само не могли Його „інші вівці” отримати право виконати Божественний приказ, поки вони не були поставлені на пробу, признані, і зроблені праведними, а також поки вони не отримають користи з жертви викупу; але це не могло бути повністю завершено, поки не закінчиться Армагеддон.

Тому від часу совершенного Адама в Едемі до повного зібрання „великої громади” на землі не було ніяких людських сотворінь, які могли би відповідати вимогам виконати Божественний приказ. Земля була чиста і вільна від гріха, коли Бог Єгова вперше видав приказ „намножуйтесь і сповнюйте землю”, тому земля повинна бути чиста і

ПРИКАЗ

вільна від гріха, під повним управлінням і наглядом праведного Правителя, Христа, перед виконанням Божественного наказу. Під контролем праведного Правителя наступне пророцтво повинно здійснитися, тому що такий є замір Єгови, а саме: „Кропіте, небеса згори, й хмари нехай вилиють правду; нехай відчиниться земля й видасть спасителя, й нехай виросте разом правда! Я Господь творю се. Так бо говорить Господь, сотворитель небес, – він, Бог, що створив землю й пристосував її; він же утвердив її, та й не даремно створив її; він пристосував її, щоб на ній жили: Я Господь, а іншого нема” – Іса. 45:8,18.

Сатана зіпсував землю (Езек. 28:16–18). Сатана і його лукава організація буде усунена перед тим, як земля буде наповнена праведними людьми, по наказу. Нагляд за роботою наповнення землі, Бог не поручив ангелам, а Він поручив нагляд і управління цим Господу Ісусу Христу, який викупив всіх тих, хто становитиме „велику громаду”, яких Він збирає до себе згідно волі Єгови (Жид. 2:5–9). „Світло сиплеться на праведника” (Пс. 97:11). Ісус Христос, Визволитель і Цар, є тим, хто несе світло праведним людям на землі. Він є велика Рання Зоря. „Я Ісус післав ангела мого, свідкувати вам усе по церквах. Я – корінь і рід Давидів, зоря ясна і рання” (Одкр. 22:16). „Інші вівці” Господні, згідно заповідей Божих, тепер шукають справедливості, і тікають, щоб знайти охорону в Бо

ДІТИ

жій організації; вони повинні втекти і стати по стороні Господа перед Армагеддоном, і там знайти спасення, і роблячи так, їм тепер дозволено бачити і тішитись світлом слова Божого, яке тепер є відкрите відносно них.

ЧАС

„Інші вівці” Господні мусять доказати свою віру своїми ділами, вірно переносити проби, і так затримати свою невинність до Бога, перш, ніж вони отримають життя і право на життя, з рук Ісуса Христа. У пророчому образі відносно міст прибіжища, котрі представляли головну організацію Господню, убійнику було дозволено втекти і знайти прибіжище в тому місті (організації), і, перебуваючи там, він мусів бути повністю послухним правилам, або інструкціям того міста або організації. Він мусів залишатися в межах того міста; і якщо він вийшов за межі, тоді він підлягав смерті, як про це написано: „...і зістанеться він там (місті прибіжища) аж до смерті великого священника, що помазано його олією святою... а по смерті великого священника може убийця вернуться в землю батьківщини своєї” – 4 Мойс. 35:25–28.

Відносно сповнення сього пророчого образу, позатипічний первосвященник є Господь Ісус Христос, і всі члени Його тіла були пораховані як царське священство – Одкр. 1:6; 1 Петра 2:5–10.

ПРИКАЗ

Всі такі були помазані святою оливою, тобто, святим Духом Божим, і таке помазання останніх членів священства відбудеться після приходу Ісуса до храму. „Смерть первосвященника” означає кінець високого священства або класу священників на землі що відбудеться, коли „дивовижна робота” Господня буде завершена, тобто коли проповідання „цієї євангелії царства” буде закінчено. „Смерть первосвященника” це переміна всіх, хто складає священницький або духовий клас з чоловіка на духа, як сказано в – 1 Кор. 15:49–52.

Поки число членів царського священства не стане повним, „інші вівці” шукають охорону в позатипічному місті прибіжища, тобто в організації Ісуса Христа; і повинні там залишатися і працювати в гармонії з Господньою організацією. Їм потрібно залишатися в такому стані, поки не закінчиться Армагеддон. Ті „інші вівці” не будуть мати права до життя, поки царське священство не буде повністю завершене. „Інші вівці”, доказавши свою віру і послухенство і затримавши свою невинність до Бога, перед і під час Армагеддону, отримають повну користь з жертви викупу, будуть оправдані і їм буде дане вічне життя і право жити на землі вічно. Тоді такі будуть праведними, вони будуть володіти повними кваліфікаціями, щоб виконати умови Божественного приказу, множитися і наповнювати землю. Кожний, хто знайшов Господа і має віру в Бога і в Ісуса Христа,

ДІТИ

втік до Христа і знайшов охорону під Його організації, а потім коли він відвернеться від Господа, втратить Його охорону і знайде вічну смерть. Після того, як „інші вівці” втечуть до Христа для охорони, вони будуть випробувані щодо їх віри і послуху; якщо вони встоять в тих пробах і затримують свою невинність до великої ТЕОКРАТІЇ, то всі такі отримають життя і право на життя. Приходить великий і вирішальний час битви Армагеддону, тому якщо ті „інші вівці” будуть послухні Господнім приказам, шукаючи справедливості і смирності, то вони мають обітницю бути захвані і захищені Господом під час вогняного потопу – Соф. 2:2–4.

Так як Носві сини вижили під час потопу в ковчезі, так само „інші вівці” Господні перейдуть через вогняний потоп Армагеддону в позатипічному ковчезі, тобто, в організації Христа. Вони перейдуть від лукавого світу до нового світу, де правда домує (2 Петра 3:13). Для більш детального розгляду див. „Богацтво”, роз. два і три; і „Спасення”, роз. 7, „Вартову Башту” 1938, ст. 307–314 англ. видання.

Тому з святого Писання ясно видно, що час на виконання Божественного приказу, настане після Армагеддону, коли земля буде очищена від зла. „І як сталось за днів Ноя, так буде й за днів Сина чоловічого (Луки 17:26–30). Всі ті річі, які відносяться до Ноя, його синів і потопу, були типом, і

ПРИКАЗ

були записані для остороги тих, на котрих кінець світу прийшов (1 Кор. 10:11).

НАРОДЖЕННЯ ДІТЕЙ

Шлюб і народження дітей є способом виконання Божественного приказу, щоб множитися і наповнювати землю. Цей приказ був даний праведному чоловіку і жінці в Едемі, тому, той приказ будуть виконувати праведні чоловіки і жінки на землі після Армагеддону, які будуть праведні і отримують право на життя від Бога, через Ісуса Христа (Рим. 6:23; Йоана 17:3). Від часу Едему до Армагеддону, було неможливо виконати Божественний приказ, по тій причині, що на землі не було жодного праведного людського сотворіння, яке могло би виконати його. Божественний приказ даний для праведних людських сотворінь, які будуть вічно жити на землі. Після Армагеддону тільки праведні людські сотворіння будуть на землі. Диявол і всі його лукаві післанці будуть в такій позиції що не будуть здійснювати ніякого злого впливу на тих, які будуть жити на землі. Тоді діти будуть зачаті в справедливості і народжуватимуться в праведності від праведних батьків, тому будуть праведними, і вони, будучи праведними, у своєму часі будуть брати участь у виконанні Божественного приказу. Це був приказ Божий, щоб праведний Адам і Єва, без перешкод і застережень, таких які

ДІТИ

вказані у сьомому розділі 1 Коринтян і 1 Тим. 5:11 – 14, народжували дітей.

Ясним є, що чоловіки і жінки з „великої громади” будучи праведними і маючи право на життя будуть женитися і приводити дітей без перешкод. Вони заселять і заповнять місце, яке жодне людське сотворіння не могло заповнити від часу Едему до царства.

Чи повинні чоловіки і жінки, обидва котрі є Йо надаби або „інші вівці” Господні женитися тепер перед Армагеддоном і приводити дітей? Вони мають можливість вибору, але настановлення або порада святого Писання, як здається, не підтримує цього. Оженившись перед Армагеддоном і обидвоє будучи вірними, якщо переживуть Армагеддон, їх подружній стан буде існувати після Армагеддону. Вони отримають право на вічне життя після Армагеддону, і після того, коли вони отримають це право на життя, тоді їх діти, які народяться, будуть народжені в праведності. Діти, що народились до Армагеддону від батьків, які не отримали права на життя, не будуть народженими з правом на життя, але будуть мати привілей обрати і служити Богу та Христу і жити, якщо докажуть свою невинність. Інакше кажучи, кожен для себе повинен зробити вибір і пройти проби. Пророчий образ здається встановлює вірне правило, а саме: три Ноеві сини і їх жінки, були в ковчезі і були збережені від потопу. Вони не мали дітей до

ПРИКАЗ

потопу. Через два роки після потопу, вони почали народжувати дітей (1 Мойс.11:10,11). Ніякі діти не були взяті в ковчег, і ніяка дитина не була народжена в ковчезі, і ніяка дитина не вийшла з ковчега. Тільки вісім осіб зайшли і вісім вийшли з ковчега (1 Петра 3:20; 1 Мойс. 8:18). Це показує, що краще було би для тих, які будуть становити „велику громаду” почекати, поки перейде Армагеддон, щоб народжувати на світ дітей.

Небагато років пройде від часу зібрання „інших овець” Господніх до Армагеддону. Весь цей період є часом великою горя і завершиться найбільшим горем, якого світ ніколи не знав. Говорячи про цей час, Ісус каже: „Горе ж важким і годуючим під той час!...” (Мат. 24:19,21). Це значить, що ті, хто буде мати немовлят під час Армагеддону, перенесуть багато більше горя, доглядаючи їх. Це велика відповідальність виховувати і піклуватись про дітей тепер, але буде ще більша трудність піклуватися про них, під час великого горя на землі.

Йонадаби або „інші вівці” Господні, котрі тепер жонаті і мають діти, є благословенні великою можливістю і обов’язком вчити своїх дітей слова Божого, вказуючи їм на необхідність вибрати Господа і стати на сторону ТЕОКРАТІЇ, а також бути повністю послухними і лояльними царству.

Існує лише одна можлива дорога, щоб їх діти могли знайти охорону і благословення, вибрати Господа, та втекти до Господа й служити Йому.

ДІТИ

Кожна одиниця повинна зробити вибір для себе.

Сатана знає, що його час короткий, і тому він розпучливо намагається відвернути всіх людей, включаючи дітей, від Бога (Одкр. 12:12,17). Сатана впливає на державних службовців і інших, а вони, щоб зробити собі приємність, змушують малих дітей практикувати ідолопоклонство: поклонятися образам або річам, як наприклад, витати прапор або величати людей, що є прямим порушенням закону Божого (2 Мойс. 20:1–5). Тому за останні кілька років державні школи установили правила і накази, які з задоволенням примушують дітей Йонадабів, що зробили угоду чинити волю Божу, практикувати ідолопоклонство, віддаючи шану прапорам і величати людей. Вплив хитрого ворога, диявола привів до такого стану речей, тому тепер агенти сатани чинять велике переслідування батьків і дітей, які наполегливо підкоряються заповідям Божим. Це робить дорогу як для батьків так і для дітей труднішою і в той же час це випробовує їх і дає їм можливість доказати свою віру і покору, а також затримати свою невинність до Бога і Його царя. Як батьки, так і діти, які тепер посвячені чинити волю Божу, повинні радуватися своєму привілею терпіти зневаги, які впали на них із-за їх вірності ТЕО КРАТІЇ під Христом. Якщо вони остануться вірними і правдивими Господеві серед великих переслідувань і опозиції, вони можуть бути повніс

ПРИКАЗ

тю упевнені, що Господь захистить і охоронить їх, дасть їм велике благословенство в часі Армагеддону і будуть забрані до нового світу, щоб з радістю служи ти Йому вічно. Господь ніколи не забуває або від мовляється від тих, хто відданий Йому .

ДО ЖИТТЯ

Божественний приказ множитися і наповнювати землю був даний для життя сотворінь. Цей приказ для „великої громади” є, щоб діти, яких вони будуть народжувати, мали життя. Батьки, які будуть тоді оправданими і отримають право до життя, яке втратив Адам і яке Ісус купив для послужних людей, будуть по милості Господній, передавати життя і право до життя своїм дітям. Нема ніякого запису в Біблії, що такі діти будуть колись помирати дітьми. Якщо така дитина дійде до точки знання добра і зла, і до точки окремої, особистої відповідальності, будучи покірною Богу, буде жити. Божий закон не міняється, про що є написано: „Котора душа провинить, то та й умре” – Езек. 18: 4.

Коли потомок „великої громади”, досягнувши особистої відповідальності добровільно згрішить, тоді він понесе покарання не як дитина, а як дорослий. Праведні батьки приведуть своїх дітей у справедливість, і вони отримають благословення Господнє. Такі діти не успадкують наслідків Адамового гріху. Нема причини робити висновок, що

ДІТИ

діти будуть помирати немовлятами. Але, якщо, во на доросте до повного віку і добровільно порушить закон ТЕОКРАТІЇ, вона понесе знищення, з якого нема воскресення – Ерем. 31:29,30; Жид. 6:4 – 6.

Обітниця тим з „великої громади” є, що вони народжуватимуть дітей, не для терпіння і горя, але для життя. „Там не буде немовлятка ні старця, щоб не дожив повного віку свого; бо й століток вмиратиме молодиком; хіба грішник, хоч би й століток, вмиратиме в проклоні. Марно трудитись не будуть, ні діти роджати на горе; будуть бо родом благословенним од Господа, а з ними й їх потомки” (Іса. 65:20,23). (Це пророцтво подрібно розглядається у книзі „Спасення”, розділ сьомий).

ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЯ

„Велика громада” буде частию всесвітньої Божої організації, яка є позначена під символом „Єрусалим”. „Сион” – ім’я столичної Божої організації, яка здійснить і виконає Божі заміри. Господні „інші вівці” не стануть частию всесвітньої організації Господа, поки вони не отримають життя і право на нього, аж тоді вони будуть становити „велику громаду”. Зауважте, що Ісус каже їм: „І інші вівці маю, що не з сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й ОДИН ПАСТИР!” (Йоана 10:16, Роттердам).

ПРИКАЗ

Ісус Христос – Пастир, а всі, хто отримає життя від Єгови через Ісуса Христа, повинні прийти в Його стадо, тобто, бути одним з Його послужних, лояльних і вірних слуг. Все стадо мусить бути і буде праведне. Ніякому нечестивому сотворінню не буде дозволено бути там. Бог дав Ісусу Христу всю власть на небі і на землі, щоб привести всі сотворіння до Ісуса Христа, бо Він є „єдиний Пастир” і все стадо буде послухне праведності як заявив Ісус: „і голос мій почують”, що означає; що всі такі будуть піддані і послухні Господеві.

Єгова, Всемогутній Бог, є їх Великий Пастир: „Один Бог і Отець усіх, що над усіма й через усіх і в усіх вас” – Ефес. 4:6; див. Пс. 23:1 А.П.В.

„Інші вівці” Господні, які тепер збираються до Господа і котрі після Армагеддону будуть становити „велику громаду”, будуть загальним стадом Господа в всесвітній організації Господа і будуть праведними і в повній згоді з Господом. „Велика громада” буде частию організації Бога Єгови, яка братиме участь у виконанні заміру Єгови і буде під проводом Ісуса Христа, царя і Пастира стада. Їх діти будуть зачаті в непорочності і народжені в справедливості. Зауважте слова вірного апостола: „Нових же небес і нової землі по обітниці дожидаємось, в котрих правда домує” – 2 Петра 3:13.

„Нові небеса” – Христос, невидимий для людського ока, який управляє світом в праведності. „Нова земля” є організація на землі, яка є предс

ДІТИ

тавником нових небес і яка виконує заповіді, дані новими небесами – Іса. 65:17–23. (Див. „Спасення”, ст. 333 і „Багатство”, роз. 8).

„Дорогий Джоне, дозволь мені зараз сказати, що моє серце співає від радості, тому я повторюю слова Марії: „Величає душа моя Господа”. Нам зараз підходять слова Псалми: „Серце моє нехай зрадується спасенням Твоїм. Співатиму Господеві, Він бо сотворив добро мені” (Пс. 13:5,6). Тепер я можу оцінити видіння, яке мав апостол Ісуса Христа, коли він почув радісний поклик „великої громади”: „Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві”. „Я приєднуюсь до тебе, дорога Евніко, в цій пісні. Замір Єгови збудувати свою чудову організацію стає все більш зрозумілим в наших умах. Але давай у нашому наступному вивченні з’ясуємо, по можливості, чому Господь проявив до нас таку милість, відкривши нам ці чудесні правди в теперішньому часі”.

РОЗДІЛ XI

РАДИ СВОГО ІМЕНИ

Але Він спас їх задля ім'я
свого, щоб явити потугу
свою – Пс. 106:8
Роттердам.

Ім'я Єгови є найвищим і найважливішим з усіх річей. Його ім'я стоїть за всім, що є добре, чисте, праведне і святе. Його ім'я означає; замір відносно Його сотворінь. Його ім'я значить; що Він творець неба і землі і Життєдатель всім, які коли – небудь отримають життя. Багато століть тому, сатана поставив під сумнів ім'я Всевишнього, від того часу, і до тепер сатана приносить великі зневаги на ім'я Всемогутнього Бога.

Під впливом цього лукавого, маси людських сотворінь зневажали святе ім'я Єгови. Всемогутній

ДІТИ

Бог є довготерпеливим і дозволяє лукавим йти своїм лихим напрямом до призначеного часу, щоб прославити і оправдати своє ім'я. День повного оправдання святого імені Єгови вже близько.

Протягом довгого періоду часу, від бунту і до часу оправдання, Єгова показував свою милість тим, які покорялися Йому і це Він робив перш за все ради свого власного імені.

В основному, люди світу є надто високої думки про себе, ніж їм слід було би думати. Багато християн також допускають такі самі помилки. Чоловік зазвичай рахує себе занадто вартісним і величається своєю важністю. Правителі і провідники народів, які отримують деяку владу, повноваження і честь від людей, по тій причині вони роблять самі себе надзвичайно високими в їх власному умі.

Релігійні провідники, хоч і стверджують що служать Богу, не віддають честі і слави імені Божому, яка Йому належить, але вони шанують і прославляють самих себе. Вони нехтують порадою слова Єгови, ставлять на перше місце людські поради і традиції замість слова Божого. Вони керують релігійними організаціями згідно їх власної світської мудрості, таким чином привертають людей до себе і далеко від Всемогутнього Бога. Єгова дозволив їм йти своїм власним самолюбним шляхом і не перешкоджає їм в їхній роботі, яка зневажає Його ім'я, але у назначеному часі як Бог заявив, Він

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

воздасть тим, хто зневажає Його ім'я і належним чином відплатить їм. Через те, що ім'я Єгови є найвищої важности то викуп і спасення чоловіка, є другорядним і далеко меншої важности. Тому людські сотворіння мусять вчитися думати про себе, як про залежних від Господа.

Коли Савл з Тарсу був членом Синедріону і од ним із вчителів „жидівської релігії“, він зневажав ім'я Бога Єгови і Господа Ісуса Христа. Але коли він усвідомив свою велику помилку, тоді негайно посвятив себе цілковито і несамолюбно служенню Богу і Христу.

Тоді він застерігав своїх братів – послідовників Ісуса Христа такими словами: „Глаголю бо благо даттю, даною мені, кожному між вами, щоб не думав більш про себе, ніж треба думати, а думав тве резю, як Бог кожному уділив міру віри”(Рим. 12:3). Очевидно, що людина, яка не вірить в Бога і Його слово, не може думати тверезо про себе. Чим міцніша віра чоловіка, тим більше він цінує своє споріднення до Творця.

Багато християн, які через своє власне самолюбне розуміння прийшли до висновку, що Бог покликав їх небесним покликком щоб вони помагали Йому управляти світом. У цьому вони дуже милилися. Вони загордилися і показували свою важність, проте вони були смішними в очах Господа. Бог вибрав ізраїльтян, як своїх типічних людей, виключивши всі інші народи. Ізраїльтяни

ДІТИ

тоді думали про себе, як про дуже важних і незамінних для Господа.

З цієї причини вони стали легкою жертвою релігії або демонізму. Вони згрішили і забули Бога; але коли вони покаялися і кликали до Господа, Він почув їх і повернув їм свою милість. Невже Єгова простив їх і помилював знову через те, що Він потребував їх, або через їх значимість? Ні; але Він зробив це ради свого власного імені. Ім'я Єгова було під питанням, тому ради свого імені Він був довготерпеливим до свого типічного народу і продовжував показувати своє милосердя до них. Бог звернувся з цими словами до ізраїльтян, але ці слова відносяться ще з більшою силою до всіх, хто після того часу зробив угоду чинити Його волю, а саме: „Та й сказав їм: Повідкидайте кожен гідоти від очей ваших і не поганьтесь ідолами єгипецькими: Я– Господь, Бог ваш! Та вони встали проти мене, й не схотіли слухати мене; ніхто не відкинув гідот від очей своїх ані відцуравсь ідолів єгипецьких.

І сказав я собі: Вилию на них досаду мою, ви черпаю на них гнів мій посеред землі єгипецької. Та вчинив я опісля інакше, а то через ім'я моє, щоб не подати його в неславу перед народами, між котрими вони пробували, що перед їх очима я себе явив їм, хочачи вивести із землі єгипецької” – Езек. 20:7–9.

Ізраїльтяни знову зверталися до релігії, або де

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

монізму, об'єднуючись з поганами або не ізраїльськими народами, до котрих вони прийшли: „І зжализься я над святим ім'ям моїм, що його дом ізраїлів знеславив між народами, куди прийшов. Тим же то скажи домові ізраїлевому: Так говорить Господь Бог: Не задля вас я се вчиню, доме Ізраїля, а задля святого імени мого, що ви знеславили перед тими народами, куди поприходили. І освячу велике ім'я моє, знеславлене між народами, що посеред них ви знеславили його, й зрозуміють народи, що я – Господь, говорить Господь Бог, як явлю себе святим перед очима в них” – Езек. 36:21–23.

Бог не заважав ізраїльтянам ходити шляхом демонізму або релігії яку практикували погани, або народи навкруги них, але коли вони покалися за взятий напрям і знову навернулися до Бога і кликали Його, Він прийняв їх, не ради них, але через те, що Він поклав своє ім'я на них. Ізраїльтяни були Божим типічним народом, і вони представляли тих людей, які, протягом періоду часу від апостолів до другого приходу Христа, заявляли, що вони є послідовниками Ісуса Христа, і діяли під іменем „християнства”.

Більшість таких осіб практикували релігію яка противилася слову Божому, але Бог не перешкодив їм робити так, але продовжував бути з тими, котрі справді показували віру і послушенство до кінця, щоб вибрати вірних „людей ради свого імені”. В приході Господа Ісуса до храму в 1918 році,

ДІТИ

Він поставив на суд своїх людей і відділив признаних від інших і післав признаних, як свідків імені Єгови „...щоб вони (могли) приносити жертву Господеві в праведності”, тобто, возвеличувати Його своїми устами – Мал. 3:1–3; Жид. 13:15.

ІНШІ ВІВЦІ

По Божій волі Ісус Христос тепер збирає до себе своїх „інших овець”, що позначені в святому Писанню, як „люди доброї волі” або Йонадаби.

Викупивши їх своєю власною дорогоцінною кров'ю, Господь тепер посилає до них свою вість правди, щоб ті, хто почує, повірить і покориться Йому, могли знайти Його і дорогу до життя. Він не робить це, через важність людських сотворінь які є Його „іншими вівцями”, але Він збирає їх до себе тому, що тут є залучене ім'я Бога Єгови, а ім'я Ісуса Христа є прямо зв'язане з іменем Його Отця. Тому те, що Бог тепер робить відносно людей доброї волі, робить ради свого імені. Ті, хто буде збережений і переведений через велике горе Армагеддону, будуть благословенні не через їх власні заслуги, а тому, що тут є залучене ім'я Єгови, тому вони будуть збережені „Але він спас їх задля ім'я свого, щоб явити потугу свою” (Пс. 106:8). Через деякий час після П'ятидесятниці і виляття святого духа, апостоли Ісуса Христа почали розуміти і оціняти, чому Бог зробив можливим спасен

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

ня для людей які Йому коряться, незважаючи на націю. До цього часу Бог мав справу тільки з жидами, а жиди думали, що спасення було лише для них; але у цьому вони помилялися.

Спочатку, коли євангелія царства була дана для поган, але думки апостолів деякий час різнилися щодо правильності цього. Вони зібралися в Єрусалимі розглянути сю річ, а святий дух направляв їх, Варнава і Павло оголосили, що Бог сотворив чудеса між поганами, свідками яких вони були. Тоді інші на цім зібранню говорили: „Як же вмовкли вони, озвався Яков говорячи: Мужі брати, вислухайте мене. Симон оповів, як Бог перше взглянувся, щоб з поган (не жидів) прийняти людей в ім'я своє. З сим сходяться слова пророчі, яко ж писано: Після сього знов вернуся, і збудую на мет Давидів, що впав, і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано ім'я моє, глаголе Господь, що робить оце все” (Дії ап. 15: 13–17). Так Господь Бог дав їм зрозуміти, що Він вибирає серед них послушних людей ради свого імені, та це він робить незалежно від осіб або національності.

Люди, вибрані зі світу для імені Єгови є тими, які стали свідками Єгови, щоб проголосити Його замір і зробити відомим Його ім'я по всій землі перед часом, коли Бог покаже свою силу проти організації сатани, що Він зробить в Армагеддоні.

ДІТИ

Це є точно, згідно з Його заявленням, зробленим сатані багато століть тому – 2 Мойс. 9:16.

Такі вибрані, як люди для імени Єгови, повинні свідчити про Його ім'я і повинні нести вість Господа відносно його імені і царства іншим, які чують. Всі такі вірні є свідками Єгови, і робота, яку вони виконують, є Божою роботою, яку Він позначає у своїх святих Писаннях як „Його дивовижна робота”, тому що ця робота викриває блуд релігії і видається „дивною” релігійним людям. Люди доброї волі до Бога, які чують цю вість і звертають увагу на неї, тікають до Господа щоб знайти прибіжище і охорону, що, як вони бачать, треба зробити до вираження Божого гніву в Армагеддоні.

Ці люди доброї волі є „іншими вівцями” Господа які, в часі перед Армагеддоном, вірно виконують волю Божу, і роблячи так, в назначеному часі будуть становити „велику громаду”. Господь Бог зберіг їх і доручив їм через Ісуса Христа зробити певну роботу не ради них самих, а ради Його святого імені. Вся честь і хвала належить Богу Єгові; тому в Його слові написано: „Воздайте Господеві красоту імені його; поклоніться Господеві у пишній святині!” – Пс. 29:2.

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

SIMEON PETER VISITS FIRST GENTILES

СИМЕОН ПЕТРО ВІДВІДУЄ ПЕРШИХ
ПОГАН

Всі особи, котрих вживав Господь Бог щоб нести свідоцтво, Він вживав ради свого імені. Коли Єгова післав Мойсея в Єгипет, щоб вивести ізраїльтян з землі, де вони були пригноблені, Він робив так задля свого власного імені. Він визволив ізраїльтян з Єгипту, щоб вжити їх для свідкування про Його ім'я. „І де другий народ, що був би рівен твому народу Ізраїлеві, сьому єдиному народові на землі, задля котрого приходив Бог, щоб придбати його собі в народ і прославити своє ім'я,

ДІТИ

й вдіяти велике й страшне перед народом твоїм, що його викупив собі від єгиптян, вбиваючи народи й боги їх? (2 Сам. 7:23; 1 Пар.17:21). Вибравши ізраїльтян і вживши їх як свідків для свого імени, Бог був з ними з того часу ради свого власного імени. Всі святі пророки, вибрані і послані Єговою, були вжиті, щоб свідкувати про Його ім'я. Тих людей, разом з іншими вірними старинними мурами, Бог вибрав і вживав ради свого імені, тому всі вони були свідками для Єгови, і були знані як „свідки Єгови”. Єрусалим був типічним святим містом, тому Бог поклав своє ім'я на Єрусалимі, там Він приказав Соломону збудувати храм, і це було ради Його імени – Цар. 9:3.

Коли Бог післав Ісуса на землю, то Він прийшов не для того, щоб величати себе, а щоб возвеличувати ім'я свого Отця і щоб свідкувати відносно свого Отця (Йоана 5:43). Ісус свідкував і прославляв ім'я свого Отця на землі (Йоана 12:28). Столична організація Єгови складається з Ісуса Христа і 144 000 членів Його тіла, відома як „Сіон”, або урядова організація Єгови, збудована ради імени Єгови. Бог дав Ісусу дванадцять апостолів, всі з яких були вірні, крім одного. Про вірних Ісус сказав Єгові: „Об'явив я ім'я Твоє людям, що дав мені єси з світа. Твої вони були, а Ти мені їх дав; і слово Твоє хоронили вони” – Йоана 17:6.

Всі члени „тіла Христового” є вибрані, щоб свідчити про ім'я і царство Єгови для інших. Ко

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

ли Божі слуги є в клопоті, він визволяє їх з біди ради свого імені, так само, як він оберігав свій типічний народ ради свого імені – Пс. 143:11.

Велике спірне питання для визначення, яке стоїть перед всіма сотворіннями, є ім'я Єгови, Всемогутнього Бога.

Хто є Всевишнім і Всемогутнім? Всевишнім, Верховним і Всемогутнім є Єгова. Цю велику правду сатана ставить під сумнів тому ім'я Єгови має бути оправдане, і воно буде повністю оправдане в Його назначеному часі. Бог Єгова є джерелом життя, тому всі, хто призове ім'я Єгови мають можливість бути збереженими від смерті; і ніхто інший не буде врятований від смерті (Рим. 10:13). Єгова поклав своє ім'я на свою урядову або столичну організацію, і через Голову тієї організації Він дасть життя всім, хто призиває Його і хто залишиться вірним і правдивим Його імені (Йоїла 2:32; Дії ап. 2:21). Жодна одиниця не приносить Богу ніякої користі, як сказав Ісус: „Так і ви, коли зробите все що звелено вам, кажіть: Що слуги ми нікчемні; бо, що повинні зробити, зробили” (Луки 17:10).

Бог не є зобов'язаний оберігати кого небудь, але Він оберігає тих, хто призиває Його ім'я і охоче віддає себе на послух Йому; і Він приймає їх і береже ради свого імені і для оправдання свого імені. Чому Єгова допускає переслідування Його слуг? Із-за визову сатани Богу, що ніякий чоловік не останеться вірним Богу, коли поставити його на гос

ДІТИ

трі проби (Йова 2:5). Єгова не силує нікого користися Йому, але Він ставить перед чоловіком життя і смерть і дозволяє чоловікові вибирати, і тих, хто хоче служити Богу і прикладає всі свої зусилля робити так, Бог береже його ради свого імені, і оправдання свого імені. Диявол, провідник демонів, і його слуги, переслідують слуг Божих, тому що вони проголошують ім'я Всевишнього. Виявляється, що майже в кожному випадку ті, хто переслідує свідків Господніх є релігійністами і практикують релігію; тому це є подальший доказ факту, що релігія є знарядом диявола, щоб засліпити людей, а потім використати тих засліплених, щоб переслідувати слуг Єгови і Ісуса Христа – 2 Кор. 4:3,4.

ЗАБУЛИ БОГА

Нарід Ізраїлю був типічним завітуючим народом Божим яких Він вжив, щоб предсказати своїх завітуючих людей під Христом, тому ізраїльтяни були знані як типічні люди. Те, що відбулося з Ізраїлем відноситься особливо до теперішнього часу при кінці світу, в котрому ми тепер живемо і Бог повідомляє свої правди своїм вірним слугам, щоб вони могли отримати потіху і зміцнити свою надію – 1 Кор. 10:11; Рим. 15:4.

У часи апостолів християнство зростало, і багато осіб стали послідовниками Ісуса Христа.

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

Невдовзі після смерті апостолів, повсталала організація під назвою „християнська релігія”. Згодом повстали інші подібні організації, вони також діяли під іменем „християнська релігія”. Ці релігійні організації поширилися на всі народи, тому багато народів землі прийняли цю „християнську релігію” і називалися „християнськими народами” тому такі народи були відомі, та й зараз відомі як „християнство”.

Через те, що ізраїльський народ відступив від Бога, Господь Бог назвав їх „відступниками”, тому ізраїльтяни представляли „християнство”, котре тепер існує на землі, хоча й заявляє, що слідує за Христом і кориться Богу, так-звані „християнські релігійні” організації стали відступниками і об’єдналися з політичними і комерційними організаціями, щоб управляти землею. Через свого пророка Езекиїла, Єгова давно тому предсказав „християнство”, предсказуючи його напрям ділання і його кінець, і це він зробив і об’явив всім, щоб знали, що він є Єгова, коли Він оправдає своє святе ім’я (див. книгу „Оправдання” в трьох томах). Народи, які називають себе „християнами” або „християнством”, стали перед Господом Ісусом великим Суддею на суд, котрий розпочався з приходом Господа Ісуса до храму в 1918 році. Без перечні факти показують, що всі такі народи названі „ християнством” тепер належним чином відмічені як „відступники”, тому що ні один з тих

ДІТИ

народів, в теперішнім часі, не відстоює ані не підтримує царства Бога Єгови під Христом, царем.

Навпаки, всі народи є проти Бога і Його царства, та бажають, щоб світом управляли самолюбні люди. Засновники Сполучених Штатів Америки, тікаючи від релігійного переслідування в Європі, поселилися в Америці, де вони могли б поклонитися Богу без перешкоди. Будучи дійсно переконаними у праві людини поклонитися Богу, згідно свого власного сумління, ті засновники на цій записали в основний закон землі, що жодна людська сила не має права заважати будь якій особі поклонитися Всемогутньому Богу, згідно веління свого власного сумління. Протягом 150 років народи які були об'єднані в штати, утворили державу, яка визнала право кожної людини поклонитися Богу, згідно свого власного сумління і суди тримались цього постійно. В більш недавні роки був організований рух, щоб втручатися і переслідувати тих, хто поклоняється Богу в душі і правді, проголошуючи ім'я і царство Єгови.

Це особливо почало проявлятися з приходом Господа Ісуса, і це відбувалося згідно пророцтв, на писаних в давнину. З того часу, особливо релігійні, політичні, законодавчі і правоохоронні органи народів, ставили державу вище Бога і за допомогою правил або законів намагалися змусити людей служити Богу в противенстві до свого власного сумління і в противенстві до слова Єгови і бра

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

ти участь в релігійних церемоніях, які є проти слова Божого. Тому ці народи ненавидять всіх правдивих послідовників Ісуса Христа, які наполегливо проголошують ім'я і царство Бога під Христом. Чому вони їх ненавидять? Релігійні, політичні і комерційні правителі народів „християнства” ненавидять правдивих слуг Єгови тому що вони проголошують Його Ім'я і Його царство. Вони забули Бога. Любові до Бога і Його царства немає серед них. Самолюбство править у серцях таких людей. Своїми словами вони заявляють, що служать Богу, але у них немає любові і вірності до Нього будь в чому. Теперішні обставини, які зараз існують між народами, так званим „християнством”, ясно є передбачені у святому Писанні, яке було написано під натхненням Бога, яке є пророчим, а саме: „Се ж відай, що в послідні дні наступуть времена люті. Будуть бо люди самолюбці, срібллюбці, пишні, горді, хулители, родителям не покірні, невдячні, безбожні, нелюбовні, непримирливі, осудливі, невдержливі, люті, вороги добра, зрадники, напасники, гордувники, що більш люблять розкоші, ніж Бога, мають образ благочестя, сили ж його відцурались. І ти від таких відвертайся” – 2 Тим. 3:1–5.

ДІТИ

СУД БОЖИЙ

Тепер релігійні організації мають і показують образ благочестя і виконують церемонії, заявляючи, що шанують Бога, але фактично вони є проти Бога і проти Його царства. Господнє слово приказує тим, хто любить справедливість, щоб вони відверталися від таких релігійних організацій, не мали нічого спільного з ними і тікали до Христа і Його царства. Багато людей доброї волі до Бога, які мали зв'язок з такими релігійними організаціями, тепер слідує за Біблійними порадами і відвертаються від релігії, тікаючи від неї і старанно шукаючи Господа. Всі люди доброї волі до Бога, тепер відвертаються від релігії і втікають до царства під Христом, це вони повинні зробити і зроблять перед Армагеддоном, якщо воно хочуть бути збереженими. Кожен повинен самостійно зробити вибір.

Всі ті, які відкрито заявили, що служать Богу і Христу і котрі тепер противляться Богу та Його царству під Христом є „лукаві” у значінні святого Письма. В недалекій будучині, гнів Всемогутнього Бога проти всіх лукавих, буде виражений в Армагеддоні, це буде найбільше горе, яке світ коли – небудь знав (Мат. 24:21). У цім горю всі беззаконники будуть повністю знищені. Треба відзначити, що вирок **ВСЕМОГУТНЬОГО БОГА**, даний проти всіх племен і народів, які забули Бога, а саме:

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

„Нехай повернуться безбожники в пекло (шеол або забуття), всі народи, що забувають Бога” – Пс. 9:17, А.П.В.

Бог приказує всім своїм людям, з якими зробив угоду, включаючи тих, які не є в угоді з Ним, як сказано нижче: „Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем. Не робитимеш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею. Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм; бо я Господь, Бог твій, Бог ревнивий, що караю беззаконне отецьке на дітях у третьому, і четвертому роді тих, що ненавидять мене” – 2 Мойс. 20:3–5.

Так звані „християнські народи” змушують багатьох віддавати честь і пошану людям, що проти виться слову Божому і противиться основному закону Сполучених Штатів Америки, таким чином, державу ставлять вище і важніше, ніж закон Всемогутнього Бога. Відносно цього є написано: „Коли б ми забули ім'я Бога нашого, і простягли руки наші до бога чужого. То чи не провідав би се Бог? Знає бо він тайни серця” (Пс. 44:20,21). Вони не можуть приховати своїх неправильних вчинків від Всемогутнього Бога, тому в своєму часі Він воздасть їм за їх гріхи. „ Вони бо не зважають на діла Господа, ні на твориво рук його. Він зруйнує їх, і

ДІТИ

вже не збудує” – Пс. 28:5.

Народи „християнства” забули, що Єгова вчинив під час потопу в дні Ноя. Відразу після потопу Бог проголосив свою „віковічну угоду” відносно святості людського життя (1 Мойс.9:5,6). Всі народи „християнства”, без винятку, забули про Божу „віковічну угоду”, тому про це є написано: „Бо земля вся зледащіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляття землю, й живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й не багато зостанесь людей” (Іса. 24:5,6). Тепер так – зване „християнство” встановлює певний час, в якому мають засилатися молитви за світовий мир і добробут, коли в той самий час, ті народи дозволяють собі проливати кров багатьох невинних. Всередині релігійних організацій люди устами своїми шанують Бога, але водночас дозволяють собі переслідувати кожного, хто вірно проголошує ім’я Боже і Його царство під Христом.

Такі переслідувачі забули Бога, а тому Він каже їм: „І сказав Господь: Позаяк сей нарід устами тільки близиться до мене, і язиком тільки мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських. Тим і я з людьми такими незвичайно дивне диво–чудо витворю, так що мудрість у премудрих їх зникне, й розуму в їх розумних не стане.

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

Горе тим, що гадають глибоко сховатись, щоб задуму свою втаїти перед Господом; що чинять справи свої в темряві, й говорять: Хто нас побачить, хто визнає? Що за безглузде? (ставити державу і людей вище Бога, і закон людський вище закону Божого) Чи ганчар же й його глина однакові речі? Хіба ж виріб скаже про того, що його виробив: Не він зробив мене? Або чи ж скаже штучний утір про того, що її виконав; він нічо не знає? (Іса. 29: 13–16). „Дурному шлях його здається простим...” (Прип. 12:15). „Доволі є шляхів, що нам здаються праві, та кінець їх – се дорога до смерті” – Прип. 14:12.

Народи, які називають себе „християнами” те пер жорстоко переслідують слуг Всемогутнього Бога, які проголошують Його ім'я і царство і вони забули, що Бог збудував свою власну організацію для своєї честі і оправдання Його великого імені і Він оголосив, що Він помститься за своїх людей в Армагеддоні, тим, які переслідували Його слуг – Луки 18:7,8.

Народи, які називають себе „християнами” або „християнство” забули Єгови, Всемогутнього Бога і Його царство, та зробили срібло і золото, твориво людських рук своїми богами і звернулись до ідолопоклонства. „Божища народів – срібло й золото, твориво рук людських” (Пс. 135:15, А.П.В.). Громадська преса подає слідууючу інформацію: „Казна Сполучених Штатів приховала в таємно

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

му місці \$ 22 200 000 000 золотом... Студенти і люди задаються питанням, яке добро принесе приховане золото для Сполучених Штатів” („Сан Дієго Sun”, вид. 5 березня, 1941 року). Бог передбачив і сказав: „У всіх руки послабнуть, а коліна, мов вода, задрожать. І повдягаються в вереттє, і ляк їх обгорне, а в усіх їх на лиці буде сором, і всі голови – обголені. Срібло на улицю повикидають, а золото буде в них ні за–що; ні срібло бо, ні золото не здоліє їх урятувати в день палкого гніву Господнього” (Езек. 7:17–19). Мільйони людей тепер, не мають ніякого золота, є виснажені, і не можуть отримати всього необхідного їм для життя. Деякі релігійні організації накопичили величезну кількість золота і срібла.

Але воно не принесе їм ніякого добра. Закон, який Єгова вперше проголосив своїм типічним завітуючим людям, котрий то закон ніколи не міняється, тепер відноситься ще з більшою силою, до „християнства”, тому що народи „християнства” мають приклади з відкритого слова Божого, через досвідчення які переходили ті народи, які були перед ними і погинули. Відносно того, закон Бога Єгови каже: „І станеться, коли ти забудеш про Господа, Бога твого, та підеш за іншими богами, і станеш служити їм і поклонятись перед ними, то я свідчусь перед вами сьогодні, що певно ви погинете; так само, як ті народи, що губить їх Господь поперед вами, так і ви згинете за те, що

ДІТИ

не слухаєте голосу Господа Бога вашого” – 5 Мойс . 8:19,20.

„І світло свічника вже не засвітить у тебе, й голосу жениха й невісти не буде вже чути у тебе; твої бо купці були вельможі земні, і твоїми чарами (демонами) зведені всі народи”(Одкр. 18: 23). Ніколи, в жодні часи не було стільки зла на землі як в теперішнім часі. Навіть гірше, ніж було за днів Ноя. Беззаконство виросло наче трава на весні. Всі народи „християнства” є проти Бога, вони ненавидять всіх слуг Його царства, оскільки такі слуги проголошують Його святе ім’я. Тому говорить Господь: „Не далеко вже великий день Господень, близький і сквапно надходить: Уже чути голос дня Господнього. Гірко заголосить тоді й сам невмірака!” – Соф. 1:14.

„Коли беззаконники, як билина, буйно ростуть і всі процвітають, що безчестє творять, то се на те, щоб знищені були навіки” (Пс. 92:7). Бог знищить їх навіки, „...ім’я же безбожних огидне” – Прип. 10:7. Vindication

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

ОПРАВДАННЯ

Ім'я Єгови буде тривати вічно. „Ім'я його вічне; доки сонця стане, буде ім'я його; в йому будуть один одного благословити: Всі народи (які будуть жити) будуть прославляти його” (Пс. 72:17). „Щасливі народи, що зовуть Господа Богом своїм, – на род, що вибрав його собі за власність!” (Пс. 33:12, А.П.В.). У цих святих Писаннях мається на увазі лише один народ, тим народом є „святий народ Божий”, котрого Він вибрав для свого імені (1 Петра 2:9,10). Незабаром „князі” і „велика громада” приєднаються до святого народу для виконання заміру Єгови.

ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО є найбільш важливою речю тому, що це правління повністю оправдає ім'я Єгови. Бог дасть спасення і життя через те правительство, тому нема інших можливих способів отримати вічне життя (Дії ап. 4:12). Спасення не буде дане беззаконникам в ніякому часі. „Далеко від беззаконних спасення, вони бо недбають про устами твої” – Пс. 119:155, Роттердам.

Вірні старинні мужі скоро воскреснуть, як совершенні людські сотворіння і будуть „князями (або видимими управителями) по всій землі” (Пс. 45:16). Вони були на пробі і доказали свою вірність і їх прихід до вічного життя буде оправданням імені Єгови. Люди доброї волі до Бога, які є „іншими вівцями” Господа тепер тікають від релі

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

гії і від кожної частини організації сатани і стають на сторону ТЕОКРАТІЇ, радісно проголошуючи ім'я і царство Всевишнього. Зберігши свою вірність і затримавши свою невинність, вони перейдуть через Армагеддон в позатипічному ковчезі, Ісусі Христі, і будуть складати „велику громаду”, яка отримає вічне життя на землі і виконає заміри Єгови відносно них. „Велика громада” буде опрацюванням імені Єгови. Всі ці схоронені і благословенні будуть точним доказом, що сатана є отець брехні, і що всі його слуги які виконували його на кази розділять його судьбу.

Христос, „князі” на землі і „велика громада”, в своєму часі будучи „одним стадом”, становитимуть офіційних слуг Всевишнього Бога і вічно віддаватимуть славу Його імені. Всі люди, які будуть жити в тому часі, будуть співати хвалення Всевишньому (Пс. 66:4; 89:15,16). Діти, які тепер чують про ім'я Єгови і дізнаються про Його царство, мають великий привілей, який коли-небудь був даний дітям. Багато таких дітей тікають до Господньої організації і стають твердо по стороні Його царства, і проголошують Його ім'я, тому в них є надія, що вони стануть членами „великої громади” і будуть жити вічно в праведності на землі. Щаслива та дитина, яка тепер є свідком імені Єгови і Його царства. Відносно таких дітей було написано пророко: „Із уст дитвори і немовляток вчинив єси хвалу задля ворогів твоїх, щоб зробити без

ДІТИ

мовним ворога і мстителя” – Пс. 8:2.

Такі діти тепер призивають ім'я Господа, вірно й ефективно несуть свідощтво про Його ім'я і Його царство. Оскільки сатана знає, що такі діти будуть оправданням і прославленням імени Єгови, сатана розпучливо намагається тримати таких дітей далеко від Бога. Він видумує всякі види церемоній та махінацій, щоб відвернути їх від Бога. Батьки, які люблять Бога і своїх дітей, будуть те пер старанно вчити своїх дітей і спрямовувати на дорогу Бога і Його царя і вони будуть робити так, як святі Писання кажуть.

ПРОТИЛЕЖНІСТЬ

Контрастне пророче Бо же слово показує ясну різницю між правлінням егоїстичних, честолюбних людей і управління світом під ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ: Як много праведних,—люди веселяться; як запанують же ледачі, тоді народ стогне”. – Прип. 29:2

Фізичні факти, які добре всім відомі в теперішнім часі, дають зрозуміти досить легко вищевказане святе Писання. Кожний нарід землі тепер висловлює велике невдоволення. Багато народів є в стані війни, тому ті народи терплять велике горе через це. Інші народи бояться, що вони будуть невдовзі затягнені в ту війну, тому вони сумують із – за того, що бачать, що приходить на землю. У бага

РАДИ СВОГО ІМЕНІ

тьох народів на землі, панує голод і пошесть. Покривало смерті, горе і сум є над всіма людьми. З огляду на ці факти, нехай кождий, тверезо – думачий, визначить, хто тепер управляє світом, „лукаві” чи „праведні”! Є тільки одна відповідь на це питання. Ісус Христос є великим і праведним, на чийх раменах буде спочивати правительство справедливості і вічного миру – Іса. 9:6,7.

Під Його правлінням ніколи не буде війни (Іса. 2:4). Під царюванням великої ТЕОКРАТІЇ смерть буде знищена, не буде більше смутку ані горя (Одкр. 21:4; 1 Кор.15:25,26). ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО буде управляти в праведності праведним царем; а Його земні представителі або видимі управителі, будуть чинити справедливо з людьми і виконувати праведні суди Всемогутнього Бога (Іса. 32:1). Тому, під управлінням ТЕОКРАТІЇ всі люди будуть радуватись, й це праведне правління буде стояти вічно, і буде пам'ятником найвищості і справедливості Єгови, й буде вічним оправданням Його святого імені. Ті, хто бажає жити і хто любить справедливість, тепер будуть звертати увагу на застереження Господа і втікати до царства. Зараз Єгова виконує „свою роботу”, Він приказує голосити Його ім'я і повідомляє про благословенства Його царства для того, щоб всі люди доброї волі до Нього могли служити Йому і жити.

„Мій вибір, люба, Евніко, – служити Єгові і Йо

ДІТИ

го ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ, тому я тепер оголошую, що я зробив вибір для себе. Чи ти хочеш піти зі мною?” „Дорогий Джоне, я нічого не виберу іншого. Тепер я рада приєднатися до тебе, щоб оголосити свою думку, що я теж обираю служити Богу Єгові і Його царству під Христом. По Його милості, ми служитимем Йому вічно”. „Одного чудового дня, Евніко, в нас з’являться діти і вони будуть дуже благословенні. Перед нами є відкрита славна будучність. Оскільки Бог сотворив землю для совершенних людей ми повинні в нашому слідуєчому вивченні дізнатися, по можливості, яка ціль Всемогутнього Бога відносно прикрашення землі? – Еккл, 1:4.

РОЗДІЛ XII

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

CHAPTER 12

GLORIOUS EARTH

"The earth abideth for ever"
- Ecclesiastes 1:4

Рід проходить і рід приходить,
тільки земля стоїть собі ввіки
- Еккл. 1:4.

ВСЕМОГУТНІЙ БОГ, котрого ім'я **ЄГОВА**, сотворив землю через свого Головного Виконавця, **Льогоса**, Ісуса Христа, царя **ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА**. Він сотворив землю для похвали, тому в своєму часі все твориво на землі буде віддавати похвалу Великому Творцю: „Достосен єси, Господи, прийняти славу і честь і силу; Ти бо створив єси усе, і волею Твоєю (усе) єсть, і створено” (Одкр. 4:11).

ДІТИ

Деякі особи, які не розуміли святого Писання, казали, що земля буде знищена вогнем. Вони помішали видиме правління з кругом земним, про який каже святе Писання. Сотворена Богом, буквальна земля, буде перебувати вічно; і коли ми зрозуміємо Його замір відносно землі, тоді ми по справжньому оцінимо Його творення і Його ціль.

Бог сотворив землю, як вічний дім для щасливих чоловіків і жінок. Земля була сотворена для праведних чоловіків і жінок і Божі сотворіння Адам і його жінка Єва були праведними, коли Бог помістив їх у Едемі, раю Божому на землі. Коли чоловік збунтувався і став неправедним, Бог вигнав його з Едему і сказав йому: „Проклята земля задля тебе”. Це не означало прокляття сотворення землі. А це означало, що ґрунт, де чоловік повинен піти і виховати своїх нащадків, був в такому стані, що його треба було обробляти, щоб щось від нього отримати. З того часу чоловік повинен був полоти, бур'ян, тернину, осот, і інше, та працювати у поті чола. Та робота була благословенням для чоловіка в тому, що Господь, таким чином, дав чим зайняти людське тіло і розум, тому це було люблячою добротою Бога, що Він забезпечив їх зайнятість.

Тепер багато батьків, включаючи тих, хто стверджує, що повністю посвятив себе Єгови і Його царству, виховують своїх дітей в лінивстві. Вони піддалися теорії що діти повинні тільки гратися і

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

не робити ніякої роботи. Це протривить закону Божому і спричиняє велику несправедливість і шкоду для дітей. Лінивий мозок і ліниві руки при водять до нещастя. Всі батьки, які цінують справедливість Божу, котрі люблять своїх дітей, будуть слідкувати, щоб кожна дитина від часу, коли вона може ходити і говорити, повинна виконувати якусь корисну роботу. Кожного дня дитина повинна виконати те або інше завдання, тому її треба навчити, любити це. Батькам потрібно пояснити дитині, чому робота є корисна для неї. Дитині потрібно вчитися щоб бути чистим тілом і чистим умом. Недбальство і лінивство є гидота в очах Божих. Батьки відповідальні за навчання своїх дітей тому, що Господь сказав так робити (Езек. 16:49; 2 Кор. 7:1; Еккл. 10:18). Всі сотворіння, про які з признанням згадується в Біблії, були робітниками.

Бог і Христос трудяться, тому всі сотворіння признані Ними, повинні уникати лінивства і займатися корисними справами. Ісус, коли був дитиною, сказав: „...що в тому що єсть Отця мого, треба бути мені” (Луки 2:49). Коли хтось критикував Його за роботу Він відповідав: „Отець мій і досі робить і я роблю” (Йоана 5:17). Всі признані Богом сотворіння повинні працювати.

Люди, будучи егоїстичними і честолюбивими заявили своє право володіти землею і вони намагаються управляти землею і всім що на ній.

ДІТИ

Жодний чоловік або людська організація не володіє землею чи будь – якою її частю: „Господня земля і вся повня її; круг землі і хто живе на ньому” (Пс. 24:1). Коли люди зрозуміють і оцінять той факт, що Всемогутній Бог сотворив землю для совершенних людей і що Він є її власником і Він дає її тим, хто любить і служить Йому, тоді вони будуть радуватись. „Князі” і „велика громада”, їх діти будуть продовжувати прикрашати землю під керівництвом Господа. Це буде радісним дорученням тому всі, хто має виконати цю роботу буде радіти. Це є воля і замір Бога що така робота має бути зроблена, тому це є великим привілеєм праведних чоловіків і жінок отримати дозвіл і мати часть в цій роботі. Всемогутній Бог говорить: „Не бо – престол мій, а земля – підніжок ногам моїм...” (Іса. 66:1). Всі річі належать Йому. А тоді Єгова до дає: „...і прославлю я підніжок ніг моїх” (Іса 60:13). Кожен, хто вірить в Господа може бути цілком певним, що в належному часі буде повна єдність в усьому світі, як на небі, так і на землі, як в невидимому, так і в видимому правлінні, та всі ці сотворіння разом славитимуть Всевишнього.

Головна організація, Головою якої є Ісус Христос, є під назвою „Сион”, є оселею Бога Єгови, яку Він створив, збудував і вибрав для себе: „Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю” (Пс. 132:13). Коли люди землі виконуватимуть свою роботу під керівництвом великої ТЕОКРА

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

Тї, всі люди будуть співати похвалу Єгови і Його царю (Пс. 48:1,2). Коли земля, підніжок Єгови стане місцем слави, все що має дихання, прославлятиме Єгову і всі неживі творива приєднаються якимось способом до цієї похвали – Пс. 150:6.

ДІТИ

ПОМІЧНИК У ТВОРЕННІ МИРУ

**JESUS THE CARPENTER'S HELPER
ІСУС-ТЕСЛЯ.**

Під час Теократичного правління між народами землі не буде війни. Люди житимуть разом в мирі, і працюватимуть разом, на славу Творця. Всі їхні засоби і знаряддя праці будуть використані для того, щоб прикрасити землю і виробляти те, що потрібно, а великий і праведний цар буде наглядати за тим, щоб всі знаряддя були вжиті в мирі і на похвалу Всевишнього: „І судитиме він на роди, й картатиме многих людей; і перероблять мечі свої на лемеші, а списи свої на серпи, й не

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

буде народ на народ меча підіймати, та й не буде більше вчитись воювати” – Іса. 2:4.

Великий цар буде управляти в праведності і миру його ніхто не буде противитись: „Царству його й миру його не буде границь; на Давидовім престоли й царстві він сяде, щоб утвердити й укріпити його судом справедливим від тепер повіки. Ревнива любов Господа Саваота се вчинить” – Іса. 9:7.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Правління світа, через Господа Ісуса Христа, котрий є царем великого ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА буде правлінням справедливості, тому всі, що будуть жити, мусять бути в повній гармонії і в послушенстві до царя. Там, де буде управляти справедливість буде вічний мир. Так говорить Боже пророцтво: „Боже! Суд твій дай цареві, і справедливість синові царя” (Пс. 72:1). Ісус Христос – цар, а „князі” на землі є синами царя. Під час свого царювання, Він зішле на людей благословення. Це буде остаточним доказом і доведенням, що, коли справедливе правління люди радіють: „Він зійде, як дощ на скошену луку, як злива, напуваюча землю. В дні його зацвіте праведник, і буде достаток спокою, аж поки місяця не стане. І буде він царювати від моря до моря, і від ріки аж по краї землі” (Пс. 72:6–8). Справедливість, милосердя, мир і правда пануватимуть всю

ДІТИ

ди на землі і всі будуть ділати разом в точній згоді між собою. Тільки ті, які люблять справедливість і ділають по справедливості, будуть жити і вони житимуть на славу Бога. Тому пророк говорить для таких наступні слова: „Послухаю, що Господь Бог скаже; об’явить бо він мир народові своєму і вгодникам своїм, щоб тільки вони не вернулись до нерозуму свого! Справді, близьке спасення його для тих, що бояться його, щоб слава його була на землі нашій. Стрінулись ласка і правда; справедливість і мир поцілувались. Зійде правда на землі, а справедливість буде дивитись з неба. І пішле Господь добро, і земля наша видасть плід свій. Буде йти справедливість поперед него, і ставити стопи його на праву дорогу” – Пс. 85:8–13.

Ті, хто буде становити „велику громаду”, не можуть чекати до кінця Армагеддону, щоб „шукати справедливості”, а всі люди, які будуть становити „велику громаду”, повинні тепер постійно шукати справедливості, і вчитися робити те, що є справедливе. Таким є визначений приказ Єгови для тих, хто є доброї волі, котрі в теперішнім часі втікають до позатипічного міста прибіжища (Соф. 2:1-3). Йонадабам не треба тішити себе кажучи: „Я займатимусь роботою голошення імені Єгови і Його царства, ходитиму від місця до місця і якщо я робитиму так, цього буде досить”. Поступаючи так, вони є тільки частково праві. Вони миляться, нехтуючи іншими важливими справами. Йонада

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

би повинні „вчитися, щоб дістати Боже признання ” і навчитися, яка є Його воля відносно них, котра міститься в Його слові, шукаючи справедливості вони можуть дізнатися, що є праве і справедливе, а тоді робити те, що є справедливе. Вони повинні пам’ятати, що вони тепер стоять на пробі тому вони повинні дотримуватися правил „міста прибіжища”, тобто організації під Ісусом Христом. Цар тепер збирає до себе тих, хто буде становити „велику громаду”, які будуть жити на землі, тому такі особи повинні вчитися справедливості перед Армагеддоном. „Бо Господь справедлив, і любить правду. Лице його бачить праведника” – Пс. 11:7.

Очі Єгови тепер на тих, хто знайшов прибіжище в Його головній організації, і вони повинні навчитися праведності і чинити по справедливості. Тому що Ісус Христос любить справедливість а не навидить беззаконня, Бог благословив Його і возніс Його до високого місця (Пс. 45 : 7). З цього слідує, що всі, хто збирається в Його стадо і стають його дітьми, повинні вчитися справедливості перед тим, як стати будь – якою частию того стада. Повна праведність прийде, коли Господь дасть життя і право на нього, але перед тим особа повинна робити те, що є праве. „Велика громада” буде благословенними людьми Господа на землі, складаючи часть Його одного великого стада (Йоана 10:16). Вони почують і підкоряться

ДІТИ

голосу або приказу Господа. Вони повинні почати вчитися послушенства і справедливості від того самого часу, коли вони відвернулись від релігії і втекли до „міста прибіжища”. Навчаючись послушенства і справедливості, вони мають обітницю, що стануть частию „великої громади”, і потім вони будуть мати можливість брати участь в окрашенні землі на славу Творця.

Почути „торжествуючий голос” або приказ Господа, значить, виконувати Божу волю і коритися Його заповідям. Такі отримують благословення Господнє: „Щасливий нарід, що розуміє голос твій торжествуючий! Господи, при світлі лица твого вони ходити будуть. Твоїм ім'ям радуються цілий день, і справедливістю твоєю будуть возвишені” (Пс. 88:15,16). Повне послушенство вимагатиметься від дітей, які народяться від „великої громади”, і всі такі боятимуться і коритимуться Господеві з радістю в серцях, коли їм буде дане вічне життя: „Милість Господа од віку до віку над тими, що бояться Його, і справедливість його над дітьми дітей їх. Над тими, що заповіт його хоронять, і про заповіді його памятають, щоб сповняти їх. Господь утвердив престіл свій на небесах, і над усім володіє царство його” Пс. 103:17–19). „Щасливий, хто за правосуддє дбає, і всякого часу творить справедливість!” (Пс. 106:3) Легко можна побачити, що такі сотворіння будуть тішитися красою землі, оскільки Бог приверне її до слави і

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

краси.

Господь, передбачив благословення, яке Він піш ле на землю, приказує всім людям доброї волі ходити тепер дорогою справедливості і вчитися праведності. „Праведні будуть мати землю, і жити на ній по віки” (Пс. 37:29). „Оце ж ступай дорогою добрих і держись стежок, якими праведні ходять. Бо тільки праведні наслідять займанщину, й вікуватимуть на ній вік чисті серцем” (Прип. 2: 20, 21). Для тих, хто буде становити „велику громаду” дається ця настанова, і ті, хто підкориться цій настанові, отримають обіцяні благословення: „Нехай славлять народи тебе, Боже, нехай прославляють тебе всі народи! Земля дає плоди свої; Бог, наш Бог, благословитеме нас. Бог буде благословити нас і ціла земля від краю до краю буде благовіти перед ним (Пс. 67:5–7). Обітниця, що земля буде багато більше родючою, є доказом, що робота на землі буде великою радістю для тих з „великої громади”, які з насолодою братимуть участь в прикращенні землі.

ДІТИ

РАЙ

Едем був раєм, і в цей рай Бог помістив свого со-
вершеного чоловіка. Очевидно, що земля стане
неначе Едем, і домом для праведних і совершен-
них людських створінь. Це було заміром Єгови,
який показаний тим, що Він приготував для со-
вершеного чоловіка в Едемі, ми можемо залиша-
тися певними, що Його замір здійсниться і що чо-
ловік буде жити в раю Божому, який Він створив
для праведних людей. Земля була сотворена на вті-
ху Творця; і бачучи, що Йому приносить задово-
лення лише те, що є справедливе, праведне і слав-
не, з цього слідує, що земля має бути на Його
честь і хвалу. Це „Його підніжок”, і Він зробить її
місцем вічної слави. Наступне пророцтво також
вказує на це: „Тоді будуть мовляти: Ось, та опусті-
ла земля зробилась, наче сад Едемський...” – Езек.
36:35.

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

ДЕРЕВО ЖИТТЯ

В Едемі Бог „ зростив усяке дерево із землі, при надне на погляд і смашне плодом своїм, і дерево жизняне посеред саду” (1 Мойс. 2:9). Кожне дерево в тому саду, з одним лише винятком, було для со вершенного і праведного чоловіка. Чоловіку було дозволено Богом їсти ті плоди, лише з одним ви нятком, „дерево пізнання добра і зла”. Воно було єдиним винятком, з чого ясно видно, що, якби Адам залишився вірним і послухним до Бога, і до казав свою невинність до Бога, то Єгова в належ ному часі дозволив би Адаму їсти з дерева життя і жити – 1 Мойс. 2:16,17.

Очевидно, що „дерево життя” виступає як за певнення вічного життя для всіх тих, хто затри має свою невинність до Бога і, перейшовши проби отримає признання від Господа і таким буде дане вічне життя. Ті, покликані „небесним покликом” і котрі затримають свою невинність до Господа та отримають Господнє признання, їм дана обітниця, що вони будуть споживати з дерева життя. „Хто побідить, тому дам поживати від дерева життя, що посередині раю Божого” – Одкр. 2:7.

„Блаженні, що творять заповіді Його, щоб мали власть до дерева життя, і увійшли ворітьми в город” – Одкр. 22:14.

Оскільки „велика громада” буде частиною одної отари або стада, добрим Пастиром якої є

ДІТИ

Ісус Христос, тому її члени мають бути праведними і отримати вічне життя на землі; і буде, що кожному, по милості Господній, буде дозволено скуштувати або мати участь в дереві життя і жити вічно. Бог ясно виразив свій замір для совершенного чоловіка в Едемі, і так само Бог буде вживати совершенних людських сотворінь, щоб виконати Його приказ „наповнити землю”. Мати участь або споживати від „дерева життя” ясно значить, що такі праведні людські сотворіння будуть „жити вічно” на землі в мирі і радості, для оправдання і слави імені Єгови (1 Мойс. 3:22; Одкр. 22:14). Тому „дерево життя” тут стоїть як символ або гарантія вічного життя тим, хто отримає остаточне признание Єгови і котрим Ісус Христос дасть вічне життя.

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

ЗАГАЛЬНЕ ВОСКРЕСЕННЯ

Святе Писання вживає слова Божественного наказу „намножуйтесь і сповнюйте землю”. Оригінальне слово, яке переложене „сповнюйте” та кож перекладається „повторно наповнювати” і його можна вжити в першому і другому випадку. Це не означає, що „велика громада” виконуючи приказ, буде заповнювати кожен кутик або закуток землі, але вони будуть народжувати людей, які згідно волі і керівництва Господа, розумно будуть заселяти землю. Тепер на землі є мільйони людей, але є ще місця для багатьох. Коли вся земля зробиться славною, тоді набагато більше людей зможуть добре жити на землі ніж тепер або коли – небудь раніше на ній жили. У святому Писанні не сказано, що безбожні коли – небудь будуть воскресені. Отже безбожники, які будуть знищені в Армагеддоні, не повернуться назад і це буде правдивим присудом для них всякого часу. Бог знає, хто буде послušним Йому і Він пам’ятає тих, хто має на хил до справедливості і вони будуть пробуджені з мертвих в належний час. Всі люди є народжені несправедливі і несовершенні (Рим. 5:12); і тільки ті, які будуть жити і докажуть свою невинність до Бога, будуть пораховані Ним за праведних. Відносно воскресення є написано: „...має бути воскресення мертвих праведних і неправедних” (Дії ап. 24: 15). Згадані тут „неправедні” ясно мається на

ДІТИ

увазі тих людей, які жили і померли, але не мали можливості дізнатися про жертву викупу і тому не могли прийняти її.

Бог знає стан серця кожного, і ті, які будуть пробуджені з мертвих, будуть несправедливими і несовершенними. Мільйони таких померли і знаходяться у Божій пам'яті. Вони не є злими, а є людьми доброї волі. Вони не можуть стати частию „великої громади”, тому що Господь почав збирати своїх „інших овець”, які будуть складати „велику громаду” по приході до храму в 1918 році.

Боже слово говорить, що Він „призначив день”, коли мертві будуть пробуджені зі смерті і отримають можливість бути випробуваними і жити (Дії ап.17:31; Йоана 5:29). Це є загальне воскресення з мертвих. Ніхто з таких людей, які будуть пробуджені з мертвих, не буде брати участі в здійсненні Божественного приказу, тому що вони будуть неправедними у часі пробудження з мертвих, а приказ можуть виконати тільки ті, котрі є праведними і володіють правом до життя. Ті, які будуть пробуджені в загальному воскресенні мусять дізнатися про жертву викупу, повірити і прийняти Господа Ісуса Христа як Спасителя, стати на пробу, яку Господь покладе на них, успішно перейти її, доказавши свою невинність, перш ніж отримають право до життя. В той час вони будуть оправдані, бо оправдання Господнє значить отримання права до життя. До часу, коли ті із загального воскре

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

сення отримають оправдання, „велика громада” виконає Божественний приказ відносно сповнення або повторного наповнення землі.

Відносно тих, хто буде мати часть в загальному воскресенні з мертвих, і будуть мати нагоду пройти проби і отримати життя від Господа, Він промовляє ці слова: „І відказуючи рече їм Ісус: Сини сьвіту женяться й видають заміж: Которі ж удостоюються дождати віку того й воскресення з мертвих ті ні женяться ані віддають заміж: Бо ані вмерти не можуть, рівні бо ангелам і сини вони Божі, воскресення синами бувши” – Луки 20:34–36.

У вірші 35, який процитовано вище, „которі ж удостоюються дождати віку того й воскресення з мертвих”, слово „вік (світ)” явно означає „безкінечний світ” (Еф. 3:21), цей світ безкінечний буде раєм Божим, який пошириться на всю землю під час тисячлітнього правління Христа (Одрк. 20:4,6). На той час більше не потрібно буде женитися і приводити дітей, тому що ця робота вже буде завершена (для отримання більш детальної інформації див. „Спасення”, стор. 354).

Тільки оправдані Богом праведні чоловіки і жінки виконають цей Божественний приказ і будуть мати часть в прикрашенні землі. Зі святого Писання ясно видно, що заміром Єгови є вжити „велику громаду”, щоб виконати свій приказ повторно наповнити землю і ця робота буде виконана і завершена під час тисячлітнього правління Його царя.

ДІТИ

Це також ясно, що впродовж того часу Бог зробить землю місцем слави та краси і відповідним місцем для вічного проживання праведних людських сотворінь, які будуть для вічної слави і честі імені Всевишнього.

„Евніко, ці вивчення разом були великим благословенням від Господа для нас. Подяка Богу є в моєму серці і я бажаю служити Йому і Його царю вічно. Але ми не можемо на цьому зупинитися, а повинні продовжити наші вивчення Біблії і таким чином старанно шукати справедливості і смирності. Є багато книг, які явно дав нам Господь, щоб люди доброї волі, такі як ми, могли дізнатись, де в Біблії можна знайти ті чудові правди. Його благодаттю нам дарований привілей дізнаватися більше про Його правду і як вірно служити Йому. А тепер я би з задоволенням прогулявся по землі і замислився над деякими речами, які ми вивчали. Це час для роздумування, і я впевнений, що ти з радістю приєднаєшся до мене”. Вони обоє мовчки пішли полями і знову зупинилися біля великого дерева на березі річки, де вони провели деякий час перш ніж обговорити свої плани на майбутнє. Сидячи на цьому пагорбі вони споглядали загальну картину пейзажу. „Джоне, дорогий, поглянь—но на цей чудовий пейзаж за річкою і на схили гір.

Я згадала, що вже минуло кілька місяців від коли ми уклали нашу священну угоду прямо тут.

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

Зараз осінь, пора врожаю, про яку святе Писання каже як про радісну пору. Листя на деревах свідчить про славу Творця. Подивись на кольори: жовтий, коричневий, на листя клена і евкаліпта, каштан і інші дерева на цьому схилі гори. Настала пора збирати врожай, час, коли Господь збирає до себе тих, хто будуть Його „іншими вівцями” або „великою громадою”. А ось там стоїть вічно зелене дерево яке доповнює гаму кольорів своїм чудовим листям та прикрашає краєвид, і це вічно зелене дерево символізує вічне життя. Тепер Господь милосердно показав нам, що перед нами є нагода вічного життя на землі. І яка ж славетна ця нагода! Земля тепер є красива, проте ця краса ніяк не зрівняється з славою і красою, яка буде на землі під час царювання Христа, царя”.

„Які правдиві твої слова Евніко. Ми ходили цими широкими полями багато раз ще в дитинстві. Але сьогодні ці поля значать набагато більше для нас, ніж коли–небудь раніше. Вони належать Господу, і Він прикрасить їх для своїх дітей. Армагеддон вже близько, і протягом того часу Господь очистить землю від кривди і гидот. Тоді, по Його милості, ми почнемо наше життя з більшим баченням і радістю, яка не матиме кінця. А тепер вірою ми бачимо велику ТЕОКРАТІЮ, повністю і без сумніву покладаємося на те праведне правительство. Відтепер ми повинні посвятити наші серця на вірність ТЕОКРАТІЇ знаючи, що не

ДІТИ

забаром ми будем подорожувати разом вічно по землі. Надіюсь, що через декілька років, ми зможемо укласти шлюб і, по милості Господній, ми матимемо прекрасних дітей, які будуть на славу Господеві.

Ми можемо відкласти наш шлюб поки на землю не прийде вічний мир. А тепер не будемо зв'язувати себе подружніми обов'язками, а будемо вільними і приготовленими, щоб служити Господеві. Коли ТЕОКРАТІЯ буде в повній силі, родина не стане для нас тягарем. Тоді ми зможемо часто ходити цими широкими полями, серед чудових лісів і їх оточення і будемо гуляти з нашими любими дітьми і будемо розказувати їм все, що ми дізналися від Господа, і разом ми охоче будемо покірні нашому провіднику і цареві, Ісусу Христу”. „Джоне, коли твій батько питає тебе про твої плани на майбутнє, то що ти йому відповіси?” „Евніко, я твердо вирішив: Я повинен уникати політики, релігії і комерції і я повинен уникати великих міст і їх спокус.

Ми обоє назавжди посвятили себе ТЕОКРАТІЇ. Наш теперішній обов'язок – простий. Ми повинні зараз стати свідками імені Єгови і Його царства. Ми можемо продовжати жити з нашими батьками, поки це буде угоднo Богу, але ми повинні служити Господеві, виконуючи Його приказ звіщати про Його ім'я і царство іншим, хто прагне справедливості. Благодаттю Божою, ми назавжди

СЛАВНА ЗЕМЛЯ

будемо дітьми великого царя і наші діти будуть вічно з нами в царстві. Ми знайшли охорону в Христі, і будемо залишатися там, поки не настане благословенний час на виконання нашої часті Божественного приказу.

Ми не будем бачитись дуже часто протягом деякого часу, але ми будем роздумувати над славними можливостями, які відкриваються перед нами. Я б хотів, щоб коли ми прокидаємось зранку, першими словами наших молитов були слова псалма: „Благослови, душе моя, Господа, і все внутро моє – святе ім'я Його!

Прославляй, душе моя, Господа, і не забудь усі добродійства Його!” (Пс. 103:1,2). І вмить цьому молодому чоловікові і цій молодій жінці все оточення здалося красивішим. Пташки на деревах співали хвалу Єгови і Його царю. Тож, взявшись за руки, вони разом приєднались до пісні і дякували Богу за Його численні і рясні благословення, які Він дарував для них.

